

ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร

นางสาว ธันนิกานต์ สุญสินภัย

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-4007-7

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING WOMEN TO BECOME LESBIAN IN BANGKOK METROPOLIS

MISS TANNIKARN SOONSINPAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Anthropology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-4007-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร
โดย	นางสาว ธันนิกานต์ สุญสินภัย
ภาควิชา	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. งามพิศ สัตย์สงวน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รศ. ดร. สัจญา สัจญาวิวัฒน์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. อมรา พงศาพิชญ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิเทศ ตินณะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี)
(รองศาสตราจารย์ ดร. สัจญา สัจญาวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

ฉันทนิกันต์ สุญสินภัย : ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร.
(FACTORS INFLUENCING WOMEN TO BECOME LESBIAN IN BANGKOK METROPOLIS) อ. ที่ปรึกษา : รศ. ดร. งามพิศ สัตย์สงวน, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร. สัจญา
สัจญาวิวัฒน์. จำนวนหน้า 270 หน้า. ISBN 974-17-4007-7.

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัย สาเหตุและอิทธิพลที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ศึกษาความคิดเห็นของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเองและสังคม และศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในประเทศไทย การวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีรักร่วมเพศ ครอบครัว การขัดเกลาทางสังคม บทบาททางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม อุดมการณ์ทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ทฤษฎีเกี่ยวกับตนเอง ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริคสัน ทฤษฎีการหน้าที่นิยม ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และทฤษฎีตีตรา การวิจัยนี้ นำระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยามาใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิควิจัยการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ การศึกษาสภาพแวดล้อม ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผลวิจัยพบว่ามีสมมติฐาน 6 ข้อที่ได้รับการยอมรับ สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง คือ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนเอง และทัศนคติต่อ พฤติกรรมของหญิงรักหญิงในแง่บวก นอกจากนี้ผลวิจัยยังแสดงอีกว่าแนวโน้มจำนวนหญิงรักหญิงจะเพิ่มขึ้นอีกมาก และจะเปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้นในสังคมไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.....ลายมือชื่อนิติ.....
สาขาวิชา.....มานุษยวิทยา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา 2546.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4481122724 : MAJOR ANTHROPOLOGY

KEYWORD: LESBIAN / HOMOSEXUALITY / GAY / FACTOR / BANGKOK

TANNIKARN SOONSINPAI : FACTORS INFLUENCING WOMEN TO BECOME LESBIAN
IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR DR.

NGAMPIT SATSANGUAN, THESIS COADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR DR. SANYA
SANYAWIWAT, 270 pp. ISBN 974-17-4007-7.

The purpose of this thesis was to study factors influencing women to become lesbian in Bangkok metropolis, including attitudes of lesbians toward themselves and society, and trend of lesbianism in Thailand. The concepts and theories used in this research were homosexuality, family, socialization, gender role, culture change, cultural identity, subculture, self theory, Ericson's personality development theory, functionalism, deviant behavior and labeling theory. This research used anthropological field work with research techniques of participant observation, key-informant interviews, ecological mapping, field censuses and in-depth interviews.

The findings of this research have demonstrated that six hypotheses were accepted. In conclusion, the factors influencing women in Bangkok metropolis to become lesbian are family, friends, school, media, self concept and positive attitudes about lesbian behavior. Apart from this, the research has further demonstrated that the trend of lesbianism is growing and it is expected that more lesbians will reveal themselves in Thai society in the future.

Department.....Sociology and Anthropology..... Student's signature

Field of study...Anthropology..... Advisor's signature

Academic year...2003..... Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งสละเวลาให้คำปรึกษาจนถึงค่าอยู่เป็นประจำ ถึงแม้อาจารย์จะมีภาระยุ่งมากเพียงใด แต่อาจารย์ก็ยังกรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ผู้วิจัยเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของอาจารย์มาก ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ อดีตหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รองศาสตราจารย์ ดร. สัญญา สัญญาวิวัฒน์ อดีตหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และรองศาสตราจารย์ ดร. นิเทศ ตินณะกุล วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่ถึงทางสมบูรณ์ได้โดยปราศจากอาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณหญิงรักหญิงทุกท่าน ที่สละเวลาส่วนตัวให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลมาประกอบในการทำวิจัยได้อย่างละเอียดครบถ้วน และให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยอย่างดีมาโดยตลอด ถ้าปราศจากหญิงรักหญิงทุกท่านแล้ว ผู้วิจัยก็คงจะไม่สามารถทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ทำให้ผู้วิจัยได้มีวันนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้จนทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ โดยเฉพาะนายธันว์เทพ สูญสิ้นภัย บิดาของผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้สนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจแก่ข้าพเจ้าในทุกๆเรื่อง และนางภัทริกา สูญสิ้นภัย มารดาของผู้วิจัย ทั้งสองท่านคอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนให้ผู้วิจัยศึกษาหาความรู้ทุกด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบคุณนางสาว ธรรมยาภรณ์ วงศ์บุญชัยนันท์ ซึ่งคอยให้คำแนะนำและปรึกษาตลอดมา จึงเป็นเหมือนที่ปรึกษาพิเศษอีกคนหนึ่งแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณ ร้อยตำรวจโท พลากร วีระจิตต์ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสมอมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
ขอบเขตการศึกษา.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	
รักร่วมเพศ.....	6
ครอบครัว.....	12
การขัดเกลาทางสังคม.....	14
ทัศนคติ.....	18
บทบาททางเพศ.....	19
การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม.....	20
อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม.....	21
วัฒนธรรมย่อย.....	22
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	
เกี่ยวกับตัวตน.....	23
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง.....	29
พัฒนาการทางบุคลิกภาพของอิริคสัน.....	30

การหน้าที่นิยม.....	34
โครงสร้างการหน้าที่นิยม.....	35
พฤติกรรมเบี่ยงเบน.....	36
ตีตรา.....	38
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	39
กรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษา.....	57
สมมติฐานของการวิจัย.....	57
นิยามตัวแปรและศัพท์สำคัญ.....	58
การอธิบายสมมติฐาน.....	60
ระเบียบวิธีวิจัย.....	68
3 ภูมิหลังของรกร่วมเพศและหญิงรักหญิง	
พัฒนาการของพฤติกรรมรกร่วมเพศ.....	73
การสมรสของบุคคลรกร่วมเพศ.....	74
หญิงรักหญิงในประเทศไทย.....	75
การเปิดเผยตัวสู่สังคมไทย.....	78
แนวโน้มหญิงรักหญิงในอนาคต.....	79
4 การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญ	
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1: คุณธมลวรรณ (นามสมมติ).....	81
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2: คุณเกษณี (นามสมมติ).....	89
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3: คุณวงศ์เดือน (นามสมมติ).....	96
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4: คุณภาลณี (นามสมมติ).....	103
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5: คุณรัชดาภรณ์ (นามสมมติ).....	110
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6: คุณจินดาพร (นามสมมติ).....	117
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7: คุณสุนิศา (นามสมมติ).....	125
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8: คุณพินธสา (นามสมมติ).....	133
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9: คุณอังคณา (นามสมมติ).....	140
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10: คุณปาราวดี (นามสมมติ).....	147

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11: คุณอภิกา (นามสมมติ).....	154
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12: คุณศุภพร (นามสมมติ).....	161
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13: คุณอรัญญา (นามสมมติ).....	168
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14: คุณรัตนา (นามสมมติ).....	176
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15: คุณชลธิชา (นามสมมติ).....	184
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16: คุณระวีวรรณ (นามสมมติ).....	192
5 ผลการวิจัยและการทดสอบสมมติฐาน.....	201
6 การอภิปรายผล.....	239
7 สรุปผลวิจัย ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	245
รายการอ้างอิง.....	250
ภาคผนวก.....	265
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	270

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนสมาชิกของกลุ่มอาจารย์โดยประมาณเท่าที่มีการบันทึกไว้อย่างแน่นอน.....	3
2 จำนวนเปอร์เซ็นต์ของรักร่วมเพศที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม.....	12
3 ขั้นตอนพัฒนาการของมนุษย์ตามแนวคิดของฟรอยด์.....	26
4 จำนวนผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี.....	201
5 อายุของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี.....	202
6 ระดับการศึกษาของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี.....	202
7 โรงเรียนที่ผู้ให้ข่าวสำคัญเคยศึกษาแบ่งตามประเภททอมและดี.....	203
8 อาชีพของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี.....	203
9 รายได้ของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี.....	204
10 อิทธิพลของครอบครัวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	209
11 อิทธิพลของเพื่อนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	213
12 อิทธิพลของโรงเรียนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	217
13 อิทธิพลของสื่อมวลชนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	221
14 อิทธิพลของการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	225
15 อิทธิพลของการมองตนต่างไปจากคนอื่นที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	229
16 อิทธิพลของความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกที่ทำให้ ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	233
17 อิทธิพลของความต้องการทางจิตใจที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง.....	237
18 ผลสรุปสมมติฐาน.....	238

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

โดยทั่วไปแล้ว คนเราจะมีความรักและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศตรงข้าม หรือที่เราเรียกว่า “รักต่างเพศ” (Heterosexual) แต่ก็มีคนจำนวนหนึ่งที่มีพฤติกรรมดังกล่าวแตกต่างออกไป คือ แทนที่จะรักบุคคลต่างเพศแต่กลับไปรักบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน ซึ่งจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ได้ หรือที่เราเรียกว่า “รักร่วมเพศ” (Homosexuality)

เมื่อเราพูดถึง “หญิงรักหญิง” หรือที่คนทั่วไปในสังคมเรียกกันว่า “ทอม ดี หรือเลสเบี้ยน” ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงนั้น ผู้คนส่วนใหญ่จะนึกถึงผู้หญิงที่มีความผิดปกติทางจิต เป็นโรคประสาท หรือเป็นพฤติกรรมที่สมควรจะได้รับการรักษา ป้องกัน และกำจัดให้หมดไปจากสังคม ทุกคนมองว่าหญิงรักหญิงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผิดแปลกไปจากความถูกต้องหรือสิ่งที่ถูกที่ควร เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หญิงรักหญิงมักจะถูกมองว่าเป็นบุคคลที่แปลกและเป็นปัญหาสังคมแบบหนึ่ง คนทั่วไปในสังคมจึงมักจะมองหญิงรักหญิงในด้านที่ไม่ค่อยดีนัก หญิงรักหญิงจึงถูกมองว่าเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติ

หญิงรักหญิงหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงนั้นมีมาตั้งแต่สมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์ (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526) จึงอาจกล่าวได้ว่าหญิงรักหญิงนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดกับมนุษย์ได้ทุกยุคทุกสมัย แต่ในอดีตไม่ค่อยปรากฏหลักฐานมากนัก ในปัจจุบัน พฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยกำลังเป็นเรื่องที่ถูกกล่าวถึงกันอยู่มาก โดยจะสามารถเห็นได้จากสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสื่อมวลชนต่างๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันนี้พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงนั้นพอจะได้รับการยอมรับในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเรื่องหญิงรักหญิงโดยตรงนั้นมิให้เห็นอยู่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับงานศึกษาเรื่องชายรักชายหรือเกย์ สันนิษฐานได้ว่าอาจมีสาเหตุมาจากการที่กลุ่มชายรักชายเปิดเผยตัวเองแก่บุคคลภายนอกมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงกลุ่มชายรักชายได้ง่าย

กว่าการเข้าถึงกลุ่มหญิงรักหญิง งานวิจัยเรื่องชายรักชายสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ในระยะหลังนี้ ชายรักชายจำนวนหนึ่งแต่งหนังสือเกี่ยวกับชายรักชายพิมพ์ออกมาจำหน่ายอยู่เช่นกัน โดยจะเป็นสิ่งตีพิมพ์ที่กล่าวถึงชายรักชายในแง่ให้ความบันเทิง ในแง่ที่พวกเขาเป็นประชากรส่วนหนึ่งของสังคมที่คนทั่วไปยอมรับ ภาพยนตร์หลายเรื่องก็มีตัวละครเอกเป็นชายรักชาย เช่น พลาทงชมพู (2546) ปล้นนงะ (2546) ทั้ๆที่งานศึกษาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในประเทศไทยส่วนใหญ่เน้น เป็นงานที่ศึกษาในด้านที่ว่าหญิงรักหญิงเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง เสนอวิธีป้องกันและการแก้ไขเรื่องหญิงรักหญิงในฐานะที่เป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง ดังนั้น ความคิดของคนทั่วไปเกี่ยวกับหญิงรักหญิงจึงค่อนข้างแตกต่างไปจากความคิดเรื่องชายรักชาย

นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายจำนวนมากยังกล้าเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณชน มีสถานที่เฉพาะสำหรับชายรักชายซึ่งสามารถพบเห็นอยู่ได้เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเทียบกับหญิงรักหญิงแล้ว จะพบว่าการรวมกลุ่มของหญิงรักหญิงที่เปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นมีอยู่ไม่มาก ส่วนใหญ่จะเป็นการพบปะกันตามผับหรือสถานที่เที่ยวกลางคืน ทั้งนี้ จากการที่ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญกับการรักษานวลสงวนตัว และการเป็นกุลสตรีที่ดั่งตามแบบหญิงไทย อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตัวหญิงรักหญิงเองไม่ค่อยกล้าเปิดเผยตัวอย่างเช่นชายรักชาย เนื่องจากเมื่อดูจากสถานภาพของผู้ชายในสังคมแล้ว การเป็นชายรักชายจะไม่ค่อยทำให้ชายรักชายถูกตีตราจากคนในสังคมมากนัก ว่าเป็นบุคคลที่กระทำความผิด หรือเป็นคนที่มีผิดปกติ อย่างที่เคยมีคำกล่าวกันทั่วไปว่า “เป็นผู้ชายทำอะไรก็ไม่เสียหาย” แสดงให้เห็นว่าสิทธิและสถานภาพของผู้หญิงและผู้ชายในสังคมไม่เท่ากัน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการไม่กล้าเปิดเผยตัวของหญิงรักหญิง และการมองหญิงรักหญิงในสายตาของบุคคลภายนอก จึงอาจจะกล่าวได้ว่า หญิงรักหญิงเหล่านี้ได้รับแรงบีบคั้นและความกดดันจากผู้คนในสังคมในการดำรงชีวิตด้วย

การทำจำนวนหญิงรักหญิงในประเทศไทยที่แน่นอนนั้นยากที่จะหาได้ กล่าวคือ การหาจำนวนหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เหมือนกับการหาจำนวนผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์ทั่วประเทศ เป็นต้น เนื่องจากการหาจำนวนผู้เข้ารับการรักษาอาการเจ็บป่วยนั้นย่อมจะมีสถิติที่แน่นอน แต่หญิงรักหญิงไม่จำเป็นต้องรายงานตัวหรือบอกใครว่าตนเป็นหญิงรักหญิง หญิงรักหญิงที่ไม่เคยบอกเล่าเรื่องราวของตนแก่ใครอย่างเช่น บอกเรื่องของตนแก่ครอบครัว ก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มหญิงรักหญิงกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มอัญจารี ซึ่งเป็นองค์กรที่สนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกัน จากการพูดคุยสอบถามกับกลุ่มอัญจารีทำให้ได้รับทราบข้อมูลมาว่า กลุ่มอัญจารีเคยรับ

สมัครสมาชิก วารสารที่เป็นหญิงรักหญิง ซึ่งมีชื่อว่า “อัญจารีสาร” แต่ได้ยกเลิกระบบสมาชิกวารสารนี้ไปในปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากงานที่กลุ่มอัญจารีทำหรือรณรงค์นั้น เป็นสิ่งที่หญิงรักหญิงหรือชายรักชายจะได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอยู่แล้ว จึงได้ยกเลิกระบบสมาชิกวารสารที่จะรับแต่สมาชิกที่เป็นหญิงรักหญิงเท่านั้นไป กลุ่มหญิงรักหญิงได้ให้ข้อมูลจำนวนสมาชิกที่เป็นหญิงรักหญิงซึ่งทางกลุ่มเคยบันทึกไว้จนถึงปี พ.ศ. 2541 ว่ามีสมาชิกวารสารที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่ถึงราว 600 คน จำนวนดังกล่าวเป็นจำนวนสมาชิกที่ยอมรับตนเองว่าเป็นหญิงรักหญิงและสมัครสมาชิกวารสารเท่านั้น จึงอาจจะสันนิษฐานได้ว่าหญิงรักหญิงในปัจจุบันน่าจะมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 100,000 คน และอาจจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆขึ้นไปอีก ส่วนทางด้านจำนวนสมาชิกหญิงรักหญิงของกลุ่มอัญจารีโดยละเอียดแต่ละปีนั้น ทางกลุ่มอัญจารีไม่ได้บันทึกไว้อย่างเป็นทางการ เช่น ยอดสมาชิกแต่ละปีมีจำนวนกี่คน เป็นต้น จึงไม่อาจกล่าวในที่นี้ได้ว่าจำนวนหญิงรักหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือเป็นไปอย่างไร

ตารางที่ 1: จำนวนสมาชิกวารสารของกลุ่มอัญจารีโดยประมาณเท่าที่มีการบันทึกไว้อย่างแน่นอน

ปี พ.ศ.	จำนวนสมาชิก
2537	ประมาณ 150 คน*
2539	ประมาณ 400 คน**
2541	ประมาณ 600 คน***

* อ้างอิงจาก อำนวย ยัสโยธา, 2541

** อ้างอิงจาก มัทนา เซตมี, 2539

*** อ้างอิงจากกลุ่มอัญจารี พ.ศ. 2545 (ได้ข้อมูลโดยการสอบถามทางโทรศัพท์)

มาสเตอร์ส และจอห์นสัน (Masters and Johnson, อ้างใน อำนวย ยัสโยธา, 2541) ได้ศึกษาพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีอยู่ประมาณร้อยละ 10 กล่าวคือ ในจำนวนประชากร 100 คน จะมีผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ 10 คน

คินเซย์ (Kinsey, อ้างใน อำนวย ยัสโยธา, 2541) ได้วิจัยพบว่า ผู้ชายมากกว่า 1 ใน 3 หรือประมาณร้อยละ 37 ของจำนวนประชากรชาย เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ โดยที่ประมาณร้อยละ 4 มีพฤติกรรมรักร่วมเพศถาวร และได้สรุปไว้ว่า อัตรารักร่วมเพศหญิงและชายมีจำนวนพอๆกัน

แต่รักร่วมเพศหญิงจะแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่ารักร่วมเพศชาย ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้หญิงจะแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศจริงๆ

ยังไม่เคยมีการสำรวจอย่างเป็นทางการว่าในประเทศไทยนั้น มีจำนวนบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอยู่เท่าใด อย่างไรก็ตาม นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการสาธารณสุข ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่นไว้ว่า รักร่วมเพศชายมีอัตราส่วนร้อยละ 10 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราส่วนเดียวกันทั่วโลก รักร่วมเพศหญิงมีอัตราส่วนร้อยละ 12 (อำนาจ ยัสโยธา, 2541)

นอกจากนี้ จากการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 50 โรงเรียนในกรุงเทพมหานครของนายแพทย์ชะฤทธิ์ พงศ์อนุทวี และคณะ พบว่านักเรียนมัธยมชายเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันถึงร้อยละ 11.1 นักเรียนมัธยมหญิงเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันถึงร้อยละ 21.1 หรืออาจกล่าวได้ว่าพบพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิงในโรงเรียนมัธยมมากกว่า (อำนาจ ยัสโยธา, 2541)

เมื่อหญิงรักหญิงมีอัตราสูงกว่ารักร่วมเพศชาย และคาดว่าจะมีอัตราสูงขึ้นในอนาคต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมของหญิงรักหญิง ปัญหาวิจัยของการวิจัยเรื่องหญิงรักหญิงคือมีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้เป็นหญิงรักหญิง เป็นการหาว่ามีปัจจัย สาเหตุ และอิทธิพลอะไรที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ทักษะคติของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเองและต่อสังคมนั้นเป็นอย่างไร วิธีชีวิตและการดำรงชีวิตของหญิงรักหญิงในสังคมไทยเป็นอย่างไร เป็นการทำความเข้าใจหญิงรักหญิงในสังคมไทยในสมัยปัจจุบัน และแนวโน้มหญิงรักหญิงในประเทศไทยเป็นอย่างไร เนื่องจากการที่จะเป็นหญิงรักหญิงนั้นไม่น่าจะเป็นแค่อยู่ๆคิดจะเป็นก็เป็นได้ แต่น่าจะมีสาเหตุปัจจัยภายนอกภายในหลายประการที่มีส่วนชักนำไปสู่การเป็นหญิงรักหญิง อีกทั้งหญิงรักหญิงในปัจจุบันนั้นยังมีแนวโน้มจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้คนในสังคมควรจะทำความเข้าใจหญิงรักหญิงเหล่านี้ เนื่องจากเรื่องนี้เป็นสิทธิเสรีภาพของแต่ละบุคคล บุคคลเหล่านี้ไม่ได้กระทำการผิดต่อผู้อื่นแต่อย่างใด การที่ผู้คนทั่วไปมองหญิงรักหญิงว่าเป็นปัญหานั้น แสดงว่าผู้คนเหล่านั้นไม่ได้เข้าใจในตัวหญิงรักหญิง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงต้องการศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัย สาเหตุและอิทธิพลที่ทำให้เป็นหญิงรักหญิง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเองและต่อสังคม
3. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการดำรงชีวิตของหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานครในสมัยปัจจุบัน
5. เพื่อศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ผู้วิจัยจะศึกษาหญิงรักหญิงที่ตระหนักในตนเองและยอมรับตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิง โดยอยู่ในช่วงการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไปหรือวัยทำงาน หญิงรักหญิงเหล่านี้มีอายุตั้งแต่ 20 –29 ปี เพื่อจะได้เป็นการทำความเข้าใจหญิงรักหญิงในช่วงอายุที่แตกต่างกันได้ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราอาจแตกต่างกันไปเมื่อเราอยู่ในสถานที่แตกต่างกัน หรือการใช้ชีวิตที่นานกว่าก็อาจจะมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของหญิงรักหญิง โดยที่การศึกษาวิจัยเรื่องหญิงรักหญิงนี้จะศึกษาในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง
2. ทำให้คนในสังคมไทยเข้าใจวิถีชีวิตและพฤติกรรมของหญิงรักหญิงมากขึ้น
3. จะทำให้ได้แนวทางในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย แก่บุคคลที่สนใจต่อไป
4. ทำให้ทราบแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในประเทศไทย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎี

กรอบแนวคิดทฤษฎีทางมานุษยวิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา และแนวคิดเรื่องรักร่วมเพศที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

1. แนวคิด “รักร่วมเพศ”
2. แนวคิดเรื่อง “ครอบครัว”
3. แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม
4. แนวคิดทัศนคติ
5. แนวคิดบทบาททางเพศ
6. แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม
7. แนวคิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
8. แนวคิดวัฒนธรรมย่อย
9. ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตน
10. ทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
11. ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริคสัน
12. ทฤษฎีการหนีที่นิยม
13. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
14. ทฤษฎีตีตรา

1. แนวคิด “รักร่วมเพศ”

ลักษณะพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น (รัจรี นพเกตุ, 2542) แบ่งออกได้เป็น 3 แบบ ได้แก่ รักต่างเพศ รักร่วมเพศ และรักทั้งสองเพศ คำว่ารักร่วมเพศ (Homosexual) มาจากคำในภาษากรีกคือ “homo” (Anthony Storr, 1975) ซึ่งมีความหมายว่า “เหมือนกัน” ดังนั้น คำดังกล่าวจึงเป็นคำที่

เหมาะสมที่จะนำมาอธิบายความรักระหว่างบุคคลสองคนที่มีเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ถ้าเกิดในเพศชายจะเรียกว่ารักร่วมเพศชาย หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “เกย์” (Gay) ซึ่งมีความหมายว่า ร่าเริง แจ่มใส ถ้าเกิดในผู้หญิง จะเรียกว่า “เลสเบี้ยน” (Lesbian) หรือที่กลุ่มรักร่วมเพศหญิงในประเทศไทยนิยมเรียกกันว่า “หญิงรักร่วมเพศ”

คำว่าเลสเบี้ยนถูกนำมาใช้แสดงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิง โดยมีที่มาจากนักกวีหญิงชาวกรีกชื่อ แซฟโฟ (Sappho) ที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ ซึ่งอาศัยอยู่บนเกาะเลสบอส (Lesbos) ชื่อเกาะดังกล่าวจึงกลายมาเป็นคำเรียกหญิงรักร่วมเพศ (Anthony Storr, 1975)

คำว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexuality) นั้น เป็นศัพท์ที่แพทย์ชาวอังกาเรียชื่อ เบงเกิร์ต ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2412 ซึ่งหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนที่มีเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะบุคคลผู้นั้นจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย (ซุมศักดิ์ พฤกษาพร, 2529)

เดวิด เอ. เวิร์ด (David A. Ward, 1994) ได้ให้ความหมายคำว่ารักร่วมเพศไว้ว่า หมายถึง การติดต่อทางเพศระหว่างคนสองคนที่มีเพศเดียวกัน

โทมัส เจ. ซัลลิแวน และ เคนริค เอส. ทอมสัน (Thomas J. Sullivan and Kenrick S. Thomson, 2000) ได้กล่าวว่า รักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึก จินตนาการ หรือการกระทำทางเพศที่มีต่อบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ในสถานที่บางแห่ง เช่น คู่ง หรือสถาบันที่มีแต่คนเพศเดียวกัน เช่น โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง ค่ายทหาร เป็นต้น มักจะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวจะไม่มีบุคคลที่เป็นเพศตรงข้ามอยู่ด้วย พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงช่วยให้บุคคลเหล่านั้นหายโดดเดี่ยวในสภาวะที่ขาดเพศตรงข้าม เมื่อได้ออกมาสู่โลกภายนอก บุคคลเหล่านี้ก็จะสามารถกลับเป็นคนรักต่างเพศได้ อย่างไรก็ตาม พวกรักร่วมเพศบางคนอาจจะไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศมาก่อน จนเมื่อมีประสบการณ์รักร่วมเพศครั้งหนึ่งจึงกลายเป็นคนที่มีพฤติกรรมที่ชอบคู่นอนที่เป็นเพศเดียวกับตน กลายเป็นคนรักร่วมเพศไป

สำหรับทางการแพทย์นั้น เราทราบกันมานานแล้วว่าไม่มีใครมีลักษณะของเพศใดเพศหนึ่งอยู่เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ผู้หญิงทุกคนจะมีลักษณะความเป็นชายอยู่ด้วย และผู้ชายทุกคนก็จะมีความเป็นผู้หญิงบางอย่างอยู่ในตัวด้วยเช่นกัน (สรวง ศรีเพ็ญ, 2519) คนที่มีจิตใจรักร่วมเพศนั้น ส่วนใหญ่จะรู้สึกตัวได้ตั้งแต่อายุน้อย โดยจะเริ่มรู้สึกถึงความแตกต่างหรือความแปลกแยกจากคนอื่น ๆ และบางครั้งก็อาจรู้สึกว่าคุณเพศเดียวกันนั้นดึงดูดความสนใจของตนได้มากกว่าบุคคลต่างเพศ (สเตฟานี นอริส และเอมมา วิต แพลโดย ชลลดา ทองทวี, 2532)

กล่าวโดยสรุป รักร่วมเพศ คือ การที่บุคคลมีความพึงพอใจ มีความรักใคร่ชอบพอกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน การรักร่วมเพศนั้น อาจจะรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ก็ได้

ทอม - ดี

สังคมไทยในปัจจุบันนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นและแพร่หลายมากขึ้น โดยปกติแล้ว คนส่วนใหญ่ในสังคมทั้งในประเทศแถบตะวันตกและประเทศแถบตะวันออกจะไม่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศนัก เนื่องจากมักจะมองกันว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นการแสดงออกที่ผิดธรรมชาติและผิดปกติของมนุษย์ ในสังคมของเรานั้นจะแบ่งมนุษย์ออกเป็น 2 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง เมื่อผู้ชายและผู้หญิงเติบโตขึ้น ก็จะมีความสัมพันธ์ซึ่งนำไปสู่การแต่งงานอยู่กินมีครอบครัวกันและผลิตทายาทเพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูล ดังนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่ยอมรับ และเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

คำว่าเลสเบียนเป็นคำต้องห้ามในหมู่หญิงรักร่วมเพศในสังคมไทย เนื่องจากคำว่าเลสเบียนในสังคมไทยมีความหมายไปในเชิงลบ คือ เป็นพวกที่มีความผิดปกติทางจิต จึงทำให้เกิดคำว่า “หญิงรักหญิง” และคำว่า “ทอม - ดี” โดยที่หญิงรักหญิงจะเป็นคำเรียกหญิงรักร่วมเพศโดยรวม คำว่าทอมจะเป็นคำเรียกหญิงรักหญิงที่นิยมแต่งตัว แสดงกิริยานิสัยท่าทางเหมือนกับผู้ชาย และคำว่าดีจะเป็นคำเรียกหญิงรักหญิงที่เป็นฝ่ายหญิงซึ่งเป็นคู่รักของทอม (ชลธิชา ศาลิคุปต์, 2532) เนื่องด้วยหญิงรักหญิงในสังคมไทยแบ่งเป็นทอมและดี ผู้ให้ข่าวสำคัญในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งออกเป็นทอมและดี ไม่ได้เป็นเลสเบียนตามแบบภาษาต่างประเทศ

ประเภทของรักร่วมเพศ

ไฮด์ (อ้างใน ชลธิชา ศาลิคุปต์, 2532) แบ่งการรักร่วมเพศออกเป็น 3 ประเภท โดยจะแบ่งตามพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก ประเภทแรก คือ รักร่วมเพศที่เกิดจากการขาดโอกาสหรือเป็นไปตามสถานการณ์ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาแทนที่เมื่อบุคคลไม่สามารถระบายความต้องการทางเพศได้ด้วยการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

ประเภทที่สอง รักร่วมเพศแอบแฝง เป็นแนวคิดของฟรอยด์ที่เชื่อว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ แต่ก็เก็บกดความรู้สึกนี้ไว้ในระดับจิตไร้สำนึก บางคนจะพยายามป้องกันตัวโดยการทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่แอบซ่อนไว้ เช่น ในกรณีของผู้ชายก็จะพยายามทำตัวเป็นชายชาติรักมากเกินไปและปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ เป็นต้น

ประเภทที่สาม รักร่วมเพศที่ปกปิดหรือเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตน บุคคลกลุ่มนี้จะใช้ชีวิตทั่วไปเป็นบุคคลที่รักเพศตรงข้าม จะมีก็แค่บุคคลที่เป็นคู่อรักร่วมเพศด้วยกันหรือเพื่อนสนิทเท่านั้นที่รู้พฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคลนั้น ส่วนรักร่วมเพศแบบเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศนั้น บุคคลเหล่านี้จะไม่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศของตน และจะแสดงลักษณะของตนอย่างเปิดเผย

โคลแมน และไบรอัน (พจนา ศิริวิวัฒน์, 2544) แบ่งการรักร่วมเพศออกตามรูปแบบพฤติกรรมได้ 6 ประเภท ประเภทแรก คือ ประเภทประกาศตัว เป็นบุคคลที่เห็นได้ชัด โดยจะแสดงลักษณะที่ตรงข้ามกับเพศของตนในด้านการแต่งกายและกิริยาท่าทาง กล่าวคือ ผู้หญิงก็มักจะแต่งกายเหมือนผู้ชาย หรือแสดงท่าทางแบบผู้ชาย

ประเภทที่สอง คือ ประเภทสิ้นหวังและรักทั้งสองเพศ เป็นบุคคลที่แต่งงานหรือใช้ชีวิตตามแบบคนทั่วไปในสังคม แต่มีความต้องการรักร่วมเพศแอบแฝงอยู่ จึงต้องตอบสนองความต้องการแบบรักร่วมเพศของตนตามสถานที่สาธารณะ และปกปิดพฤติกรรมนี้กับคู่แต่งงานของตน

ประเภทที่สาม คือ ประเภทซ่อนตัว เป็นบุคคลที่ซ่อนความเป็นรักร่วมเพศของตน เพื่อที่จะดำรงสถานภาพในสังคมของตนไว้ เพราะกลัวว่าจะถูกค้นพบและถูกกั่นแก้ง หรือต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนในสังคม

ประเภทที่สี่ คือ ประเภทยอมรับ บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะมีอายุมากขึ้น พยายามที่จะมีสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับคู่ขาของตน อาจจะดำรงชีวิตแบบสามีภรรยา กับคู่ขาของตน

ประเภทที่ห้า ประเภทสภาวะบีบบังคับ เป็นพวกที่หาทางออกให้ความต้องการทางเพศด้วยการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งที่ไม่มีรากฐานการเป็นรักร่วมเพศอย่างล้าลึก เพราะอยู่ในสถานการณ์บางอย่าง เช่น สถานันที่แยกชายและหญิง ได้แก่ คู่ว โรงเรียนประจำ เป็นต้น พวกนี้เมื่อกลับคืนสู่สภาพปกติมักจะเลิกมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ประเภทที่หก รักร่วมเพศโสเภณี เป็นพวกที่ยอมมีเพศสัมพันธ์รักร่วมเพศกับบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่าตน เพื่อเงิน ค่าจ้าง หรือรางวัลอื่นๆ

ภาพพจน์ของหญิงรักรหญิง

ริชาร์ดสัน (อ้างใน ชลธิชา ศาลิคุปต์, 2532) ได้เสนอภาพพจน์ของหญิงรักรหญิงที่จากการวิเคราะห์ทางทฤษฎีและจากสื่อมวลชนต่างๆ เป็น 4 แบบ คือ เป็นผู้ชายเทียม เป็นผู้นำสงสาร เป็นเรื่องทางเพศ และเป็นสภาวะที่ถาวร

การมองหญิงรักรหญิงว่าเป็นผู้ชายเทียมนั้น มีอิทธิพลต่อการตีความเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิงด้วยกันว่าเป็นการเลียนแบบความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงกับชาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพของหญิงและชายในสังคมที่ถือว่าผู้ชายเป็นใหญ่ เมื่อนำมาโยงกับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศจึงเน้นความสำคัญที่ผู้ชายอีกเช่นกัน เป็นการตีความว่าผู้หญิงประท้วงความเป็นชายนั่นเอง

ประการที่สอง หญิงรักรหญิงเป็นผู้นำสงสาร ทั้งทางสื่อมวลชน วรรณกรรม และคำอธิบายทางทฤษฎีมักจะเป็นไปในทางลบ และยังถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ประการที่สาม หญิงรักรหญิงเป็นเรื่องทางเพศ คำจำกัดความของคำว่า “หญิงรักรหญิง” มักให้ความหมายในเรื่องทางเพศมากกว่าจะสนใจในความเป็นหญิงรักรหญิงและการดำเนินชีวิตด้านอื่นๆ

ประการสุดท้าย หญิงรักหญิงเป็นสภาวะที่ถาวร มาจากข้อสันนิษฐานที่ว่าลักษณะทางเพศเป็นลักษณะถาวร ลักษณะความเป็นหญิงรักหญิงจึงถูกมองว่าเป็นลักษณะที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ทศนคตินี้ยังส่งเสริมการแบ่งแยกโลกของหญิงรักหญิงออกจากโลกของผู้รักต่างเพศอย่างเด็ดขาดอีกด้วย

การเปิดเผยตัว

การเปิดเผยตัว คือ การกล่าวถึงความเป็นหญิงรักหญิงแก่คนบางคน โดยเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลเริ่มตั้งปัญหากับตนเองว่าตนเป็นใคร บุคคลนั้นอาจมองว่า ความสนใจในเพศเดียวกันของตนเป็นเรื่องส่วนตัวและก็จะจบลงที่จุดนี้ แต่สำหรับบางคนแล้ว ในขั้นต่อไปก็คือ การบอกกล่าวความเป็นหญิงรักหญิงแก่ใครบางคน ได้แก่ เพื่อนสนิท หรือผู้ปกครอง ขึ้นอยู่กับการพิจารณาถึงผลดีและผลเสียที่จะได้รับการเปิดเผยตนเองกับบุคคลนั้นๆ ปฏิกริยาตอบสนองที่ได้รับจะมีส่วนต่อทิศทางความเป็นหญิงรักหญิงของบุคคลนั้น รวมทั้งเข้าไปสู่วัฒนธรรมย่อยของหญิงรักหญิง (กัทลี มโนวงศ์, 2531)

ความสัมพันธ์ และวิถีชีวิตของคนรักร่วมเพศ

ในอดีต การหาเพื่อนและคู่นอนของบุคคลรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก ก่อนปี ค.ศ. 1970 (รัจวี นพเกตุ, 2542) พวกรักร่วมเพศจะต้องแอบพบกันตามบาร์ที่ปกปิด สถานอาบอบนวด หรือห้องน้ำสาธารณะ ในสามทศวรรษหลัง สังคมของพวกรักร่วมเพศขยายขอบเขตกว้างขวางขึ้นจนเกิดเป็นชุมชนเฉพาะ มีทั้งร้านค้า ภัตตาคาร ร้านกาแฟ และศูนย์ให้คำปรึกษา เป็นต้น สมาชิกเป็น คนมีการศึกษา มีอาชีพมั่นคง และอยู่อย่างเปิดเผยตัวเอง

เมื่อกล่าวถึงรักร่วมเพศ ผู้คนมักจะมุ่งความสนใจเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศ พวกรักร่วมเพศทั้งผู้ชาย และผู้หญิง ใช้ชีวิตด้วยกันเหมือนพวกรักร่วมเพศ ซึ่งประกอบกิจกรรมทางเพศน้อยมาก เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ โดยปกติแล้ว พวกรักร่วมเพศชายและหญิงจะมีความแตกต่างกันในด้านการผูกมัดตัวเองและความรัก ผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นคนรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศจะบูชาความรักและยึดมั่นกับความรักมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ การที่บุคคลรักร่วมเพศแต่งงานก็อาจมีสาเหตุเพราะยังไม่

รู้ตัวว่าตนเป็นรักร่วมเพศหรือเพราะความกดดันทางสังคม ครอบครัว หรือเพราะต้องการมีลูก ต้องการความรัก เป็นต้น (รัชนี นพเกตุ, 2542)

การเปลี่ยนแปลง

พวกรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีปัญหากดดันจากการที่สังคมไม่ยอมรับ มีรักร่วมเพศบางคน ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น จากการศึกษาของไบเบอร์ (อ้างใน รัชนี นพเกตุ, 2542) ประมาณ 2 ใน 3 แสดงความต้องการนี้ แต่จากการศึกษาของ เบลล์ และเวนเบ็จก์ เบอร์ (อ้างใน รัชนี นพเกตุ, 2542) ความต้องการเปลี่ยนมีเปอร์เซ็นต์ต่ำมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2: ตารางแสดงจำนวนเปอร์เซ็นต์ของรักร่วมเพศที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

	ผู้ชาย		ผู้หญิง	
	คนขาว	คนดำ	คนขาว	คนดำ
ความต้องการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เด็ก	28	23	16	11
ความต้องการเปลี่ยนแปลงขณะนี้	14	13	5	6

การวิจัยในครั้งนี้ จึงนำแนวคิดรักร่วมเพศมาใช้อธิบายเพื่อให้เข้าใจลักษณะภาพรวม ความ เป็นมา และพัฒนาการเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศและหญิงรักหญิง ทั้งในต่างประเทศและใน ประเทศไทย

2. แนวคิดเรื่อง “ครอบครัว”

ครอบครัวเป็นสิ่งที่อยู่ในทุกสังคม ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่มีความสำคัญมากที่สุด (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ครอบครัวเป็นหน่วยของสังคมที่มีความสัมพันธ์และมีความร่วมมือกันอย่าง ใกล้ชิด สถาบันครอบครัวเป็นสังคมกลุ่มแรกที่มนุษย์จะต้องเผชิญตั้งแต่แรกเกิด มนุษย์เติบโตขึ้นใน ครอบครัว ครอบครัวจะให้ตำแหน่ง ชื่อ และนามสกุล ซึ่งเป็นเครื่องบอกสถานภาพและบทบาทใน สังคมที่เราอาศัยอยู่และมีส่วนร่วมด้วย ครอบครัวเป็นตัวกำหนดสิทธิและหน้าที่ที่สมาชิกมีต่อกันและ ที่สมาชิกมีต่อสังคม นอกจากนี้ ครอบครัวยังเป็นตัวกำหนดมาตรฐานความประพฤติของมนุษย์อีก

ด้วย ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์จึงไม่ได้เป็นไปโดยสัญชาตญาณ แต่เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน

Burgess และ Locke (อ้างใน สุพัตรา สุภาพ, 2546) ได้ให้คำจำกัดความของครอบครัวว่า ครอบครัวจะต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ กล่าวคือ ครอบครัวประกอบด้วยบุคคลที่มาอยู่รวมกัน โดยการสมรส สมาชิกของครอบครัวจะอาศัยอยู่รวมกันภายในครัวเรือนเดียวกัน หรืออาจแยกกันไปอาศัยอยู่ต่างหาก ครอบครัวเป็นหน่วยของการติดต่อโต้ตอบระหว่างบุคคล เช่น สามีภรรยา พ่อแม่ ลูก และพี่น้อง นอกจากนี้ ครอบครัวยังช่วยถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นหน่วยทางสังคมที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยการเป็นสามีภรรยา โดยที่จะมีลูกหรือไม่มีลูกก็ได้

ริชาร์ด ที. แชฟเฟอร์ (Richard T. Schaefer, 2003) กล่าวว่า ครอบครัว หมายถึง กลุ่มของผู้คนที่มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือด การแต่งงาน หรือความสัมพันธ์แบบอื่นที่มีการตกลงกันได้ หรือการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งมีความรับผิดชอบหลักร่วมกันในการสืบทอดทายาทและการดูแลสมาชิกของสังคม

ประเภทของครอบครัว

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) อธิบายไว้ว่าครอบครัวมีอยู่ 4 ประเภท ได้แก่

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family)

ครอบครัวเดี่ยว หมายถึง ครอบครัวขนาดเล็กซึ่งประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และลูกซึ่งยังไม่ได้แต่งงาน ครอบครัวเดี่ยวจะมีคนแค่ 2 ชั่วอายุคน หรือมีแค่ 2 รุ่นเท่านั้น ได้แก่ รุ่นพ่อแม่และรุ่นลูก ลักษณะเด่นของครอบครัวเดี่ยว คือ การเน้นความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส ซึ่งมีความสำคัญมากกว่าความสัมพันธ์ทางสายเลือด เราจะพบเห็นครอบครัวเดี่ยวได้มากในสังคมสมัยใหม่ ในชุมชนเมืองหรือในสังคมอุตสาหกรรม

2. ครอบครัวขยาย (Extended Family)

ครอบครัวขยายเป็นครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มคนใน 3 ชั่วอายุขึ้นไป มาอาศัยอยู่ร่วมกัน เช่น รุ่นตนเอง รุ่นพ่อแม่ของตนเอง และรุ่นลูกของตนเอง เป็นต้น ครอบครัวขยายจะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทางสายเลือดเป็นหลัก และเน้นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ลูกและพี่น้อง เนื่องจากครอบครัวแบบนี้มองว่าคู่สมรสนั้นเป็นแค่บุคคลภายนอก

3. ครอบครัวแกน (Stem Family)

ครอบครัวแบบนี้เป็นครอบครัวที่ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ ลูกชายหรือลูกสาว และครอบครัวของลูกชายหรือลูกสาว ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักจะเป็นลูกคนสุดท้าย หรืออาจจะเป็นลูกคนโตก็ได้

4. ครอบครัวที่มีผู้ปกครองคนเดียว (Single-parent Family)

ครอบครัวแบบนี้เป็นครอบครัวที่มีสามีหรือภรรยาเป็นหัวหน้าครอบครัวแต่เพียงคนเดียว เราจะพบเห็นครอบครัวแบบนี้ได้มากในกลุ่มชนชั้นกลางและชนชั้นสูง ในกรณีที่ครอบครัวมีแต่แม่ลูกเป็นหน่วยสำคัญ เราเรียกครอบครัวแบบนี้ว่า Matrifocal Family

การวิจัยในครั้งนี้นำแนวคิดเรื่องครอบครัวมาใช้ในการวิจัย เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของครอบครัวในสังคม และแสดงถึงลักษณะของครอบครัวของหญิงรักหญิง รวมถึงลักษณะครอบครัวในทัศนคติที่หญิงรักหญิงต้องการ

3. แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2532 ได้ให้ความหมายของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมว่าเป็นกระบวนการทางสังคมกับจิตวิทยา ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอน สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น กระบวนการขัดเกลาทางสังคมเริ่มขึ้นตั้งแต่บุคคลถือกำเนิดขึ้นมาในโลก ตัวแทนของสังคมตัวสำคัญที่ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ศาสนา โดยบุคคลจะได้รับทราบ เรียนรู้คุณธรรม คุณค่า และอุดมคติที่สังคมยึดมั่นผ่านทางตัวแทนเหล่านี้ บุคคลจะได้เรียนรู้บรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมประเพณีที่เชิดอยู่ในสังคม จิตใจของบุคคลจะได้รับการขัดเกลาให้ยึดมั่นในหลักศีลธรรมของสังคม และพร้อมที่จะทำตามแนวทางที่

สังคมต้องการ การขัดเกลาทางสังคมเกิดขึ้นทั้งแบบที่จงใจ เช่น การอบรมสั่งสอนโดยพ่อแม่และครู อาจารย์ และแบบที่ไม่จงใจ เช่น การเลียนแบบการกระทำในกลุ่มเพื่อน หรือสื่อมวลชนต่างๆ

สุพัทธรา สุภาพ (2546) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งๆ ได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผน ที่กลุ่มหนึ่งๆ กำหนดหรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

บรูซ เจ. โคเฮน และ เทอร์รี แอล. ออร์บุช (Bruce J. Cohen and Terri L. Orbuch, 1990) ได้ให้ความหมายของการขัดเกลาทางสังคมไว้ว่า หมายถึง ขบวนการที่มนุษย์เรียนรู้วิถีชีวิตของสังคมของตน และพัฒนาความสามารถในการทำหน้าที่ทั้งในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลและในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม การขัดเกลาทางสังคมเป็นขบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต ซึ่งจะเกิดขึ้นในทุกช่วงอายุ และในทุกชั้นของชีวิต

ริชาร์ด ที. แชฟเฟอร์ (Richard T. Schaefer, 2003) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นขบวนการที่ผู้คนเรียนรู้ทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกของวัฒนธรรมนั้นๆ

ดังนั้น การขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องประสบอยู่ตลอดชีวิต เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม แต่มนุษย์ก็ไม่ได้เป็นสัตว์สังคมโดยกำเนิดเพราะมนุษย์ยังไม่มีพัฒนาการบางอย่างที่จำเป็นต่อการอยู่รอด เช่น การดำรงชีวิต การมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงจำเป็นต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมเพื่อให้ความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

ความสำคัญของการขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ เป็นหลักการปฏิบัติที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่งๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันได้ ดังนั้น การขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก และทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกที่ว่าตนเป็นมนุษย์ต่างจากคนอื่น

สังคมนั้นจะกำหนดรูปแบบและหล่อหลอมบุคลิกภาพของตนให้เป็นไปตามต้องการ โดยสังคมนั้นจะหล่อหลอมมนุษย์โดยผ่านทางสถาบันพื้นฐาน คือ ครอบครัว เป็นอันดับแรก เพื่อขัดเกลาให้เป็นมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ โดยสังคมนั้นจะมีส่วนร่วมสร้างความสำนึก ความประทับใจ คุณค่าทางวัฒนธรรม และแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกของสังคมนั้นอย่างแท้จริง การที่จะเป็นสมาชิกของสังคมนั้นจะต้องมีบุคลิกภาพหรือคุณลักษณะต่างๆที่บุคคลมีอยู่ อันเป็นผลผลิตที่ได้จากการอยู่ร่วมกันในสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2546)

ประเภทของการขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ได้แก่ การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง และการขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม

การขัดเกลาทางสังคมโดยตรงเป็นการอบรมที่ต้องการให้บุคคลทำตามระเบียบแบบแผนที่กลุ่มสังคมนั้นกำหนดไว้ บอกให้รู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก เรามักพบเห็นการขัดเกลาแบบนี้ในครอบครัว โรงเรียน และวัด

การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อมเป็นการอบรมโดยที่ไม่ต้องการจะให้ประโยชน์แก่บุคคลโดยตรงเหมือนอย่างแรก แต่อาจจะอยู่ในรูปของการเลือกแบบในสถานการณ์บางอย่างเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในสถานการณ์นั้น ยกตัวอย่างเช่น เด็กอาจจะเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่โดยไม่รู้ตัว เช่น พ่อแม่ชอบใช้คำหยาบ เด็กก็จะใช้คำหยาบด้วย เป็นต้น

ตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคม

กลุ่มตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการอบรมบุคคลให้รู้ระเบียบของสังคมต่างๆ ตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคมแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ได้แก่

1. ครอบครัว เป็นสังคมแรกที่บุคคลเริ่มเป็นสมาชิก โดยมีบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน นอกจากนี้ อาจจะมีพี่น้อง ญาติ ตายาย ที่อยู่รวมกันใน

ครอบครัวเป็นผู้ช่วยฝึกอบรม การขัดเกลาทางสังคมที่บุคคลได้รับในวัยเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพมาก

2. กลุ่มเพื่อน คนเรามักจะได้รับการอบรมจากกลุ่มเพื่อนที่มีอายุเท่าๆกันหรือมากกว่า ส่วนใหญ่คนเราจะคบค้าสมาคมกับบุคคลที่มีอายุและสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มตัวแทนที่อบรมสั่งสอนบุคคลให้รู้ระเบียบของสังคม โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน คนสมัยใหม่มักมีค่านิยมชอบทำอะไรให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น และค่านิยมที่สำคัญที่สุดคือ ค่านิยมของกลุ่มเพื่อน

3. โรงเรียน ครูหรืออาจารย์จะเป็นบุคคลที่จะช่วยอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ ซึ่งเป็นตัวแทนที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยปลูกฝังลักษณะนิสัย เป็นตัวแทนของสังคมที่จะให้การศึกษอบรมอย่างมีแบบแผน เพื่อให้เด็กได้เรียนวิชาการ จริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆของสังคม ทั้งยังเป็นสถานที่ที่เด็กได้มีโอกาสคบหาสมาคมกับเพื่อนฝูงในวัยเดียวกัน โรงเรียนจึงมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กมาก โดยเฉพาะเด็กชนชั้นระดับกลางและชนชั้นระดับสูง

4. กลุ่มอาชีพ เมื่อบุคคลได้รับการอบรมขัดเกลาในระดับหนึ่งแล้ว บุคคลก็จะเริ่มพึ่งตนเอง โดยการทำงานประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพ กลุ่มอาชีพหรือหน่วยงานนั้น เช่น ราชการ หรือหน่วยงานเอกชน เป็นต้น ซึ่งแต่ละแห่งก็จะมีกฎระเบียบที่กำหนดให้บุคคลในสังกัดปฏิบัติตาม

5. ตัวแทนทางศาสนา เช่น วัด พระ นักบวช หรือผู้สอนศาสนา เป็นต้น บุคคลเหล่านี้จะช่วยขัดเกลาโดยให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับศีลธรรม จริยธรรม และความประพฤติที่ถูกต้องควร ศาสนาเป็นตัวแทนที่มีบทบาทในการสร้างความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติได้มาก เนื่องจากบุคคลย่อมนับถือศาสนา

6. สื่อมวลชน เป็นตัวแทนที่ทำให้บุคคลรับทราบข้อมูลความรู้ต่างๆในทุกๆด้าน สื่อมวลชนมีหลายประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ วารสารกรรม วารสารคดี การ์ตูน อินเทอร์เน็ต เป็นต้น สื่อมวลชนเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญซึ่งช่วยขัดเกลาตั้งแต่เรื่องคุณค่า ความเชื่อ หรือแบบแผนของความประพฤติ เป็นต้น

การวิจัยในครั้งนี้จึงนำแนวคิดการขัดเกลาทางสังคมมาใช้ เพื่ออธิบายอิทธิพลของตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมที่มีต่อหญิงรักหญิง ตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมที่นำมาใช้ประกอบการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน และสื่อมวลชน

4. แนวคิดทัศนคติ

เดวิด จี. ไมเยอร์ส (David G. Myers, 1999) ได้ให้ความหมายทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นการมีใจโน้มเอียงต่อเป้าหมาย รวมถึงความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มทางพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวกับเป้าหมายนั้นด้วย ทัศนคติของบุคคลมักจะถูกกำหนดขึ้นโดยการสอบถามความรู้สึกของพวกเขา

เดวิด โอ. ซีเยร์ (David O. Sears, 1991) และคณะ ได้อธิบายไว้ว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบทางการรับรู้ (Cognitive component) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component) และองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral component) ดูเหมือนว่าทัศนคติจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากที่สุดเมื่อทัศนคตินั้นมีลักษณะรุนแรง มั่นคง เด่น และชัดเจนซึ่งสัมพันธ์กับพฤติกรรม และเมื่อมีความกดดันในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้ง

แอนดรูว์ โบม (Andrew Baum, 1985) และคณะ ได้กล่าวถึงทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นลักษณะสำคัญของพฤติกรรมทางสังคม ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่มั่นคงและยืนยาว เพื่อที่จะประเมินค่าเป้าหมายหรือสิ่งที่มีอยู่ เช่น บุคคล สถานที่ หรือสิ่งของ ทัศนคติทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ของเราด้วยโลกของเราเอง และเรายังอาจเรียนรู้ทัศนคติได้จากประสบการณ์ที่เรามี

สแตน แอล. อัลเบิร์ต (Stan L. Albrecht, 1980) อธิบายไว้ว่า ทัศนคติเป็นระบบความรู้สึก ความคิด และความโน้มเอียงของบุคคล เพื่อตอบสนองเป้าหมายทางสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์ สถานการณ์และตัวแปรทางอารมณ์อื่นๆ เพื่อชี้แนะและนำทางพฤติกรรมอันชัดเจนของบุคคล

ซีเยร์ พีเพลน และเทลเลอร์ (Sear Peplan and Taylor, 1991 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2543) ได้อธิบายไว้ว่าทัศนคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ ประการแรกขององค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งเป็นองค์ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่เป้าหมายของ

ทัศนคติ รวมถึงความเชื่อต่างๆ ประการที่สอง องค์ประกอบด้านความรู้สึก ซึ่งเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของทัศนคติ และยังเป็นการประเมินค่าความรู้สึกทั้งในเชิงบวกและในเชิงลบ และประการที่สาม องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นความพร้อมของบุคคลที่จะตอบสนองหรือเป็นแนวโน้มที่จะแสดงออกต่อเป้าหมายของทัศนคติ

จึงอาจสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เป็นการประเมินค่าสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นทั้งในแง่ดีหรือในแง่ร้าย ทัศนคติจะแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล เพราะกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของบุคคลนั้นแตกต่างกัน ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

การวิจัยในครั้งนี้นำแนวคิดทัศนคติมาใช้ เพื่ออธิบายถึงความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเองและต่อสังคม ทั้งในด้านทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิง ทัศนคติต่อตนเองต่อสังคม และต่อชีวิตในอนาคต

5. แนวคิดบทบาททางเพศ

ริชาร์ด ที. แชฟเฟอร์ (Richard T. Schaefer, 2003) กล่าวถึงบทบาททางเพศว่าหมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรม ทัศนคติ และกิจกรรมที่เหมาะสม ของผู้ชายและผู้หญิง

แครก เจ. คาลฮูน (Craig J. Calhoun, 1997) และคณะ อธิบายไว้ว่า บทบาททางเพศเป็นพฤติกรรม ทัศนคติ หน้าที่ และสิทธิพิเศษที่สังคมคาดหวังไว้ในบุคคลแต่ละเพศ บทบาททางเพศจะอิงตามทัศนคติทั่วไปของสังคม ว่าผู้ชายและผู้หญิงควรจะคิด รู้สึก และประพฤติตนอย่างไร

เดวิด โปเพโน (David Popenoe, 1991) กล่าวไว้ว่าบทบาททางเพศเป็นบทบาททางสังคมที่สัมพันธ์กับการเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ความคาดหวังในบทบาททางเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) อธิบายไว้ว่าการแสดงบทบาททางเพศมีกระบวนการ 2 อย่าง คือ การเลียนแบบ และการรับกฎเกณฑ์ต่างๆเข้ามายังตัวเรา

ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินั้น พบว่ามีการแบ่งหน้าที่ของชายและหญิงมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ยังไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนว่าบทบาททางเพศนั้นเริ่มมีตั้งแต่เมื่อใด แต่จากการศึกษาทางมานุษยวิทยาและทางสังคมวิทยาที่ผ่านมา พบว่าสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมได้แบ่งบทบาททางเพศของชายและหญิงไว้แตกต่างกัน โดยจะถือกันว่าเพศชายเป็นเพศที่แข็งแรง มีหน้าที่ปกป้องดูแลและคุ้มครองสังคม ผู้ชายจึงเป็นผู้ที่ถูกลูกเลี้ยง ในขณะที่เพศหญิงนั้นถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าเพศชาย มีหน้าที่ดูแลบ้าน ให้กำเนิดและเลี้ยงดูบุตร สังคมจะเป็นผู้กำหนดบทบาททางเพศ ดังนั้น บทบาททางเพศในแต่ละสังคมและวัฒนธรรมจึงอาจมีลักษณะที่แตกต่างกัน (งามพิศ สัตย์สงวน, 2 5 4 5)

การเรียนรู้บทบาททางเพศเป็นการที่บุคคลรับบุคลิกลักษณะบางอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของตน การเรียนรู้บทบาททางเพศนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเด็กจะเริ่มเลียนแบบบทบาททางเพศจากพ่อ แม่ และบุคคลใกล้ชิด เมื่อโตขึ้นก็จะเรียนรู้บทบาททางเพศโดยการสังเกตจากบุคคลอื่นในสังคมเพื่อมาสร้างให้เกิดเอกลักษณ์ในตนเอง

ดังนั้น บทบาททางเพศจึงหมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงถึงความเป็นชายหรือความเป็นหญิง โดยจะแสดงออกทางพฤติกรรม การแสดงความรู้สึก อารมณ์ รวมทั้งมาตรฐานต่างๆที่สังคมได้กำหนดไว้

การวิจัยในครั้งนี้นำแนวคิดบทบาททางเพศมาใช้ เพื่ออธิบายกระบวนการขัดเกลาซึ่งหญิงรักหญิงได้รับ ที่ทำให้หญิงรักหญิงเหล่านี้มีความคิดเรื่องบทบาททางเพศต่างไปจากของคนทั่วไปในสังคม

6. แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (Culture Change) หมายถึง ความแตกต่างในระบบวัฒนธรรม หรือการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบย่อยของวัฒนธรรม เช่น การเปลี่ยนแปลงในระบบครอบครัวและเครือญาติ การเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง การขัดเกลาทางสังคม การศึกษา ศาสนา ความเชื่อ ระบบการสื่อสาร และนันทนาการ เป็นต้น (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545)

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมยังหมายถึงความแตกต่างขององค์ประกอบย่อยของระบบวัฒนธรรมเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับในเวลาที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น ความแตกต่างในค่านิยม ความเชื่อ อุดมการณ์ ประเพณี พิธีกรรม สถานภาพ บทบาท โลกทัศน์ และวัฒนธรรมทางวัตถุ เป็นต้น (นิเทศ ตินณะกุล, 2546)

วัฒนธรรมทางด้านแนวคิดการมีคู่ครองสร้างครอบครัวซึ่งมีมาแต่โบราณนั้น เป็นการเลือกคู่ครองแบบต่างเพศ ผู้ชายและผู้หญิงจะแต่งงานสร้างครอบครัวกัน จนเมื่อเวลาผ่านไปจึงเริ่มมีการเปิดเผยตัวของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้น พฤติกรรมหญิงรักหญิงจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากแบบแผนวัฒนธรรมที่มีมาแต่เดิม

การวิจัยครั้งนี้จึงนำแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมาใช้ เพื่ออธิบายพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมการมีคู่ครองแบบเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง

7. แนวคิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปี พ.ศ. 2525 ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “อัตลักษณ์” (Identity) ไว้ว่าหมายถึง ลักษณะที่มีเหมือนกันหรือมีส่วนร่วมกัน วัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมก็มีลักษณะเฉพาะในตนเอง ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีลักษณะเด่นเฉพาะที่อาจเรียกได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Identity) อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจึงหมายถึง คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกันทางจิตใจของแต่ละบุคคลในกลุ่ม หรือวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งที่มีความแตกต่างกันทางด้านภูมิประเทศ ประวัติศาสตร์ และภาษาอย่างชัดเจน (Corinne Kosmitzki, 1996)

ในปัจจุบันนี้ โลกมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสังคม เป็นต้น ดังนั้น อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจึงอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งจะเป็นผลให้อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในสังคมแต่ละแห่งนั้นอาจจะคงอยู่เหมือนเดิม หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงไปก็ได้

การมีคู่ครองหรือการชอบพอกับบุคคลอื่นจึงเป็นอัตลักษณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งมนุษย์แต่โบราณมานิยมยึดถือการเลือกคู่ครองกับบุคคลต่างเพศ พฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลกลุ่มนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงนำแนวคิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมาใช้ เพื่ออธิบายความมีลักษณะเฉพาะของพฤติกรรมหญิงรักหญิง

8. แนวคิดวัฒนธรรมย่อย

เมตตา สเปนเซอร์ (Metta Spencer, 1992) อธิบายวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ว่า หมายถึง กลุ่มที่มีสมาชิกผู้ซึ่งมีค่านิยมและความคิดร่วมกันที่แตกต่างไปจากค่านิยมและความคิดของสังคมส่วนใหญ่

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) ให้ความหมายวัฒนธรรมย่อยว่าเป็นวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมใหญ่หรือวัฒนธรรมทั่วไป ในขณะที่วัฒนธรรมใหญ่หมายถึงวัฒนธรรมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของประชาชนจำนวนมากในสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่ผู้คนจำนวนมากในสังคมมีอยู่ร่วมกัน เช่น ในสังคมไทยมีวัฒนธรรมใหญ่ คือ ศาสนาพุทธ ภาษาไทย ระบบการศึกษา เป็นต้น แต่วัฒนธรรมย่อยจะหมายถึงวัฒนธรรมที่คนบางกลุ่มใช้กัน คนจำนวนมากในสังคมไม่ได้ใช้วัฒนธรรมดังกล่าวนี้

วัฒนธรรมย่อยเหล่านี้ เช่น เพศ อายุ อาชีพ เชื้อชาติ หรือชนกลุ่มน้อย เป็นต้น ผู้คนที่ยึดถือปฏิบัติวัฒนธรรมย่อยเหล่านี้จะปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมใหญ่ด้วยเช่นกัน แต่ก็ยังปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมย่อยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มตน

ดังนั้น หญิงรักหญิงจึงมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมย่อย เนื่องจากหญิงรักหญิงมีวิถีชีวิต ความเชื่อที่แตกต่างไปจากกลุ่มทางสังคมอื่น หญิงรักหญิงติดต่อกับหญิงรักหญิงด้วยกันบ่อยและสนิทสนมกันมากกว่าการติดต่อกับสมาชิกกลุ่มอื่น หญิงรักหญิงจึงคิดว่าตนเป็นสมาชิกของกลุ่มหญิงรักหญิง การวิจัยครั้งนี้จึงนำแนวคิดวัฒนธรรมย่อยมาใช้ เพื่ออธิบายความเป็นวัฒนธรรมย่อยของพฤติกรรมหญิงรักหญิง

9. ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตน

มนุษย์แต่ละคนในสังคมได้รับการขัดเกลาทางสังคมตั้งแต่แรกเกิดจนตาย ภายใต้กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้ มนุษย์แต่ละคนจะพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ (Personality) และ ตัวตน (Self) ของตนไปตามสภาวะการณ์ต่างๆ ดังนั้น กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึงทำให้เกิดความเป็นตัวตนของมนุษย์ขึ้นมา

บุคลิกภาพ (Personality) นั้น หมายถึง ผลรวมขององค์ประกอบทุกอย่างในตัวบุคคล ซึ่งสะท้อนให้เห็นแบบแผนความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง บุคลิกภาพเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของบุคคล และบุคลิกภาพยังเป็นผลของปัจจัยทั้งด้านชีววิทยา จิตวิทยา สังคม และวัฒนธรรมด้วย (สุพัตรา สุภาพ, 2546)

แนวความคิดเรื่องตัวตนเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพ ตัวตน (Self) หมายถึง ภาพพจน์เกี่ยวกับสภาวะความเป็นบุคคลซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ แต่ละบุคคลจะตระหนักหรือมีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ดังนั้น ตัวตนจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพและลักษณะทางสังคมของแต่ละบุคคล การพัฒนาลักษณะเกี่ยวกับตัวตนนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการปฏิสังสรรค์ทางสังคม ความเป็นตัวตนจึงเป็นผลมาจากสังคม โดยที่ความมีตัวตนนี้จะเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็กจากการที่เริ่มใช้คำสรรพนามเรียกชื่อ เช่น ฉัน เธอ ของฉัน ของเธอ เป็นต้น

มีนักทฤษฎี 3 ท่านที่ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตน ได้แก่ ชาร์ลส ฮอร์ตตัน คูลีย์ (Charles Horton Cooley) จอร์จ เฮอริเบิร์ต มีด (George Herbert Mead) และ ซิกมัน ฟรอยด์ (Sigmund Freud) (สุพัตรา สุภาพ, 2546)

ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนของคูลีย์

คูลีย์ (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ได้นำเสนอแนวคิดไว้ว่า ตัวตนและสังคมเป็นสิ่งที่คู่กัน ดังนั้น การพัฒนาตัวตนของมนุษย์จึงเป็นไปไม่ได้ถ้าปราศจากกระบวนการทางสังคม บุคคลจะทำความรู้จักและเข้าใจในตนเองโดยพิจารณาภาพพจน์ที่บุคคลอื่นในสังคมมองตน จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวตนที่เรา รู้จักและเข้าใจนั้น ก็คือภาพสะท้อนจากความคิดเห็นหรือจากภาพพจน์ของผู้อื่นที่มองเราอยู่ คูลีย์เรียก

“ตัวตน” ดังกล่าวว่าเป็น “ตัวตนกระจกเงา” (Looking-Glass Self) เพราะบุคคลแต่ละคนในสังคม ทำหน้าที่เหมือนกระจกเงาสะท้อนภาพผู้อื่นที่ผ่านเข้ามาหน้ากระจกเงา

ดังนั้น แนวความคิดของคูลีเกี่ยวกับตนเองจึงอธิบายว่าความสำคัญในการเป็นตัวตนนั้นเป็น ผลสะท้อนจากการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการที่บุคคลอื่นมองดู ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเอง เป็นการมองดูตนเองโดยผ่านสายตาของบุคคลอื่น

ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนของมิด

มิด (สุพัตรา สุภาพ, 2546) มีแนวคิดคล้ายกับของคูลีในประเด็นที่ว่า การพัฒนาตัวตนของ บุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางสังคมในชีวิตประจำวัน บุคคลจะสามารถพัฒนาหรือมี ภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ฝึกใช้ และเข้าใจความหมายของสื่อเชิงสัญลักษณ์ ต่างๆของกลุ่มทางสังคมที่ตนเองมีส่วนร่วม

มิดได้นำเสนอการวิเคราะห์เรื่อง “ตัวตน” โดยแยกองค์ประกอบของตัวตนมนุษย์ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ “I” และ “Me”

I หมายถึง ส่วนของบุคคลที่รวมเอาลักษณะเชิงชีววิทยาและจิตวิทยาตามธรรมชาติของแต่ละ บุคคล เป็นที่รวมของสัญชาตญาณและแรงกระตุ้นต่างๆตามธรรมชาติที่ถ่ายทอดมาทาง กระบวนการเชิงพันธุกรรมของมนุษย์

Me หมายถึง ส่วนของบุคคลที่เป็นผลมาจากการขัดเกลาทางสังคม โดยจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไข สภาวะการณ์ของปัจจัยและกระบวนการทางสังคมที่อยู่ล้อมรอบแต่ละบุคคล ลักษณะของ Me นั้นจะ อยู่ภายใต้อิทธิพลกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของแต่ละบุคคล โดยทั่วไปแล้วกระบวนการพัฒนา Me ในแต่ละบุคคลจะเป็นไปตามขั้นตอนต่อเนื่อง 3 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่หนึ่ง **ขั้นการเลียนแบบ** (The Imitative Stage) เกิดขึ้นในช่วงปีแรกของชีวิตมนุษย์ ซึ่งจะมีความใกล้ชิดกับแม่เป็นพิเศษ โดยจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการพูดคุยด้วยภาษาท่าทาง เลียนแบบ อากัปกริยาและการเคลื่อนไหวของแม่ แต่บุคคลก็จะค่อยๆ เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างความต้องการ ของตนและความต้องการของแม่ เมื่อความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลก็จะเริ่มคิด สวมบทบาทของผู้อื่น ค่อยๆ เรียนรู้ความต้องการของผู้อื่นโดยคิดว่าถ้าตนเป็นบุคคลนั้นแล้วตนจะ ต้องการอะไร บุคคลที่มีอิทธิพลต่อลักษณะทางบุคลิกภาพและพฤติกรรมทางสังคมเหล่านี้เรียกว่า บุคคลอื่นที่มีนัยสำคัญ (Significant Others)

ขั้นที่สอง **ขั้นการเล่น** (The Play Stage) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีอายุประมาณ 2 – 4 ขวบ บุคคลในขั้นนี้จะมีทักษะในการจินตนาการมากขึ้น ว่าถ้าตนเป็นบุคคลอื่นแล้วตนจะต้องการหรือจะ ทำพฤติกรรมอะไร บุคคลจะฝึกเล่นบทบาทต่างๆ ในสังคมมากขึ้น และจะค่อยๆ มีภาพพจน์เกี่ยวกับ ตนเองในฐานะที่เป็นวัตถุทางสังคม ลักษณะ Me จะค่อยๆ เกิดขึ้นภายใต้กระบวนการฝึกเล่นบทบาท ต่างๆ

ขั้นที่สาม **ขั้นเกมกีฬา** (The Game Stage) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้สะสมทักษะและฝึกฝนการ สวมบทบาททางสังคมมาหลายบทบาทแล้ว ซึ่งมักจะเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลมีอายุเลย 4 ขวบไปแล้ว บุคคล จะเริ่มพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มทางสังคมต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบครอบครัวของตน และจะคิดว่าครอบครัวของตนก็เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคม บุคคลจึงขยาย ขอบเขตความสามารถในการสวมบทบาทออกไปพิจารณาความคาดหวังต่างๆ ของบุคคลอื่นในสังคม ขนาดใหญ่บุคคลอื่นเหล่านี้ เรียกว่า บุคคลอื่นทั่วไป (Generalized Others)

ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนของฟรอยด์

ฟรอยด์ (สุพัตรา สุภาพ, 2546) เป็นผู้เริ่มต้นการศึกษาแนวจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) แนวคิดเรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนของฟรอยด์ต่างไปจากของคูลิและม็อด ซึ่งเน้นความสำคัญของปัจจัย ทางสังคมและความสอดคล้องระหว่างบุคคลกับสังคม มองตัวตนว่าเป็นผลผลิตของสังคม แต่ ฟรอยด์เน้นอิทธิพลของปัจจัยทางจิตวิทยาและชีววิทยา ที่มีต่อการพัฒนาลักษณะตัวตนของแต่ละ บุคคล และเห็นว่าปัจจัยทางจิตวิทยาชีวภาพและแรงกระตุ้นทางอารมณ์มีอิทธิพลสำคัญต่อการ ปรุงแต่งตัวตนและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล โดยที่มนุษย์มักจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของ “จิตใต้สำนึก”

(The Unconscious) ซึ่งความต้องการทางสัญชาตญาณดิบเป็นสิ่งที่อำนาจเหนือเหตุผลใดๆของกฎเกณฑ์ทางสังคม

ฟรอยด์ได้แยกตัวตนของมนุษย์ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่หนึ่ง *Id* เป็นที่รวมของแรงกระตุ้นทางอารมณ์หรือสัญชาตญาณและความต้องการทางจิตวิทยาชีวภาพ ที่สำคัญ ได้แก่ สัญชาตญาณและความต้องการทางเพศ อีกทั้งยังเป็นส่วนที่ครอบงำจิตใจสำนึกของมนุษย์

ส่วนที่สอง *Superego* จะพัฒนาและผันแปรลักษณะไปตามอิทธิพลของปัจจัยทางสังคมและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม จึงคล้ายกับ “Me” ของมีด คือ เป็นส่วนประกอบของตัวตนที่ได้รับการปรุงแต่งขัดเกลาให้เรียนรู้พฤติกรรมที่ควรหรือไม่ควรทำเมื่อบุคคลอยู่ในสังคม

ส่วนที่สาม *Ego* เป็นสื่อกลางประนีประนอมความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสัญชาตญาณดิบกับกฎเกณฑ์ต่างๆของสังคม ช่วยให้คุณสามารถดำเนินชีวิตตามข้อบังคับต่างๆของสังคมภายใต้แรงกดดันของความต้องการทางจิตวิทยาชีวภาพได้ บุคคลจะมีชีวิตสังคมเป็นปกติสุขและมีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อ *Ego* สามารถประนีประนอม *Id* กับ *Superego* ได้อย่างมีประสิทธิภาพในพัฒนาการของมนุษย์ทุกขั้นตอน

ฟรอยด์ยังอธิบายอีกว่า ชีวิตอันสมบูรณ์ของมนุษย์จะต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนารวมทั้งหมด 5 ขั้น ได้แก่ (ยศ สันตสมบัติ, 2532)

ตารางที่ 3: ขั้นตอนพัฒนาการของมนุษย์ตามแนวคิดของฟรอยด์

ระยะ	คำอธิบาย
ระยะที่ 1	ระยะที่ปาก คือ การรับประสบการณ์ทางปาก
ระยะที่ 2	ระยะที่ทวาร คือ ระยะที่แสดงพลังเชิงจิตออกทางทวารหนัก
ระยะที่ 3	ระยะที่อวัยวะเพศ คือ ระยะที่เริ่มเรียนรู้ลักษณะทางเพศ
ระยะที่ 4	ระยะแอบแฝง คือ ระยะที่เก็บกดความต้องการทางเพศ
ระยะที่ 5	ระยะสืบพันธุ์ คือ ระยะที่สนใจเพศตรงข้าม

ระยะที่ปาก (Oral Stage) เป็นระยะตั้งแต่เกิดจนกระทั่งอายุประมาณ 1 ปีครึ่ง ทารกที่เกิดมาจะรับประสบการณ์ต่างๆทางปาก เช่น การดูด การกินนมแม่หรือนมขวด เป็นต้น จึงตอบสนองความต้องการทั้งในแง่ของอาหารและเพศ เด็กที่ย่านมเร็วเกินไปจะเกิดความขัดข้องใจ ต้องการยึดติดกับพฤติกรรมทางปากทั้งหลาย เช่น ชอบดูดนิ้วหรือ ติดสุรา กัดเล็บ เป็นต้น เหมือนทารกที่ต้องการดูดนมแม่ตลอดเวลา

ระยะที่ทวาร (Anal Stage) อายุตั้งแต่ 1 ปีครึ่ง – 3 ปี เป็นระยะที่พลังเชิงจิตแสดงออกทางทวารหนัก ความพึงพอใจอยู่ที่สามารถควบคุมกล้ามเนื้อในการขับถ่ายได้ สามารถขับถ่ายเป็นที่เป็นเวลาตามเวลาที่พ่อแม่พยายามฝึกอบรม ซึ่งจะมีผลต่อลักษณะด้านความสะอาดหรือความสกปรก ความสมบูรณ์หรือความบกพร่อง ความหยาบ ความมั่งง่าย ความเป็นระเบียบหรือความสับสนยุ่งเหยิง หรือแม้แต่การเป็นบุคคลรักร่วมเพศ

ระยะที่อวัยวะเพศ (Phallic Stage) อายุตั้งแต่ 3 – 5 ปี เป็นระยะที่เริ่มเรียนรู้ลักษณะทางเพศ มีความสุขกับการได้จับต้องอวัยวะเพศของตนเองโดยเฉพาะเด็กผู้ชาย และเด็กผู้ชายจะติดแม่ เกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแข่งกับพ่อ เด็กผู้หญิงจะติดพ่อ เกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแข่งกับแม่ แต่ก็กลัวว่าจะถูกลงโทษ ในเด็กผู้ชายกลัวว่า พ่อจะลงโทษด้วยการเอาองคชาติของตนไปเรียกความกลัวนี้ว่า “การตอนวิตก” (Castration Anxiety) ในเด็กผู้หญิงซึ่งไม่มีองคชาติก็เกิดความเชื่อว่าองคชาติของตนถูกเอาไปแล้ว ลักษณะทางเพศของผู้ชายในระยะนี้เกิดขึ้นเพื่อแก้ความรู้สึกขัดแย้งที่เรียกว่า Male Oedipus Complex ซึ่งได้จากชื่อตัวละครกรีกที่ชื่อเอดิปัส เป็นผู้ที่ฆ่ากษัตริย์แล้วแต่งงานกับพระราชินี แต่ต่อมาปรากฏว่าพระราชินีผู้นั้นเป็นแม่ของเอดิปัสเอง เด็กที่รู้ตัวดีว่าไม่สามารถเอาชนะพ่อหรือแม่ได้จึงเกิดการเลียนแบบ เด็กผู้ชายเลียนแบบพ่อ ทำให้เกิดความมั่นใจว่าในอนาคตจะสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้เช่นเดียวกับพ่อของตน ในเด็กผู้หญิงเกิด Female Oedipus Complex เมื่อรู้ตัวว่าไม่มีองคชาติจะรู้สึกโกรธและอิจฉาผู้ที่มีจึงเรียกระยะนี้เป็น “ระยะอิจฉาองคชาติ” (Penis Envy) เด็กผู้หญิงจะโทษแม่ของตน และต้องการเป็นเจ้าของพ่อ แต่เมื่อรู้ตัวว่าเป็นไปไม่ได้ จึงเกิดการเลียนแบบแม่ด้วยขบวนการเดียวกับเด็กผู้ชาย

ระยะแอบแฝง (Latency Stage) เป็นระยะที่เก็บกดความต้องการเพศด้วยการมุ่งเน้นการเรียนรู้ และการแสดงออกที่เหมาะสมกับเพศของตน เป็นระยะที่เด็กจะชอบเล่นเฉพาะกับเพื่อนเพศเดียวกันกับตน

ระยะสืบพันธุ์ (Genital Stage) เกิดขึ้นในระยะแรกเข้าวัยรุ่น ความเก็บกดเรื่องเพศก่อนระยะนี้จะหายไป ระยะนี้จะสนใจเพศตรงข้าม และจะมีความต้องการร่วมเพศมากกว่าที่จะกระตุ้นอวัยวะเพศตนเองเหมือนระยะก่อน ความรู้สึกถึงจุดสุดยอดมี 2 ชนิด คือ เกิดจากการร่วมเพศ และเกิดจากการกระตุ้นอวัยวะเพศตนเอง

อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าขั้นตอนพัฒนาการของ فروยด์จะถูกตั้ง หลาย คนคิดว่าทฤษฎีของ فروยด์เน้นหนักไปในเรื่องเพศและได้รับอิทธิพลความคิดจากสมัยวิคตอเรีย แต่ก็ยอมรับว่าเขาเป็นคนแรกของนักจิตสมัยใหม่ที่วิเคราะห์ว่าเด็กมีความรู้สึกทางเพศ และมีพัฒนาการของลักษณะทางเพศ

ปมเอดิปัส

แนวคิดที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในของ فروยด์ก็คือ แนวคิดเรื่องปมเอดิปัส (Oedipus Complex) ซึ่งเป็นคำที่ فروยด์หยิบยืมมาจากบทละครเรื่อง “Oedipus Rex” ของโซเฟอคลีส (Sophocles) ในหนังสือ Interpretation of Dreams (ยุค สันตสมัย, 2532) เอดิปัสซึ่งเป็นตัวเอกของเรื่อง ถูกเนรเทศออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของตนตั้งแต่แรกเกิดเพราะโอรหหลวงทำนายว่าเอดิปัสจะฆ่าพ่อของตนเอง เมื่อโตเป็นหนุ่ม เอดิปัสก็ได้ยกทัพมาโจมตีบ้านเกิดของตน และได้ฆ่าพ่อของตนเอง คือ กษัตริย์ไลอัส (Laius) โดยที่ไม่ได้รู้ว่าคนที่ตนฆ่านั้นคือพ่อที่ให้กำเนิด หลังจากนั้น เอดิปัสก็ได้แต่งงานกับมารดาของตน คือ โจแคสตา (Jocasta) ต่อมา เมื่อเอดิปัสรู้ความจริงในสิ่งที่ตนได้ทำลงไป นั่นคือ การฆ่าพ่อของตนและแต่งงานกับแม่ เอดิปัสรู้สึกสำนึกในความผิด และทำลายดวงตาทั้งสองข้างของตน

فروยด์เสนอว่า บทละครเรื่อง “Oedipus Rex” ได้นำเอาความรู้สึกที่เด็กทุกคนต้องประสบในช่วงระยะของคชาติ นั่นก็คือ ความรู้สึกรักหวงแหน ต้องการความใกล้ชิด และความอบอุ่นจากแม่ เด็กจะเกลียดชังทุกคนที่มาแย่งชิงความรักของแม่ไปจากตน โดยเฉพาะ “พ่อ” ซึ่งเป็นคูรักของแม่

นอกจากนั้นในสังคมแทบทุกแห่งทั่วโลก พ่อยังเป็นตัวแทนของอำนาจและการควบคุมทางสังคม และเป็นสัญลักษณ์ของการลงโทษที่เด็กหวาดกลัว

กล่าวโดยสรุป สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น เราสามารถใช้แนวคิดของฟรอยด์ มาใช้อธิบายบุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศได้ว่า ในเด็กวัย 3-5 ขวบนั้น เด็กผู้ชายมักจะรักแม่และปฏิเสธพ่อ เด็กผู้หญิงมักจะรักพ่อและเกลียดแม่ ฟรอยด์เรียกวัยนี้ว่า เอดิปัส คอมเพล็กซ์ หรือปมเอดิปัส พออายุได้ 6 ขวบ เด็กผู้ชายจะหันมาสนใจพ่อ เลียนแบบพ่อ เด็กผู้หญิงเริ่มเอาอย่างแม่ หากครอบครัวขาดพ่อหรือแม่ เช่น ถ้าเด็กผู้ชายขาดพ่อ หรือผู้ที่เป็นพ่อมีบุคลิกภาพแปรปรวน เด็กจะเห็นว่าพ่ออ่อนแอ เด็กก็จะสนิทกับแม่ เด็กจึงมีลักษณะไปทางผู้หญิงและจะมีเพื่อนชาย ในทำนองเดียวกัน หากเด็กผู้หญิงขาดแม่ เด็กก็จะโน้มเอียงไปรักพ่อ สนใจพ่อ เด็กผู้หญิงก็จะมีจิตใจเป็นผู้ชาย เริ่มแต่งตัวเป็นผู้ชาย หรือที่เรียกกันว่า “ทอมบอย” (กัณฑ์เทศ เทศแก้ว, 2543)

การวิจัยครั้งนี้นำทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนมาใช้ เพื่ออธิบายการที่หญิงรักหญิงมองตนเองแตกต่างไปจากผู้หญิงคนอื่นในสังคมซึ่งมีพฤติกรรมรักต่างเพศ อันเป็นพฤติกรรมของคนทั่วไปในสังคม เพราะตัวตนเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพและลักษณะทางสังคมของแต่ละบุคคล ความเป็นตัวตนจึงเป็นผลมาจากสังคม

10. ทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความเห็นเกี่ยวกับตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความคิดเห็นทางด้านร่างกาย เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา เป็นต้น ความคิดเห็นทางด้านจิตใจ เช่น การรับรู้ ความรู้สึนึกคิด การปรับตัว และความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นต้น (Elizabeth B. Hurlock, 1964 อ้างใน ประณีต วิสาละ, 2533)

คาร์ล อาร์ โรเจอร์ส (Carl R. Rogers, 1951 อ้างใน วิมล หาญตระกูล, 2529) อธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไว้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นโครงสร้างการรับรู้ที่บุคคลมีต่อตนเอง เป็นความรู้สึกตอบสนองต่อตนเอง เป็นการประเมินค่าการยอมรับตนเองของบุคคลในด้านต่างๆ เช่น รูปร่าง ลักษณะ ความสามารถ การรับรู้คุณค่าของตนเอง และการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง

กับผู้อื่น เป็นต้น โรเจอร์สแบ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองออกเป็น 4 แบบ (ปราณีต วิศาละ, 2533) ได้แก่ ค่านิยมทางการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การปรับตัวทางเพศ และการปรับตัวทางด้านอารมณ์ ดังต่อไปนี้

ค่านิยมทางการศึกษา เช่น ความรู้สึกทางด้านสติปัญญา แรงจูงใจ อุบนิสัยในการเรียน ความกดดันจากที่บ้าน การแข่งขัน และการเลือกอาชีพ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ความรู้สึกทางด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เป็นต้น

การปรับตัวทางเพศ เช่น ความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ความมีเสน่ห์ทางเพศ และการเกี่ยวพาราฮี เป็นต้น

การปรับตัวทางด้านอารมณ์ เช่น ความกดดันทางอารมณ์ ความกังวล ความเครียด ความแปรปรวนทางอารมณ์ และความเปื้อน่าย เป็นต้น

พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกจึงเป็นผลมาจากความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนเอง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลด้วย หญิงรักหญิงเองก็อาจจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหญิงรักหญิงแตกต่างไปจากบุคคลอื่นในสังคม การวิจัยในครั้งนี้จึงนำทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมาใช้เพื่ออธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของหญิงรักหญิง ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

11. ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอิริคสัน

อิริคสัน (Erik H. Erikson, อ้างใน พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2542) เป็นนักจิตวิเคราะห์ที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งในสหรัฐอเมริกา อิริคสันอยู่ในกลุ่มฟรอยด์รุ่นใหม่ เขาสนใจด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยา มาก อิริคสันเป็นผู้วิเคราะห์เกี่ยวกับเด็กเป็นคนแรกในนครบอสตันในปี ค.ศ. 1933 อิริคสันคิดว่าการทำความเข้าใจพฤติกรรมเด็กนั้นจะต้องศึกษาจากการอบรมเลี้ยงดู สภาพสังคม และความเป็นอยู่ของเด็ก

อิริคสันเห็นว่าพัฒนาการทางบุคลิกภาพจะเกิดขึ้นในทุกช่วงของชีวิต กล่าวคือพฤติกรรมในช่วงแรกของชีวิตนั้นไม่ใช่ช่วงที่สำคัญเพียงแค่ช่วงเดียว แต่พัฒนาการของคนเราจะดำเนินไปเป็นขั้นตอน ขั้นพัฒนาการแต่ละขั้นก็จะมีคุณสมบัติติดต่อกันอยู่ตลอดเวลาโดยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นตัวนำไปสู่พัฒนาการขั้นต่อไป สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการ ได้แก่ แรงขับภายใน อิทธิพลของวัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ดังนั้น นักจิตวิทยาบางคนจึงเรียกพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอิริคสันว่า ขั้นพัฒนาการจิตสังคม 8 ขั้น (Stage of Psychosocial Development) (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2542) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 อายุ 0 – 1 ปี ขั้นความไว้วางใจกับความไม่ไว้วางใจ (Sense of Trust VS. Sense of Mistrust)

ความไว้วางใจของเด็กที่มีทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่นนั้น จะมากหรือน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความคงเส้นคงวาของพ่อแม่ในการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานความไว้วางใจของเด็ก ความรักใคร่ของพ่อแม่ที่แสดงต่อลูกนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ถ้าเด็กได้รับความรักใคร่อย่างเหมาะสม เด็กก็จะรู้สึกที่โลกนี้ปลอดภัย น่าอยู่ และรู้สึกว่าไว้วางใจได้ แต่ถ้าเด็กได้รับความรักใคร่ที่ไม่เหมาะสม เด็กก็จะรู้สึกว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความอันตรายและไม่ปลอดภัย เด็กจะมีแต่ความหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา

ขั้นที่ 2 อายุ 2 – 3 ปี ขั้นความเป็นตัวของตัวเองกับความคลางแคลงใจ (Sense of Autonomy VS. Sense of Doubt)

เด็กที่มีอายุในวัยนี้จะเริ่มพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง เช่น รู้จักควบคุมการขับถ่าย เป็นต้น เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่กล้ามเนื้อของเด็กเริ่มมีความแข็งแรงขึ้น เด็กในวัยนี้มีความต้องการอิสระที่จะกระทำและแสดงพฤติกรรมตามที่พวกเขาต้องการ เพื่อเป็นการทดลองการใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เด็กในวัยนี้เริ่มเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ และมีความต้องการที่จะเอาชนะสิ่งแวดล้อมหรืออำนาจที่มีอยู่ ดังนั้น พ่อแม่จึงควรระวังในเรื่องความสมดุลในการเลี้ยงดู โดยเฉพาะวิธีการเลี้ยงดูแบบปกป้องมากเกินไปและการเลี้ยงดูแบบขาดการช่วยเหลือ กล่าวคือ ถ้าหากพ่อแม่ให้กำลังใจและให้โอกาสเด็ก เด็กก็จะสามารถพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจ รู้ถึงอิสรภาพที่จะควบคุมตนเอง แต่ถ้าหากพ่อแม่ไม่ให้โอกาส หรือถ้าพ่อแม่ทำทุกอย่างแทนเด็ก เด็กก็จะเกิดความสงสัยและความคลางแคลงใจในความสามารถของตนเอง

ขั้นที่ 3 อายุ 4 – 5 ปี ขั้นความคิดริเริ่มกับความรู้สึกผิด (Initiative VS. Guilt)

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดถึงการใช้ภาษานั้นจะช่วยให้เด็กเกิดแง่คิดในการวางแผนและความคิดริเริ่มในการทำกิจกรรมต่างๆ ถ้าเด็กในวัยนี้ได้รับการส่งเสริมให้ถูกทางก็จะเป็นการเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น ถ้าพ่อแม่พยายามตอบคำถามเด็ก ไม่พูดตัดบท หรือแสดงความเบื่อหน่าย ก็จะเป็นการส่งเสริมเด็กให้เกิดความรู้สึกต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป เด็กจะมีความคิดริเริ่ม ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ใหญ่มีแต่ความเข้มงวด หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็ก ตำหนิเด็กอยู่ตลอดเวลา และเห็นว่าการกระทำของเด็กนั้นเป็นสิ่งที่น่ารำคาญ เด็กก็จะเกิดความรู้สึกผิดเมื่อเด็กคิดจะกระทำการใดๆ นอกจากนี้ เด็กในวัยนี้จะเริ่มเรียนรู้บทบาททางเพศ มาตรฐานทางศีลธรรม และการควบคุมอารมณ์อีกด้วย

ขั้นที่ 4 อายุ 6 – 12 ปี ขั้นความขยันหมั่นเพียรกับความรู้สึกต่ำต้อย (Sense of Industry VS. Sense of Inferiority)

เด็กในวัยนี้จะเริ่มเข้าเรียนและเริ่มต้องการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น เด็กจะเกิดพัฒนาการทางด้านความขยันขันแข็ง โดยเด็กจะพยายามคิดที่จะทำ คิดผลิตสิ่งต่างๆ ให้เหมือนผู้ใหญ่ด้วยการทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจ ถ้าหากเด็กได้รับคำชมเชยก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดกำลังใจและมีความพยายามมากขึ้น แต่ถ้าหากเด็กไม่ได้รับความสนใจ หรือถ้าหากผู้ใหญ่แสดงออกมาให้เด็กเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นการกระทำที่น่ารำคาญ เด็กก็จะเกิดความรู้สึกต่ำต้อย

ขั้นที่ 5 อายุ 12 – 17 ปี ขั้นความเป็นเอกลักษณ์กับความสับสนในบทบาท (Sense of Identity VS. Role Confusion)

ช่วงนี้เป็นช่วงที่เด็กกำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น และเริ่มพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองว่าตนคือใคร ต้องการอะไร มีทัศนคติอย่างไร มีเป้าหมายอย่างไรในอนาคต ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ เด็กก็จะแสดงบทบาทของตนได้อย่างเหมาะสม แต่ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนไม่พบ เด็กจะเกิดความสับสน และแสดงบทบาทที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับตนเอง

ขั้นที่ 6 อายุ 18 – 34 ปี ขั้นความผูกพันกับการแยกตัว (Sense of Intimacy VS. Sense of Isolation)

ขั้นนี้เป็นขั้นการพัฒนาทางด้านความรักและความผูกพัน กล่าวคือ เมื่อบุคคลสามารถค้นพบเอกลักษณ์ของตนเองได้แล้ว โดยรู้ว่าตนเองคือใคร ต้องการอะไร มีจุดมุ่งหมาย และมีอุดมคติ

อย่างไร ก็จะเกิดความรู้สึกต้องการมีเพื่อนสนิทที่รู้จัก สามารถรับทุกข์ซึ่งกันและกันได้ รวมถึงการแสดงความคิดเห็นและเสียสละให้แกกัน แต่ถ้าหากพัฒนาการในช่วงนี้ล้มเหลวไม่สามารถสร้างความรู้สึกเช่นนี้ได้ เขาก็จะขาดเพื่อนสนิท หรือเกิดความรู้สึกต้องการซึ่งดีซึ่งเด่น ชอบทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่น เขาก็จะรู้สึกว่าเหวเปล่าเปลี่ยวเหมือนถูกทอดทิ้ง ซึ่งจะนำไปสู่การแยกตัวเอง และดำเนินชีวิตอย่างโดดเดี่ยว

ขั้นที่ 7 อายุ 35 – 60 ปี ขั้นการทำประโยชน์ให้สังคมกับการคิดถึงแต่ตนเอง (Sense of Generativity VS. Sense of Self Absorption)

ขั้นนี้เป็นช่วงของวัยกลางคน ซึ่งมีความพร้อมที่จะสร้างประโยชน์ให้สังคมได้เต็มที่ ถ้าพัฒนาการแต่ละขั้นตอนที่ผ่านมามีดำเนินไปด้วยดี มีการดูแลรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อบุตรหลานให้มีความสุข มีการอบรมสั่งสอนบุตรหลานให้เป็นคนดีต่อไปในอนาคต แต่ถ้าพัฒนาการขั้นต่างๆที่ผ่านมามีไม่ประสบความสำเร็จ เขาจะเกิดความรู้สึกท้อถอย เบื่อหน่ายชีวิต คิดถึงแต่ตนเองไม่รับผิดชอบต่อสังคม

ขั้นที่ 8 อายุ 60 ปีขึ้นไป ขั้นบูรณาการกับความสิ้นหวัง (Sense of Integrity VS. Despair)

ขั้นนี้เป็นช่วงของวัยชราซึ่งเป็นวัยสุดท้ายของชีวิต เป็นขั้นพัฒนาบูรณาการของตน ในช่วงนี้ถ้าบุคคลผ่านขั้นตอนพัฒนาการต่างๆมาด้วยดีก็จะมองอดีตว่าเต็มไปด้วยความสำเร็จ มีความสุขุมรอบคอบ ฉลาด มีปรัชญาชีวิตของตนเอง ภูมิใจในการถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่ลูกหลาน มีความรู้สึกพอใจในชีวิต และมีความสุข แต่ถ้าพัฒนาการขั้นต่างๆที่ผ่านมาไม่เหมาะสม มีแต่ความล้มเหลว ก็จะเกิดความรู้สึกสิ้นหวังในชีวิต เสียเวลาที่ผ่านมา ไม่พอใจกับชีวิตในอดีต ไม่ยอมรับสภาพตนเอง เกิดความคับข้องใจต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และขาดความสุข

การวิจัยในครั้งนี้จึงนำทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริคสันมาใช้ เพื่ออธิบายบุคลิกภาพของหญิงรักหญิง ซึ่งมีการพัฒนาเรื่อยมาจนเป็นบุคลิกภาพในปัจจุบัน นั่นก็คือบุคลิกภาพแบบพฤติกรรมหญิงรักหญิง

12. ทฤษฎีการหน้าที่นิยม

มาลินอฟสกี (Malinowski) เป็นผู้พัฒนาทฤษฎีการหน้าที่นิยมขึ้นมา (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545) ทฤษฎีการหน้าที่นิยม (Functionalism) เน้นเรื่องหน้าที่ของสถาบันทางสังคมที่มีต่อการตอบสนองความต้องการของบุคคล หนึ่งในแนวคิดที่สำคัญที่สุดของทฤษฎีการหน้าที่นิยม คือ จะมีการปรับปรุงและมีแนวโน้มที่จะฟื้นฟูบำรุงรักษาความสมดุลในสังคม (Ruth A. Wallace and Alison Wolf, 1999)

ริชาร์ด ที. แชฟเฟอร์ (Richard T. Schaefer, 2003) อธิบายแนวคิดการหน้าที่นิยมไว้ว่า เป็นแนวคิดที่มองสังคมเป็นระบบที่มีชีวิต โดยที่แต่ละระบบจะช่วยเหลือกันเพื่อให้ดำเนินชีวิตต่อไปได้ เป็นแนวคิดที่เน้นวิถีทางที่แต่ละส่วนของสังคมถูกวางโครงสร้างให้รักษาความมั่นคงของมันไว้

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2545) อธิบายทฤษฎีการหน้าที่นิยมไว้ว่า องค์ประกอบต่างๆของวัฒนธรรมจะทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของมนุษย์และวัฒนธรรม วัฒนธรรมทุกส่วนจะทำหน้าที่ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็น หรือทำหน้าที่ซึ่งมีความจำเป็นและขาดไม่ได้ในวัฒนธรรมนั้น

มาลินอฟสกี (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545) ได้กล่าวไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการจำเป็น 3 อย่าง ได้แก่ ความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐาน ความต้องการทางด้านสังคม และความต้องการทางด้านจิตใจ กล่าวคือ

ความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐาน เป็นความต้องการจำเป็นขั้นเบื้องต้นซึ่งเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ความต้องการทางสังคม เช่น การแบ่งงานกันทำ การแจกจ่ายอาหาร การผลิตสินค้า การควบคุมทางสังคม และการป้องกันภัย เป็นต้น

ความต้องการทางด้านจิตใจ เช่น ความต้องการความสงบทางด้านจิตใจ ความกลมกลืนกันทางสังคม เป็นต้น ระบบทางสังคมที่เป็นผู้ตอบสนองความต้องการทางจิตใจนี้ เช่น ศาสนา

กฎหมาย ศิลปะ และเวทมนตร์คาถา เป็นต้น การตอบสนองทางด้านจิตใจจะช่วยให้บุคคลเกิดความมั่นใจในตัวเองและช่วยทำให้เกิดความอบอุ่นใจมากขึ้น

การวิจัยในครั้งนี้จึงนำทฤษฎีการหน้าที่นิยมมาใช้ เพื่ออธิบายว่าหญิงรักหญิงก็เป็นบุคคลหนึ่งในสังคม การเป็นหญิงรักหญิงนั้นจึงอาจจะมีสาเหตุมาจากความต้องการทางด้านจิตใจ โดยที่หญิงรักหญิงอาจจะต้องการความอบอุ่นหรือความมั่นคงทางด้านจิตใจ แต่เนื่องจากการที่ได้รับการตอบสนองทางด้านจิตใจไม่เพียงพอจึงอาจชักนำไปสู่การเป็นหญิงรักหญิง

13. ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยม

ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยม (Structural – Functional Theory) ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดยแรดคลิฟฟ์ บราวน์ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545) โดยนำเสนอแนวคิดที่ว่า ระบบสังคมนั้นประกอบขึ้นด้วยโครงสร้างและกิจกรรมต่างๆ โครงสร้างดังกล่าวนี้มาจากการกระทำระหว่างกันทางสังคม บรรทัดฐาน และกฎเกณฑ์ของพฤติกรรมต่างๆ โครงสร้างทางสังคมนี้จึงเป็นแบบแผนที่อยู่ได้นาน โครงสร้างนี้มีหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การทำให้เกิดเสถียรภาพทางสังคม และการทำให้ระบบสังคมคงอยู่ต่อไป

ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่า โครงสร้างของสังคมสามารถจัดเป็นระบบได้หลายระบบ ซึ่งแต่ละระบบก็จะมีหน้าที่แตกต่างกันแล้วรวมมโนภาพสมดุลเข้ามาด้วย โดยอธิบายว่าระบบต่างๆของสังคมจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสอดคล้องกัน ทำให้เกิดดุลยภาพหรือความมั่นคงของสังคมได้ สังคมเป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนประกอบหลายอย่าง ส่วนประกอบแต่ละอย่างนี้มีหน้าที่เฉพาะที่จะต้องปฏิบัติเพื่อการดำรงอยู่ของส่วนรวม ทุกส่วนของสังคมจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ส่วนต่างๆเหล่านี้จะรวมตัวกันเป็นโครงสร้างของสังคม ความเจริญหรือความเสื่อมของสังคมจึงขึ้นอยู่กับหน้าที่และโครงสร้างนี้ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545)

จึงกล่าวได้ว่าทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมนี้อธิบายว่า สังคมทุกสังคมต้องมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยต่างๆ แต่หน่วยจะทำหน้าที่ประสานสอดคล้องกันเพื่อความคงอยู่ของสังคม โดยยึดระบบค่านิยมเป็นแนวในการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม สังคมจะเสียสมดุลได้ แต่ในเวลาไม่นานสังคมก็จะสร้างความสมดุลแบบใหม่ขึ้นมา ดังนั้น สิ่งที่ถือว่าเป็นสิ่ง

ถูกต้องในสมัยหนึ่งหรือในสถานที่หนึ่ง จึงอาจเป็นสิ่งผิดสำหรับสมัยต่อมาหรือในสถานที่อื่น (สัญญาวิวัฒน์, 2545)

การวิจัยในครั้งนี้จึงนำทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมมาใช้ เพื่ออธิบายว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีในสังคมมาแต่เดิม และยังเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความสมดุลในสังคม เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งก็คือเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงขึ้น สังคมจึงเสียสมดุล

14. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ริชาร์ด ที. แชฟเฟอร์ (Richard T. Schaefer, 2003) ให้ความหมายความเบี่ยงเบนไว้ว่า คือ พฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อมาตรฐานความประพฤติหรือความคาดหวังของกลุ่มหรือสังคม

อีริช กู๊ด (Erich Goode, 1990) กล่าวว่า ความเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ผู้คนในสังคมไม่พึงพอใจ เป็นผลให้ผู้คนไม่พอใจ ลงโทษ ประณาม หรือเกลียดชังบุคคลที่มีพฤติกรรมนั้น

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2523) อธิบายไว้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นปรากฏการณ์ที่มีลักษณะสัมพัทธ์ เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน เปลี่ยนแปลงไปได้ตามเวลา สถานที่ และสภาพแวดล้อมทางสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนยังเป็นเรื่องของจิตใจซึ่งขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานที่สังคมยึดถืออยู่ในขณะนั้น

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นพฤติกรรมที่ต่างไปจากบรรทัดฐานของสังคม เป็นพฤติกรรมที่ขัดกับพฤติกรรมที่สังคมพึงปรารถนา

การตัดสินว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543) ไม่มีกฎที่เป็นสากลหรือตายตัว และแตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลของการตีความ และการตัดสินของคนในสังคม เราไม่สามารถบอกได้จากลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมว่า พฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่เราจะสามารถบอกได้จากปฏิกิริยาของคนในสังคมที่มีต่อพฤติกรรมนั้นๆ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า การตัดสินว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

หรือไม่นั้นจะเป็นไปไม่ได้ จนกว่าเราจะทราบถึงความคิดและความรู้สึกของผู้คนเกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าว พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างเป็นที่รู้จักกันอยู่โดยทั่วไป แต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างก็อาจจะไม่ถูกแสดงออกมาอย่างเปิดเผยจนได้รับการตำหนิติเตียน หรือการลงโทษจากสังคม

ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมในสังคมหนึ่งกับอีกสังคมหนึ่ง ทำให้สมาชิกในแต่ละวัฒนธรรมมีทัศนคติและวิถีทางดำเนินชีวิตแตกต่างกันไป ดังนั้น เมื่อสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรมหนึ่งติดต่อกับสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรมอื่นซึ่งอยู่ต่างสังคมกัน ก็อาจเกิดความขัดแย้งกันจนเกิดเป็นปัญหาขึ้น

เบคเกอร์ (Becker) ได้กล่าวไว้ว่า “กลุ่มทางสังคมได้สร้างความเบี่ยงเบนขึ้นมาโดยการสร้างกฎเกณฑ์ การละเมิดกฎเกณฑ์ดังกล่าวทำให้เกิดความเบี่ยงเบน โดยใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมที่ละเมิดดังกล่าว และตีตราพวกเขาว่าเป็นคนนอกคอก จากจุดยืนอันนี้ ความเบี่ยงเบนจึงไม่ใช่คุณลักษณะของการกระทำที่บุคคลกระทำ แต่เป็นผลตามมาของการใช้กฎเกณฑ์ หรือการลงโทษของคนอื่นที่มีต่อผู้กระทำผิด ผู้ที่เบี่ยงเบน คือ คนผู้ซึ่งการตีตราถูกใช้เป็นผลสำเร็จ พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่คนอื่นตีตรา” (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2545)

ความเบี่ยงเบนจึงเป็นผลการตอบสนองของคนอื่นที่มีต่อการกระทำของบุคคล การที่พฤติกรรมนั้นละเมิดกฎเกณฑ์ทางสังคมอาจจะยังไม่ทำให้บุคคลกลายเป็นผู้เบี่ยงเบน แต่ยังขึ้นอยู่กับปฏิกิริยาของผู้คนในสังคมที่มีต่อบุคคลที่ละเมิดกฎเกณฑ์นั้นด้วย

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่ารักร่วมเพศเป็นรูปแบบหนึ่งของความเบี่ยงเบน เนื่องจากมนุษย์ในโลกโดยสากลแล้วจะมีความรักใคร่ชอบพอกับบุคคลต่างเพศ และในสังคมก็มักจะปลุกฝังให้คนในสังคมมีค่านิยมพฤติกรรมแบบรักต่างเพศ รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคม จึงอาจสรุปได้ว่ารักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน การวิจัยในครั้งนี้จึงนำทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาใช้ เพื่ออธิบายพฤติกรรมหญิงรักหญิงซึ่งเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศ

15. ทฤษฎีตีตรา

เมททา สเปนเซอร์ (Metta Spencer, 1992) อธิบายทฤษฎีตีตราไว้ว่า ความเบี่ยงเบนนั้น เป็นผลมาจากการกระทำของคนที่ถูกตีตราว่ามีความเบี่ยงเบน ทฤษฎีตีตราจึงไม่สนใจคำถามดั้งเดิมที่ว่าทำไมพวกเขาจึงทำอย่างนั้น แต่จะเน้นว่าการตัดสินพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นเกิดขึ้นทำไมและอย่างไร (Erich Goode, 1990) ทฤษฎีตีตราไม่ได้มองหรือศึกษาที่ตัวผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นโดยตรง แต่กลับมุ่งเน้นการศึกษาปฏิกริยาหรือการโต้ตอบของสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมนั้นๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลหรือไม่อย่างไร

ทฤษฎีตีตราอธิบายว่า กระบวนการรับรู้การประเมินตัวบุคคลซึ่งเกิดจากการติดต่อสื่อสารของบุคคลกับคนในสังคม เป็นสาเหตุทำให้บุคคลเกิดความสำนึกหรือเข้าใจว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และในที่สุดก็จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามความสำนึกหรือความเข้าใจนั้น (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2545)

เอ็ดวิน เลอเมิร์ต (Edwin Lemert อ้างใน พรชัย ชันตี และคณะ, 2543) ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้พัฒนาทฤษฎีตีตราขึ้นมาเป็นคนแรก เลอเมิร์ตเสนอแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนคือพฤติกรรมที่ไม่น่าพอใจ ความเบี่ยงเบนเป็นผลของความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ผู้เบี่ยงเบนจะถูกทำให้โดดเดี่ยว ปฏิกริยาของสังคมจะมีผลต่อบุคลิกภาพและการมีส่วนร่วมทางสังคมของบุคคลนั้น

เบคเกอร์ (Becker อ้างใน พรชัย ชันตี และคณะ, 2543) อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนว่าเกิดจากปฏิกริยาโต้ตอบของคนในสังคม กล่าวคือ กลุ่มคนในสังคมได้สร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อทำให้พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากหลักเกณฑ์นั้นเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และได้นำหลักเกณฑ์นี้ไปใช้ตีตราบุคคลบางประเภท ทำให้บุคคลเหล่านี้กลายเป็นคนนอกสังคม บุคคลใดก็ตามที่กลายเป็นคนนอกสังคมจะขึ้นอยู่กับผลจากการตีตรา มากกว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ของบุคคลนั้น เนื่องจากมีปัจจัยสำคัญ คือ พฤติการณ์สภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำให้มีการบังคับใช้หลักเกณฑ์หรือกฎหมายแตกต่างกันไป เบคเกอร์แสดงให้เห็นว่ากระบวนการที่บุคคลถูกตีตราว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์สภาพแวดล้อมด้วย

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีตีตราเป็นการพยายามทำความเข้าใจ หรืออธิบายกระบวนการที่ ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีอิทธิพลต่อปฏิกริยาโต้ตอบ หรือแนวความคิดของบุคคลใน สังคม รวมทั้งพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่ถูกมองว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

จึงอาจกล่าวได้ว่า หญิงรักหญิงหรือบุคคลรักร่วมเพศนั้นเป็นบุคคลที่ถูกตีตรา พวกเขาถูก สังคมมองว่ามีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้คนในสังคม พวกเขาจึงถูกตี ตราจากการที่ถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้ที่มีความเบี่ยงเบน

การวิจัยครั้งนี้จึงนำทฤษฎีตีตรามาใช้เพื่ออธิบายพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งมักจะถูกสังคม มองว่าเป็นพฤติกรรมที่แตกต่าง หรือที่เรียกว่าเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคมซึ่ง มีมาแต่โบราณ

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งของในประเทศและของต่างประเทศ ซึ่งนำมาแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆเป็น 2 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ ประการแรกงานวิจัยที่เกี่ยวกับ “หญิงรักหญิง” ประการที่สองงานวิจัยที่เกี่ยวกับ “รักร่วมเพศ” ซึ่งแบ่งย่อยเป็น 2 แบบ คือ งานวิจัยในประเทศไทย และงานวิจัยในต่างประเทศ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับ “หญิงรักหญิง”

มัทนา เซตมี (2539) ได้ศึกษาวิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจวิถีชีวิตของหญิงรักหญิงในสังคมไทยปัจจุบัน ศึกษาแบบ แผนการใช้ชีวิตคู่และความคิดเกี่ยวกับครอบครัวของหญิงรักหญิง รวมทั้งศึกษาอิทธิพลและ ผลกระทบของอุดมคติเรื่องครอบครัวในสังคมไทยที่มีต่อวิถีชีวิตของหญิงรักหญิง โดยใช้แนวคิดแนว วิเคราะห์ทางกายภาพ แนวจิตวิเคราะห์ แนววิเคราะห์ทางวัฒนธรรม และแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลความคิดเรื่องครอบครัวส่งผลกระทบต่อหญิงรักหญิง เริ่มตั้งแต่ การนิยามตนเอง เพราะถูกอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวและสังคมรักต่างเพศ รวมถึงการตีตราและ คำอธิบายเชิงลบที่มีต่อรักร่วมเพศ หญิงรักหญิงจึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเมื่อพบว่าตน

แตกต่างจากคนอื่น ทำให้หญิงรักหญิงต้องเก็บซ่อนความรู้สึกของตนเอง เมื่อมองในแง่นี้กระบวนการเรียนรู้ในอัตลักษณ์ของผู้ที่รักเพศเดียวกันจึงไม่เป็นเรื่องง่าย เพราะกว่าที่บุคคลจะยอมรับตนเองได้ ต้องผ่านความสับสน ความวิตกกังวล อันเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาของตนกับสิ่งที่สังคมกำหนด ในเงื่อนไขที่สังคมยังคงมีอคติต่อรักร่วมเพศ หญิงรักหญิงต้องพยายามประนีประนอมระหว่างโลกส่วนตัว ซึ่งก็คือการเป็นรักร่วมเพศ กับโลกภายนอก ซึ่งก็คือสังคมของผู้รักต่างเพศ เช่น หญิงรักหญิงที่มีลักษณะของทอม บางคนชอบใส่กางเกงมากกว่ากระโปรงแต่ต้องฝืนใส่กระโปรงไปทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับเพศหรือการเป็นผู้หญิง หญิงรักหญิงบางคนที่มีบุคลิกลักษณะเป็นทอมมากๆ ก็มีข้อจำกัดในการหางานทำ ยกเว้นหญิงรักหญิงที่มีฐานะอาจสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ก็จะไม่เดือดร้อนในเรื่องนี้ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของหญิงรักหญิง การวิจัยครั้งนี้พบว่า มีหญิงรักหญิงที่ต้องรับผิดชอบเศรษฐกิจของครอบครัวเดิมในฐานะลูกสาวที่ถูกมองว่าเป็นโสด ยังไม่มีภาระครอบครัว ทำให้หญิงรักหญิงไม่มีอิสระในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกับคนรัก

นอกจากนี้ อิทธิพลความคิดครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตคู่ของหญิงรักหญิง ดังเช่น การสวมบทบาทชายหญิงของหญิงรักหญิงที่เป็นทอมดีที่มีความคิดว่าผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชาย ทอมซึ่งสวมบทบาทของผู้ชายจึงต้องคู่กับดีที่สวมบทบาทของผู้หญิง อันเป็นภาพสะท้อนความคิดครอบครัวที่ทอมดีเลียนแบบความสัมพันธ์ต่างเพศ และยังรวมไปถึงค่านิยมในเรื่องเพศ การรักนวลสงวนตัว และการรักเดียวใจเดียว อย่างไรก็ตาม มีคู่หญิงรักหญิงจำนวนไม่น้อยที่ให้เกิดผลในการชอบผู้หญิงด้วยกันว่า เพราะไม่ต้องการแต่งงานกับผู้ชาย และต้องการอยู่กับผู้หญิงที่ไม่ใช่ผู้ชายหรือเลียนแบบบทบาทผู้ชาย หญิงรักหญิงในกลุ่มนี้นอกจากจะปฏิเสธกฎเกณฑ์ของสังคมที่หญิงต้องคู่กับชายแล้ว ยังปฏิเสธที่จะเลียนแบบความสัมพันธ์ต่างเพศ อันได้แก่ บทบาทหญิงชาย อิทธิพลความคิดเรื่องครอบครัวจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดวิถีคิดและการปฏิบัติของหญิงรักหญิง กล่าวคือ หากหญิงรักหญิงคู่ได้รับเอาความคิดเรื่องครอบครัวเอาไว้มาก ก็มีแนวโน้มที่จะคิดและปฏิบัติตนไม่ต่างไปจากคู่ความสัมพันธ์หญิงและชาย ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าระดับความเข้มข้นของความคิดเรื่องครอบครัวของหญิงรักหญิง ได้กลายเป็นตัวกำหนดให้เกิดรูปแบบความสัมพันธ์ที่หลากหลายของหญิงรักหญิง แต่ก็ต้องอยู่ในสังคมที่ถืออุดมคติครอบครัวที่สมบูรณ์แบบซึ่งต้องประกอบไปด้วยพ่อแม่ลูก และได้รับอิทธิพลและแรงกดดันจากอุดมการณ์ครอบครัวทั้งสิ้น

การศึกษาความคิดเรื่องครอบครัวของหญิงรักหญิงยังทำให้เข้าใจถึงความคาดหวังของครอบครัวและสังคมที่มีต่อตัวลูกสาว กล่าวคือ บทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบครอบครัวก็ยังคงเป็นภาระของผู้หญิงในสังคมไทยมาตั้งแต่ในอดีต ถึงแม้ว่าวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงจากในอดีตไปมาก แต่ความคาดหวังในสังคมที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือลดน้อยลง ผู้หญิงทั้งในเมืองและชนบทยังคงต้องรับบทบาทในการหารายได้เพื่อเลี้ยงครอบครัว หน้าที่นี้มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของผู้หญิงในสังคมไทย เช่น ในกรณีของ ผู้หญิงที่แต่งงานมีครอบครัวก็ต้องเผชิญกับภาระสองด้านที่ต้องทำงานนอกบ้านเพื่อช่วยเหลือ ครอบครัว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรับผิดชอบงานบ้านด้วย ส่วนผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานและสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านเศรษฐกิจได้ ก็อาจมีความอิสระจากการถูกบังคับให้แต่งงาน และอาจไม่ต้องรับบทบาทของการเป็นแม่และภรรยา แต่ผู้หญิงโสดอันหมายถึงหญิงรักหญิงด้วยกันนั้น ต่างก็ถูกอบรมสั่งสอนมาให้มีความผูกพันและรับผิดชอบต่อครอบครัวเดิมของตน ซึ่งภาระเหล่านี้ก็เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตคู่ที่เป็นอิสระของหญิงรักหญิง

ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532) ศึกษากระบวนการพัฒนาและธำรงเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ โดยมุ่งเน้นศึกษาประเด็นการยอมรับบทบาทที่เบี่ยงเบนของหญิงรักหญิง การนิยามตนเอง การแสดงบทบาททางเพศ รูปแบบในการดำเนินชีวิต การเปิดเผยตัว และการปกปิดตัวตนของหญิงรักหญิง ประเด็นหลักในการศึกษาวิจัย คือ การศึกษาว่าการพัฒนาและธำรงรักษาเอกลักษณ์ของหญิงรักหญิงว่าเป็นไปได้อย่างไร ในขณะที่หญิงรักหญิงต้องดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางการตีเตี้ยนจากสังคม การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดระเบียบวิธีแบบสังคมวิทยา โดยมีกลุ่มตัวอย่างศึกษาเป็นหญิงรักหญิงจำนวน 12 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ทอม จำนวน 6 คน ซึ่งหมายถึงผู้หญิงที่มีท่าทางหรือการทำตัวคล้ายผู้ชาย และดี้ จำนวน 6 คน ซึ่งหมายถึงผู้หญิงที่เป็นแฟน คู่รัก หรือคนที่มาชอบทอม โดยที่ผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้อยู่ในวัยทำงานทุกคน

งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งช่วยให้ผู้คนเข้าใจโลกของหญิงรักหญิงได้มากขึ้น โดยเฉพาะในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งจะขัดแย้งกับเอกลักษณ์ของหญิงรักหญิง ทำให้หญิงรักหญิงเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยต่อคำกล่าวหาทั้งหลาย และผลงานวิจัยในครั้งนี้ยังมุ่งที่จะช่วยลดล้างหรือยืนยันความเชื่อเกี่ยวกับภาพตายตัว (Stereotype) ของผู้คนทั่วไปที่มีต่อหญิงรักหญิง

การศึกษากระบวนการพัฒนาและอภิมโนลักษณะของหญิงรักหญิงนี้ ใช้วิธีวิเคราะห์กระบวนการดังกล่าวนี้ในฐานะที่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการปฏิสังสรรค์กันในสังคม ซึ่งใช้กรอบแนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นิยม แนวคิดเกี่ยวกับความเบี่ยงเบน ทักษะภาพเชิงสัมพันธ์ ทฤษฎีการตีตรา แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วมเพศ และแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาอภิมโนลักษณะความเป็นหญิงรักหญิง

ผลการศึกษาพบว่า ในขั้นแรกเริ่ม บุคคลจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัวโดยกระบวนการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นิยม การปฏิสังสรรค์นี้ทำให้บุคคลสามารถรับรู้ถึงการตีความของผู้อื่นที่มองตนเอง จุดนี้ทำให้ทอมและดีมีความแตกต่างกันในการนิยามตนเอง โดยจะกล่าวสรุปเป็น 2 ส่วน คือ ทอมและดี

การพัฒนาอภิมโนลักษณะของทอมมีปัจจัยอยู่ 3 ประการ คือ อิทธิพลของครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการเจอกลุ่มเพื่อนซึ่งมีความเบี่ยงเบนเหมือนกัน

ปัจจัยประการแรก คือ อิทธิพลของครอบครัวนั้น ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแต่ละบุคคล และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว อันได้แก่ แม่ ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการมองตนเองของบุคคล

ปัจจัยประการที่สอง คือ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนนั้น มีความเชื่อต่อการคบหาสมาคมกันเฉพาะเพื่อนผู้หญิง ซึ่งดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องธรรมดาของโรงเรียนสตรี

ปัจจัยประการสุดท้าย ซึ่งก็คือ การเจอกลุ่มเพื่อนซึ่งมีความเบี่ยงเบนเหมือนกันมารวมกลุ่มกัน สำหรับทอมบางคนแล้ว เพื่อนได้กลายเป็นผู้มีอิทธิพลสำคัญในการชักจูงทอมให้ก้าวเข้าสู่โลกของผู้เบี่ยงเบน

จากปัจจัยทั้ง 3 ประการรวมทั้งการแต่งกายของทอม ทำให้คนทั่วไปได้ทราบถึงลักษณะบางอย่างของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจากสังคมมีความคิดเกี่ยวกับภาพพจน์ของหญิงรักหญิง ซึ่งได้รับรู้มาจกสื่อมวลชนทั้งหลาย ทำให้บุคคลเหล่านี้ตีความการแต่งกายและท่าทีของหญิงรักหญิง

ไปในทางที่ทำให้บุคคลผู้ถูกมองเกิดการย้อนมองตัวเองว่า เหตุใดผู้อื่นจึงมองตนด้วยสายตานั้น หรือเพราะสาเหตุใดผู้อื่นจึงบ่งชี้ว่าตนเป็นทอม

จากการปฏิสังสรรค์กับบุคคลอื่นทำให้ทอมหันกลับมามองตนเองว่าตนนั้นเป็นอย่างไรกันแน่ ในช่วงการปฏิสังสรรค์เหล่านี้ บุคคลได้ผ่านขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นแรก บุคคลมีความดึงดูดใจ ขั้นที่สอง บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศ ขั้นที่สาม มีความสงสัยในพฤติกรรมของตน ขั้นที่สี่ มีการยอมรับและให้นิยาม และขั้นที่ห้า เปิดเผยตน

เริ่มแรกของกระบวนการพัฒนา บุคคลมีความรู้สึกถูกดึงดูดใจกับเพศเดียว จนกระทั่งก้าวเข้าสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ จุดนี้ทำให้บุคคลซึ่งได้รับการมองจากสายตาสังคมอยู่แล้วว่าตนนั้นมีลักษณะบางอย่างแตกต่างจากผู้หญิงโดยทั่วไป เมื่อผ่านการมีกิจกรรมก็จะเป็นตัวเสริมย้ำลักษณะที่แตกต่างนั้นมากขึ้นไปอีก บุคคลเริ่มมองตนเองว่าตนนั้นมีสิ่งใดผิดไปจากผู้หญิงทั่วไป จนกระทั่ง บุคคลมีความแน่ใจว่าตนมีลักษณะของทอม ก้าวเข้าสู่ขั้นตอนการยอมรับว่าตนเองเป็น “ทอม” และอาจมีการยอมรับกับผู้อื่นด้วย เช่น เพื่อนสนิทที่เป็นทอมเหมือนกัน หลังจากการยอมรับบุคคลเริ่มให้นิยามตนเองว่าตนต่างจากผู้หญิงโดยทั่วไป แต่ตนคือ “ทอม” ซึ่งเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิง เมื่อการให้นิยามตนเองแน่นอนจนบุคคลต้องการการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น จากนั้นจึงถึงขั้นการเปิดเผยตนออกสู่โลกภายนอก ซึ่งในขั้นนี้สำหรับบางคนจะมีการ “Passing” หรือการรักษาความลับ เพื่อให้บุคคลอื่นทราบ ในกรณีที่ไม่ต้องการให้บุคคลบางคนทราบถึงเอกลักษณ์ของตน

ปัจจัยการพัฒนาเอกลักษณ์ของดีมีความแตกต่างจากทอมอยู่บ้าง ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และโอกาสในการพบปะทอม

ปัจจัยประการแรก คือ อิทธิพลของครอบครัวนั้น ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

ปัจจัยประการที่สอง ซึ่งก็คือ สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนนั้นเป็นโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งเป็นเครื่องควบคุมการคบหาเพื่อนต่างเพศให้อยู่ในแวดวงเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า

และปัจจัยประการสุดท้าย คือ โอกาสในการพบปะทอม ซึ่งจะเป็นผู้ชักนำให้เธอมีกิจกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากผู้หญิงทั่วไป

แบบแผนการพัฒนาเอกลักษณ์ของดีมี 5 ขั้นตอนเหมือนกับของทอม แต่มีความแตกต่างในบางส่วน กล่าวคือ ในขั้นแรก ดีมีความรู้สึกพึงพอใจและประทับใจบุคคลเพศหญิง มีความสนิทสนมจนกระทั่งยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้น ในจุดนี้จึงเหมือนทอม คือ เป็นตัวบ่งชี้สร้างความแตกต่างของตนจากผู้หญิงทั่วไป แต่ดีก็ไม่นิยามตนเองว่าเป็นหญิงรักหญิงด้วย เนื่องจากในการปฏิสังสรรค์ระหว่างดีกับคนภายนอกทั่วไป คนทั่วไปไม่ได้รับรู้ที่ดีเป็นผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง เพราะเธอยังคงความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ในสายตาของคนภายนอก ด้วยเหตุนี้ดีจึงไม่มีความขัดแย้งในบทบาท ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาท เธอไม่ต้องผ่านขั้นตอนการยอมรับตนเองและการนิยาม เพราะเธอได้นิยามตนเองจากสายตาของสังคมแล้วว่าเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง ทอมเป็นผู้ให้นิยามแก่เธอว่าเธอเป็นดี แต่เธอก็ยังมีความขัดแย้งในจิตใจ เพราะเธอได้มีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ดีจึงผ่านกระบวนการนี้มาได้เพียง 2 ขั้น และเมื่อถึงขั้นการยอมรับและนิยาม เธอจึงไม่ลังเลที่จะตอบว่าเธอเป็นผู้หญิง มีเอกลักษณ์ของผู้หญิง แต่เธอก็ต้องเรียนรู้ถึงการ Passing หรือการรักษาความลับ เพื่อปกป้องตนเองจากสายตาผู้อื่น เธอยังต้องเรียนรู้บทบาทใหม่ในฐานะคู่อริของทอม และเธอจะเปิดเผยตนเองเฉพาะต่อบุคคลในกลุ่มเบี่ยงเบนด้วยกันเท่านั้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับ “รักร่วมเพศ”

งานวิจัยในประเทศไทย

กัญท์เทศ เทศแก้ว (2543) ได้ศึกษาพุทธธรรมกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันศึกษากรณีทัศนคติของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำสอนทางพุทธธรรมว่าด้วยพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน โดยศึกษาข้อมูลจากพระไตรปิฎก อรรถกถา หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชายระดับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 100 คน ศึกษาด้วยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีกรรมพันธุ์ ทฤษฎีของปีเปออร์ และทฤษฎีของนายแพทย์อูดมิลปี ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่ต้องการให้สังคมยอมรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันให้มากขึ้น โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเปิดเผยและให้ลดการกีดกันในการศึกษาและการให้งานทำ

อำนวยการ ยัสโยธา (2541) ศึกษาว่าในปัจจุบันนี้ยังไม่มีคำอธิบายที่แน่ชัด ว่าเหตุใดบุคคลจึงเป็นหญิงรักหญิง แต่เชื่อกันว่าจะมีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัวด้วย กล่าวคือ ในครอบครัวที่มีแม่เข้มแข็งกว่าพ่อ ลูกสาวก็มีแนวโน้มจะเลียนแบบแม่ ทำให้ค่อยๆ รู้สึกเป็นเหมือนผู้ชายในที่สุด หรืออาจเป็นเพราะเด็กขาดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจบุคคลอื่น หรือมีพ่อที่ดุและเผด็จการ จึงมีแนวโน้มหันไปชอบผู้หญิงด้วยกันแทน

รักใจ จินตวิโรจน์ (2541) ศึกษาการนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจพัฒนาการการนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน และเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน

สรุปผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดพัฒนาการดังกล่าวมี 2 ประการ คือ ปัจจัยจากความเคลื่อนไหวในวงการภาพยนตร์ หรือความต้องการความแปลกใหม่ในวงการภาพยนตร์ และปัจจัยจากการต่อสู้ของเกย์เป็นรายบุคคล

ปัจจัยประการแรก ได้แก่ ปัจจัยจากความเคลื่อนไหวในวงการภาพยนตร์ หรือความต้องการความแปลกใหม่ในวงการภาพยนตร์ กล่าวคือ เมื่อภาพยนตร์เกย์เริ่มเปิดตัวเป็นครั้งแรกก็ย่อมจะมีจำนวนไม่มากนัก และบทบาทของตัวละครก็จะดูแตกต่างจากชายหญิงทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งในภาพยนตร์ไทยจะสร้างภาพเกย์ให้เป็นตัวร้าย และเป็นอันตรายต่อสังคมเป็นอย่างมาก

ปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ ปัจจัยจากการต่อสู้ของเกย์เป็นรายบุคคล ได้แก่ การเปิดเผยตัวของ ดร. เสรี วงษ์มณฑา ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีชื่อเสียง เพื่อที่จะให้คนยอมรับว่าเกย์ไม่ได้มีลักษณะหรือพฤติกรรมเหมือนกันหมดทุกคน ภาพยนตร์เกย์ในยุคนี้จึงนำเสนอเรื่องราวของเกย์ที่หลากหลายขึ้นบ้าง แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในการต่อสู้มากเท่าใดนัก

ฝนทอง พันธุ์ถ้วน (2541) ได้ศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศ เพื่อศึกษาขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์ในเรื่องของการแปลงเพศ เพื่อศึกษาวิธีการปรับตัวของสาวประเภทสองหลังจากที่ผ่านกระบวนการแปลงเพศแล้ว และเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของสาวประเภทสองหลังจากแปลงเพศแล้ว โดยใช้แนวคิดกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ทฤษฎีความเป็นตัวตน ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันเชิงสัญลักษณ์ และทฤษฎีการตัดสินใจ สมมติฐานในการวิจัย คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน อาชีพ คนรัก และสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง ผลการวิจัยนั้นพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแปลงเพศ ได้แก่ กลุ่มเพื่อนและอาชีพ

อุษา ศรีพานิช (2541) ศึกษาประวัติชีวิตของชายแปลงเพศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาว่า ในกระบวนการที่นำไปสู่การบ่งชี้ลักษณะทางเพศ การนิยามความหมายและการยอมรับตนเอง มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยตัว จนถึงขั้นแปลงเพศ และเพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินชีวิต และการปรับตัวของชายแปลงเพศในสังคม งานวิจัยนี้มีสมมติฐานในการศึกษาว่าการปฏิสังสรรค์และความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างชายแปลงเพศด้วยกันทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อย ซึ่งมีผลการเปิดเผยตัว และแปลงเพศของกลุ่มชายรักร่วมเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยตัวและแปลงเพศ คือ การยอมรับของสังคม การถูกประหัตประหารจากคนรอบข้าง การให้ความหมายในเรื่องความสัมพันธ์ชายและหญิง ชายและชาย และโลกทัศน์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ชายและชาย กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา คือ แนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ ทฤษฎีการตีตรา การได้รับเอกลักษณ์ผู้เบี่ยงเบน แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเอกลักษณ์ของชายรักร่วมเพศ และแนวคิดเกี่ยวกับ โลกทัศน์

ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษาทุกคนที่อยู่ในช่วงเรียนมัธยมจะมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ และมีตัวแบบจากกะเทยรุ่นพี่ที่โรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่ดังและเด่นที่สุดในโรงเรียน ในกลุ่มของชายแปลงเพศเองมีความคิดว่ารุ่นพี่กะเทยที่สวยเด่นเป็นคนที่น่าชื่นชม การปฏิสังสรรค์กับคนในโรงเรียนจึงเป็นจุดที่ทำให้พวกเขารับรู้และยอมรับเรื่องราวการเป็นกะเทยอย่างชัดเจน มีการแสดงออกทั้งทางด้านร่างกาย กริยา ท่าทาง และคำพูด รวมทั้งบุคคลรอบข้างที่มีส่วนสนับสนุนให้พวกเขาแสดงออกอย่างนั้น ดังนั้น คำนิยามที่ชายแปลงเพศรับมาประหัตประหารตนเองนั้น จึงมาจากการเรียนรู้ผ่านการปฏิสังสรรค์กับคนรอบข้าง โดยเฉพาะจากคนใกล้ที่มีการ

ติดต่อกันทางตรงทั้งด้านคำพูด ภาษา ท่าทาง และการแสดงออกทางด้านร่างกายเป็นประจำ และในขณะที่มีการปฏิสังสรรค์ระหว่างกันนี้เองที่ทำให้ชายแปลงเพศเลือกรับเอาสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองมาไว้ และจะปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมกับตนเองออกไป ซึ่งการที่จะยอมรับต่อสิ่งใดได้นั้นต้องผ่านการปฏิสังสรรค์ซ้ำกันหลายครั้ง และสิ่งเหล่านี้เองที่ช่วยให้ผู้แสดงพฤติกรรมตีความหมายให้แก่ตนเองได้อย่างชัดเจน

โลกทัศน์หรือทัศนคติชายแปลงเพศต่อการให้ความหมายแก่ตนเองและยอมรับในนิยามของคำว่ากะเทย ตู๊ด หรือเกย์ จึงมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ของพวกเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อคนรอบข้างที่ปฏิสังสรรค์ด้วย ว่ามีการพูดถึงบทบาทของพวกเขาและให้ความหมายของแต่ละคำอย่างไร โดยรวมแล้วชายแปลงเพศชายกลุ่มนี้จะมีการยอมรับว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชายแต่เป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ และเป็นกะเทยในลักษณะที่ต้องการเปลี่ยนเพศให้มีลักษณะเหมือนผู้หญิงจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่มีส่วนสนับสนุนให้พวกเขาคิดอย่างนั้น เนื่องมาจากคนรอบข้างที่เขาปฏิสังสรรค์ด้วยส่วนใหญ่จะให้การยอมรับ แสดงออกอย่างชื่นชมในความเป็นกะเทยของพวกเขาทำให้พวกเขารู้สึกว่าเป็นการกะเทยส่วนในการเรียกร้องความสนใจได้มาก เพราะภาพพจน์ของกะเทยจะเป็นคนที่สนุกสนาน คอยเก่ง ทำให้คนหัวเราะได้ จึงทำให้มีเพื่อนๆชอบที่จะคบหาสมาคมด้วย และอาจได้รับสิทธิพิเศษในบางเรื่องมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงปกติ เช่น การได้รับความสนใจจดจำจากเพื่อนฝูง ครูอาจารย์มากกว่า จนกระทั่งทำงานก็ได้เปรียบจากการเป็นที่จดจำได้ง่ายในการติดต่อกับคนอื่น ทำให้พวกเขารู้สึกว่าการเป็นกะเทยเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมกับตนเองแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าการเป็นกะเทยของตนเองยังไม่ได้รับการยอมรับจากคนใกล้ชิดในครอบครัว แต่ครอบครัวก็ต้องยอมรับพวกเขาได้อยู่แล้ว ดังนั้นส่วนผลักดันที่ทำให้พวกเขายึดมั่นในความเป็นกะเทยจนตัดสินใจแปลงเพศจึงมาจากปฏิกริยาจากคนรอบข้างภายนอกครอบครัวเป็นส่วนใหญ่

ไพบูลย์ ฉัตรชื่นชม (2541) ได้ศึกษาสาเหตุการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งมีความแตกต่างในปัจจุบันส่วนบุคคล โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ นักศึกษาชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดจากสาเหตุที่ไม่เหมือนกัน การวิจัยในครั้งนี้ใช้แนวคิดเรื่องบทบาทจำลองและรูปแบบทางเพศ ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้

ผลการวิจัย คือ ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเกิดจากสาเหตุที่แตกต่างกันไป แต่ก็มีจุดร่วมที่สถาบันหลัก คือ ครอบครัว สังคม และชุมชน โดยเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์ของครอบครัวกับสถาบันทางการศึกษา ทางด้านสังคมและชุมชนนั้นก็มีส่วนมอบประสบการณ์ทางเพศที่เลวร้ายโดยตรง เช่น การข่มขืน เป็นต้น

มณฑาทิพย์ ชัยเปรม (2540) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิต - สังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายที่มีความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศซึ่งได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางจิต - สังคม ที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายที่มีความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ โดยใช้แนวคิดความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ ซึ่งก็คือ ความผิดปกติในการรับรู้หรือยอมรับเพศทางร่างกายของตนจึงพยายามทำตามเพศที่ต้องการ และเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งมีความพร้อมทางด้านร่างกายจิตใจ และการเงิน จึงเริ่มทำตามที่ตนเองปรารถนาด้วยการผ่าตัดเปลี่ยนเพศ และยังใช้แนวคิดพัฒนาการทางเพศ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางด้านจิตใจ ปัจจัยทางด้านสังคม สภาพแวดล้อมนอกครอบครัว

ผลการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพไปในทางผู้หญิง อันเนื่องมาจากความชอบและความถนัด ทุกคนคิดว่าตนเองเป็นผู้หญิง บทบาททางเพศจึงแสดงออกมาในลักษณะของผู้หญิงทั้งในด้านการแต่งกาย นิสัยใจคอ และการปฏิบัติตน พฤติกรรมเช่นนี้มีตั้งแต่วัยเด็กต่อเนื่องมาจนถึงวัยรุ่น และเมื่อถึงวัยผู้ใหญ่ก็ยิ่งมีการแสดงออกที่ชัดเจนว่าไม่ได้เป็นผู้ชายอีกต่อไป

เมื่อถูกเพื่อนในโรงเรียนล้อว่าเป็นกะเทยจะทำให้เด็กมองตนเองว่าเป็นกะเทยด้วย เกิดความรู้สึกสับสน สงสัยไม่แน่ใจ ขาดความเชื่อมั่นในเอกลักษณ์บทบาททางเพศมากขึ้น และส่วนใหญ่จะเคยเรียนวิชาเย็บปักถักร้อยในวัยเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทของผู้หญิง ยิ่งถ้าเด็กผู้ชายที่มีแนวโน้มคล้ายผู้หญิงมาก่อน ได้มีโอกาสเรียนวิชาเหล่านี้ก็จะเกิดความรู้สึกชอบ ถนัด และเกิดความภาคภูมิใจ ทำให้เกิดความสับสนในเอกลักษณ์ทางเพศของตนเองได้

สื่อยังมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้บทบาททางเพศที่ผิดปกติ โทททัศน์ วารสาร นิตยสาร และหนังสือเฉพาะกลุ่มแปลงเพศ มีอิทธิพลในการเรียนรู้บทบาททางเพศที่ผิดปกติพอกัน ซึ่งสามารถหาซื้อได้ง่ายตามแผงหนังสือทั่วไป สื่อเหล่านี้มีส่วนชี้นำส่งเสริมทำให้เด็กผู้ชายที่ขาดแบบอย่างผู้ชายจากบิดา จากครูผู้ชาย หรือจากเพื่อนผู้ชาย ให้เลือกแบบอย่างจากนักแสดงชายที่แสดงท่าทาง

กระตุ้นกระตุ้นแล้วได้รับความสนใจ หรือเลือกแบบอย่างผู้ชายที่แปลงเพศแล้วเป็นคนเด่นคนดัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเหล่านี้เกิดจากการเลียนแบบ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ยังต้องการเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์มากที่สุด ทำให้ต้องดิ้นรนเสียค่าใช้จ่ายเพื่อให้เป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์

ดังนั้น ปัจจัยทางด้านสังคม สภาพแวดล้อมในครอบครัว การแสดงออกของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อหรือแม่ เพื่อน ครู หลักสูตรการเรียน และกิจกรรมพิเศษ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง เป็นแรงกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความผิดปกติมากขึ้น

พรุ่ง วงศ์จรสกุล (2533) ได้ทำการศึกษาปัญหาของนักศึกษาชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ทฤษฎีการพัฒนาทางปัญญา มีผลการวิจัยคือ นักศึกษาชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีปัญหาที่สุดในด้านคนรัก หรือคู่ครอง นักศึกษาชายรักร่วมเพศที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี จะมีปัญหาที่สุดในด้านความสัมพันธ์กับบิดา นักศึกษาชายรักร่วมเพศที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมรักร่วมเพศมีปัญหาที่สุดในด้านอารมณ์และปัญหาในเรื่องส่วนตัว นักศึกษาชายรักร่วมเพศที่ไม่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมรักร่วมเพศมีปัญหาที่สุดในด้านความสัมพันธ์กับบิดา

นฤมล สิริพันธ์ (2533) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก มีความสัมพันธ์กับตัวแปรวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด สมมติฐานของการวิจัย คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อันได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่างๆดังกล่าว โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับ พฤติกรรมการแสดงออก แนวคิดวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แนวคิดลำดับการเกิด แนวคิดเรื่องเพศ และแนวคิดเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาใช้ในการทำวิจัย

ผลของการศึกษาคือ เด็กไทยมีลักษณะกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออกเป็นส่วนใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สามารถทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะการใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปของคะแนนเฉลี่ยสะสมของภาคการศึกษาในแต่ละโรงเรียนย่อมจะมีมาตรฐานและเกณฑ์การประเมินความรู้สึกของนักเรียนโรงเรียนนั้นๆแตกต่างกันไป เพศมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมก้าวร้าว นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกสูง ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก บุตรที่มีลำดับการเกิดเป็นคนแรกจะมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกมากกว่าบุตรที่มีลำดับการเกิดรองลงมา ดังนั้น ผู้ปกครองควรจะอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนตามวิธีการแบบประชาธิปไตย ไม่เข้มงวดจนเกินไป และไม่ปล่อยปละละเลยจนเกินไป จะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น กล้าคิดกล้าแสดงออก ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ในทางที่ดี มีผลการเรียนดีขึ้น เป็นผลให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2532) ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาและจำรองเอกลักษณ์รักร่วมเพศ เพื่อต้องการทราบถึงแบบแผนที่บุคคลดำเนินไปสู่การยอมรับเอาความหมายของความเป็นรักร่วมเพศ ใ้กับเอกลักษณ์ของตน ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์นั้นให้มีความคงทน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ ศึกษากระบวนการที่นำไปสู่การบ่งชี้ลักษณะและนิยามความหมายให้แก่เอกลักษณ์ ว่าบุคคลจะต้องผ่านขั้นตอนที่ต่อเนื่องอย่างไรบ้าง และศึกษาว่าภาวะเงื่อนไขทางสังคมและประสบการณ์สำคัญใดบ้างที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการได้มาและจำรองไว้ซึ่งเอกลักษณ์เพศ โดยใช้ทฤษฎีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นิยม ผลการศึกษาพบว่ากระบวนการพัฒนาและจำรองเอกลักษณ์รักร่วมเพศมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ ขั้นตอนการเปิดเผยตัว และขั้นตอนการยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์

ประภาพรรณ วงศาโรจน์ (2532) ศึกษาการพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาภาพของวัยรุ่นรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง และภาพของคนรอบข้างที่มีความสำคัญต่อพวกเขา ซึ่งนำไปสู่การให้คำนิยามของคนกลุ่มนี้ และเพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ของเด็กวัยรุ่นรักร่วมเพศ โดยใช้ทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นิยม ทฤษฎีการประทับตรา แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยผู้เปี่ยมเบน และแนวคิดแบบแผนการพัฒนาเอกลักษณ์รัก

ร่วมเพศ ผลการศึกษาพบว่า การที่บุคคลมองตนเองกับภาพที่สังคมรอบข้างให้นิยามแก่เขามีความสอดคล้องกัน ภาพที่ได้ คือ เป็นบุคคลเพศชายที่มีการกระทำพฤติกรรมบทบาททางเพศหญิง มีความชอบในบทบาทของเพศหญิง และมีความโน้มเอียงทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน

เนตรชนก บัวนาค (2532) ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในหมู่นักศึกษา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในหมู่นักศึกษา และเพื่อศึกษาอิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัวและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีต่อทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศ โดยมีสมมติฐานการวิจัยคือ ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกันจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศแตกต่างกัน และความสัมพันธ์ในครอบครัวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับครอบครัวมาใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับกลางค่อนข้างไปทางบวก โดยมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีทัศนคติทางลบ ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานั้นอาศัยอยู่หรือศึกษาอยู่ในเขตเมือง ซึ่งจะยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้มากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบท เนื่องจากความเป็นเมืองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมและแบบเน้นเหตุผลต่างก็มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ แต่รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมและแบบเน้นเหตุผลต่างก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศ โดยรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศมากกว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ดูจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศก็คือ การสื่อสารภายในกลุ่ม กล่าวคือ ในปัจจุบันกลุ่มรักร่วมเพศมีจำนวนเพิ่มขึ้นหลายเท่า และส่วนมากจะพบในหมู่วัยรุ่น ซึ่งอาจเป็นเพราะบุคคลเหล่านี้มีเพื่อนเป็นรักร่วมเพศอยู่ในกลุ่ม อิทธิพลทางสังคมของกลุ่มจึงมีสูง ซึ่งจะทำให้ต้องยอมรับผู้เป็นรักร่วมเพศไปด้วย มิฉะนั้นจะรู้สึกแปลกแยก เข้าร่วมกลุ่มไม่ได้

จารุวรรณ กันทะนิตย (2531) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อเรื่องรักร่วมเพศ และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษา โดยมีสมมติฐานในการวิจัย คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ การเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษางานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนมาใช้ในการวิเคราะห์

สื่อมวลชนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้ ในกรณีที่เป็นทัศนคติทั่วไปซึ่งยังไม่มั่นคงถาวรนัก แต่ถ้าเป็นทัศนคติที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี หรือชีวิตความเป็นอยู่ซึ่งค่อนข้างจะฝังลึก อย่างเช่นทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ สื่อมวลชนแทบจะไม่มีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงได้เลย หรือถ้าจะเปลี่ยนแปลงได้ก็น้อยมาก

สื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องรักร่วมเพศของกลุ่มนักศึกษาในบางกลุ่มและเฉพาะบางสื่อเท่านั้น ความสัมพันธ์ที่พบเป็นไปทั้งในทิศทางเดียวกันและทิศทางตรงกันข้าม โดยส่วนมากการเปิดรับวิทยุและโทรทัศน์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ส่วนการเปิดรับหนังสือพิมพ์และนิตยสารจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งอาจเป็นเพราะหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อที่เสนอข่าวสารได้กว้างและเจาะลึก สามารถแยกแยะ ตีความหมาย และเสนอความคิดเห็นในทางเห็นอกเห็นใจในปัญหารักร่วมเพศและคนรักร่วมเพศได้มากกว่าวิทยุและโทรทัศน์

รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช (2530) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นชายต่อพวกรักร่วมเพศชาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นชายต่อพวกรักร่วมเพศชาย และเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของบุคคลแวดล้อมของพวกรักร่วมเพศชายในแนวคิดของนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศชาย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศชายมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจ เห็นใจ และยอมรับพวกรักร่วมเพศชาย แต่ก็ไม่เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักเรียนต่อพวกรักร่วมเพศชาย และนักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจ และเห็นใจพวกรักร่วมเพศ แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัดในสิทธิบางประการ และไม่ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้มีการเผยแพร่พฤติกรรมรักร่วมเพศชายในสังคม

เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน (2528) ได้ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ กรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาภาพของเกย์ในสายตาของครู และครูเอาอะไรมาตัดสินว่าใครเป็นเกย์ เพื่อศึกษาระดับการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ โดยใช้ทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ และทฤษฎีการประทับตรามาใช้ในการทำวิจัย ผลของการวิจัย คือ ลักษณะเกย์ในสายตาของครูคือผู้ชายที่กระทำอาชญากรรมทางที่คล้ายผู้หญิง มองว่าเกย์เป็นคนมีบุคลิกบกพร่องแต่สามารถแก้ไขได้โดยการพยายามปรับตัวเสียใหม่ ดังนั้น ครูจึงมองว่าเกย์เป็นคนที่ปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจ ครูส่วนใหญ่ยอมรับเกย์ในระดับปานกลาง

อริน พิณีจรรวรักษ์ (2527) ศึกษาเรื่องใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2525 ได้ผลการวิจัยว่าการเปลี่ยนแปลงทางวรรณกรรมหลังเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 และการเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคมซึ่งทำให้คนรักร่วมเพศกล้าเปิดเผยตนเอง ได้ส่งผลกระทบต่อครั้งสำคัญต่อนวนิยายไทย โดยนักประพันธ์นำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในการเขียนนวนิยายดังนี้คือ

ประการแรก ใช้เป็นแก่นเรื่องของนวนิยาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักเขียนที่มีต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศอย่างจริงจัง เนื่องจากนักเขียนต้องสร้างตัวละครและเหตุการณ์ต่างๆเกี่ยวกับคนรักร่วมเพศเพื่อให้เรื่องที่เขียนบรรลุถึงแก่นเรื่องที่ตั้งใจเสนอ นักเขียนจำต้องเสนอความรู้เกี่ยวกับคนรักร่วมเพศซึ่งส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลทางวิชาการออกมาในรูปของการให้ความบันเทิง นักเขียนใช้บทบรรยาย บทสนทนา และจดหมายในการเสนอข้อมูลความรู้เหล่านั้น โดยกำหนดตัวละครที่เหมาะสมให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นเช่นนายแพทย์ ด้วยเหตุที่นักเขียนใช้กลวิธีแบบเก่าเสนอนวนิยายแนวใหม่ในงานบางชิ้น

ประการที่สอง ใช้สร้างเป็นตัวละคร การนำเสนอตัวละครรักร่วมเพศนั้นมี 2 ลักษณะคือ ประการแรก ผู้ประพันธ์สอดแทรกปัญหาของคนรักร่วมเพศ ตลอดจนทัศนคติทางสังคมที่มีต่อคนรักร่วมเพศประกอบด้วย อีกลักษณะหนึ่งคือ นักประพันธ์สร้างตัวละครรักร่วมเพศ โดยมีจุดมุ่งหมายที่เสนอความบันเทิงต่อผู้อ่านเป็นสำคัญ

การวิเคราะห์เรื่องการนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในนวนิยายไทย ส่งผลกระทบถึงวงการนวนิยายไทย 2 ประการคือ ทางด้านบทบาทของตัวละครซึ่งแต่เดิมบทสำคัญเช่นนางเอกหรือพระเอกเป็นชายจริงหรือหญิงแท้ ขณะนี้ คนรักร่วมเพศมีโอกาสได้รับบทบาทนั้น ซึ่งมีประโยชน์แก่นวนิยายไทยในแง่สร้างความสมจริงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนวนิยายไม่ควรจะจำกัดอยู่ที่ชีวิตเพศหนึ่งเพศใดโดยเฉพาะ ในฐานะสมาชิกหนึ่งในสังคม คนรักร่วมเพศควรมีสติธิปรากฏเป็นตัวละครเอกหรือตัวละครรองในนวนิยายเช่นเดียวกับสมาชิกชายหญิงคนอื่นๆ อีกประการหนึ่ง คือ ในด้านเนื้อหา นอกจากจะสร้างความแปลกใหม่ให้แก่เนื้อหาแล้ว การนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในนวนิยายโดยผู้แต่งศึกษาชีวิตคนรักร่วมเพศอย่างจริงจัง ทั้งทางด้านวิชาการและการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการอื่น แล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นสอดแทรกไว้ในนวนิยาย นับเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่นวนิยาย

ดุลยา จิตตะยโสธร (2518) ได้ศึกษาความแตกต่างของบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทของนักเรียนก่อนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเพศหญิงก่อนวัยรุ่นกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเพศชายก่อนวัยรุ่น เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของ บทบาททางเพศของเพศชายก่อนวัยรุ่นกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกัน และเพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของบทบาททางเพศของเด็กหญิงก่อนวัยรุ่นกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกัน ซึ่งมีสมมติฐานในการวิจัยคือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเด็กหญิงก่อนวัยรุ่นจะมากกว่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเด็กชายก่อนวัยรุ่น เด็กชายก่อนวัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันแตกต่างกัน และเด็กหญิงก่อนวัยรุ่นเพศหญิงที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันแตกต่างกัน โดยให้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีปัญญาทางสังคม ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ผลการวิจัยคือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเด็กหญิงก่อนวัยรุ่นมีมากกว่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันของเด็กชายก่อนวัยรุ่น เกย์ชายก่อนวัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันแตกต่างกัน โดยเด็กชายก่อนวัยรุ่นที่มีความเปี่ยมเบนทางเพศจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ บทบาทความเป็นหญิงสูง บทบาทความเป็นชายสูง และบทบาทไม่เด่นชัด

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) ได้ศึกษาสถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาครอบครัวภูวน โดยใช้นวัตกรรมสถาบันสังคม การหน้าที่ของสถาบันครอบครัว แนวคิดครอบครัว โครงสร้างครอบครัว ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม การขัดเกลาทางสังคม วัฒนธรรมย่อย กลุ่มชาติพันธุ์ และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม มีผลการวิจัยคือ ครอบครัวรุ่นเก่ามีคู่ครองคนเดียว ครอบครัวในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อมีคู่ครองคนเดียว ครอบครัวรุ่นใหม่มีคู่ครองคนเดียว ครอบครัวรุ่นใหม่เลิกคู่ครองเอง ครอบครัวรุ่นใหม่ให้มรดกลูกชายและลูกสาวเท่ากัน ครอบครัวรุ่นเก่าแต่งงานกับคนนับถือศาสนาคริสต์ ครอบครัวรุ่นใหม่แต่งงานกับคนนอกศาสนาคริสต์ ครอบครัวรุ่นใหม่แต่งงานกับคนนอกชุมชน และครอบครัวรุ่นใหม่มีบุตรน้อย

งานวิจัยในต่างประเทศ

กู๊ด และฮาร์เบอร์ (Goode and Harber, 1977 อ้างใน Erich Goode, 1990) ศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงที่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศอย่างน้อยหนึ่งครั้งมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่า ผู้หญิงที่ไม่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ

เฟย์ และคณะ (Fay and colleagues, 1989 อ้างใน David A. Ward, 1994) ได้ศึกษาพบว่า ผู้หญิงประมาณ 20% เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศอย่างน้อยหนึ่งครั้งจนถึงขั้นจุดสุดยอด มีผู้หญิงเพียง 7% ที่เคยมีการติดต่อกับบุคคลรักร่วมเพศหลังจากมีอายุได้ 19 ปี และผู้หญิงน้อยกว่า 2% เคยติดต่อกับบุคคลรักร่วมเพศในขณะที่มีอายุน้อยกว่านั้น

สมิท (Smith, 1991 อ้างใน David A. Ward, 1994) พบว่าผู้ชายเพียง 2% ยอมรับว่ามีประสบการณ์รักร่วมเพศก่อนอายุ 19 ปี และมีผู้ชายกับผู้หญิง 5 ถึง 6% เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศตั้งแต่อายุย่างเข้า 18 ปี

แม็คเวิร์ทเทอร์ และแม็ททิสัน (McWhirter and Mattison, 1984 อ้างใน Thomas J. Sullivan and Kenrick S. Thompson, 2000) นำเสนอข้อมูลจากสถาบันสำหรับการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ประชากรชายประมาณ 14% หรือประมาณ 12 ล้านคน เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ

ฟอร์ด และ บีช (Ford and Beach, 1951) ได้ศึกษาพบว่า ชุมชนเผ่าต่างๆจาก 76 ชุมชนนั้น ได้ยอมรับว่ามีพฤติกรรมเป็นเกย์ถึง 49 ชุมชน มีเพียง 29 ชุมชนเท่านั้นที่ไม่ยอมรับว่าตนมีพฤติกรรมเป็นเกย์

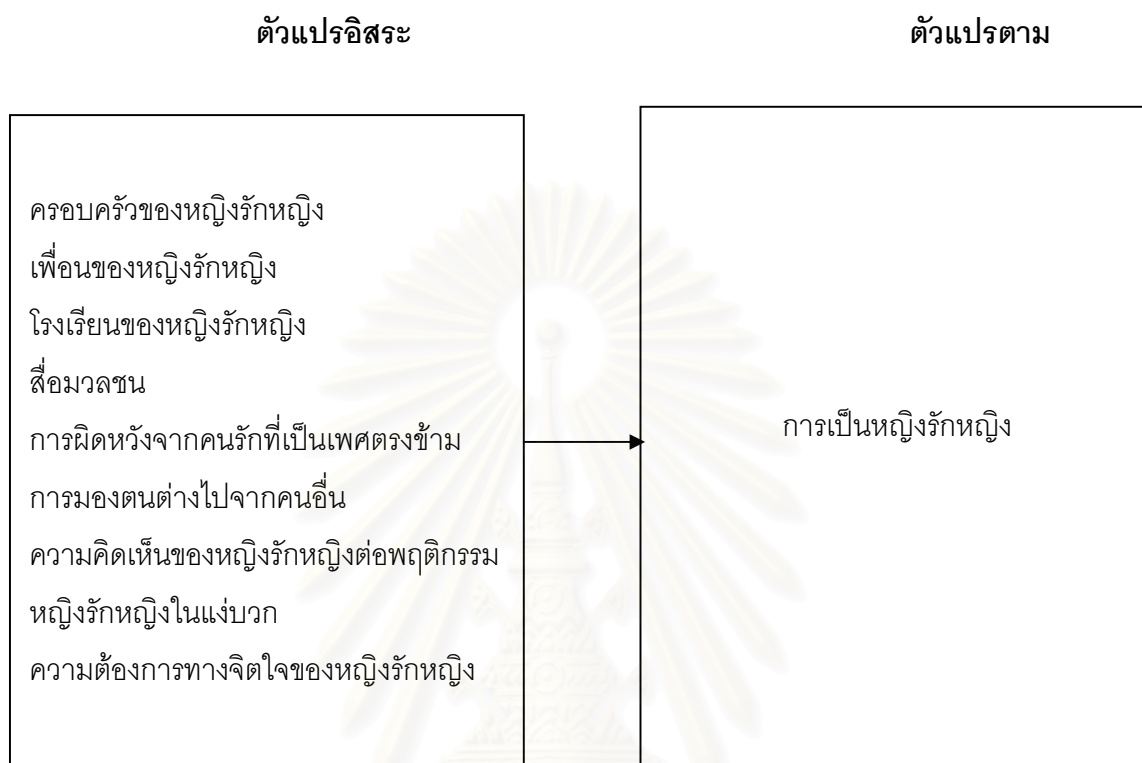
เดซี (Dacey, 1979) ได้ศึกษาพบว่า ถึงแม้ว่าประเทศต่างๆในปัจจุบันจะยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น แต่ประชาชนร้อยละ 48 ก็ยังไม่อยากให้ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศประกอบอาชีพบางอย่างได้ เช่น ครู ครัวใหญ่ พระ และผู้นำค่ายเยาวชน เป็นต้น

สตีเฟน และ มุลลิน (Stephen and Mullin, 1982 อ้างใน เนตรชนก บัวนาค, 2531) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของเมืองกับการยอมรับต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองมาเป็นเวลานานจะยอมรับเกย์ได้มากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท

เซเกลแมน (Seigelman, 1982 อ้างใน ทัดชานันต์ ดวงรัตน์, 2538) ได้ศึกษาภูมิหลังเกี่ยวกับพ่อแม่เปรียบเทียบกับกลุ่มรักร่วมเพศชายจำนวน 84 คน กับคนรักต่างเพศชายจำนวน 62 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพของพ่อแม่มีผลกระทบต่อความเป็นรักร่วมเพศหญิงและรักร่วมเพศชาย

วิทแทมและเซนท์ (Whitam and Zent, 1984) ได้ศึกษารักร่วมเพศชายและรักต่างเพศข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ พบว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นกับบุคคลรักร่วมเพศในทุกวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการแสดงว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นไม่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางวัฒนธรรม

กรอบความคิดที่ใช้ในการศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้อย่างต่อไปนี้

1. ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
2. เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
3. โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
4. สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
5. การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง
6. การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
7. ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
8. ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

นิยามตัวแปรและศัพท์สำคัญ

1. นิยามปฏิบัติการตัวแปร

ครอบครัว หมายถึง ครอบครัวของหญิงรักหญิงที่มีสภาพเป็นครอบครัวแตกแยก เป็นครอบครัวที่มีผู้ปกครองคนเดียว พ่อแม่หย่าขาดจากกันหรือแยกกันอยู่ เป็นครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์

หญิงรักหญิง หรือเลสเบียน หมายถึง การที่ผู้หญิงมีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ต่อผู้หญิงเหมือนกัน และชอบสมรสหรือร่วมเพศกับผู้หญิงเหมือนกัน ผู้ที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ในประเทศไทยจะนิยมใช้คำว่า “หญิงรักหญิง” เพื่อเรียกตัวเอง และยังแบ่งได้เป็นทอมและดี้ เนื่องจากสังคมไทยมีการให้ความหมายของคำว่า “เลสเบียน” ไปในทางลบ โดยมองว่าเป็นพวกที่มีความผิดปกติทางจิต

อิทธิพล หมายถึง อำนาจที่มีอยู่เหนือสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่สิ่งหนึ่งมีอิทธิพลต่อสิ่งหนึ่งก็คือ การที่สิ่งนั้นส่งผลให้อีกสิ่งหนึ่งเป็นเช่นนั้น

เป็นหญิงรักหญิง หมายถึง การที่บุคคลประพฤตินหรือมีพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิง หรือพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

เพื่อน หมายถึง เพื่อนสนิทของหญิงรักหญิง ตั้งแต่เพื่อนในวัยเรียนระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อนที่รู้จักผ่านทางเพื่อนด้วยกัน และเพื่อนในสถานที่ทำงาน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสตรี ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีแต่นักเรียนหญิง หรือโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย เป็นโรงเรียนที่หญิงรักหญิงเคยศึกษา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม หมายถึง การที่หญิงรักหญิงเคยผิดหวังในความรักจากผู้ชาย เช่น ออกหัก เลิกคบกัน เป็นต้น

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต วารสาร นิตยสาร หนังสือ วรรณกรรม วรรณคดี นิยาย นวนิยาย นิทาน การ์ตูน เป็นต้น ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิง ชายรักชาย หรือพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การมองตนต่างไปจากคนอื่น หมายถึง การที่หญิงรักหญิงมองหรือมีทัศนคติเกี่ยวกับตัวของหญิงรักหญิงเองว่ามีความแตกต่างไปจากผู้อื่นในสังคม

ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก หมายถึง การที่หญิงรักหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องหญิงรักหญิงหรือรักร่วมเพศในแง่ดีหรือในแง่บวก โดยมองว่าการเป็นหญิงรักหญิงหรือรักร่วมเพศนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย

ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิง หมายถึง การที่หญิงรักหญิงมีความต้องการทางด้านจิตใจ เช่น ต้องการความอบอุ่น ต้องการความยอมรับนับถือ เป็นต้น

2. นิยามศัพท์สำคัญ

ทอม หรือทอมบอย หมายถึง หญิงรักหญิงที่แสดงท่าทาง การแต่งตัว หรือนิสัยเป็นผู้ชายหรือรักร่วมเพศหญิงที่มีบทบาทของเพศชายหรือเป็นผู้กระทำ เช่น แต่งตัวคล้ายผู้ชาย พูดจาคล้ายผู้ชาย เป็นต้น

ดี หรือเลดี หมายถึง หญิงรักหญิงที่แสดงท่าทางเป็นฝ่ายผู้หญิงเป็นรักร่วมเพศหญิงที่มีบทบาทเป็นเพศหญิงหรือเป็นผู้ถูกกระทำ

รักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน การมีความรู้สึกทางเพศหรือการอารมณ์ต่อบุคคลในเพศเดียวกัน หรือเป็นเพียงจินตนาการก็ได้ และชอบสัมผัสหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง หรือเพศเดียวกันและต่างเพศกันก็ได้ มีแรงกระตุ้นทางเพศเชิงรักต่างเพศน้อยหรือไม่มีเลย แต่มีแรงกระตุ้นทางเพศเดียวกันมากกว่าและมีเวลาต่อเนื่องยาวนาน

รักต่างเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความต้องการทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศตรงกันข้ามกับตน ซึ่งมนุษย์ทั่วไปในสังคมยอมรับว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติและถูกต้อง

รักทั้งสองเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความต้องการทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกับตน และเพศตรงกันข้ามกับตน พฤติกรรมนี้เกิดขึ้นในผู้หญิงหรือผู้ชายก็ได้

การยอมรับสมมติฐาน หมายถึง การที่ผลพิสูจน์สมมติฐานมีผล 51 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

การปฏิเสธสมมติฐาน หมายถึง การที่ผลพิสูจน์สมมติฐานมีผลน้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

ตัวแปรอิสระ หมายถึง ค่าแน่นอนหรือสิ่งที่มีลักษณะแน่นอน ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม เมื่อตัวแปรอิสระมีค่าที่แน่นอน ตัวแปรตามก็จะมีค่าสอดคล้องตามไป

ตัวแปรตาม หมายถึง ค่าที่สอดคล้องกับตัวแปรอิสระ ตัวแปรตามจะสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระกล่าวคือ เมื่อตัวแปรอิสระมีค่าแน่นอน ตัวแปรตามก็จะมีค่าสอดคล้องตามตัวแปรอิสระนั้น

การอธิบายสมมติฐาน

1. ครอบครัวยุคใหม่รักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

ครอบครัวยุคใหม่เป็นตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมที่อบรมดูแลสมาชิกในครอบครัวให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้ ครอบครัวยุคใหม่จึงอาจมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

ครอบครัวยุคใหม่เป็นเหตุให้บุคคลเป็นหญิงรักหญิงได้ เพราะครอบครัวยุคใหม่ไม่เข้มแข็งในการทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมให้แก่บุคคล จึงเป็นเหตุทำให้ลูกสาวเป็นหญิงรักหญิง หรืออาจจะขัดเกลาในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

แนวคิดเรื่องการขัดเกลาทางสังคมนั้น ถือว่าครอบครัวเป็นตัวแทนการขัดเกลาบุคคลที่สำคัญมาก การขัดเกลาทางสังคมที่บุคคลได้รับในวัยเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพมาก (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ในกรณีที่บุคคลในครอบครัวต้องการมีลูกชาย ครอบครัวสามารถเป็นตัวแทนปลูกฝังทัศนคติหรือเลี้ยงดูเด็กผู้หญิงให้เป็นแบบเด็กผู้ชายได้

นอกจากนี้ ในทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมนั้นอธิบายว่าสังคมจะเสถียรเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคม พฤติกรรมหญิงรักหญิงก็เป็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมรักต่างเพศที่มีมาแต่เดิม หรือกล่าวได้ว่าเป็นความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งในสังคม จึงนำทฤษฎีนี้มาอธิบายได้ว่าสาเหตุดังกล่าวเป็นเพราะหน่วยต่างๆในสังคมไม่ทำตามหน้าที่ของตน หรือหน่วยต่างๆทำหน้าที่แต่ทำได้อย่างไม่เข้มแข็ง

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากผลการศึกษาของไพบูลย์ ฉัตรชื่นชม (2541) ได้ผลสรุปว่าสาเหตุของการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นมีสาเหตุร่วมที่สถาบันหลัก คือ ครอบครัว สังคม และชุมชน จึงทำให้สันนิษฐานได้ว่าเกิดจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา เป็นครอบครัวแตกแยก ขาดความรัก ความอบอุ่น และความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ขาดการอบรมสั่งสอนและการเอาใจใส่ ขาดการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง และขาดแบบอย่างที่ดีจากพ่อแม่

2. เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

เพื่อนเป็นตัวแทนในการขัดเกลาทางสังคมประเภทหนึ่งที่คอยขัดเกลาอบรมบุคคล เพื่อนของตัวหญิงรักหญิงเองจึงอาจเป็นผู้มีอิทธิพลทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

เพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงเป็นเหตุให้เพื่อนของบุคคลนั้นเป็นหญิงรักหญิงตามได้ เพื่อนเป็นตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมตัวแทนหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเพื่อนคนหนึ่งสามารถชักนำเพื่อนอีกคนหนึ่งหรืออีกหลายคนให้เป็นคนดีหรือเลวได้

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

จากแนวคิดเรื่องการขัดเกลาทางสังคมนั้น เพื่อนเป็นหนึ่งในตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคมอย่างหนึ่ง (สุพัตรา สุภาพ, 2546) โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน บุคคลมักจะยึดเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่างๆ ค่านิยมที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้คนในสมัยปัจจุบัน ก็คือ ค่านิยมของกลุ่มเพื่อน ดังนั้น เมื่อบุคคลมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมหญิงรักหญิง บุคคลนั้นจึงอาจจะรับค่านิยมพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นมาด้วย หรือบุคคลนั้นอาจจะเป็นหญิงรักหญิงตามเพื่อนเพราะเห็นเพื่อนเป็นหญิงรักหญิง จึงลองกระทำตามด้วยความอยากรู้อยากลอง

นอกจากนี้ ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนยังอธิบายถึงลักษณะพฤติกรรมที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของคนทั่วไปในสังคม ดังนั้น เพื่อนซึ่งมีพฤติกรรมหญิงรักหญิงจึงเรียกได้ว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจากพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของคนทั่วไป

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากผลการศึกษาของอุษา ศรีพานิช (2541) ได้ผลสรุปว่ากลุ่มชายแปลงเพศจะมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ และมีตัวแบบจากกะเทยรุ่นพี่ที่โรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่ดังและเด่นที่สุดในโรงเรียน ทำให้สันนิษฐานได้ว่าการมีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงจะมีส่วนทำให้บุคคลค่อยๆ ซึมซับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทำให้บุคคลเริ่มคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นไม่ใช่สิ่งแปลกหรือผิดแต่อย่างใด อีกทั้งเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงนั้นก็อาจจะชักจูงโน้มน้าวจิตใจให้บุคคลเข้าร่วมเป็นหญิงรักหญิงได้โดยไม่ยาก เนื่องจากมนุษย์เราตั้งแต่วัยเด็กก็มักจะติดเพื่อนด้วยกันทั้งนั้น

3. โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

การที่หญิงรักหญิงเคยได้รับการศึกษาในโรงเรียนสตรีล้วนหรือโรงเรียนสหศึกษาอาจมีอิทธิพลทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

โรงเรียนสตรีล้วนสามารถทำให้บุคคลกลายเป็นหญิงรักหญิงได้ เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นจะพบเจอติดต่อหรือมีเพื่อนที่มีแต่เพศหญิง ทำให้ไม่มีโอกาสมีเพื่อนต่างเพศ การมีเพื่อนต่างเพศภายนอกโรงเรียนก็อาจจะมีจำนวนมากไม่เท่ากับเพื่อนที่เป็นเพศหญิงในโรงเรียน อีกทั้งในโรงเรียนก็อาจมีหญิงรักหญิงอยู่แล้วด้วย ซึ่งอาจเป็นแบบอย่างของพฤติกรรมหญิงรักหญิงแก่บุคคลอื่นได้ จนนำไปสู่การเป็นหญิงรักหญิงได้ในที่สุด ทางด้านโรงเรียนสหศึกษานั้นก็อาจมีอิทธิพลทำให้บุคคลกลายเป็นหญิงรักหญิงได้เช่นกัน เนื่องจากหญิงรักหญิงอาจจะคลุกคลีหรือสนิทสนมกับเพื่อนผู้ชายมาก จนติดนิสัยแบบผู้ชายมากกลายเป็นหญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอม

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

จากแนวคิดเรื่องการขัดเกลาทางสังคมนั้น โรงเรียนเป็นตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคมที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการปลูกฝังลักษณะนิสัย (สุพัตรา สุภาพ, 2546) เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กได้ศึกษาหาความรู้ต่างๆ ทั้งทางด้านวิชาการ จริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม โรงเรียนยังเป็นสถานที่ที่เด็กได้พบปะและทำความรู้จักกับกลุ่มเพื่อน หรืออาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนช่วยทำให้บุคคลได้มีเพื่อนตั้งแต่เด็ก ดังนั้น โรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพนิสัย และค่านิยมต่างๆของเด็กมาก เมื่อโรงเรียนขัดเกลาบุคคลอย่างไม่เข้มแข็ง หรือขัดเกลาอย่างไม่ถูกต้อง บุคคลจึงอาจเป็นหญิงรักหญิงได้

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากผลการศึกษาของอุษา ศรีพานิช (2541) ได้ผลสรุปว่ากลุ่มชายแปลงเพศจะมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ และมีตัวแบบจากกะเทยรุ่นพี่ที่โรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่ดังและเด่นที่สุดในโรงเรียน ทำให้สันนิษฐานได้ว่าการที่บุคคลต้องอาศัยอยู่ หรือเรียนอยู่ในโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีแต่เพื่อนนักเรียนหญิง ครูอาจารย์ก็มักจะเป็นผู้หญิง เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลพบปะแต่ผู้หญิง บุคคลนั้นจึงไม่รู้จักเพศตรงข้าม ไม่รู้ว่าการคบหากับคนเพศตรงข้ามนั้นเป็นอย่างไร การที่ต้องอยู่แต่กับผู้หญิงจึงทำให้บุคคลกลายเป็นหญิงรักหญิงได้

4. สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

สื่อมวลชนในด้านต่างๆเป็นตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคมประเภทหนึ่ง ที่อาจชักนำทำให้ผู้หญิงกลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

สื่อมวลชนในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อบุคคลเป็นอย่างมาก บุคคลจะได้รับสื่อต่างๆทางใดทางหนึ่งอยู่โดยตลอด เมื่อสื่อเหล่านี้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิงหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก็อาจจะชักนำหรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคล ทำให้บุคคลเป็นหญิงรักหญิงได้

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

จากแนวคิดเรื่องการขัดเกลาทางสังคมนั้น สื่อมวลชนเป็นตัวแทนของการขัดเกลาทางสังคมอย่างหนึ่ง (สุพัตรา สุภาพ, 2546) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำให้บุคคลได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือรายสัปดาห์ การ์ตูน นวนิยาย วรรณกรรม และวรรณคดี เป็นต้น ดังนั้น เมื่อบุคคลได้รับสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิง บุคคลจึงได้รับการขัดเกลาทัศนคติเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงด้วย ซึ่งอาจชักนำให้เป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากผลการศึกษาของ มณฑาทิพย์ ชัยเปรม (2540) สรุปผลได้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้บทบาททางเพศที่ผิดปกติ เช่น โทรทัศน์ วารสาร นิตยสาร และหนังสือเฉพาะกลุ่มแปลงเพศ ซึ่งสามารถหาซื้อได้ง่าย ทำให้สันนิษฐานได้ว่าการได้รับสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเวลานานอาจจะทำให้บุคคลเกิดทัศนคติใหม่ๆ หรือเกิดความอยากรู้อยากเห็นตามที่สื่อได้นำเสนอมา เช่น การอ่านการ์ตูน นวนิยาย หรือนิตยสาร ที่จงใจนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศ เมื่อบุคคลได้รับสื่อเหล่านี้วันขึ้น ก็อาจทำให้บุคคลเห็นว่ารักร่วมเพศไม่ใช่เรื่องแปลก ไม่ใช่สิ่งที่ผิดปกติ จนอาจทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิงได้ในที่สุด

5. การผิดหวังจากความรักกับคนที่เป็นคนเพศตรงข้ามมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

การที่หญิงรักหญิงเคยผิดหวังจากความรักจากบุคคลที่เป็นเพศชาย อาจมีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงกลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

เมื่อบุคคลต้องเสียใจกับความรักอย่างรุนแรง บุคคลนั้นก็อาจเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับบุคคลที่ทำให้ตัวเองเสียใจจากเชิงบวกกลายเป็นเชิงลบ ดังนั้น เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งผิดหวังในความรักกับผู้ชาย หรืออาจมีกรณีที่มีหญิงรักหญิงมาช่วยปลอบใจผู้หญิงคนนี้ด้วย ถ้าเธอคิดว่าเธอยอมรับหรือทนพฤติกรรมของผู้ชายต่อไปไม่ได้ หรือเห็นว่าชอบพอผู้หญิงด้วยกันน่าจะไปได้ดีมากกว่า เธอก็อาจเปลี่ยนทัศนคติมาเป็นหญิงรักหญิงได้

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

สามารถนำแนวคิดการขัดเกลาทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน หรือจากแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมาอธิบายปัจจัยประการนี้ได้ เมื่อคนเราต้องประสบกับเหตุการณ์บางอย่าง เหตุการณ์นั้นๆก็อาจจะมีส่วนทำให้คนเราเปลี่ยนแปลงทัศนคติเดิมๆไป ในกรณีที่ผู้หญิงผิดหวังจากความรักกับผู้ชาย ถ้าหากเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อจิตใจมากอาจจะทำให้บุคคลดังกล่าวเปลี่ยนไปชอบผู้หญิงเหมือนกันได้ จากการคบหากับกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิง การได้รับสื่อที่เกี่ยวข้องกับหญิงรักหญิง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมหรือวัฒนธรรมได้

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากการศึกษาของเทเรสกา ทอร์เรส (แปลโดย อมราวดี, 2518) มีกรณีศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งเป็นเพราะการผิดหวังในความรักกับบุคคลที่เป็นคนเพศตรงข้าม ทำให้สันนิษฐานได้ว่าบุคคลอาจจะเคยผิดหวังจากคนรักที่เป็นผู้ชาย การผิดหวังจากความรักนั้นอาจจะรุนแรงจนบุคคลนั้นเริ่มมีทัศนคติเกี่ยวกับเพศตรงข้ามในทางที่เลวร้ายขึ้นจนถึงขั้นเกลียดบุคคลที่มีเพศตรงข้าม บุคคลนั้นจึงหันไปหาผู้หญิงด้วยกันซึ่งคิดว่าน่าจะมีความรักที่ยืนยาวและมั่นคงมากกว่า

6. การมองตนเองไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

บุคคลที่เป็นหญิงรักหญิงอาจมีทัศนคติในการมองตนเองที่แตกต่างไปจากผู้หญิงคนอื่น จึงทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

คนเราได้รับการขัดเกลาอบรมเลี้ยงดูมาแตกต่างกัน คนเราจึงมีทัศนคติและบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ดังนั้นบุคคลที่เป็นหญิงรักหญิงจึงอาจมองตนเองแตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวคือ หญิงรักหญิงอาจมองตนเองแล้วคิดว่าตนมีความพึงพอใจในเพศเดียวกันมากกว่าเพศตรงข้าม หรือทอมอาจมองตนเองว่าตนนั้นดูมีความเป็นผู้ชายจึงมีคนรักเป็นผู้หญิง เป็นต้น จึงทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

จากทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนนั้น กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึงทำให้เกิดความเป็นตัวตนของมนุษย์ขึ้นมา (สุพัตรา สุภาพ, 2546) หญิงรักหญิงจึงอาจได้รับการขัดเกลาทางสังคมที่แตกต่างไปจากผู้อื่น ทำให้หญิงรักหญิงกลายเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและทัศนคติแตกต่างออกไป จนทำให้หญิงรักหญิงมองตนเองแตกต่างไปจากคนอื่นจึงกลายเป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากงานวิจัยของบงกชมาศ เอกเยี่ยม (2532) ซึ่งศึกษากระบวนการพัฒนาและอารมณ์เอกลักษณ์รักร่วมเพศของเกย์ พบว่าขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่นนั้นเป็นกระบวนการพัฒนาและอารมณ์เอกลักษณ์รักร่วมเพศขั้นตอนแรก จากขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน

7. ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

การที่บุคคลมีความคิดหรือทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องหญิงรักหญิงหรือเรื่องรักร่วมเพศในแง่ดี อาจทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นหญิงรักหญิงได้

เหตุผล

เมื่อบุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงในทางที่ดี บุคคลนั้นก็จะไม่เกิดความรังเกียจหรือเกลียดชังหญิงรักหญิง แต่จะเกิดความชอบพอสันทสนมกันขึ้นมา จนอาจซึมซับความคิดทัศนคติต่างๆเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น และอาจเริ่มชอบพอกับหญิงรักหญิงที่ใกล้ชิดด้วย จนกลายเป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

จากทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนั้น หญิงรักหญิงก็อาจจะเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองต่างไปจากคนอื่น กล่าวคือ บุคคลโดยทั่วไปในสังคมมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องของบุคคลต่างเพศ ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ถูกมองว่าแปลกไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น แต่บุคคลบางกลุ่มก็อาจจะไม่ได้มองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งที่ผิดแปลกแต่อย่างใด บุคคลเหล่านี้อาจมองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศก็เป็นพฤติกรรมรูปแบบหนึ่งของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล ไม่ได้เป็นเรื่องเสื่อมเสีย สาเหตุดังกล่าวอาจชักนำให้บุคคลเหล่านี้ใกล้ชิดและกลายเป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากการผลศึกษาของบอลล์ (Ball, 1977 อ้างใน นฤมล สิริพันธ์, 2533) ซึ่งได้ศึกษาเยาวชนในเขตเมืองใหญ่ทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นลูกของคนใช้แรงงาน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีหรือในแง่บวกนั้น มีความสัมพันธ์ทางลบกับการที่บุคคลเหล่านี้มักจะประพัติตนขัดกับกฎเกณฑ์ของสังคม

8. ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ความหมาย

บุคคลที่เป็นหญิงรักหญิงมีความต้องการทางด้านจิตใจที่แตกต่างไปจากคนอื่น หรือหญิงรักหญิงอาจไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านจิตใจอย่างเพียงพอ จึงทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิง

เหตุผล

หญิงรักหญิงก็เป็นบุคคลที่มีความต้องการทางด้านจิตใจ เช่น ต้องการความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นต้น เมื่อหญิงรักหญิงไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านจิตใจเท่าที่ควร

เช่น การตอบสนองทางความรักจากผู้ชาย หรือผู้ชายไม่สามารถเข้าใจผู้หญิงได้ดีมากนัก เป็นต้น ทำให้หญิงรักหญิงมองหาการตอบสนองจากผู้หญิงด้วยกันเอง จึงทำให้กลายเป็นหญิงรักหญิง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนสมมติฐานนี้

ทฤษฎีการหน้าที่นิยม (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545) ได้อธิบายไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการจำเป็น 3 อย่าง ได้แก่ ความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐาน ความต้องการทางด้านสังคม และความต้องการทางด้านจิตใจ ความต้องการทางด้านจิตใจนี้จะช่วยทำให้บุคคลเกิดความมั่นใจในตัวเองและช่วยทำให้เกิดความอบอุ่นใจมากขึ้น ดังนั้น เมื่อบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองทางจิตใจจากด้านต่างๆ มากที่ควร แต่ได้รับการตอบสนองทางด้านจิตใจจากหญิงรักหญิง เช่น ความเข้าใจ เป็นต้น บุคคลจึงอาจพึงพอใจในหญิงรักหญิงจนเป็นหญิงรักหญิงในที่สุด

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนี้ เช่น จากผลการศึกษาของมาลินอฟสกี (ภุททวงศ์ กุณทลบุตร, 2528) เรื่องหน้าที่ของประเพณีในการตอบสนองความต้องการทางด้านความพึงพอใจของบุคคลในประเพณีการแลกเปลี่ยนของขวัญ กล่าวคือ เมื่อชาวเกาะโทรเบียนได้รับของขวัญแล้วจะไม่เก็บของขวัญนั้นไว้นานๆ โดยเมื่อไปค้าขายกับเกาะอื่นก็จะนำของขวัญไปให้เกาะนั้น ประเพณีการแลกเปลี่ยนของขวัญจึงมีหน้าที่ตอบสนองความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับมากกว่าการซื้อขายของธรรมดา

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เป็นหญิงรักหญิงนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropological Field Work) เป็นหลัก แต่มีการวิจัยเอกสารด้วย คือ การเก็บข้อมูลจากห้องสมุดต่างๆ เช่น ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น สำหรับการวิจัยสนามทางมานุษยวิทยามีขั้นตอนและเทคนิควิจัยต่างๆดังนี้ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2545)

1. การเลือกสนามวิจัย

ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงสาเหตุความเป็นไปได้ต่างๆในการเลือกสนามวิจัย ผู้วิจัยต้องเลือกสนามวิจัยที่เหมาะสมและเอื้อแก่การทำวิจัย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหญิงรักหญิงไม่ได้มีสถานที่อยู่อาศัย

เป็นชุมชนหรือหมู่บ้านที่เฉพาะ การลงสนามวิจัยจึงเป็นการพบเจอ เข้าร่วมกิจกรรมกับหญิงรักหญิง โดยมีสนามวิจัยที่สำคัญคือสถานที่พบปะ หรือสถานที่ meeting ของกลุ่มหญิงรักหญิง

2. การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคร่าวๆ (Pre-test)

เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยคร่าวๆ เป็นตัวอย่างข้อมูลที่น่ามาใช้พิจารณาในตอนต้นๆ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3. การเยือนชุมชนที่เลือกศึกษา

การเยือนชุมชนที่เลือกศึกษาเป็นการเตรียมตัวที่สำคัญอย่างหนึ่งก่อนที่จะเข้าสนามวิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยจะสามารถเตรียมตัวในด้านการปรับตัว หาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับหญิงรักหญิง เริ่มแนะนำตัวให้หญิงรักหญิงรู้จัก โดยผู้วิจัยเริ่มจากการไปเยือนสถานที่ที่หญิงรักหญิงนัดพบกันเป็นประจำ

4. การหาข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนที่เลือกศึกษา

ก่อนเข้าสนามวิจัย ผู้วิจัยต้องวิจัยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหญิงรักหญิง โดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

5. การสำรวจลักษณะทางกายภาพ

การสำรวจดังกล่าว ได้แก่ การสำรวจลักษณะทางกายภาพของสถานที่ที่หญิงรักหญิงใช้เป็นสถานที่หลักในการพบปะ และการสำรวจประชากร

6. การทำไคอะแกรมเครือญาติ

การทำไคอะแกรมเครือญาติเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการทำวิจัยทางมานุษยวิทยาและของการวิจัยในครั้งนี้ ครอบคลุมเป็นสถาบันพื้นฐานและเป็นตัวแทนการขัดเกลาทางสังคมที่สำคัญมากที่มีอิทธิพลต่อตัวบุคคล ครอบคลุมยังเป็นสมมติฐานประการหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงกลายเป็นหญิงรักหญิง

7. การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation)

การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมนั้นเป็นเทคนิคการวิจัยทางมานุษยวิทยาที่มีความสำคัญมาก โดยที่ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมต่างๆของหญิงรักหญิง เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของหญิงรักหญิง เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลและเข้าใจในตัวหญิงรักหญิงรวมถึงกิจกรรมต่างๆที่หญิงรักหญิงปฏิบัติอย่างแท้จริง

8. การจดบันทึกสนาม

เป็นการจดบันทึกความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ต่างๆที่ได้สังเกตมา เพื่อที่จะได้ไม่ลืม รายละเอียดหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึก พฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นต้น และจะได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นด้วย

9. การศึกษาประวัติชีวิต

ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลประวัติชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสำคัญอย่างละเอียดตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ประวัติชีวิตมีความสำคัญเนื่องจากประวัติชีวิตจะแสดงถึงครอบครัว ทัศนคติ และอิทธิพลของสิ่งต่างๆที่มีต่อตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

10. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

เป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญอย่างละเอียดจำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นต้น 8 คน และ ทอม 8 คน เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้ทราบถึงข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการทราบในหัวข้อที่เฉพาะเจาะจงลงไป ซึ่งจะนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและการตอบปัญหาวิจัยในที่สุด

การลงสนามวิจัย

ผู้วิจัยเริ่มติดต่อกับหญิงรักหญิงตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 โดยในตอนแรกนั้นผู้วิจัยเริ่มติดต่อกับกลุ่มอัญจารี ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรสนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกัน กลุ่มอัญจารีได้ช่วยให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเบื้องต้นหลายอย่างเกี่ยวกับหญิงรักหญิง ในระหว่างนั้น เพื่อนของผู้วิจัยก็ได้แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับสังคมของหญิงรักหญิงในอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่ายังมีกรรวมกลุ่มพบปะกันของหญิงรักหญิงอีกนอกเหนือไปจากกลุ่มอัญจารี เพื่อนของผู้วิจัยจึงแนะนำให้ผู้วิจัยให้รู้จักกับเพื่อนหญิงรักหญิง ซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มอื่นๆในอินเทอร์เน็ตด้วย อันเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับหญิงรักหญิงอีกหลายคนจนเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญในเวลาต่อมา

ผู้วิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูลเป็นเวลาประมาณหนึ่งปีสามเดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 ผู้วิจัยใช้เวลาในช่วง 2- 3 เดือนแรกเพื่อหาผู้ให้ข่าวสำคัญ เมื่อได้ผู้ให้ข่าวสำคัญแต่ละคน ผู้วิจัยก็เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่นั้น จนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 ดังกล่าว

บุคคลที่เป็นผู้ให้ข่าวสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ มีบางคนที่ผู้วิจัยเคยติดต่อสัมภาษณ์ประวัติชีวิตเพื่อนำข้อมูลมาเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญ แต่ก็ต้องยกเลิกไปกลางคัน เนื่องด้วยผู้ให้ข่าวสำคัญบางท่านไม่สามารถให้เวลาหรือไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลได้อย่างเปิดเผยเต็มที่ ผู้ให้ข่าวสำคัญบางท่านก็ให้ความสนิทสนมได้ยาก จึงทำให้มีการหาผู้ให้ข่าวสำคัญคนใหม่มาแทนที่อยู่หลายคน และเนื่องด้วยผู้วิจัยรู้จักกับผู้ให้ข่าวสำคัญโดยการแนะนำของเพื่อน ผู้ให้ข่าวสำคัญจึงมีช่วงอายุที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ระดับอายุของผู้ให้ข้อมูลสำคัญอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 – 29 ปี

ผู้วิจัยจะพูดคุยกับผู้ให้ข่าวสำคัญทางโทรศัพท์จนสนิทสนมกันพอสมควรก่อน เพื่อเป็นการทำความรู้จัก ทำให้ผู้ให้ข่าวสำคัญรู้จักผู้วิจัย เกิดความไว้วางใจเชื่อใจผู้วิจัย เข้าใจในการวิจัยแบบมานุษยวิทยา และตกลงเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญด้วย เมื่อสนิทสนมกันพอสมควรแล้วผู้วิจัยจึงจะนัดพบครั้งแรกที่ผู้วิจัยพบกับผู้ให้ข่าวสำคัญแต่ละคนเป็นครั้งแรกนั้น ผู้ให้วิจัยจะขอสัมภาษณ์แบบเป็นทางการด้วย แต่การพบปะครั้งหลังๆ ผู้วิจัยมักจะใช้เทคนิควิจัยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการคือพูดคุยกันไปเรื่อยๆ เรียนรู้ชีวิตกันและกันเหมือนเวลาที่เพื่อนทำความรู้จักกัน ในระหว่างที่พูดคุยเรื่องทั่วๆไปนั้น ผู้วิจัยก็จะบันทึกรายละเอียดต่างๆอยู่ตลอด เป็นการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยนัดเจอผู้ให้ข่าวสำคัญอยู่เป็นระยะ เดือนละประมาณ 1 – 2 ครั้งต่อผู้ให้ข่าวสำคัญ 1 ท่าน เมื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญแต่ละครั้งจะใช้เวลาอย่างน้อยประมาณ 30 นาที ไปจนถึง 2 – 3 ชั่วโมง โดยจะมีทั้งการนั่งคุยเพื่อสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ และมีทั้งการเดินเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆและคุยกันไปเรื่อยๆแบบเวลาไปเที่ยวกับเพื่อน บางครั้งผู้ให้ข่าวสำคัญกับผู้วิจัยก็จะนัดเจอกันเป็นกลุ่ม เพราะผู้ให้ข่าวสำคัญหลายคนก็เป็นเพื่อนกัน การนัดเจอเพื่อเก็บข้อมูลครั้งหนึ่งก็อาจจะใช้เวลาถึงเกือบทั้งวัน เพราะกว่าจะมาเจอกันครบทุกคนก็ใช้เวลาถึงครึ่งวันแล้ว พอตกเย็นก็จะแยกย้ายกันกลับบ้าน

ผู้ให้ข่าวสำคัญยังพาผู้วิจัยไปร่วมงานมีตติ้ง (meeting) ซึ่งเป็นงานปาร์ตี้ของหญิงรักหญิงตามผับหรือสถานที่เที่ยวกลางคืนโดยจะมีเดือนละ 1 ครั้ง มีการจ่ายค่าเข้าร่วมงาน ในงานก็จะมีทั้ง

การรับประทานอาหาร เล่นเกม มีการร้องเพลง การแสดงดนตรี เป็นต้น สถานที่จัดงานก็จะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ

ในบางกรณีที่ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดบันทึกไปพูดคุยไปจะดูไม่เหมาะสม เช่น ระหว่างรับประทานอาหาร ระหว่างการไปเที่ยวกันเป็นกลุ่มตามประสาเพื่อน การเดินเที่ยวไปคุยไป เป็นต้น ผู้วิจัยก็จะพยายามจำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยแล้วมาจัดบันทึกในภายหลัง ถ้ามีข้อมูลใดที่ผู้วิจัยสงสัย ผู้วิจัยก็จะสอบถามผู้ให้ข่าวสำคัญอีกครั้งเพื่อความถูกต้องของข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key Informant) ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 20 – 26 ปี รวมจำนวน 8 คน

กลุ่มที่ 2 ทอม ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 20 – 29 ปี รวมจำนวน 8 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมีทั้งข้อมูลทั่วไปที่ให้ภาพรวมเกี่ยวกับหญิงรักหญิง และการสัมภาษณ์ ข้อมูลแบบเจาะลึก ข้อมูลทั่วไปจะถูกนำมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติร้อยละ ข้อมูลที่นำมาพิสูจน์ สมมติฐานจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ โดยหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง เพื่อที่จะได้อภิปรายและพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ 8 ข้อที่ว่า ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม การมองตน ต่างไปจากคนอื่น ทักษะคิดของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก และความต้องการ ทาง จิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง ว่าสมมติฐานดังกล่าวได้รับการยืนยัน หรือปฏิเสธ

บทที่ 3

ภูมิหลังของรักร่วมเพศและหญิงรักหญิง

พัฒนาการของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

พฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีมาเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่สมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์ โดยมีหลักฐานภาพวาดตามผนังถ้ำของมนุษย์ยุคหินโบราณ หรือภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะของอียิปต์ แต่ความคิดเห็นที่มีต่อหลักฐานดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามยุคสมัย เช่น ในยุคกรีกโรมันเมื่อตอนที่เจริญรุ่งเรือง พฤติกรรมรักร่วมเพศได้รับการยกย่องว่าเป็นความรักที่บริสุทธิ์และสูงส่ง แต่ในบางยุคกลับเห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและผิดหลักศาสนา หรือเป็นโรคกามวิตถาร และยังเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอีกในหลายประเทศ (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526)

ในสมัยกรีกโบราณ รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศแบบหนึ่ง นักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงหลายคนก็มีพฤติกรรมนี้ เช่น เพลโตส ไชเครติส และลีโอนาโด ดาร์วินซี เป็นต้น และในยุคจักรวรรดิโรมันก็มีการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน และเป็นที่ยอมรับในหมู่ชนชั้นสูง

ชาวคริสเตียนในทวีปยุโรปแต่เดิมาก็ยอมรับพวกรักร่วมเพศตามชาวโรมัน จนกระทั่งมาถึงสมัยนักบุญโทมัส อะกินัส ที่เน้นแนวความคิดของนักบุญออกัสตินที่ว่า วัตถุประสงค์ทางเพศมีเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือการให้กำเนิด รักร่วมเพศจึงเป็นสิ่งผิดปกติ แต่ในสมัยกลางนั้นรักร่วมเพศก็ยังไม่ถือว่าเป็นบาป เพียงแต่เป็นคนที่แตกต่างกัน จนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1700 พฤติกรรมรักร่วมเพศกลายเป็นอาชญากรรม และเป็นการกระทำที่บาป

ในปลายศตวรรษที่ 19 เกิดการแพทย์สมัยใหม่ขึ้นโดยเฉพาะศาสตร์ทางจิตเวช บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศถูกมองว่าเป็นคนป่วยหรือเป็นคนจิตผิดปกติ ประเทศทางตะวันตกต่อต้านบุคคลรักร่วมเพศอย่างรุนแรงในต้นศตวรรษที่ 20 มีการรักษาด้วยวิธีใช้ไฟฟ้าช็อต เพราะเชื่อกันว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเพราะความผิดปกติที่สมอง มีการฉีดฮอร์โมน และมีการรักษาทางจิตวิเคราะห์ (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526)

ในตำนานการสร้างโลกของศาสนาคริสต์ (กัณฑ์เทศ เทศแก้ว, 2543) พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พระเจ้าลงโทษมนุษย์อย่างรุนแรง เนื่องจากชาวเมืองในเมืองโซโดม (Sodom) และเมืองโกมอรร่า (Gomorrhah) นั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยทำตัวเป็นเกย์ พระเจ้าจึงทำลายเมืองนี้ทิ้งโดยทรงบันดาลให้ไฟบัลลัยกัลป์เผาผลาญเมืองนั้น การสมสู่กับคนเพศเดียวกันนั้นเป็นบาปอย่างยิ่ง ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดโทษเอาไว้ถึงขั้นตาย

การศึกษารักร่วมเพศจำกัดอยู่แต่ในวงการแพทย์ และกับพวกนักโทษในคุก จนกระทั่งปี ค.ศ. 1957 ฮุคเกอร์ได้ศึกษาโดยใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาทดสอบคนสองประเภท คือรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ผลที่ได้คือไม่มีอะไรแตกต่างกัน ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1973 สมาคมจิตแพทย์อเมริกาจึงยกเลิกการจัดพวกรักร่วมเพศไว้ในประเภทคนที่มีจิตผิดปกติ แต่การตัดสินใจของสมาคมไม่ได้รับการยอมรับจากสมาชิกอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ มีสมาชิกสมาคมจิตวิทยาอเมริกันถึง 37% ยังไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความเชื่อเดิม หลายรัฐในสหรัฐอเมริกา ก็ยังมีกฎหมายห้ามพฤติกรรมรักร่วมเพศ พฤติกรรมรักร่วมเพศยังถูกคิดอย่างผิดๆว่าเป็นสาเหตุของโรคเอดส์อีกด้วย (รัจวี นพเกตุ, 2542)

การสมรสของบุคคลรักร่วมเพศ

ประเทศในทวีปยุโรป เช่น ประเทศเดนมาร์ก มีกฎหมายยอมให้บุคคลรักร่วมเพศสมรสกันได้ โดยจะเป็นการจดทะเบียนความสัมพันธ์ร่วมกัน ไม่ได้เป็นการจดทะเบียนสมรสแต่ก็มีผลเช่นเดียวกับการจดทะเบียนสมรส ส่วนในประเทศสวีเดนนั้น ก็ออกกฎหมายเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1995 ยินยอมให้บุคคลรักร่วมเพศสมรสกันได้ (ประสพสุข บุญเดช, 2546)

ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น ในรัฐแคลิฟอร์เนียก็มีกฎหมายให้บุคคลรักร่วมเพศมาจดทะเบียนความสัมพันธ์ร่วมกันในครอบครัวได้ ในรัฐเวอร์มอนต์ก็ออกกฎหมายในปี ค.ศ. 1999 ยินยอมให้บุคคลรักร่วมเพศจดทะเบียนการรวมกันทางกฎหมายได้

สำหรับในประเทศไทยนั้น ก็เคยมีคูรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงได้สมรสกัน แต่ก็ยังไม่มีการกฎหมายอันชัดเจน ที่จะให้บุคคลรักร่วมเพศจดทะเบียนความสัมพันธ์ร่วมกันในครอบครัว (ประสพสุข บุญเดช, 2546)

หญิงรักหญิงในประเทศไทย

สำหรับพฤติกรรมรักร่วมเพศในประเทศไทยนั้น ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าเริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อใด คนทั่วไปมักจะมองว่าความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงนั้นเป็นสิ่งที่รับมาจากต่างประเทศ ไม่ใช่วัฒนธรรมอันดั้งเดิมของไทย ทำให้บุคคลที่มีความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองได้ทำผิดประเพณีของชาติ ซึ่งต่อมาก็ทำให้หญิงรักหญิงถูกรังเกียจและไม่ยอมรับตัวเองจนก่อให้เกิดความกดดันต่างๆในชีวิต ทั้งนี้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของไทยมีหลักฐานหลายอย่างที่บอกว่า ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงนั้นมีอยู่ในประเทศไทยมานานหลายร้อยปีแล้ว เริ่มตั้งแต่ภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังที่วัดคงคาราม ซึ่งเป็นวัดของชาวมอญ อยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ที่มีความเก่าแก่ถึง 218 ปี ภาพจิตรกรรมฝาผนังนั้นได้รับความสนใจและศึกษาตลอดจนตีพิมพ์เป็นเอกสารมากมาย เพราะเป็นภาพเก่าแก่ที่มีความงดงามมาก และแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของชีวิตไทยในอดีตภาพวาดส่วนใหญ่เป็นเรื่องทศชาติของพระพุทธเจ้าก่อนตรัสรู้ และด้วยการบรรยายชาติต่างๆนี้ได้มีภาพที่แสดงถึงความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงอยู่ มีทั้งผู้หญิงที่ถูกลงโทษเพราะมีความสัมพันธ์กับ ผู้หญิงด้วยกัน ภาพนางใน และหญิงชาวบ้านธรรมดา (คันสนีย์ นาครังสรรค์, 2544)

มีวรรณกรรมหลายเรื่อง เช่น พระอภัยมณี เพลงยาวเรื่องหม่อมเบ็ดสวรรค์ เป็นต้น ที่ได้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันในสมัยก่อน ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องราวของหญิงกับหญิงซึ่งเป็นสาวสนมกำนัลในวัง โดยจะเรียกว่า “เล่นเพื่อน” การกระทำนี้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายจารีตประเพณีในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น พระบาทสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงมีข้อห้ามแก่บรรดาเหล่านางสนมในวังไว้ว่า (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526)

“อนึ่งสนมกำนัล คบผู้หญิงหนึ่งกันทำดูชายเป็นชู้เมียกัน

ให้ลงโทษด้วยลดหนึ่ง 50 ที คักคอก ประจานรอบพระราชวัง

ทีหนึ่งให้เอาเป็นชาวสตีง ทีหนึ่งให้แก่พระเจ้าลูกเธอหลานเธอ”

ในเรื่องพระอภัยมณีที่สุนทรภู่กวีเอกของไทยได้แต่งไว้ ก็มีกล่าวถึงการเล่นเพื่อนไว้ เช่นเดียวกัน มีกลอนตอนหนึ่งที่บรรยายถึงความประพฤติของนางสนมกำนัลเมืองมัจฉร์ไว้ว่า

“ฝ่ายห้ามแหนแสนสนมเมืองรมจักร
ด้วยเมื่ออยู่บุรีภิรมย์รส
จนเคยเล่นเป็นธรรมเนียมนางรมจักร
กลางคืนเที่ยวเกี่ยวเพื่อนออกเกลื่อนไป
เห็นสาวสาวชาวเมืองการเวก
แกล้งพูดพลอดทอถนัดเข้าติดพัน

แต่ล้วนนักเลงเพื่อนเหมือนกันหมด
เพราะทำวทศวงศาไม่ว่าไร
ทั้งร่วมรักร่วมชีวิตพิศมัย
เป็นหัวไม้ผู้หญิงลอยทิ้งกัน
ที่เอี่ยมเอกต้องใจจนไผ่ฝัน
ทำเชิงชั้นชักชวนให้ยวนใจ”

“พวกพาราการเวกไม่รู้เล่น
ต่อถูกจับลูปตองทำนองใน
หนุ่มหนุ่มเกี่ยวเบี้ยวบิดไม่คิดคบ
แต่เมื่อเราชาวบุรีนี้ไม่เคย
อันรมจักรนัครากับการเวก
ออกอ้ออึ้งหึ่งหวงเพราะช่วงชิง

คิดว่าเช่นชื่อตรงไม่สงสัย
จึงตั้งใจไม่หมายให้ชายเซย
เพราะเหตุสบเชิงเพื่อนจึงเขียนเฉย
อย่าหลงเลยเล่นเพื่อนไม่เหมือนจริง
อภิเชกเส่นหาประสาหญิง
ถึงรอบทั้งทูปตีเพราะที่รัก“

“ที่ปลูกรักจักได้ทุกคืนค่ำ
ที่ชื่นเซยเคยรักเหมือนหลักประโคน
ยังเหลือแต่แม่ศรีสาครอยู่
จะเชิญเจ้าเท่าไรก็ไม่ลง

ก็เตี้ยต่ำฝ่ายกร่องกร้อยโกร่น
ก็หักโค่นขาดสูญประยูรวงศ์
ไปสิงสู่เสน่หานางสาหัสส์
ให้คนทรงเสียใจมิได้เซย”

ข้อความนี้หมายความว่า (ชลดดา เรื่องรักษลิขิต, 2545) แม่ศรีสาครนั้นรักโค่นางสาหัสส์ คำว่า “สิงสู่” ในที่นี้แสดงว่าความรักที่แม่ศรีสาครมีต่อนางสาหัสส์ถึงขั้นหลงใหลมากถึงขนาดไม่ยอมจากมาหรือไม่ยอมอยู่ห่างไกล นอกจากนี้ ข้อความที่ว่า “จะเชิญเจ้าเท่าไรก็ไม่ลง” แสดงว่าสุนทรภู่ก็มีจิตหมายปองนางศรีสาคร แต่นางศรีสาครไม่สนใจสุนทรภู่ และไม่ยอมเลิกรักนางสาหัสส์ ในเรื่องเดียวกันนี้ สุนทรภู่กล่าวถึงแม่มายอีกคนหนึ่งที่รักผู้หญิงด้วยกัน

“สงสารแต่แม่มายสายสวาท
อ่านหนังสือหรือว่าน้องจะลงเอย
 मैंนยอมใจให้สัจจะนัดน้อง

นอนอนาถหนวน่าน้ำตาไหล
เสียตายใจจางจิตไม่ยี่ดยาว
ไปร่วมห้องหายหม้ายทั้งหายหนาว

นี่หลงเพื่อนเหมือนเคียวข้างเหนียวเวลา ลืมข้าวเจ้าเจ้าประคุณที่คุ้นเคย”

ข้อความนี้หมายความว่าถึง (ชลดา เรื่องรักษลิขิต, 2545) ความรักของหญิงหม้ายคนหนึ่งที่มีต่อหญิงด้วยกัน ในข้อความที่กล่าวถึงมีความหมายว่าแม่หม้ายผู้นี้รู้สึกความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับชายมาแล้ว แต่เมื่อมารู้สึกความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับหญิงกลับชื่นชอบมากกว่า สำหรับตัวสุนทรภู่เองนั้น เมื่อตีความเอาจากบทกลอนอื่นๆของเขาแล้วเห็นว่า สุนทรภู่เองไม่ส่งเสริมให้ผู้หญิงมีพฤติกรรมเช่นนี้ และกล่าวเปรียบเทียบว่าความรักแบบนี้ผู้ความรักแบบชายหญิงแม้จริงไม่ได้

เพลงยาวเรื่องหม่อมเปิดสวรรค์ซึ่งแต่งขึ้นโดยคุณสุวรรณ ก็มีการกล่าวถึงการเล่นเพื่อนไว้เช่นเดียวกัน โดยเป็นการเล่นเพื่อนระหว่าง “หม่อมสุด” และ “หม่อมขำ” หม่อมขำออกจะเป็นผู้หญิงหม่อมขำเดินเหมือนเป็ด จึงมีชื่อเรียกขานว่า “หม่อมเปิดสวรรค์” ส่วนหม่อมสุดนั้นชอบทำตัวเป็นผู้ชาย และเนื่องจากหม่อมสุดเป็นผู้ที่มีความรู้ทางหนังสือดี กรมหมื่นอัปสรสุดาเทพจึงโปรดให้อ่านบทกลอนถวายเมื่อบรรทมอยู่เสมอ คืนหนึ่ง เมื่อหม่อมสุดอ่านหนังสือถวาย หม่อมสุดก็คิดว่ากรมหมื่นอัปสรสุดาเทพบรรทมหลับไปแล้ว หม่อมสุดจึงดับเทียน แล้วเอาผ้าคลุมโปงกอดจูบหม่อมขำซึ่งนอนอยู่ปลายพระบาท แต่เนื่องจากกรมหมื่นอัปสรสุดาบรรทมยังไม่หลับ ทรงเห็นหม่อมสุดทำเช่นนั้นจึงประทานชื่อให้ว่า “คุณโม่่ง” เพราะชอบเอาผ้าคลุมโปงกอดสวานั้นเองดังคำกลอนที่ว่า (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526)

“ครั้นพระองค์ทรงพลิกพระกายกลับ	หมายความว่าพระบรรทมหลับสนิทหนึ่ง
ก็สมจิตคิดไว้ใจประวิง	ก็คลานชิงกันขยับดับเทียนชัย
เข้าซูลมุนวุ่นวายอยู่ปลายพระบาท	อุตุลุดอุตุจาดทำอาจโงง
เอาเพลาะหอมกรอมหุ้มกันคลุมโปง	จึงตรัสเรียกคุณโม่่งแต่นั้นมา”

“ครั้งหนึ่งเปิดสวรรค์กระสันจิต	บอกกับคนชอบชิตสนิทหน้า
ว่าคุณโม่่งคู่วิตมานิทร	อยู่ในห้องของขำมาหลายวัน
พุดแล้วก็ปรางห้ามปาก	อย่าพุดมากไปให้ฉาวคนจะกล่าวขวัญ
เจ้าจงช่วยปกปิดให้มืดควัน	เสร็จแล้วดั่งนั้นก็นิ่งไป”

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราผิดธรรมดาโลก ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการกระทำชำเราผิดธรรมชาติ

เป็นครั้งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 ได้ยกเลิกกฎหมายนี้ เนื่องจากเป็นคดีที่เกิดขึ้นไม่บ่อย และยังทำให้ประเทศชาติเสื่อมเสียชื่อเสียงอีกด้วย พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงกลายเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย

การเปิดเผยตัวสู่สังคมไทย

สำหรับในสหรัฐอเมริกา นั้น ในราวปี ค.ศ. 1950 สตรีชาวอเมริกันชื่อ เดล มาร์ติน (Del Martin) และ ฟิลลิส ไลออน (Phyllis Lyon) ได้ร่วมกันสร้างกลุ่มของหญิงรักหญิงขึ้นมา พวกเขาทั้งสองคนต้องใช้เวลาอยู่นานนับ 10 ปี กว่าที่จะก่อตั้งกลุ่มขึ้นมาได้สำเร็จ ซึ่งก็คือประมาณปี ค.ศ. 1960 แต่ในระยะแรกก็ยังเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่ต้องต่อสู้กับสังคมอีกมาก หลังจากความพยายามต่อสู้อันยาวนาน ในที่สุดสังคมอเมริกันก็เริ่มยอมรับในพฤติกรรมหญิงรักหญิง (เอกรงค์ ภาณุพงษ์, 2546)

สำหรับในประเทศไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่า การที่สังคมไทยได้เรียนรู้เกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้นนั้น มีกลุ่มอัญจารีเป็นหลักสำคัญ เป็นองค์กรที่สนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกัน กลุ่มอัญจารีเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2529 แต่เพิ่งเริ่มเปิดเผยตัวต่อสังคมเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2535 สื่อมวลชนเริ่มสนใจกลุ่มอัญจารีเมื่อปลายปี พ.ศ. 2537 (มัทนา เสดมี, 2539)

กลุ่มอัญจารีมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการทำงานด้านสิทธิมนุษยชน ต่อสู้ให้ข้อคิดและการเลือกปฏิบัติของสังคมที่มีต่อหญิงรักหญิงให้ลดลงหรือหมดไป ด้วยวิธีการสื่อสารและให้ข้อมูล รวมทั้งมีการร่วมมือทำงานกับหน่วยงานอื่นๆ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2544)

เมื่อต้นปี พ.ศ. 2545 กลุ่มอัญจารีได้ร่วมมือกับเครือข่ายทำงานเรื่องคนรักเพศเดียวกัน ทำจดหมายถึงอธิบดีกรมสุขภาพจิต เพื่อให้ออกหนังสือรับรองทางวิชาการให้ว่า การรักเพศเดียวกันนั้นไม่ได้เป็นความผิดปกติ ซึ่งทางกรมสุขภาพจิตก็ได้ออกหนังสือรับรองดังกล่าวให้ เมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2545 (จากเว็บไซต์ <http://www.anjaree.org>)

ทั้งนี้ คำว่าเลสเบียนนั้นเป็นคำที่ให้ความหมายในแง่ของผู้หญิงกับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกัน แต่สำหรับหญิงรักหญิงในสังคมไทยนั้น หญิงรักหญิงยังแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทอมและดี้ โดยทอมจะมีความหมายถึงผู้หญิงที่แสดงออกเป็นผู้ชาย ส่วนดี้ก็จะเป็นผู้หญิงคู่รักของทอม ทั้งทอมและดี้จึงมีความหมายต่างไปจากเลสเบียน ซึ่งจะเป็นลักษณะของผู้หญิงกับผู้หญิง เป็น

ความหมายที่แรงกว่า และไม่ได้แบ่งเป็นทอมกับดี้เหมือนอย่างในสังคมไทย ในการวิจัยครั้งนี้จะมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นทอมและดี้ ไม่ใช่หญิงรักหญิงในแง่ของเลสเบียนตามแบบภาษาต่างประเทศ

ปัจจุบันยังมีกลุ่มหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากกลุ่มอัญจารีอีก เช่น เลสลา บ้านทอมดี้ และโรแมนติคเกิร์ล เป็นต้น แต่ละกลุ่มก็จะเป็นศูนย์กลางการพูดคุยทำความเข้าใจระหว่างหญิงรักหญิงด้วยกัน มีการนัดเจอกันเป็นกลุ่มใหญ่ตามสถานที่ที่เี่ยวต่างๆ เช่น ไนต์คลับ หรือแม้แต่การไปเที่ยวต่างจังหวัด เช่น ทะเล เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะจัดขึ้นประมาณเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งถือว่าการรวมกลุ่มพบปะกันของหญิงรักหญิง โดยจะเป็นการพบปะเพื่อทำความเข้าใจ รู้จักเพื่อนใหม่ คือเป็นการพบปะกันทางด้านเพื่อความบันเทิง

ในงานปาร์ตี้ หรืองานมีตติ้ง (meeting) ซึ่งจะเป็นการพบปะกันประมาณเดือนละครั้ง ต้องจ่ายค่าเข้าร่วมงานประมาณ 180 บาท เมื่อเข้าไปในงานก็จะมีกิจกรรมหลายอย่าง เช่น เล่นเกมประกวดทอมหล่อ ประกวดดี๊สวย ประกวดเลสเท่ มีการเต้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสังคมในอินเทอร์เน็ต โดยจะมีทั้งการส่งรูปสติ๊กเกอร์และให้คะแนนบุคคลในรูปแบบนั้น มีการตั้งกระทู้พูดคุย มีการแชท (chat) ในห้องสนทนาต่างๆ เป็นต้น กล่าวคือ หญิงรักหญิงมีกิจกรรมอันทันสมัยเหมือนกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่หญิงรักหญิงทุกอย่าง

แนวโน้มหญิงรักหญิงในอนาคต

จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงจำนวนสมาชิกของกลุ่มอัญจารีโดยประมาณที่มีการบันทึกไว้อย่างแน่นอน ก็พบว่าจำนวนหญิงรักหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คือ ใน พ.ศ. 2537 นั้น มีสมาชิกหญิงรักหญิงจำนวน 150 คน ใน พ.ศ. 2539 นั้น มีสมาชิกหญิงรักหญิงจำนวน 400 คน และใน พ.ศ. 2541 มีสมาชิกหญิงรักหญิงจำนวน 600 คน ทำให้กล่าวได้ว่ามีหญิงรักหญิงเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทยตลอดเวลา

โดยส่วนตัวแล้ว ผู้วิจัยก็คิดว่าหญิงรักหญิงในอนาคตมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เพราะก่อนที่ผู้วิจัยจะเริ่มศึกษาเรื่องหญิงรักหญิงนี้ ผู้วิจัยเคยรู้จักหญิงรักหญิงเพียงไม่กี่คน แต่พอเริ่มศึกษาเรื่องหญิงรักหญิง ผู้วิจัยจึงพบว่ากลุ่มหญิงรักหญิงมีสังคมของพวกเขาเอง มีการพบปะกันเป็นกลุ่มใหญ่อย่างน้อยเดือนละครั้ง หรือแม้แต่มีสังคมในอินเทอร์เน็ต มีห้องสนทนาเป็นส่วนตัว หรือ

อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มหญิงรักหญิงดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขเหมือนประชาชนโดยทั่วไป เพียงแต่ที่ไม่มี การประกาศให้คนทั่วไปในสังคมทราบเท่านั้นเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญ

ผู้ให้ข่าวสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เป็นหญิงรักหญิง 16 คน โดยแบ่งเป็นคู่ 8 คน และทอม 8 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 ท่านได้กรุณาบอกเล่าประวัติชีวิตของตนเองที่เป็นหญิงรักหญิงดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1: คุณธมลวรรณ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณธมลวรรณเป็นคู่ อายุ 20 ปี สถานภาพโสด เป็นคนที่มีรูปร่างเล็ก หน้าตาออกไปทางคนจีน ท่าทางห้าวๆ ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น คุณธมลวรรณเป็นคนกรุงเทพฯโดยกำเนิด ในครอบครัวของคุณธมลวรรณมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พี่ คุณธมลวรรณ น้อง พ่อ แม่ และย่า คุณธมลวรรณมีพี่ชาย 1 คน และมีน้องสาว 1 คน ตอนที่พ่อแม่ของคุณธมลวรรณแต่งงานกันใหม่นั้น พ่อและแม่ของคุณธมลวรรณทะเลาะกันบ่อย เพราะพ่อเป็นคนเจ้าชู้มาตั้งแต่ยังหนุ่ม และยังคงติดนิสัยเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนอยู่บ้าง จนกระทั่งเริ่มมีลูกคนแรกพ่อของคุณธมลวรรณจึงทำตัวดีขึ้น และกลายเป็นครอบครัวที่มีความสุขในที่สุด พ่อของคุณธมลวรรณมีน้องสาวหนึ่งคน เมื่อพ่อของคุณธมลวรรณแต่งงาน พ่อก็ซื้อบ้านใหม่ย่านชานเมือง เพราะบ้านที่อยู่นอกเมืองจะมีราคาถูกกว่าบ้านที่อยู่ในเมือง น้องสาวหรือน้ำของคุณธมลวรรณจึงอยู่กับย่าต่อไปกันสองคน หลังจากนั้นสามปีน้ำก็แต่งงานย้ายออกไปอยู่กับสามี พ่อจึงขายบ้านเดิมของย่า และให้ย่าย้ายมาอยู่ด้วยกันที่บ้านที่พ่อซื้อ แล้วย้ายมาอยู่ตอนแต่งงาน บ้านของคุณธมลวรรณจึงมีสมาชิกทั้งหมด 6 คนตั้งแต่ตอนนั้น ย่าจึงช่วยเหลือหลานทุกคนตอนที่พ่อแม่ออกไปทำงาน การที่ย่าเลี้ยงดูคุณธมลวรรณมาตั้งแต่ยังแบเบาะนั้นจึงทำให้คุณธมลวรรณสนิทกับย่ามากที่สุดในครอบครัว

คุณธมลวรรณไม่เคยเปิดเผยเรื่องชีวิตที่เป็นหญิงรักหญิงให้ทางบ้านทราบ เพราะคุณธมลวรรณทราบดีว่าทางบ้านค่อนข้างหัวโบราณ และทางบ้านคงจะอยากให้คุณธมลวรรณแต่งงานใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายดีๆสักคนแน่นอน จึงทำให้คุณธมลวรรณไม่กล้าบอกเรื่องชีวิตกับคู่รัก ส่วนแฟนที่เป็น

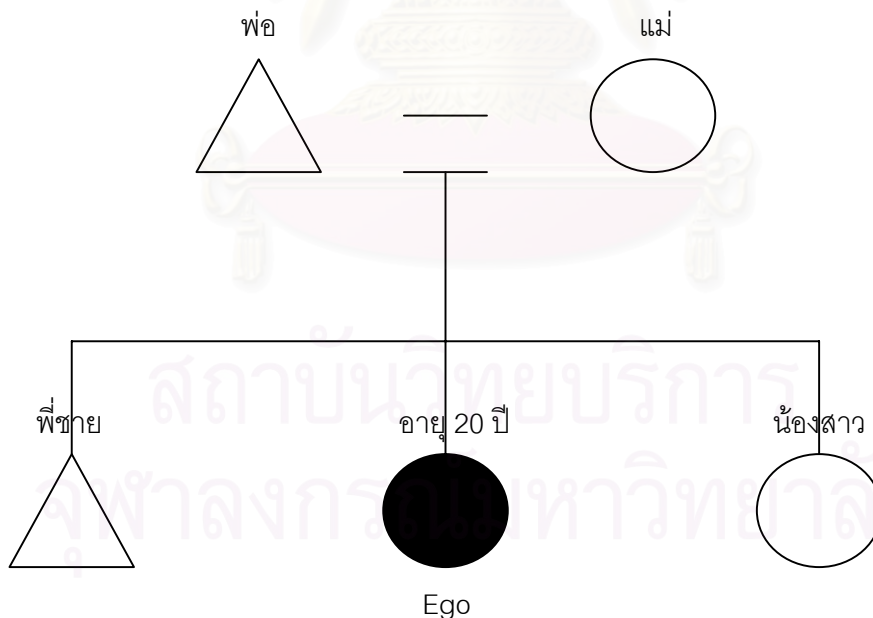
ทอมหรือเพื่อนหญิงรักหญิงนั้นทุกคนเป็นผู้หญิง ทางบ้านจึงไม่ว่าอะไรเพราะการสนิทกับเพื่อนผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา แต่คุณธมลวรรณก็คิดว่าทางบ้านคงจะพอสงสัยอะไรอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะคุณธมลวรรณรู้ว่าตนสนิทกับเพื่อนผู้หญิงออกนอกหน้าเกินไปในบางครั้ง คิดว่าทางบ้านน่าจะรู้ทันด้วยความเป็นผู้ใหญ่ แต่ก็ยังไม่มีใครพูดอะไร ปัจจุบันพี่ชายของคุณธมลวรรณอายุ 26 ปี มีคู่มั่นแล้ว แต่ทั้งตัวพี่ชายและคู่มั่นยังไม่พร้อมที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ทั้งคู่จึงหมั่นกันไว้ก่อน ทั้งคู่กำลังสร้างเรือนหออยู่ คาดว่าถ้าเรือนหอเสร็จแล้วก็จะกำหนดวันแต่งงานกัน ส่วนน้องสาวของคุณธมลวรรณนั้นอายุ 19 ปี เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ปัจจุบันคุณธมลวรรณก็เป็นนักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งเช่นกัน

คุณธมลวรรณมีแฟนที่เป็นหญิงรักหญิงแล้วสองคน คุณธมลวรรณไม่เคยมีแฟนที่เป็นผู้ชายเลย คุณธมลวรรณเข้าศึกษาในโรงเรียนสตรีตลอดช่วงที่เรียนระดับมัธยม คุณธมลวรรณจึงพบเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงตั้งแต่อายุชั้นมัธยม 1 เคยมีทอมมาจีบคุณธมลวรรณอยู่บ้าง แต่ตอนนั้นคุณธมลวรรณยังไม่คิดที่จะคบกับใคร เพราะได้รับการสั่งสอนจากที่บ้านว่ายังเด็กอยู่ยังไม่ควรมีแฟน เดี่ยวจะเสียการเรียน เดี่ยวจะถูกผู้ชายหลอก แต่พอคุณธมลวรรณอยู่ชั้นมัธยม 3 คุณธมลวรรณก็พบเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงมากขึ้น คุณธมลวรรณเริ่มคิดว่าการคบกับหญิงรักหญิงก็คงเหมือนการมีเพื่อนผู้หญิงที่รักและเข้าใจกันมากขึ้น อีกทั้งยังไม่เสียหายและไม่น่ากลัวเหมือนกับการคบกับผู้ชาย คุณธมลวรรณจึงลองคบกับเพื่อนผู้หญิงที่โรงเรียนเป็นแฟนโดยไม่ให้ทางบ้านทราบว่าคบกันในฐานะอะไร ทางบ้านจึงคิดว่าเป็นแค่เพื่อนกัน อันที่จริงแล้วการคบกันครั้งนี้คุณธมลวรรณไม่ได้เริ่มคบเพราะความรัก แต่เป็นการคบเพราะการอยากลองมากกว่า แต่ถึงจะเป็นอย่างนั้นก็ตาม คุณธมลวรรณก็คบกับแฟนคนนี้อย่างยาวนานถึงหนึ่งปี สาเหตุที่เลิกกันเป็นเพราะรู้สึกว่าการคบกันต่อไปไม่ไหว เมื่อความสัมพันธ์ด้วยกันทั้งคู่ พอหลังจากเลิกกันไปไม่นานคุณธมลวรรณก็ได้ทราบว่าแฟนคนแรกแอบมีคนอื่นอยู่ก่อนที่จะเลิกกันแล้ว

หลังจากนั้นคุณธมลวรรณก็ไม่ได้คบกับใครจริงจัง มีแต่คบหากันเล่นๆแต่ก็ไม่ถึงขั้นที่คุณธมลวรรณจะยอมรับว่าเป็นแฟน เพราะว่าคุณธมลวรรณยังไม่เจอใครที่คุณธมลวรรณคิดว่ารักจริงๆ เจอแค่คนที่ชอบแต่คุณธมลวรรณก็คิดว่าคงไม่สามารถมีอนาคตร่วมกันได้นานนัก เวลาที่มีทอมขอเป็นแฟนคุณธมลวรรณจึงมักจะขอเป็นแค่เพื่อน ซึ่งทอมบางคนก็ยอมรับได้และเป็นเพื่อนที่ดีกันต่อไป แต่บางคนก็เลิกติดต่อกันไปเลย มีผู้ชายเข้ามาจีบคุณธมลวรรณอยู่บ้างแต่คุณธมลวรรณก็ปฏิเสธไปทุกราย

จนในที่สุดคุณธมลวรรณก็ได้เจอกับทอมที่ถูกใจ ปัจจุบันคบกันมาเกือบสองปีแล้ว เป็นคนแรกที่คุณธมลวรรณมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย แต่ด้วยความที่คุณธมลวรรณเป็นคนที่เป็นมิตรกับทุกคนและพูดคุยเข้ากับคนอื่นได้ง่าย จึงมีทอมมาติดพันเยอะ ทำให้แฟนคุณธมลวรรณหึงจนทะเลาะกันหลายครั้งแล้ว แต่ต่อมาก็คืนดีกันที่สุดในที่สุด พอคืนดีกันคุณธมลวรรณก็จะระมัดระวังตัว ประพฤติตนเป็นคนดีไม่ทำอะไรให้แฟนหึง แต่พอผ่านไประยะหนึ่งก็มักจะเป็นเหมือนเดิมอีก ความสัมพันธ์ของคุณธมลวรรณจึงเป็นแบบเมื่อหวานขึ้นก็หวานขึ้นมาก แต่พอทะเลาะกันก็ถึงขั้นเกือบเลิกกันแทบทุกครั้ง อย่างไรก็ตาม คุณธมลวรรณเชื่อมั่นว่าตนจะสามารถคบกับแฟนคนนี้ไปได้อีกนาน เพราะโดยรวมแล้วก็เข้ากันได้ทุกอย่าง คุณธมลวรรณทราบดีว่าไม่ควรหวังกับความรักนี้มากไป เพราะอนาคตไม่รู้จะเป็นอย่างไร คุณธมลวรรณไม่รู้ว่าในอนาคตเมื่อทางบ้านทราบเรื่องเข้าแล้ว ทางบ้านจะขัดขวางหรือไม่ อีกทั้งความรักก็เป็นสิ่งไม่แน่นอน คนที่แต่งงานกันด้วยความรักแล้วต่อมาเลิกกันก็มีอยู่มากมาย คุณธมลวรรณจึงพยายามไม่ยึดติดกับความรักของตนมากนัก เพราะถ้าสักวันหนึ่งผิดหวังแล้วจะได้ไม่ต้องเสียใจมาก

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ในวันธรรมดาที่มีเรียน คุณธรรมลวรรณมักจะตื่นนอนตอน 06.00 น. และออกจากบ้านตอน 07.00 น. เพื่อไปมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะคุณธรรมลวรรณจะมีเรียนตอนเช้าหรือตอนบ่ายคุณธรรมลวรรณก็ชอบออกจากบ้านแต่เช้าเสมอ เพราะคุณธรรมลวรรณเบื่อบรรยากาศ แต่บางครั้งที่มีเรียนตอนบ่ายแล้วคุณธรรมลวรรณก็ขี้เกียจตื่นเช้า หรือเช้าที่ฝนตก คุณธรรมลวรรณก็จะออกจากบ้านโดยคำนวณเวลาให้ไปทันเข้าห้องเรียน อย่างไรก็ตาม การที่คุณธรรมลวรรณไปมหาวิทยาลัยเร็ววันนั้น คุณธรรมลวรรณก็ไม่ได้ไปนั่งรอเพื่อเตรียมตัวเรียน คุณธรรมลวรรณมักจะหาวิทยาสารไปนั่งอ่าน บางครั้งก็ตามโต๊ะทั่วไป หรือบางครั้งก็ในห้องสมุดเพื่อเข้าไปนั่งตากแอร์เย็นๆ คุณธรรมลวรรณยังชอบใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตของคนละ และเดินเล่นซื้อของตามร้านค้าต่างๆแถวมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการฆ่าเวลา วันไหนที่คุณธรรมลวรรณกับแฟนนัดเจอกัน คุณธรรมลวรรณกับแฟนก็จะใช้เวลาด้วยกันทั้งวันจนถึงเย็นซึ่งเป็นเวลากลับบ้าน

วันเสาร์และอาทิตย์คุณธรรมลวรรณก็ชอบออกไปเที่ยวกับแฟน บางครั้งแฟนก็มาเที่ยวที่บ้านของคุณธรรมลวรรณ ซึ่งทางบ้านของคุณธรรมลวรรณก็ไม่ได้ว่าอะไร แฟนของคุณธรรมลวรรณยังพูดคุยเข้ากันได้ดีกับทางบ้าน แต่คุณธรรมลวรรณก็ไม่เคยบอกกับทางบ้านว่าคบกันเป็นแฟน คุณธรรมลวรรณคิดว่าทางบ้านคงสงสัยอยู่เหมือนกันแต่คุณธรรมลวรรณก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ วันไหนที่คุณธรรมลวรรณไม่ได้ออกไปเที่ยวกับแฟนหรือกับเพื่อน คุณธรรมลวรรณก็จะอยู่บ้านหรือออกไปติดตามพ่อแม่ออกไปข้างนอก เมื่อมีเวลาว่างขณะอยู่บ้าน คุณธรรมลวรรณชอบนอน อ่านหนังสือ และดูโทรทัศน์

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณธรรมลวรรณเข้าได้ดีกับทุกคนในครอบครัว โดยจะสนิทกับย่ามากที่สุด ครอบครัวของคุณธรรมลวรรณสั่งสอนให้คุณธรรมลวรรณเป็นคนรักนวลสงวนตัวมาตั้งแต่เด็ก ทางบ้านเคยสั่งสอนไม่ให้คุณธรรมลวรรณมีความรักในขณะที่ยังเรียนไม่จบ เพราะทางบ้านเกรงว่าคุณธรรมลวรรณจะติดผู้ชายจนเสียการเรียนหรือถูกผู้ชายหลอก ซึ่งคุณธรรมลวรรณคิดว่านี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คุณธรรมลวรรณได้เข้า

โรงเรียนสตรี คุณธมลวรรณจึงมีแต่เพื่อนผู้หญิง เพื่อนผู้ชายที่รู้จักสมัยประถมก็ไม่ได้ติดต่อกับใครเลย การที่คุณธมลวรรณมีแต่เพื่อนผู้หญิง ถูกห้ามมีแฟนก่อนเรียนจบ ทำให้คุณธมลวรรณเกิดความอยากรู้ อยากลอง คุณธมลวรรณจึงลองคบกับทอมซึ่งเป็นเพื่อนที่โรงเรียนโดยบอกทางบ้านว่าเป็นเพื่อนกัน การสนิทสนมกับเพื่อนผู้หญิงด้วยกันก็ไม่เสียหายเหมือนสนิทกับเพื่อนผู้ชาย ทางบ้านจึงไม่เคยว่าอะไรเลย จะมีก็แต่เคยทักว่าทำไมสนิทกันมาก เนื่องจากครอบครัวของคุณธมลวรรณสั่งสอนและไม่เคยยอมให้คุณธมลวรรณคบหาผู้ชาย แต่เมื่อเวลาผ่านไปตามประสาวัยรุ่น คุณธมลวรรณเห็นคนอื่นเขามีแฟนกัน คุณธมลวรรณก็อยากลองมีบ้างเหมือนกัน แต่ที่โรงเรียนของคุณธมลวรรณมีแต่ผู้หญิง คุณธมลวรรณจึงลองคบกับทอมเป็นแฟน จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

เพื่อน

คุณธมลวรรณรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงจำนวนมากในโรงเรียน คุณธมลวรรณจึงมีเพื่อนหญิงรักหญิงหลายคนทั้งที่สนิทและไม่สนิทตั้งแต่สมัยเรียนโรงเรียนสตรี แฟนหญิงรักหญิงคนแรกของคุณธมลวรรณก็มาจากการเป็นเพื่อนกันมาก่อน การที่เพื่อนของคุณธมลวรรณหลายคนเป็นหญิงรักหญิงทั้งที่มีคนรักและไม่มีคนรัก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คุณธมลวรรณคิดลองคบกับหญิงรักหญิงดู เพราะพอคุณธมลวรรณเห็นว่าตนมีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงจำนวนมาก คุณธมลวรรณก็เริ่มคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นเป็นสิ่งธรรมดาที่คนทั่วไปเขาก็เป็นกัน ถึงแม้ว่าคุณธมลวรรณโตขึ้นและทราบว่ามีคนมองพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่ที่ไม่ค่อยดีนัก คุณธมลวรรณก็ยังเห็นว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

โรงเรียน

คุณธมลวรรณเคยศึกษาอยู่ในโรงเรียนสตรีล้วน คุณธมลวรรณคิดว่าโรงเรียนและเพื่อนเป็นจุดศูนย์กลางที่มีส่วนหักเหในชีวิตทุกๆเรื่อง เพราะคุณธมลวรรณเริ่มเรียนรู้พฤติกรรมหญิงรักหญิงจากเพื่อนในโรงเรียน คุณธมลวรรณเห็นว่าในโรงเรียนมีคนที่เป็นหญิงรักหญิงที่กำลังคบกันอยู่หลายคู่ คนที่เป็นหญิงรักหญิงที่ยังไม่คบกับใครก็มีอยู่ด้วยเช่นกัน แต่บุคคลเหล่านี้มักจะเป็นทอม ทอมบางคนก็โด่งดังในโรงเรียน ซึ่งเป็นเพราะหน้าตาน่ารัก เล่นกีฬาเก่ง ผูกมิตรกับคนอื่นเก่ง เป็นต้น คนที่เป็น

หญิงรักหญิงในโรงเรียนก็มีอยู่ทุกระดับชั้น ทำให้คุณธมลวรรณเห็นว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นพฤติกรรมที่ปกติ คุณธมลวรรณจึงมีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงซึ่งรู้จักในโรงเรียนอยู่เยอะ หญิงรักหญิงที่คุณธมลวรรณคบด้วยคนแรกก็เป็นเพื่อนในโรงเรียนสตรี จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

สื่อมวลชน

คุณธมลวรรณเคยอ่านหนังสือและดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณธมลวรรณยังคิดว่าสื่อมวลชนมีส่วนสำคัญหลายด้านแก่ผู้รับสื่อ โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยอยากรู้อยากลอง เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ชอบทำอะไรตามแฟชั่น คือสื่ออาจจะนำเสนอเรื่องหญิงรักหญิงหรือบุคคลรักร่วมเพศผ่านทางดาราในดวงใจหรือการแสดงในโทรทัศน์ จึงทำให้คนที่ได้รับสื่อลองทำตามบ้างเพราะเห็นในตัวสื่อเองก็มี หรือบุคคลที่ยังไม่มั่นใจในตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิงหรือไม่ พอเห็นการนำเสนอของสื่อก็อาจทำให้ตนกล้าแสดงออกและยอมรับในตัวเองมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของคุณธมลวรรณเท่านั้น สำหรับตัวคุณธมลวรรณนั้น คุณธมลวรรณเคยได้รับสื่อเหล่านี้ก็จริง แต่คุณธมลวรรณเป็นหญิงรักหญิงอยู่ก่อนแล้ว พอคุณธมลวรรณได้รับสื่อเหล่านี้ในขณะที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่ก็ทำให้คุณธมลวรรณรู้สึกว้าวุ่นใจในสังคมปัจจุบันเริ่มยอมรับเรื่องหญิงรักหญิงมากขึ้น คือถึงจะมีผู้ที่ไม่ชอบใจอยู่บ้างก็เป็นแค่ส่วนน้อย พวกเขาไม่ได้คัดค้านอะไร ซึ่งมีส่วนทำให้คุณธมลวรรณมีความรู้สึกดี ๆ กับการเป็นหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณธมลวรรณไม่เคยมีคนรักเป็นผู้ชาย เคยมีผู้ชายมาจีบแต่คุณธมลวรรณก็ไม่เคยสนใจผู้ชายบางคนก็เข้ามาจีบก็นำมาความทุกข์ใจ เพราะผู้ชายบางคนชอบตื้อ คิดว่าการตื้อเท่านั้นที่ครองโลก ทำให้คุณธมลวรรณยังไม่ชอบผู้ชายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม คุณธมลวรรณคิดว่าปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามนั้นอาจจะมีส่วนสำหรับบางคน เพราะคุณธมลวรรณเคยมีเพื่อนที่ออกห่างจากผู้ชายแล้วเปลี่ยนไปชอบกับทอม จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณธมลวรรณมองตนเองเป็นคนปกติ คือเป็นผู้หญิงธรรมดาเหมือนผู้หญิงทั่วไป คุณ ธมลวรรณคิดว่าตนไม่ได้มีความแตกต่างไปจากผู้หญิงคนอื่นที่ชอบผู้ชายแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าคนอื่นอาจจะมองว่าคุณธมลวรรณไม่เหมือนกับผู้หญิงธรรมดาก็ตาม บางครั้งเวลาคุณธมลวรรณเดินกับแฟนที่เป็นทอม คุณธมลวรรณก็ถูกคนอื่นมองบ้าง ซึ่งคุณธมลวรรณก็ทราบดีว่าตนถูกมองเพราะตนเดินคางอยู่กับผู้หญิง แต่เนื่องด้วยคุณธมลวรรณคิดว่าการที่คนธมลวรรณเป็นหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เป็นสิ่งผิดหรือสร้างความเดือดร้อนอะไร คุณธมลวรรณจึงภูมิใจในชีวิตรักของตนที่มีกับผู้หญิงด้วยกัน คุณธมลวรรณคิดว่าตนเป็นที่ดีซึ่งเป็นผู้หญิงธรรมดา จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณธมลวรรณไม่คิดว่าการเป็นหญิงรักหญิงจะเสียหายตรงไหน ในทางตรงกันข้าม ผู้หญิงกับผู้ชายน่าจะทำความเสียหายกันมากกว่า คุณธมลวรรณคิดว่าการที่ผู้หญิงรักผู้หญิงด้วยกันก็ไม่ต่างไปจากการที่ผู้หญิงกับผู้ชายรักกัน เพราะเป็นเรื่องของความรู้สึก ความรัก และจิตใจ ถึงจะมีเรื่องทางกายมาเกี่ยวข้องบ้างก็ยังเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์กว่าผู้ชาย การเป็นหญิงรักหญิงเป็นเรื่องส่วนบุคคล ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ถึงจะเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคมก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร หญิงรักหญิงไม่ได้เป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตแต่อย่างใด บุคคลที่ชอบมองว่าคนอื่นผิดปกติเพียงเพราะเขาแตกต่างจากตนนั้น น่าจะเป็นผู้ที่มีความผิดปกติมากกว่า จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

ความต้องการทางจิตใจ

คุณธมลวรรณเริ่มคบกับแฟนซึ่งเป็นหญิงรักหญิงคนแรกด้วยความอยากรู้ อยากเห็น ความอยากรอง เพราะเห็นว่าคนอื่นในโรงเรียนเขาก็เป็นกัน อีกทั้งโรงเรียนก็เป็นโรงเรียนสตรีจึงมีแต่เพื่อนที่เป็นผู้หญิง คุณธมลวรรณจึงไม่สามารถเลิกคบกับเพื่อนผู้ชายได้ เพราะในตอนนั้นคุณธมลวรรณแทบไม่มีเพื่อนผู้ชายเลย พอเลิกคบกับทอมแล้วคุณธมลวรรณก็คิดว่าทอมกับผู้ชายไม่น่าจะแตกต่างกันเลย เพราะทอมก็ให้ความอบอุ่น ความเข้าใจ การดูแลเอาใจใส่ได้ดี จึงเป็นไปได้ว่าการที่คุณ

ธมลวรรณหลงคบกับหญิงรักหญิงนั้นเป็นเพราะคุณธมลวรรณต้องการการตอบสนองทางด้านจิตใจในเรื่องของความรัก เนื่องจากคุณธมลวรรณเองก็ยอมรับว่าการที่คุณธมลวรรณตัดสินใจคบกับแฟนคนแรกเป็นเพราะคุณธมลวรรณอยากหลงคบกับใครสักคน เห็นคนอื่นเขามีแฟนกันตนก็อยากลองมีกับเขาดูบ้าง ประกอบกับในโรงเรียนมีคู่รักหญิงรักหญิงอยู่มาก คุณธมลวรรณจึงเห็นว่าเราๆจะรักใคร่นั้น ไม่จำเป็นว่าอีกฝ่ายต้องเป็นเพศตรงข้าม แต่เป็นคนเพศเดียวกันก็รักกันได้ ดังนั้น การที่คุณธมลวรรณคบกับแฟนหญิงรักหญิงคนแรกจึงเป็นการตอบสนองทางจิตใจนั่นเอง ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณธมลวรรณอยากมีอนาคตที่มั่นคง มีงานทำที่ดี และมีกิจการของตนเอง คุณธมลวรรณอยากเรียนต่อในอนาคต ทำงาน และมีครอบครัว แต่ครอบครัวก็เป็นเรื่องอนาคตที่ไม่สามารถตอบได้ ปัจจุบันคุณธมลวรรณอยากมีครอบครัวกับผู้หญิงด้วยกัน แต่ในอนาคตนั้นก็ยังไม่รู้ เพราะอนาคตไม่แน่นอน ไม่ใช่เพราะคุณธมลวรรณคิดอยากเปลี่ยนไปชอบผู้ชาย แต่ที่บ้านของคุณธมลวรรณค่อนข้างหัวโบราณ คุณธมลวรรณจึงเกรงว่าที่บ้านอาจจะคัดค้านการมีครอบครัวกับผู้หญิงด้วยกันก็เป็นได้ เพราะที่บ้านเคยพูดเกี่ยวกับการแต่งงานมีลูกมีหลาน

คุณธมลวรรณไม่กล้าเปิดเผยเรื่องที่ดินเป็นหญิงรักหญิงให้ทางบ้านทราบ แต่กับเพื่อนแล้วคุณธมลวรรณจะบอก เพราะคุณธมลวรรณไม่รู้สึกว่าผิดแปลกอะไรที่จะเปิดเผยตนกับคนอื่น ยกเว้นกับทางบ้านเพราะคุณธมลวรรณยังไม่กล้าพอ คุณธมลวรรณกลัวว่าทางบ้านจะคัดค้านเรื่องความเป็นหญิงรักหญิงของคุณธมลวรรณ แต่คุณธมลวรรณก็ทราบดีว่าผู้ใหญ่ผ่านอะไรมามากคงจะเดาได้ว่าคุณธมลวรรณกับแฟนน่าจะมีอะไรที่เกินเพื่อน คุณธมลวรรณคิดว่าสักวันก็จะต้องยอมรับตนเองกับทางบ้าน เพราะถ้าคุณธมลวรรณไม่เปิดเผยตนกับทางบ้าน คุณธมลวรรณก็ต้องอยู่อย่างมีความลับอย่างนี้ไปตลอดชีวิต จะอยู่ด้วยกันกับแฟนบ่อยมากเกินไปก็จะถูกมองด้วยความสงสัย คุณธมลวรรณจึงอยากบอกให้ทางบ้านรับทราบมาก คุณธมลวรรณอยากให้ทางบ้านยอมรับในตัวตนอันแท้จริงของตนเอง และคุณธมลวรรณเองก็จะได้มีอิสรภาพในด้านความรักด้วย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2: คุณเกษณี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณเกษณีเป็นดี อายุ 21 ปี สถานภาพโสด เป็นคนคุยสนุก รูปร่างหน้าตาธรรมดา รูปร่างเตี้ยและอ้วนเล็กน้อย การแต่งกายชอบใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ คุณเกษณีเป็นลูกสาวคนเดียวในครอบครัว 3 คน พ่อและแม่ของคุณเกษณีจึงตามใจคุณเกษณีค่อนข้างมาก พ่อของคุณเกษณีเป็นคนนครสวรรค์ แต่แม่ของคุณเกษณีเป็นคนกรุงเทพฯ ตายายของคุณเกษณีไม่ยอมให้แม่ของคุณเกษณีต้องย้ายไปอยู่ที่นครสวรรค์กับพ่อของคุณเกษณีเพราะอยู่ไกล แม่ของคุณเกษณีก็เป็นลูกสาวคนเดียวเหมือนกับคุณเกษณี ตาและยายจึงห่วงใยเป็นพิเศษ ในที่สุดพ่อและแม่ของคุณเกษณีจึงต้องย้ายเข้ามาและซื้อบ้านใหม่อยู่ในกรุงเทพฯ นานๆ ครั้งคุณเกษณีจึงจะได้เจอกับปู่และย่า เพราะอยู่ห่างไกลกัน คุณเกษณีจึงไม่ค่อยสนิทกับปู่และย่า พ่อและแม่ของคุณเกษณีเองก็ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จึงได้เจอกันแค่ปีละครั้งถึงสองครั้ง พอมีวันหยุดยาวจึงได้ไปเยี่ยมปู่และย่า แต่ปู่ของคุณเกษณีก็เสียชีวิตตั้งแต่คุณเกษณียังเรียนอยู่ชั้น ม. 1 หลังจากนั้นย่าของคุณเกษณีจึงย้ายไปอยู่กับลุงซึ่งเป็นพี่ชายของพ่อ เนื่องจากทุกคนลงความเห็นกันแล้วว่าเป็นผู้สูงอายุแล้วไม่น่าอยู่คนเดียว เพื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเป็นอะไรขึ้นมาจะได้มีคนคอยช่วยเหลือ

พ่อของคุณเกษณีเป็นคนรักครอบครัวแต่ก็เป็นคนเจ้าชู้ เมื่อตอนที่คุณเกษณีเรียนอยู่ชั้น ป. 3 พ่อของคุณเกษณีเคยแอบคบกับผู้หญิงคนอื่น เมื่อแม่ของคุณเกษณีจับได้ว่าถูกนอกใจก็เสียใจมากจนถึงขั้นขอร้องว่า อีกรึอย่างนั้นแม่ของคุณเกษณีก็ไม่ได้ยอมหย่าเพราะเห็นแก่คุณเกษณีซึ่งยังเล็กอยู่และความมีหน้ามีตาของตนในสังคม แต่พ่อของคุณเกษณีก็ไม่ยอมหย่า และขอโอกาสกลับตัวกลับใจใหม่ ในตอนแรกแม่ของคุณเกษณีไม่ยอมให้อีก แต่พ่อก็ตามดื้อจนแม่ใจอ่อนในที่สุด แม่จึงให้อีกโอกาสพ่ออีกครั้ง โชคดีที่พ่อของคุณเกษณีรักษาคำพูดและทำตัวดีขึ้น หลังจากนั้นมาพ่อของคุณเกษณีก็ทุ่มเทและทำเพื่อครอบครัวมากขึ้น ยิ่งพออายุมากขึ้นพ่อของคุณเกษณีก็ค่อยๆ ลดความเจ้าชู้ลงเรื่อยๆ ตอนนั้นคุณเกษณียังเด็กอยู่จึงไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรมากนัก แต่คุณเกษณีก็ยังจำได้ดีว่าช่วงนั้นคุณเกษณีเคยเห็นแม่ทะเลาะกับพ่อบ่อย เห็นแม่แอบร้องไห้อยู่เป็นประจำ คุณเกษณียังจำได้ว่าแม่ได้พ่อออกจากบ้าน ช่วงนั้นแม่ไม่ยอมให้พ่อนอนค้างที่บ้าน แต่พ่อก็ไม่ยอมไป พ่อย้ายมานอนที่เก้าอี้รับแขก บางวันก็นอนที่พื้นห้องรับแขก ช่วงนั้นแม่ก็ไม่ยอมทำอาหารหรือทำงานบ้านอะไรให้พ่อเลย พ่อพยายามพูดด้วยแต่แม่ก็ไม่พูดด้วย ตอนนั้นคุณเกษณีรู้สึกเศร้ามากที่เห็นพ่อกับแม่เปลี่ยนไป แต่ก็

ไม่มีใครช่วยอธิบายกับคุณเกษณีเลยว่าเกิดอะไรขึ้น คุณเกษณีจำไม่ได้ว่าเป็นอย่างไรไปนานเท่าใด แต่แล้วสิ่งต่างๆก็ค่อยๆดีขึ้น ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาระยะหนึ่งกว่าพ่อกับแม่จะพูดคุยกันเหมือนเดิม ครอบครัวของคุณเกษณีค่อยๆกลับมาเป็นครอบครัวที่อบอุ่นดังเดิมถึงแม้จะใช้เวลานานหลายปี เมื่อคุณเกษณีเรียนอยู่ชั้นมัธยม 2 แม่ของคุณเกษณีจึงยอมเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง เพราะคุณเกษณีถามเรื่องนี้มาตลอดแล้วแม่อีกคิดว่าคุณเกษณีโตพอที่จะรับรู้เรื่องอย่างนี้ได้แล้ว แต่จากเหตุการณ์นี้ก็ทำให้คุณเกษณีเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่ยังเด็กว่าผู้ชายนั้นไม่ได้เป็นคนดีเสมอไป ขนาดมีภรรยาและลูกอยู่แล้วก็ยังไม่พอใจได้ และความรักเพียงอย่างเดียวก็ไม่ได้ทำให้คนสองคนจะสามารถอยู่ด้วยกันได้ตลอดไป

คุณเกษณีศึกษาในโรงเรียนสตรีช่วงอยู่ชั้นมัธยมต้น ต่อมาคุณเกษณีสำเร็จการศึกษาระดับปวส. ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง คุณเกษณีตั้งใจจะทำงานหลังสำเร็จการศึกษา พ่อแม่ของคุณเกษณีอยากให้คุณเกษณีศึกษาต่อ แต่ก็อยากให้คุณเกษณีทำงานหลังสำเร็จการศึกษาไปก่อน เพื่อที่จะได้เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น จะได้มีประสบการณ์ทำงาน พ่อแม่ของคุณเกษณีคิดว่าถ้าศึกษาต่อไปเลยจะช่วยให้อ่านสำเร็จการศึกษาเร็วขึ้นก็จริง แต่พอมาสัมภาษณ์งานหลังที่เรียนจบนั้นอาจจะสู้คนอื่นไม่ได้ตรงที่ไม่มีประสบการณ์ทำงาน แต่คุณเกษณีไม่คิดที่จะศึกษาต่อเลย เพราะรู้สึกเบื่อกับการเรียนมาก ซึ่ก็เลยเรียนต่อ ทำงานเลยดีกว่าจะได้มีเงินใช้

ปัจจุบันคุณเกษณีไม่มีแฟน มีแต่คนที่สนใจกันอยู่ คุณเกษณีเคยมีแฟนแล้ว 4 คน โดยเป็นแฟนผู้ชาย 1 คน คุณเกษณีมีแฟนที่เป็นผู้ชายตอนอยู่ชั้น ม. 2 เป็นเพื่อนของเพื่อนที่โรงเรียน แฟนผู้ชายคนนี้เป็นแฟนคนแรกของคุณเกษณี คุณเกษณีจึงรักมากถึงขั้นเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน พอคุณเกษณีโดนผู้ชายคนนี้ทิ้งไปมีคนอื่นใหม่คุณเกษณีจึงเสียใจมาก ร้องไห้อยู่นานหลายเดือน เพราะรักครั้งนี้เป็นความรักครั้งแรกคุณเกษณีจึงตั้งความหวังไว้มาก ตอนนั้นคุณเกษณีคิดไปถึงเรื่องการแต่งงานในอนาคตแล้วด้วย พอคุณเกษณีทำใจได้ คุณเกษณีก็ได้เรียนรู้ว่าความรักเป็นเรื่องไม่แน่นอน ผู้ชายก็ไว้ใจไม่ได้ ผู้ชายเจ้าชู้เหมือนกันหมดทุกคน ตอนแรกพ่อก็นอกใจแม่ ตอนนั้นคุณเกษณีก็โดนแฟนนอกใจ คุณเกษณีใช้เวลาทำใจนานหลายเดือนโดยมีเพื่อนที่โรงเรียนซึ่งเป็นทอมช่วยปลอบใจ

หลังจากนั้นมาคุณเกษณีก็ไม่ทุ่มเทความรักให้ใครหลายๆ คุณเกษณีเริ่มไม่ยึดติดกับความรักมากขึ้น และคุณเกษณีก็เริ่มคิดว่าความรักเกิดขึ้นได้ก็หายไปได้ คุณเกษณีจึงลองคบคนแบบเพื่อเลือกด้วย บางครั้งก็คบคนหลายคนในเวลาเดียวกัน หรือเรียกได้ว่าเริ่มทำตัวเป็นคนเจ้าชู้ขึ้น คุณ

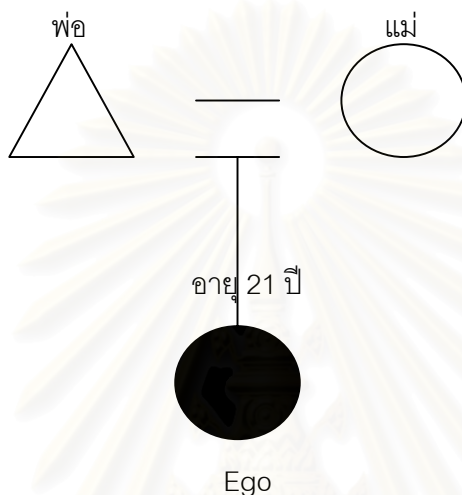
เกษณีเองก็รู้ว่าตัวดีว่าการคบคนหลายคนพร้อมๆกันนั้นอาจจะทำให้หลายๆคนเจ็บปวดถ้ารู้ความจริงเข้า แต่คุณเกษณีก็ไม่สนเพราะคุณเกษณีคิดว่าคนอื่นเขาก็ทำกันแบบนี้ อย่างไรก็ตาม เวลาที่คุณเกษณีคบคนที่ละหลายคน คุณเกษณีก็จะมีคนสำคัญเพียงคนเดียว คนอื่นที่เหลือเป็นแค่ทางผ่านที่คุณเกษณีคิดอยากจะเลิกก็เลิกได้ทันทีหรือแค่คนที่คบเล่นๆ

แฟนคนที่สองของคุณเกษณีก็คือทอมคนที่ช่วยปลอบใจคุณเกษณี ตอนที่คุณเกษณีโดนแฟนคนแรกที่เป็นผู้ชายทิ้ง คบกันนานเกือบ 2 ปี สาเหตุที่เลิกคือต่อมาเรียนกันคนละที่ พอคุณเกษณีสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยม 3 คุณเกษณีก็ย้ายไปเรียนที่อื่น จึงทำให้เกิดความห่างเหิน ถึงแม้ว่าจะคุยโทรศัพท์กันอยู่บ่อยๆแต่ก็ไม่ได้เจอกันบ่อยเหมือนแต่ก่อน คุณเกษณีจึงเริ่มเหงาและเบื่อกับความสัมพันธ์อันนี้ ก็เลยเริ่มมองคนใหม่ที่เรียนอยู่ที่เดียวกัน คุณเกษณีก็รู้ตัวว่าผิดอยู่เหมือนกันที่นอกใจคนที่ดีกับคุณเกษณีขนาดนี้ เพราะแฟนคนที่สองของคุณเกษณีเคยช่วยปลอบใจคุณเกษณีตอนที่คุณเกษณีอกหักจากคนรักคนแรก แต่คุณเกษณีก็ทนสภาพในตอนนั้นไม่ไหว คือ คุณเกษณีมีแฟนก็เหมือนไม่มี เพราะอยู่ห่างไกลกัน ตารางเรียนก็ทำให้มีเวลาว่างไม่ตรงกัน พอแฟนคนที่สองของคุณเกษณีทราบว่าคุณเกษณีแอบไปมีคนอื่นก็โกรธมากถึงขั้นเลิกติดต่อกับคุณเกษณีไปเลย ถึงแม้ว่าคุณเกษณีจะนอกใจแฟนคนที่สอง แต่คุณเกษณีก็ไม่ได้คิดคบกับคนที่คุณเกษณีนอกใจ เพราะคุณเกษณีแค่ลองคบเล่นๆแก้เหงา แต่ไม่ถึงขั้นที่จะยกให้เป็นแฟน คุณเกษณีทำตัวเป็นคนเจ้าชู้ชอบพูดจาหวานแหวทให้ทำคนอื่นไปเรื่อย จนในที่สุดคุณเกษณีก็ได้เจอกับคนที่คุณเกษณียอมรับคบเป็นแฟนคนที่สามตอนเรียนอยู่ ปวส. คุณเกษณีคิดคบเป็นแฟนเพราะคุณเกษณีรู้สึกว่าคุณเกษณีนี้เป็นคนที่จริงใจ เอาใจใส่คุณเกษณีเสมอต้นเสมอปลาย และคุณเกษณีก็รู้สึกว่าเขารักคุณเกษณีมาก แต่คบกันได้ประมาณหนึ่งปีก็ต้องเลิกกันเพราะแฟนของคุณเกษณีจับได้ว่าคุณเกษณีนอกใจ คุณเกษณีพยายามแก้ตัวต่างๆนานาว่าคุณเกษณีนั้นไม่ได้คิดจริงจังกับคนอื่น แต่ไม่ว่าจะพูดอย่างไร แฟนของคุณเกษณีก็รับไม่ได้ และเลิกคบกันในที่สุด คุณเกษณีเสียใจที่ต้องเลิกกับแฟน แต่คุณเกษณีก็เศร้าอยู่ระยะหนึ่งแล้วคุณเกษณีก็ทำตัวเจ้าชู้เหมือนเดิม

คุณเกษณีคบกับแฟนคนที่สี่ตอนเรียนมหาวิทยาลัย คบกันไปได้ประมาณ 3 เดือนก็เลิกกัน แต่สาเหตุคราวนี้เป็นเพราะแฟนของคุณเกษณีเป็นคนเจ้าชู้เหมือนคุณเกษณี และแอบมีคนอื่นอย่างที่คุณเกษณีทำ พอคุณเกษณีประสบเข้ากับตัวเองคุณเกษณีก็เสียใจและรู้สึกโมโหที่ตนเสียรู้ ตั้งแต่นั้นมาคุณเกษณีจึงเริ่มเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมที่ว่าเวรกรรมมีจริง เราทำอะไรไม่ได้กับคนอื่นไว้ สักวันหนึ่งเราก็จะโดนกรรมนั้นตามสนอง

ถึงแม้ว่าคุณเกษณีจะเริ่มรู้สึกเสียใจกับการกระทำของตนเองที่เป็นคนเจ้าชู้ แต่คุณเกษณีก็ยังไม่สามารถเลิกนิสัยนี้ได้ง่ายๆ ปัจจุบันคุณเกษณีก็มีคนที่คุณเกษณีสนใจคบอยู่หนึ่งคน เป็นทอมที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตซึ่งกำลังดูใจกันอยู่

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณเกษณีกำลังศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ชั้นปีที่ 4 ถึงเวลาเรียนก็ไปเรียน เลิกเรียนก็ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ก่อนกลับบ้าน นานๆ จะเลิกเรียนแล้วกลับบ้านทันทีสักครั้ง แต่คุณเกษณีก็ไม่ค่อยกลับบ้านดึกมาก เคยกลับบ้านช้าที่สุดประมาณ 22.00 น. ก็โดนทางบ้านต่อว่าแล้ว คุณเกษณีชอบไปเที่ยวกลางคืนแต่ก็ไม่ค่อยได้ไปเพราะทางบ้านไม่ให้กลับบ้านดึก นานๆ คุณเกษณีจึงจะขอทางบ้านกลับบ้านได้สักครั้ง คุณเกษณีเป็นลูกสาวคนเดียว พ่อแม่จึงเป็นห่วงไม่ค่อยให้ไปไหนมาไหนตอนกลางคืนเพราะกลัวอันตราย

วันเสาร์อาทิตย์คุณเกษณีก็ออกไปเที่ยวกับเพื่อนบ้างหรือออกไปข้างนอกกับพ่อแม่บ้าง วันไหนที่ไม่ไปไหนเลยคุณเกษณีก็จะนอนตื่นสาย ตื่นมาก็มักจะได้เวลารับประทานอาหารกลางวันพอดี คุณเกษณีชอบเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ดูภาพยนตร์ และดูโทรทัศน์ เวลาอยู่บ้านคุณเกษณีก็มักจะนอนดูโทรทัศน์ทั้งวัน แล้วจะใช้คอมพิวเตอร์เล่นเกมหรือเล่นอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ตอนค่ำ หลังรับประทานอาหารเย็น คุณเกษณีมักจะเข้านอนประมาณเที่ยงคืน แต่คืนไหนใช้คอมพิวเตอร์ติด

พันก็จะนอนประมาณ 01.00 น. คุณเกษณีไม่กล้านอนตึกกว่านี้เพราะกลัวพ่อแม่ตื่นมาเห็น คุณเกษณีก็จะโดนดุ

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณเกษณีเข้ากันได้ดีกับบุคคลในครอบครัว ครอบครัวของคุณเกษณีทราบว่าคุณเกษณีเป็นหญิงรักหญิงตั้งแต่เมื่อคุณเกษณีมีแฟนเป็นทอมคนแรก แต่ครอบครัวของคุณเกษณีก็ไม่ได้ห้ามอะไร เพราะทางบ้านทราบเรื่องที่คุณเกษณีออกหักกับความรักครั้งแรกเพราะโดนนอกใจ แล้วไหนจะเรื่องทีพ่อของคุณเกษณีนอกใจแม่อีก แต่ครอบครัวของคุณเกษณีก็เคยคุยกันว่าถ้าในอนาคตคุณเกษณีได้แต่งงานมีครอบครัวกับผู้ชายดีๆเป็นฝั่งเป็นฝาที่ดี เพราะคุณเกษณีเป็นลูกสาวคนเดียว พ่อแม่จึงเป็นห่วง อยากให้ออกมาคบกับคนคอยอยู่ข้างๆคอยดูแลเอาใจใส่คุณเกษณีได้เมื่อคุณเกษณีแก่เฒ่า แต่ถ้าคบกับผู้หญิงด้วยกันแล้วสบายใจว่าการคบกับผู้ชายพอกับแม่ก็คงจะไปห้ามอะไรไม่ได้ คือพ่อแม่ไม่ขัดขวางเรื่องการเป็นหญิงรักหญิง แต่ถ้าคุณเกษณีกลับไปชอบผู้ชายและมีครอบครัวที่มั่นคงได้ก็ดีกว่า จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

เพื่อน

คุณเกษณีมีเพื่อนหญิงรักหญิงอยู่หลายคน เริ่มจากเพื่อนตอนที่อยู่โรงเรียนสตรีเรื่อยมา ปัจจุบันคุณเกษณีก็ชอบเข้าห้องสนทนาเฉพาะหญิงรักหญิงในอินเทอร์เน็ต ทำให้รู้จักเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงเหมือนกันมากขึ้น รวมถึงเพื่อนหญิงรักหญิงที่รู้จักโดยการแนะนำจากเพื่อนด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

โรงเรียน

คุณเกษณีศึกษาที่โรงเรียนสตรีล้วน แฟนที่เป็นหญิงรักหญิงคนแรกของคุณเกษณีก็เป็นเพื่อนที่โรงเรียนสตรีนี้ เธอเป็นคนช่วยปลอบใจคุณเกษณีตอนที่คุณเกษณีโดนผู้ชายทิ้ง ต่อมาคุณเกษณีก็ยอมรับทอมคนนี้เป็นแฟน คุณเกษณีไม่คิดว่าการมีทอมเป็นแฟนเป็นเรื่องเสียหายตรงไหน เพราะที่

โรงเรียนก็มีหญิงรักหญิงคบกันอยู่กลายคู่ การได้อยู่โรงเรียนสตรีและเห็นหญิงรักหญิงคนอื่นจึงช่วยผลักดันให้คุณเกษณีคิดที่จะคบกับผู้หญิงด้วยกัน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

สื่อมวลชน

คุณเกษณีเคยเปิดดูเว็บหญิงรักหญิง สื่อด้านอื่นคุณเกษณีก็ไม่ค่อยสนใจ คุณเกษณีเคยเห็นหนังสือเกี่ยวกับบุคคลที่รักเพศเดียวกันอยู่มาก แต่คุณเกษณีก็ไม่เคยสนใจที่จะลองหามาอ่าน เพราะคุณเกษณีเป็นคนไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ แต่คุณเกษณีชอบเปิดดูเว็บไซต์ทั้งหลายที่เกี่ยวกับหญิงรักหญิง เพราะคุณเกษณีชอบคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก็เลยทำให้ชอบเปิดไปยังเว็บไซต์ต่างๆด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณเกษณีเคยอกหักจากเพศตรงข้าม เคยมีคนรักเป็นผู้ชายซึ่งเป็นคนรักคนแรกของคุณเกษณี แต่แล้วเขาก็ทำให้คุณเกษณีอกหักโดยการมีผู้หญิงคนใหม่แล้วก็ทิ้งคุณเกษณีไปอย่างไม่ไยดี คุณเกษณีเสียใจกับความรักครั้งแรกนี้มาก ใช้เวลาทำใจอยู่หลายเดือน แต่ระหว่างนั้นก็ยังมีเพื่อนที่เป็นทอมมาคอยปลอบใจ ต่อมาคุณเกษณีจึงเริ่มคบกับหญิงรักหญิงเรื่อยมา เพราะพอคุณเกษณีได้ใกล้ชิดกับเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงมากขึ้นแล้ว ทำให้คุณเกษณีรู้สึกว่าคุณหญิงพูดคุยกันรู้เรื่องกว่าผู้ชาย ผู้หญิงด้วยกันเข้าใจกันดีกว่า เลยคิดว่าเข้ากับผู้หญิงได้ดีกว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณเกษณีมองตนเป็นผู้หญิงธรรมดาเพียงแต่คุณเกษณีชอบผู้หญิงด้วยกัน คุณเกษณีเห็นตนเป็นคนธรรมดาเหมือนคนอื่นทั่วไปในสังคม คิดว่าตนเองต่างจากคนอื่นแค่การชอบพอกับคนเพศเดียวกัน และคุณเกษณีก็พอใจที่ตนเองเป็นอยู่แบบนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณเกษณีมองหญิงรักหญิงเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลนั้น และการเป็นหญิงรักหญิงก็ไม่ได้ทำให้ความเดือดร้อนให้ใครเสียหาย ไม่เข้าใจว่าคนที่เขาไม่เห็นด้วยกับเรื่องหญิงรักหญิงนั้นเขาไม่เห็นด้วยเพราะเดือดร้อนอะไรเขา คุณเกษณีคิดว่าคนที่คนเราชอบพอกันนั้นไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ถ้าเขารักกันจริงถึงแม้ว่าจะเป็นคนเพศเดียวกันก็น่าจะเป็นเรื่องเสียหายอะไร จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

ความต้องการทางจิตใจ

พ่อของคุณเกษณีเคยนอกใจแม่เมื่อตอนคุณเกษณีเรียนอยู่ชั้นประถม 3 เหตุการณ์นี้ทำให้คุณเกษณีเริ่มเรียนรู้ว่าผู้ชายไม่ได้ซื่อสัตย์เสมอไป แต่ก็ยังโชคดีที่ต่อมาพ่อของคุณเกษณีกลับตัวกลับใจเป็นคนดีได้ใหม่ แล้วต่อมาแฟนคนแรกของคุณเกษณีซึ่งเป็นผู้ชายเหมือนกันก็หักอกคุณเกษณีด้วยการนอกใจอีก ทำให้คุณเกษณีเสียใจอยู่นานหลายเดือน ด้วยความที่เป็นรักครั้งแรกคุณเกษณีจึงทุ่มเทให้กับความรักเต็มที่ คุณเกษณีไม่เคยรู้ว่าการเสียใจเพราะความรักนั้นเป็นอย่างไร เหตุการณ์ครั้งนี้จึงทำให้คุณเกษณีเสียใจและผิดหวังกับผู้ชายมาก หลังจากนั้นมาคุณเกษณีก็เริ่มคบกับผู้หญิงด้วยกัน ดังนั้น การที่คุณเกษณีหันมาชอบผู้หญิงด้วยกันจึงเป็นไปได้ที่เป็นการทดแทนความต้องการทางจิตใจ เพราะในจิตใจของคุณเกษณีนั้น คุณเกษณีคิดว่าเพศชายเป็นเพศที่ไม่มีความจริงใจ ผู้ชายมีแต่คนเจ้าชู้ ไม่มีความซื่อสัตย์ ในด้านตรงกันข้าม ผู้หญิงด้วยกันจริงใจมากกว่า ผู้หญิงด้วยกันให้ความสำคัญทางด้านจิตใจความรู้สึกมากกว่าผู้ชายซึ่งมีแต่ความใคร่ในเพศตรงข้าม คุณเกษณีจึงคบกับผู้หญิงด้วยกันแทนที่จะคบกับผู้ชาย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ในอนาคตนั้นคุณเกษณีคิดว่าจะเป็นที่ไปตลอดถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะคิดว่าตนเองเป็นแบบนี้ก็ไม่ได้ทำให้ใครเสียหาย คุณเกษณีเปิดเผยความเป็นหญิงรักหญิงกับทุกคน เพราะไม่คิดจะปิดบังอะไร ใครถามก็ตอบตรงๆ บอกพ่อแม่และคนในครอบครัวก็ไม่มีผลอะไร ทางบ้านไม่ได้ห้าม

การเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี ส่วนใหญ่แล้วคุณเกษณีรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงโดยการแนะนำจากเพื่อนและรู้จักทางอินเทอร์เน็ต การรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงใหม่ๆในชีวิตประจำวันนั้นมีโอกาสน้อย เพราะบางครั้งคุณเกษณีก็ดูอีกฝ่ายไม่ออกว่าเป็นหญิงรักหญิงหรือไม่ ถ้าเป็นทอมก็ดูง่ายจากทั้งการแต่งกาย คำพูด บุคลิกลักษณะ ท่าทางการแสดงออก เป็นต้น คุณเกษณีคิดที่จะมีครอบครัวกับผู้หญิง แต่ไม่คิดเรื่องมีลูกเพราะไม่อยากจะให้เขามาลำบากด้วย เนื่องจากการมีลูกก็ต้องมีกับผู้ชาย ถ้ามีลูกกับผู้หญิงก็ไม่ใช่ลูกของคนทั้งสองคนที่แท้จริง คงต้องเป็นลูกบุญธรรม ดังนั้นอยู่กัน 2 คนก็ดีแล้ว คุณเกษณีคิดว่าทอมก็เป็นผู้หญิงเหมือนกันถึงแม้ว่าจะมีลักษณะนิสัยคล้ายผู้ชายบ้าง แต่คิดว่ากับทอมแล้วคุยกันรู้เรื่องมากกว่าผู้ชาย ผู้ชายไม่มีความจริงใจ เจ้าชู้ คุณเกษณีจึงไม่ชอบ อาจกล่าวได้ว่าการที่คุณเกษณีไม่ชอบผู้ชายนั้นมีสาเหตุหลักที่เป็นไปได้สองสาเหตุ คือการที่พ่อเคยนอกใจแม่ ตั้งแต่ตอนที่คุณเกษณียังเด็กอยู่ และการที่คุณเกษณีเคยถูกแฟนผู้ชายซึ่งเป็นคนรักคนแรกของคุณเกษณีนอกใจอีกเช่นกัน

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3: คุณวงศ์เดือน (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณวงศ์เดือนเป็นดี อายุ 22 ปี สถานภาพโสด คุณวงศ์เดือนเหมือนผู้หญิงทั่วไป เป็นคนค่อนข้างเตี้ย ผิวคล้ำนิดหน่อย เกือบอ้วน กับคนทั่วไปจะเป็นคนเรียวร้อย คุณวงศ์เดือนเป็นลูกสาวคนเดียว พ่อและแม่ของคุณวงศ์เดือนแยกทางกันตั้งแต่คุณวงศ์เดือนมีอายุได้ 1 ขวบ คุณวงศ์เดือนจึงอาศัยอยู่กับแม่และยายที่บ้านของยาย คุณวงศ์เดือนจะได้เจอพ่อแค่ปีละครั้ง พ่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาตลอดโดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร พ่อของคุณวงศ์เดือนแต่งงานใหม่มาประมาณ 3 ปีแล้ว ภรรยาใหม่ของพ่อก็อายุมากกว่าคุณวงศ์เดือนแค่ 3 ปี ถึงแม้ว่าคุณวงศ์เดือนจะอาศัยอยู่กับแม่และยายโดยไม่มีพ่อเป็นสมาชิกในครอบครัว แต่คุณวงศ์เดือนก็คิดว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น คุณวงศ์เดือนคิดว่าถ้าพ่อแม่ไม่มีความสุขที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันก็ให้เขาเลิกกันดีกว่า จะได้ไม่ต้องหลงอกตัวเอง เรื่องที่พ่อกับแม่แยกทางกันนั้น ตอนแรกคุณวงศ์เดือนก็พอเข้าใจทั้งสองฝ่าย การที่พ่อกับภรรยาใหม่ของคุณวงศ์เดือนก็พอเข้าใจ แต่การที่พ่อกับภรรยาใหม่ซึ่งอายุมากกว่าคุณวงศ์เดือนไม่กี่ปีก็เป็นสิ่งที่ทำให้คุณวงศ์เดือนไม่ค่อยพอใจเช่นกัน คืออย่างน้อยคุณวงศ์เดือนก็คิดว่าสามีภรรยา น่าจะมีอายุใกล้เคียงกัน

คุณวงศ์เดือนเคยศึกษาอยู่โรงเรียนสตรีล้วน และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยของรัฐ ปัจจุบันทำงานบริษัทเอกชนทั่วไป เพื่อนร่วมงานก็ยอมรับการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน ไม่มีใครรังเกียจหรือต่อว่าอะไร บ้านของคุณวงศ์เดือนอยู่ในเมือง แต่ที่ทำงานของคุณวงศ์เดือนอยู่แถวชานเมือง ทำให้คุณวงศ์เดือนใช้เวลาในการเดินทางไปกลับค่อนข้างนาน คุณวงศ์เดือนจึงพยายามมองหางานใหม่อยู่เรื่อยๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางนานๆ

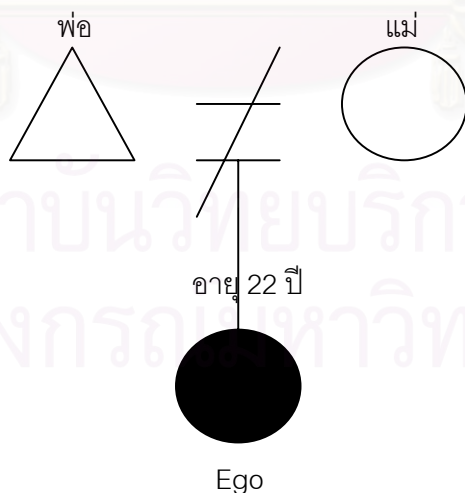
ตอนที่คุณวงศ์เดือนศึกษาอยู่โรงเรียนสตรีนั้น คุณวงศ์เดือนไม่เคยมีแฟนเป็นหญิงรักหญิงเลย ไม่เคยมีทอมในโรงเรียนมาจีบคุณวงศ์เดือนเลยด้วย คุณวงศ์เดือนมีเพื่อนหญิงรักหญิงหลายคนในโรงเรียน แต่คุณวงศ์เดือนก็ไม่เคยคิดที่อยากจะคบกับทอมในโรงเรียน เพราะคุณวงศ์เดือนไม่ได้คิดรักใคร่เกินเลยเพื่อน ถึงแม้ว่าบางครั้งทอมบางคนจะทำให้คุณวงศ์เดือนชื่นและหัวเราะบ้างก็ตาม ไม่เคยมีผู้ชายมาจีบคุณวงศ์เดือนเลยด้วย เพราะคุณวงศ์เดือนไม่ค่อยได้ติดต่อกับเพื่อนสมัยประถม สมัยมัธยมก็มีแต่เพื่อนผู้หญิง คุณวงศ์เดือนจึงคิดว่าเป็นเพราะความเคยชินกับการคบเพื่อนผู้หญิง พออยู่มหาวิทยาลัยคุณวงศ์เดือนจึงสนิทแต่กับเพื่อนผู้หญิง มีเพื่อนผู้ชายก็จริงแต่ก็ไม่ค่อยสนิทกัน นานๆครั้งจะมีผู้ชายมาตีสนิทด้วยบ้าง แต่ก็เป็นการตีสนิทแบบเพื่อน

คุณวงศ์เดือนมีแฟนหญิงรักหญิง 2 คน แฟนคนแรกคบกันนานประมาณ 2 ปี เริ่มคบกันตอนอยู่มหาวิทยาลัยปี 3 รู้จักกันโดยการแนะนำของเพื่อน แฟนคนนี้เป็นคนแรกที่คุณวงศ์เดือนมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย เลิกกันเพราะแฟนออกไปมีคนอื่นใหม่ คุณวงศ์เดือนจึงเสียใจมาก แต่ก่อนคุณวงศ์เดือนรักและเชื่อใจแฟนมาก คุณวงศ์เดือนจึงไม่ค่อยจับผิดอะไรแฟนมากนัก จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง แฟนก็โทรมาบอกว่าเขามีคนอื่นใหม่แล้ว และยังขอให้คุณวงศ์เดือนคบกับเขาต่อแบบสามคน โดยอย่าให้แฟนใหม่ของเขารู้ เขาบอกว่าเขายังรักคุณวงศ์เดือนอยู่และยังไม่อยากเลิกคบ แต่คุณวงศ์เดือนก็บอกเลิกทันที พร้อมกับเกลียดแฟนคนนี้นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา หลังจากนั้นก็นานๆคุยกันครั้ง ส่วนใหญ่แล้วแฟนจะเป็นฝ่ายโทรมาหาคุณวงศ์เดือนมากกว่าที่คุณวงศ์เดือนจะเป็นฝ่ายโทรไปเอง บางครั้งแฟนก็จะโทรเข้าโทรศัพท์มือถือทำให้เสียงสัญญาณดัง 1 ครั้งแล้วก็วางหู เพื่อให้คุณวงศ์เดือนเป็นฝ่ายโทรไปหา พอทำอย่างนี้เป็นครั้งที่สองคุณวงศ์เดือนก็ไม่โห่ไม่ยอมโทรกลับ แต่พอไม่โทรกลับแฟนก็จะโทรมาอีก คุณวงศ์เดือนจึงต้องตัดความรำคาญโดยการโทรกลับ ที่แฟนโทรมาก็ไม่ได้มีเรื่องอะไร บางครั้งก็คุยเรื่องทั่วไปไม่มีสาระอะไร บางครั้งก็ขอความช่วยเหลือจากคุณวงศ์เดือน

คุณวงศ์เดือนรู้จักแฟนคนที่สองทางอินเทอร์เน็ต แฟนคนนี้เป็นแฟนที่คุณวงศ์เดือนยังคบด้วยอยู่จนถึงปัจจุบัน คุณวงศ์เดือนรู้จักกับแฟนคนนี้ทางห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่กลุ่มหญิงรักหญิงชอบใช้กัน คุณวงศ์เดือนรู้จักกับแฟนคนนี้ได้ไม่ถึงสองสัปดาห์ก็ลองคบกับเขาเป็นแฟน อีกฝ่ายก็ตอบตกลง คุณวงศ์เดือนก็ยังประหลาดใจตัวเองอยู่ว่าทำไมตัวเองถึงใจกล้าขนาดของคนอื่นเป็นแฟน เพราะคุณวงศ์เดือนเองก็คิดว่าเรื่องบางเรื่องควรเป็นสิ่งที่ฝ่ายชายกระทำ ทอมก็เป็นเหมือนฝ่ายชายถึงแม้ภายนอกจะเป็นผู้หญิง การขอคนอื่นเป็นแฟนน่าจะเป็นหน้าที่ของผู้ชาย แต่คุณวงศ์เดือนก็ลองขอเองในที่สุด เพราะรู้สึกกับแฟนคนนี้แบบรักแรกพบ แฟนของคุณวงศ์เดือนเองก็ตกใจเหมือนกัน เพราะรู้จักกันได้ไม่นานนี่ก็ว่าคุณวงศ์เดือนจะกล้าถึงขนาดนี้

คุณวงศ์เดือนมักจะนัดเจอกับแฟนหลังเลิกงานและเจอกันในวันหยุด บางครั้งก็ไปค้างด้วยกันที่บ้านของคุณวงศ์เดือนในวันหยุด หรือไปเที่ยวต่างจังหวัดใกล้ๆด้วยกัน แฟนของคุณวงศ์เดือนกำลังศึกษาปริญญาโทอยู่จึงมีเวลาอยู่กับคุณวงศ์เดือนน้อย แต่คุณวงศ์เดือนก็มีหน้าที่อยู่บ้างที่แฟนยังติดต่อกับแฟนเก่าอยู่ คุณวงศ์เดือนไม่กล้าไว้ใจแฟนมากนัก จึงมักจะโทรคุยเกือบทั้งวัน หรืออันที่จริงแล้วก็คือการโทรเช็คกันเอง จนระยะหลังเหมือนกลายเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องติดต่อกันบ่อยๆ มีทะเลาะกันบ้าง เพราะบางครั้งก็มีเรื่องไม่เข้าใจกัน หรือมีนิสัยส่วนตัวบางอย่างที่ยังเข้ากันไม่ได้ บางช่วงก็ทะเลาะกันทุกสัปดาห์ แต่พอไม่ทะเลาะกันเลยก็ไม่ทะเลาะกันเป็นเดือน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณวงศ์เดือนตื่นนอนเวลา 06.00 น. ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์เพื่อออกไปทำงาน บางวันแฟนก็จะขับรถไปส่ง นานๆแฟนจะไปรอรับหลังเลิกงาน แต่ส่วนใหญ่แล้วคุณวงศ์เดือนจะนัดเจอกับแฟนทุกวันหลังเลิกงาน บางครั้งก็นัดเจอกันข้างนอกตามสถานที่ต่างๆ บางครั้งก็นัดเจอกันที่บ้าน กว่าคุณวงศ์เดือนจะกลับถึงบ้านจึงเป็นเวลาประมาณ 21.00 – 22.00 น. เมื่อถึงบ้านแล้ว ถ้าโทรศัพท์ไม่มีรายการอะไรน่าสนใจคุณวงศ์เดือนก็จะเข้านอนเร็ว ถ้ามีรายการอะไรน่าสนใจคุณวงศ์เดือนก็จะดูโทรศัพท์ก่อนแล้วจึงเข้านอน พอถึงวันหยุด ถ้าคุณวงศ์เดือนอยู่บ้าน คุณวงศ์เดือนก็มักจะนอน อ่านหนังสือ เล่นอินเทอร์เน็ต และคุยโทรศัพท์ แต่พอคุณวงศ์เดือนคบกับแฟนคนปัจจุบัน คุณวงศ์เดือนก็ไม่ค่อยได้อยู่กับบ้านในวันหยุด ส่วนใหญ่จะออกไปเที่ยวกันข้างนอก ยกเว้นถ้าแฟนมาค้างที่บ้านหรือวันไหนถ้าแฟนมาเที่ยวบ้านก็มักจะนอนเล่นอยู่บ้านกันทั้งวัน ในตอนกลางคืนของวันหยุด ช่วงที่คบกับแฟนระยะแรกคุณวงศ์เดือนมักจะคุยกับแฟนทางอินเทอร์เน็ตโดยเข้าห้องสนทนาแทนการคุยโทรศัพท์ เพราะคุยกันได้เรื่อยๆและจะได้คุยกับเพื่อนคนอื่นๆด้วย แต่ระยะหลังมักจะใช้เวลาทั้งวันอยู่ด้วยกัน ตอนกลางคืนจึงไม่ค่อยได้คุยกันนัก

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวนั้น คุณวงศ์เดือนก็สนิทสนมกับทุกคนเท่าๆกัน เพราะเป็นครอบครัวเล็กๆ ยกเว้นพ่อ เพราะเจอกันปีละครั้ง ถึงพอกับแม่จะแยกทางกัน แต่คุณวงศ์เดือนก็คิดว่าครอบครัวที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็อบอุ่นดี คุณวงศ์เดือนเปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักรักหญิงกับทางบ้าน แต่ทางบ้านไม่ยอมรับพฤติกรรมหญิงรักรักหญิงของคุณวงศ์เดือน ทางบ้านไม่ได้ต่อว่าอะไรที่คุณวงศ์เดือนพาแฟนไปเที่ยวที่บ้าน แต่ทางบ้านก็สั่งไว้ว่าห้ามทำอะไรเสียหายทางบ้านถูกนินทา เวลาอยู่นอกบ้านไปไหนมาไหนก็อย่าทำอะไรประเจิดประเจ้อนัก แม่ของคุณวงศ์เดือนไม่ยอมให้คุณวงศ์เดือนใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิงไปตลอดชีวิต แม่ของคุณวงศ์เดือนยังยอมรับพฤติกรรมหญิงรักรักหญิงของคุณวงศ์เดือนไม่ได้ แต่ในขณะนี้ก็ไม่ได้ห้ามอย่างเด็ดขาด ดังนั้น การที่คุณวงศ์เดือนเป็นหญิงรักรักหญิงจึงไม่น่าเกี่ยวข้องกับครอบครัว เพราะคุณวงศ์เดือนก็คิดว่าดีแล้วที่พอกับแม่แยกทางกัน คือคุณวงศ์เดือนคิดว่าถ้าอยู่ด้วยกันแล้วไม่พอใจกันก็ไม่มาจะอยู่ด้วยกัน คุณวงศ์เดือนจึงไม่ได้คิด

อะไรมากกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ตอนเด็กคุณวงศ์เดือนไม่เข้าใจและเคยร้องหาพ่อ แต่พอคุณวงศ์เดือนโตขึ้นพอเข้าใจอะไรมากขึ้น คุณวงศ์เดือนจึงคิดได้ นอกจากนี้ แม่ของคุณวงศ์เดือนก็ไม่ชอบที่จะเห็นคุณวงศ์เดือนคบกับผู้หญิงด้วยกันในฐานะแฟน แม่ของคุณวงศ์เดือนอยากให้คุณวงศ์เดือนเลิกคบกับผู้หญิง แต่ปัจจุบันก็ยังห้ามคุณวงศ์เดือนไม่ได้ เพราะคุณวงศ์เดือนไม่ยอมเลิก ยืนยันจะคบกับผู้หญิงต่อไปจนถึงที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

เพื่อน

คุณวงศ์เดือนมีเพื่อนสนิทเป็นหญิงรักหญิงและเพื่อนผู้หญิงธรรมดาอยู่บ้าง แต่พอคบกับแฟนแล้วคุณวงศ์เดือนก็คุยกับเพื่อนแค่นี้ก็คน เพราะคุณวงศ์เดือนทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ให้กับแฟน เพื่อนสนิทตั้งแต่สมัยประถมก็มีติดต่อกันอยู่แค่บางคนที่เรียนต่อระดับมัธยมด้วยกัน คุณวงศ์เดือนไม่ค่อยได้ติดต่อกับเพื่อนหญิงรักหญิงสมัยมัธยมบ่อยนักตั้งแต่ที่คุณวงศ์เดือนเริ่มทำงาน เพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่รู้จักและคุยกันทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งก็ไม่มีกี่คน เพราะคุณวงศ์เดือนชอบใช้เวลาอยู่กับแฟน ติดแฟน พอไม่มีแฟนจึงค่อยติดเพื่อน อย่างไรก็ตาม แฟนคนแรกของคุณวงศ์เดือนก็มาจากการแนะนำของเพื่อนซึ่งเป็นหญิงรักหญิงสมัยมัธยมเช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

โรงเรียน

คุณวงศ์เดือนเคยศึกษาที่โรงเรียนสตรีล้วน ถึงแม้ว่าคุณวงศ์เดือนจะไม่ได้มีแฟนเป็นหญิงรักหญิงในสมัยมัธยม แต่คุณวงศ์เดือนก็ได้รับรู้พฤติกรรมหญิงรักหญิงจากคนอื่นในโรงเรียน เคยรู้สึกอยากลองอยู่บ้างแต่ก็แค่คิด เพราะไม่มีทอมคนไหนมาจีบขอคบกับคุณวงศ์เดือนเลย แต่การที่คุณวงศ์เดือนเคยเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ก็ช่วยชักนำคุณวงศ์เดือนไปสู่การคบกับหญิงรักหญิงในที่สุด เพราะเพื่อนหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือนซึ่งเคยศึกษาที่โรงเรียนสตรีแห่งเดียวกันนั้น ได้แนะนำเพื่อนทอมให้คุณวงศ์เดือนตอนที่คุณวงศ์เดือนกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย และบุคคลนี้ก็ได้กลายมาเป็นแฟนหญิงรักหญิงคนแรกของคุณวงศ์เดือนในที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

สื่อมวลชน

คุณวงศ์เดือนไม่เคยอ่านหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง มีก็แต่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการหาเพื่อนใหม่และเข้าห้องสนทนาสำหรับหญิงรักหญิงเพื่อการพูดคุย คุณวงศ์เดือนก็รู้จักกับแฟนคนปัจจุบันทางห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ช่วงแรกก็พูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ตเกือบทุกคืน ตอนลองขอเป็นแฟนก็ขอทางการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นเหมือนสื่อที่นำความรักมาแก่บุคคลทั้งสอง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณวงศ์เดือนไม่เคยมีคนรักเป็นผู้ชาย ไม่เคยมีผู้ชายมาขอคุณวงศ์เดือนเป็นแฟน เพื่อนผู้ชายที่มีอยู่ก็ไม่ได้สนิทอะไรมากนัก คุณวงศ์เดือนคิดว่าผู้ชายเป็นเหมือนศัตรู เพราะผู้ชายมักจะเจ้าชู้ ทอมมีเจ้าชู้ก็จริง แต่คุณวงศ์เดือนก็คิดว่าผู้ชายร้ายกว่าทอม เพราะผู้ชายชอบทำให้ผู้หญิงเสียหาย แต่ทอมเป็นผู้หญิงจึงต่างกับผู้ชาย จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณวงศ์เดือนคิดว่าตนเองมีความแตกต่างจากคนอื่นตรงที่การคบกับผู้หญิงในฐานะคนรัก แต่คุณวงศ์เดือนก็คิดว่าตัวเองแตกต่างจากคนอื่นแค่ตรงจุดนั้น คือต่างกันแค่เพศของคนรัก อย่างอื่นนั้นคุณวงศ์เดือนก็เป็นเหมือนคนอื่นทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นชีวิตครอบครัว การศึกษา การทำงาน ปัญหาต่างๆในชีวิต หรือการดำเนินชีวิต แต่ถึงคุณวงศ์เดือนจะรู้ตัวเองว่ามีความแตกต่างไปจากคนอื่น คุณวงศ์เดือนก็ไม่สนใจ แม่ของคุณวงศ์เดือนก็ไม่ยอมรับพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือนเช่นกัน แต่คุณวงศ์เดือนก็ไม่สนใจ คุณวงศ์เดือนก็ยังคงเป็นหญิงรักหญิงต่อไป จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณวงศ์เดือนคิดว่าความเป็นหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นสิ่งที่ง่ายนัก เพราะมีคนที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงที่รักกันกับผู้ชายก็ยังมีปัญหา เช่น การยอมรับจากทางบ้าน เป็นต้น เพราะคุณวงศ์เดือนมีเพื่อนผู้หญิงอยู่คนหนึ่งซึ่งแอบทางบ้านมีแฟนผู้ชาย ทางบ้านไม่ยอมให้เพื่อนของคุณวงศ์เดือนมีแฟนเพราะอยากให้เรียนจบก่อน เพื่อนของคุณวงศ์เดือนจึงต้องหลบๆ ซ่อนๆ เวลาออกไปหาแฟนก็จะหาซื้ออ้างต่างๆ นานา คุณวงศ์เดือนคิดว่าความรักเป็นสิ่งที่บังคับกันไม่ได้ ในเมื่อบางคนยังต้องลำบากกับการมีพฤติกรรมชอบพอกับบุคคลต่างเพศตามปกติ ผู้ที่มี พฤติกรรมหญิงรักหญิงจึงย่อมต้องมีความยากลำบากในการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไปบ้าง แต่เท่าที่คุณวงศ์เดือนเคยเจอมา นั่น ก็อบทุกคนก็ยอมรับในพฤติกรรมของคุณวงศ์เดือน ยกเว้นทางบ้าน คุณวงศ์เดือนจึงคิดว่าเป็นไปได้ที่คนภายนอกเขาเห็นว่าคุณวงศ์เดือนไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับโดยตรง แต่กับทางบ้านแล้ว คุณวงศ์เดือนเป็นลูกเป็นหลานโดยตรง ทางบ้านจึงเข้มงวดกับการกระทำของคุณ วงศ์เดือนเป็นธรรมดา คุณวงศ์เดือนเองก็หนักใจกับทางบ้านอยู่เช่นกัน แต่พอพูดไปทางบ้านก็ไม่ยอมคุณวงศ์เดือนจึงคิดว่าอยู่เฉยๆ ไปก่อนดีกว่า การเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่ค่อยราบรื่นสำหรับคุณ วงศ์เดือน คุณวงศ์เดือนไม่มองว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่ผิดแต่อย่างใด แต่คุณวงศ์เดือนก็ไม่ถึงกับมองพฤติกรรมหญิงรักหญิงดีมากนัก เพราะสร้างความหนักใจให้คุณวงศ์เดือนอยู่บ้าง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

ความต้องการทางจิตใจ

พ่อและแม่ของคุณวงศ์เดือนแยกทางกันตั้งแต่คุณวงศ์เดือนยังเด็ก แล้วพ่อก็มีภรรยาใหม่เป็นผู้หญิงที่มีอายุห่างจากคุณวงศ์เดือนแค่ 3 ปี คุณวงศ์เดือนจึงไม่พอใจกับเรื่องนี้มาก เพราะคุณวงศ์เดือนไม่เชื่อในความรักระหว่างอายุที่แตกต่างกันมากไป สาเหตุนี้มีส่วนเสริมทำให้คุณวงศ์เดือนไม่ชอบผู้ชาย จากการที่คุณวงศ์เดือนได้ยินกิตติศัพท์ที่ไม่ค่อยดีเกี่ยวกับผู้ชายจากเพื่อนมาบ้างอยู่แล้ว คุณวงศ์เดือนเองก็ไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชาย มีเพื่อนผู้ชายแค่ไม่กี่คน จึงเป็นไปได้ว่าการที่คุณวงศ์เดือนมีแฟนเป็นหญิงรักหญิงนั้น เป็นการตอบสนองต่อการที่คุณวงศ์เดือนไม่เคยมีเพื่อนผู้ชายที่สนิทด้วย และการที่พ่อแม่แยกทางแล้วมีภรรยาใหม่ที่อายุไล่เลี่ยกับคุณวงศ์เดือน ซึ่งทำให้คุณ

วงศ์เดือนมองผู้ชายในแง่ที่แย่ง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

สำหรับชีวิตอนาคตนั้น คุณวงศ์เดือนอยากศึกษาต่อและทำงานไปเรื่อยๆ ใช้ชีวิตปกติ ตอนนี้อย่างไม่ได้วางแผนเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตมากนัก ถ้าเรียนจบปริญญาโทอาจจะวางแผนตอนนั้น คุณวงศ์เดือนเคยลองสอบศึกษาต่อปริญญาโทแล้วแต่สอบไม่ผ่าน คุณวงศ์เดือนคิดที่จะลองสมัครเรียนปริญญาโทอีกในไม่ช้านี้ คุณวงศ์เดือนจะยังคงเป็นหญิงรักหญิงต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองตนอย่างไร สนใจแค่คนในครอบครัวและคนสนิทรอบตัว คุณวงศ์เดือนทราบว่าแม่ของตนไม่ อยากให้ตนเป็นหญิงรักหญิง แต่คุณวงศ์เดือนก็ไม่สามารถเลิกได้ เพราะคุณวงศ์เดือนรักแฟน ยังไม่คิดที่จะเลิก คุณวงศ์เดือนจึงพยายามไม่ทำให้ทางบ้านหนักใจในเรื่องอื่น เช่น การทำงาน การศึกษา เป็นต้น เมื่อสักวันหนึ่งทางบ้านจะเห็นใจ คุณวงศ์เดือนคิดว่าที่ตัวเองทำอยู่ทุกวันนี้ก็ดีแล้ว ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน คุณวงศ์เดือนเปิดเผยพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตนเฉพาะกับเพื่อนสนิท แต่ก็ไม่ค่อยบอกใคร ในอนาคตคุณวงศ์เดือนจึงยังไม่ได้คิดเรื่องครอบครัวว่าคุณวงศ์เดือนจะมีครอบครัวกับใคร หรือคุณวงศ์เดือนอาจจะหาห้องเช่าอยู่กับแฟนหญิงรักหญิงแค่สองคนก็เป็นได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4: คุณภาลณี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณภาลณีเป็นดี อายุ 22 ปี สถานภาพโสด เป็นคนที่มีท่าทางมั่นใจในตัวเอง เป็นคนใจเย็นกับแฟน ช่างนอน ชอบให้อาใจ คุยเก่ง รูปร่างหน้าตาค่อนข้างดี ผิวค่อนข้างขาวแต่ก็อวบจนเกือบอ้วน การแต่งกายชอบใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ บางทีก็ใส่แบบไดกี้ได้ที่ต้องเห็นว่าคุณดี พ่อของคุณภาลณีเป็นคนพิษณุโลก แม่ของคุณภาลณีเป็นคนกรุงเทพฯ พ่อย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย พ่อจึงรู้จักกับแม่และขอแต่งงานในที่สุด พ่อและแม่จึงเลือกที่จะอยู่กรุงเทพฯ คุณภาลณีมีพี่ผู้หญิง 2 คนและน้องผู้ชาย 1 คน คุณภาลณีเป็นลูกคนที่ 3 คุณภาลณีศึกษาในโรงเรียนสหศึกษาสมถวิล คุณภาลณีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง ปัจจุบันทำงานอยู่บริษัทเอกชน คุณภาลณีไม่ค่อยบอกเพื่อนร่วมงานว่าตนเป็นหญิงรักหญิง คนที่

ทราบก็ทราบเพราะเห็นคุณภาลณีเวลาอยู่กับแฟน แต่เท่าที่ผ่านมาก็ไม่มีเพื่อนร่วมงานคนไหนแสดงอาการไม่พึงพอใจในพฤติกรรมของคุณภาลณี

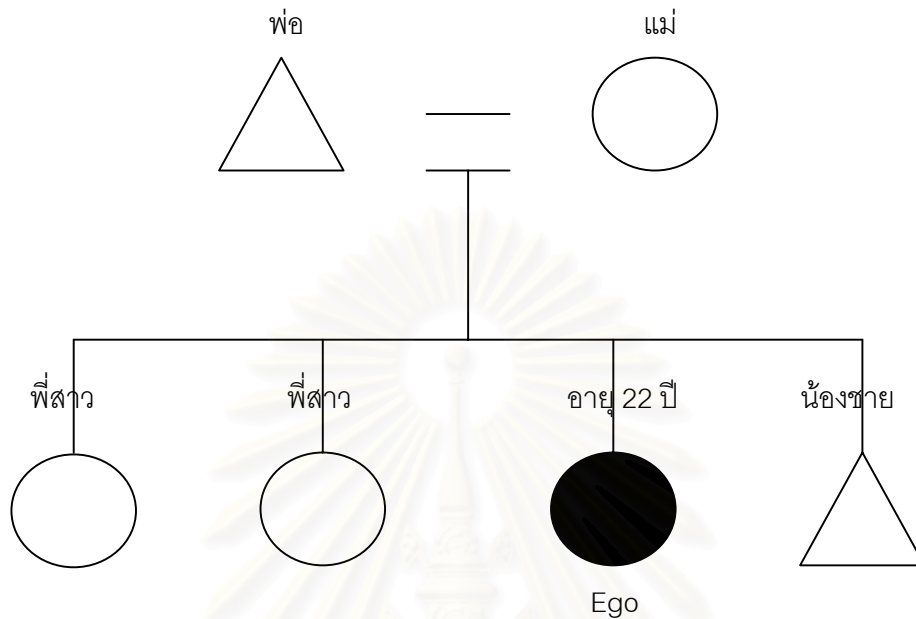
พี่สาวทั้ง 2 คนของคุณภาลณีเป็นทอม พี่สาวคนโตย้ายออกไปเช่าห้องพักอยู่กับแฟนสาว ตั้งแต่สำเร็จการศึกษา พี่สาวคนรองก็เพิ่งเลิกกับแฟนสาวที่คบกันมาถึงสองปีครึ่งเมื่อกลางปี พ.ศ. 2546 ปัจจุบันยังไม่มีแฟนใหม่ คุณภาลณีไม่ค่อยได้คุยกับพี่สาวคนโตบ่อยนัก เพราะพี่สาวคนโตย้ายออกไปอยู่กับแฟน คุณภาลณีจึงสนิทกับพี่สาวคนรองและน้องชาย กับพ่อแม่ก็ไม่ค่อยสนิทสนมมากนัก พ่อแม่ทราบเรื่องที่คุณภาลณีเป็นหญิงรักหญิง แต่ทั้งคู่ก็ไม่ได้ต่อว่าอะไรคุณภาลณี พ่อและแม่เคยอยากได้ลูกคนแรกเป็นลูกชาย แต่พ่อได้ลูกสาวจึงค่อนข้างผิดหวัง จึงพยายามมีลูกมาเรื่อยๆ จนกระทั่งได้ลูกคนที่ 4 เป็นลูกผู้ชาย คุณภาลณีเองก็ไม่ทราบว่าพี่สาวถูกเลี้ยงดูแบบเด็กผู้ชายเมื่อตอนยังเด็กหรือไม่ เพราะคุณภาลณีเกิดทีหลัง พอเกิดมาพี่สาวก็โตแล้ว คุณภาลณีเองก็จำความอะไรตอนที่ยังเด็กไม่ได้ เท่าที่จำได้คุณภาลณีและพี่ก็ถูกเลี้ยงดูมาอย่างปกติ และเนื่องด้วยการที่พี่สาวทั้งสองคนเป็นทอม คุณภาลณีจึงคิดว่าสิ่งนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้พ่อแม่ยอมรับในตัวคุณภาลณีได้ง่ายขึ้น เพราะเคยประสบกับพฤติกรรมของพี่สาวทั้งสองคนมาก่อน ถึงพ่อแม่จะไม่ห้ามตรงๆ แต่ก็ดูพ่อแม่เสียใจอยู่บ้างเหมือนกัน

คุณภาลณีมีแฟนหญิงรักหญิงมาแล้ว 2 คน เคยมีผู้ชายมาจีบอยู่ 5 – 6 คน แต่คนที่แสดงทีท่าว่าเข้ามาจีบจริงๆนั้นก็จีบแค่ช่วงสั้นๆ พอคุณภาลณีแน่ใจว่าใครพยายามเข้ามาจีบ คุณภาลณีจะรู้สึกไม่อยากคุยด้วยโดยอัตโนมัติ เมื่ออีกฝ่ายรู้ว่าคุณภาลณีเริ่มรังเกียจก็จะค่อยๆเลิกการติดต่อกับคุณภาลณีเองก็เคยจีบคนไปทั่วแบบเล่นๆ ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย การจีบของคุณภาลณีคือการเข้าไปตีสนิท พยายามเอาอกเอาใจ ยิ่งถ้าเป็นคนที่ไม่สนใจคุณภาลณีเลยนั้น คุณภาลณีจะยิ่งรู้สึกว่าเป็นการทำทายเป็นพิเศษ พอคุณภาลณีเห็นว่าอีกฝ่ายหนึ่งเริ่มสนใจในตัวคุณภาลณี คุณภาลณีก็จะเริ่มตีตัวออกห่าง เพราะถือว่าจีบสำเร็จแล้ว ที่คุณภาลณีจีบคนเล่นๆไปทั่วนั้นเป็นเพราะคุณภาลณียังไม่เจอคนที่ถูกใจเลย คุณภาลณีเคยเห็นเพื่อนหลายคู่ที่พอเริ่มรักกันก็รักกันอย่างหวานชื่น แต่พอเวลาผ่านไประยะหนึ่งแล้วก็จะไม่หวานชื่นกันเหมือนเดิม คุณภาลณีจึงชอบความรู้สึกช่วงที่จีบกันมากที่สุด คุณภาลณีคิดว่าช่วงที่จีบกันเป็นช่วงที่เราจะได้รับแต่สิ่งดีๆ เพราะอีกฝ่ายก็จะพยายามทำตัวดีเพื่อให้เรารักด้วย คุณภาลณีจะได้รับของขวัญหลายชิ้นในช่วงที่จีบกัน

คุณภาลณีมีแฟนจริงๆตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยม 6 แฟนเป็นหญิงรักหญิงซึ่งเรียนอยู่ต่างห้อง รู้จักกันมานานแล้วแต่เพิ่งมาสนิทกันในภายหลัง เพื่อนช่วยเป็นแม่สื่อให้ พอเข้ามาหาวิทยาลัยแล้ว ไม่ได้ได้อยู่มหาวิทยาลัยแห่งเดียวกัน แต่ก็ยังคบกันต่อ จนกระทั่งพอเรียนอยู่ปี 3 ก็เลิกกัน เพราะระยะหลังไม่ได้เจอกันบ่อย คุณภาลณีเริ่มโมโหที่แฟนไม่ยอมมาหา ไม่มีเวลาให้ ทั้งๆที่แฟนเองก็ไม่น่าจะยุ่งจนไม่มีเวลาขนาดนั้น แฟนทำงานพิเศษสอนเลขให้เด็กประถมตามบ้านสัปดาห์ละ 2 วัน จากที่เคยพบกับคุณภาลณีทุกสัปดาห์ก็กลายเป็น 2 - 3 สัปดาห์ต่อครั้ง นานที่สุดก็ 1 เดือน คุณภาลณีจึงโกรธแฟนเป็นประจำ ทะเลาะกันบ่อยขึ้น แฟนก็ว่าคุณภาลณีว่าโมโหเรื่องไร้สาระ พอไม่ได้เจอกันสองสัปดาห์คุณภาลณีจะเริ่มถามว่าเมื่อไหร่จะได้เจอกัน แฟนมักจะตอบว่าเพิ่งเจอกันเมื่อไม่กี่วันนี่เอง คุณภาลณีเองก็ไม่ทราบที่แฟนแอบไปมีคนใหม่หรือเปล่า แต่คุณภาลณีคิดว่าคุณภาลณีทนสภาพนี้ต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว เพราะคุณภาลณีรู้สึกเหมือนกับว่าคุณภาลณีเป็นฝ่ายเดียวที่อยากอยู่กับแฟน แต่แฟนของคุณภาลณีไม่เคยแสดงที่ทำหรือพูดว่าอยากเจอคุณภาลณีเลย คุณภาลณีจึงขอเลิกในที่สุด

คุณภาลณีมีแฟนคนใหม่หลังจากสำเร็จการศึกษาได้ไม่นาน เป็นแฟนหญิงรักหญิงคนที่สอง ซึ่งยังคบกันอยู่จนถึงปัจจุบัน คุณภาลณีรู้จักกับแฟนคนนี้ทางอินเทอร์เน็ต คุณภาลณีกับแฟนรักกันดี แต่คุณภาลณีก็รู้ว่าแฟนจะเลิกกับแฟนเมื่อใด เพราะคุณภาลณีคิดว่าความรักเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนและไม่มั่นคง ช่วงนี้ต้องทำงานไกลกัน แฟนต้องออกไปต่างจังหวัดบ่อยๆเพราะเรื่องงาน คุณภาลณีกลัวที่จะต้องเลิกเช่นกันเพราะแฟนเองก็ไม่มีเวลาว่างมากนัก แต่คุณภาลณีตั้งใจว่าคราวนี้คุณภาลณีจะพยายามอดทนให้มากกว่าเมื่อตอนที่คบกับแฟนคนแรก คุณภาลณีเป็นคนติดแฟน อยากอยู่กับแฟนบ่อยๆ คุณภาลณีเคยพูดไว้ว่าถ้าแฟนไม่เจอกันภายในสองสัปดาห์คุณภาลณีก็จะขอเลิก แต่พอถึงเวลาจริงๆ แฟนติดงานเกินเวลาที่คุณภาลณีพูดไว้ คุณภาลณีก็เลิกไม่ลง คุณภาลณีผิดหวังกับความรักของตัวเองอยู่บ้าง คุณภาลณีคิดว่าชีวิตรักของตนไม่ได้มีความสุขอะไรมากนัก แต่คุณภาลณีก็ยังคิดว่าคบกันแบบนี้ดีกว่าเลิกกันแล้วต้องเสียใจอีกครั้ง เพราะการเลิกกันนั้นเจ็บปวดมากกว่า ถึงแม้ว่าคุณภาลณีจะรู้สึกเหมือนกับว่าคุณภาลณีเป็นคนโสดที่มีแฟนในบางวันก็ตาม

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณภาลณีตื่นนอนประมาณ 06.00 น. และออกจากบ้านไปทำงานประมาณ 06.30 น. หลังเลิกงานบางครั้งคุณภาลณีก็ไปรับประทานอาหารเย็นกับเพื่อนร่วมงาน บางครั้งก็ไปเดินเที่ยวคนเดียว บางครั้งก็กลับบ้านทันที นานๆจะได้นั่งเจอแฟนในวันทำงาน ส่วนใหญ่แล้วคุณภาลณีจะได้เจอกับแฟนในวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ แต่คุณภาลณีก็ไม่ได้เจอกับแฟนทุกวันหยุด เพราะบางครั้งแฟนก็ต้องทำงานในวันเสาร์ และบางครั้งแฟนก็ต้องให้เวลากับทางบ้านบ้าง

เวลาที่คุณภาลณีมีเวลาว่างอยู่กับบ้าน คุณภาลณีจะกิน นอน เล่นเกม คุยโทรศัพท์ รับประทานขนมจุบจิบ และนั่งคิดถึงแฟน แต่ก่อนเมื่อคุณภาลณีมีเวลาว่าง คุณภาลณีจะชอบเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นจนได้แฟนคนปัจจุบันมา แต่ตอนนี้คุณภาลณีไม่รู้จะเล่นอินเทอร์เน็ตไปเว็บไซต์ไหนดี เพราะคุณภาลณีคิดว่าเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีเว็บไซต์ไหนน่าสนใจหรือน่าเสนอเนื้อหาอะไรใหม่ๆเลย มีแต่เว็บไซต์ที่น่าเสนอเนื้อหาแบบเดิมๆ ไม่ค่อยหลากหลาย ปัจจุบันจึงเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณสัปดาห์ละครั้งโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่ออ่านอีเมลล์

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

พี่สาวทั้งสองคนของคุณภาลณีเป็นทอม คุณภาลณีจึงรับทราบพฤติกรรมหญิงรักหญิงมาตั้งแต่ยังเด็ก คุณภาลณีเข้ากันได้ดีกับพี่สาวคนรองและน้องชาย พี่สาวคนโตย้ายออกไปอยู่หอพักข้างนอก คุณภาลณีจึงไม่ค่อยสนิทด้วย คุณภาลณียังไม่ค่อยสนิทกับพ่อแม่ แต่ก็เข้ากันได้ พ่อแม่ไม่ได้ต่อต้านพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณภาลณี พ่อแม่ไม่ว่าว่าคุณภาลณีจะเป็นอะไร ให้อิสระในการตัดสินใจของตน แต่พี่สาวคนรองก็เคยพูดว่าไม่อยากให้คุณภาลณีเป็นหญิงรักหญิงตามแบบตน เพราะพี่สาวคนรองเป็นห่วงอนาคตของคุณภาลณี กลัวคุณภาลณีเจอคนที่ไม่ดี พี่สาวคนรองอยากเห็นคุณภาลณีมีอนาคตที่มั่นคง มีครอบครัวเป็นฝั่งเป็นฝา พี่สาวทั้งสองคนเองก็เป็นหญิงรักหญิงแล้ว พ่อและแม่ก็จะได้ไม่เสียใจที่ลูกสาวทุกคนเป็นเหมือนกันหมดด้วย แต่พี่สาวคนรองก็ไม่ได้ห้ามอะไร เพราะพี่สาวเองก็ทราบว่าคุณภาลณีรักกับแฟนหญิงรักหญิงอย่างจริงจัง พี่สาวคนรองเคยพูดเรื่องนี้เมื่อตอนที่ทราบว่าคุณภาลณีมีแฟนเป็นทอม และพูดเพียงแค่ว่าครั้งเดียว หลังจากนั้นก็นับสนุนและเป็นกำลังใจ เป็นที่ปรึกษาในเรื่องความรักของคุณภาลณีมาตลอด ส่วนพี่สาวคนโตไม่เคยคุยกันเรื่องนี้ แต่ก็ทราบกันอยู่ว่าเป็นหญิงรักหญิง น้องชายก็ทราบแต่ไม่ได้คุยกันเรื่องนี้ จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

เพื่อน

คุณภาลณีมีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงน้อยคนมาก คุณภาลณีมีเพื่อนที่เป็นรักหญิงตั้งแต่เรียนอยู่ระดับมัธยม แต่เพื่อนหญิงรักหญิงที่คุณภาลณีสนิทด้วยนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเพื่อนที่คุณภาลณีรู้จักทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนสนิทคนอื่นๆจะเป็นเพื่อนผู้หญิงธรรมดา มีเพื่อนผู้ชายที่สนิทด้วยอยู่แค่ไม่กี่คน ถึงแม้ว่าคุณภาลณีจะมีเพื่อนหญิงรักหญิงอยู่ไม่มาก แต่การที่คุณภาลณีได้คบกับแฟนคนแรกนั้น เพื่อนหญิงรักหญิงก็ช่วยเป็นแม่สื่อในการสนับสนุนให้คบกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า บัจฉัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

โรงเรียน

คุณภาลณีไม่เคยศึกษาในโรงเรียนสตรีล้วน แต่แฟนหญิงรักหญิงคนแรกที่คุณภาลณีคบด้วย ก็เป็นเพื่อนต่างห้องที่โรงเรียนเดียวกัน โรงเรียนจึงเป็นสถานที่ชักนำให้บุคคลทั้งสองได้เจอและรักกัน เพื่อนหญิงรักหญิงในโรงเรียนก็ช่วยแนะนำ และเป็นแม่สื่อคอยช่วยสนับสนุนให้ทั้งสองคนลงคบกันดู อีกด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

สื่อมวลชน

แต่ก่อนคุณภาลณีไม่เคยดูภาพยนตร์หรืออะไรที่เกี่ยวกับหญิงรักหญิงเลย จนกระทั่งคุณภาลณีอยู่มหาวิทยาลัยปี 2 เพราะแต่ก่อนคุณภาลณีไม่ค่อยสนใจสื่ออะไร เวลาเลิกเรียนก็มักจะไปเดินเที่ยวตามศูนย์การค้าแล้วค่อยกลับบ้าน หรือไม่ก็กลับบ้านทันทีหลังเลิกเรียน เมื่อกลับบ้านหลังเลิกเรียนคุณภาลณีก็ชอบดูโทรทัศน์หรืออ่านการ์ตูนหลังจากทำการบ้านเสร็จ ช่วงแรกที่ทางบ้านซื้อคอมพิวเตอร์มาคุณภาลณีก็ไม่ค่อยได้สนใจอะไร เคยใช้คอมพิวเตอร์เล่นเกมอยู่บ้าง แต่ตอนนั้นยังไม่สนใจเรื่องอินเทอร์เน็ต เพราะคิดว่าสิ้นเปลือง ไม่รู้ว่าจะเล่นอินเทอร์เน็ตไปเพื่อทำอะไร เห็นคนอื่นในบ้านเล่นอินเทอร์เน็ตแต่คุณภาลณีก็ยังไม่สนใจ จนกระทั่งเพื่อนแนะนำว่าน่าจะลองเล่นดู เพราะมีอะไรหลายๆอย่างที่น่าสนใจในนั้น คุณภาลณีจึงลองเล่นอินเทอร์เน็ตที่มหาวิทยาลัยแล้วคุณภาลณีก็เริ่มติดอินเทอร์เน็ต แฟนคนปัจจุบันก็รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต คุณภาลณีเคยเปิดเข้าไปดูเว็บไซต์เกี่ยวกับหญิงรักหญิงอยู่บ่อยๆ แต่ตอนนี้ไม่ค่อยได้เข้าไปเว็บไซต์ไหน เพราะไม่ว่าง ระยะเวลาหลังก็ไม่ค่อยได้เล่นอินเทอร์เน็ตด้วย เนื่องจากเบื่อที่เว็บไซต์ต่างๆไม่ค่อยนำเสนออะไรใหม่ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณภาลณีไม่เคยมีคนรักเป็นผู้ชายเลย เคยมีผู้ชายมาจีบอยู่บ้าง แต่คุณภาลณีก็ไม่เคยสนใจใครเลย คุณภาลณีมีแต่ทำให้ผู้ชายคนอื่นเสียใจ เพราะคุณภาลณีเคยจีบคนอื่นทั้งผู้ชายและหญิงรักหญิงเล่นไปทั่ว พอจีบสำเร็จคุณภาลณีก็จะทิ้งทันที คุณภาลณีจึงไม่เคยผิดหวังในความรักจากผู้ชาย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

การมองตนเองต่างไปจากคนอื่น

คุณภาลณีมองตนเองเฉยๆ เป็นคนธรรมดา เพียงแต่รักหญิงรักหญิงเหมือนกัน คุณภาลณีคิดว่าคนอื่นคงมองคุณภาลณีในแง่ที่ไม่ดีนัก แต่คุณภาลณีก็ไม่ทราบว่าจริงๆ แล้วคนอื่นจะคิดกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณภาลณีอย่างไร เพราะคุณภาลณีก็ไม่เคยถาม กับเพื่อนสนิทที่ไม่ได้เป็นหญิงรักหญิงนั้น เขาก็ดูเข้าใจและสนิทสนมกับคุณภาลณีดี ทำทางไม่มีอคติอะไรกับพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิง แต่คุณภาลณีก็ไม่เคยทราบว่าจริงๆ แล้วเขาจะรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณภาลณี คุณภาลณีจึงไม่ค่อยสนใจทัศนคติของคนอื่นที่มีต่อตน คุณภาลณีคิดว่าตนเป็นคนธรรมดาเหมือนคนอื่นก็จริง แต่คุณภาลณีก็ยอมรับว่าตนแตกต่างจากคนอื่นตรงที่คุณภาลณีรักกันกับผู้หญิง ซึ่งต่างจากคนอื่นตรงที่คนอื่นในสังคมนิยมรักกันกับบุคคลต่างเพศ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมองตนเองต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

พ่อแม่ของคุณภาลณียอมรับและไม่ต่อต้านพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณภาลณี ซึ่งคุณภาลณีคิดว่าคงเป็นเพราะพี่สาวทั้งสองคนของคุณภาลณีเองก็เป็นหญิงรักหญิงอยู่ด้วย พ่อและแม่จึงยอมรับได้ง่ายขึ้น คุณภาลณีเห็นพี่สาวทั้งสองคนเป็นทอมมาตั้งแต่คุณภาลณียังเรียนอยู่ชั้นประถม 6 คุณภาลณีเองก็ไม่ได้คิดคัดค้านอะไรพี่สาวเลย ไม่เคยคิดอะไรมาก เห็นพี่สาวมีความสุขคุณภาลณีก็รู้สึกดีใจกับเขาด้วย คุณภาลณีจึงมีความรู้สึกดีต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิง จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภาลณี

ความต้องการทางจิตใจ

คุณภาลณีมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น มีพี่สาวสองคนซึ่งเป็นหญิงรักหญิง พ่อแม่ก็ไม่ได้คัดค้านอะไร เคยมีผู้ชายมาจีบคุณภาลณีอยู่บ้างแต่คุณภาลณีก็ไม่เคยสนใจใคร คุณภาลณียังเคยจีบคนเล่นๆ แล้วก็ทิ้งอีกหลายคน การที่คุณภาลณีเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่น่าจะเป็นเพราะความต้องการการตอบสนองทางจิตใจ เนื่องจากคุณภาลณีมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข คุณภาลณีเองก็เคยศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา คุณภาลณีจึงมีเพื่อนทั้งผู้ชายและผู้หญิง ให้ทำคุณภาลณีมีโอกาสเลือกว่าจะคบ

กับผู้ชายหรือผู้หญิงในฐานะแฟน แต่ในที่สุดคุณภานิณีก็เลิกคบกับหญิงรักหญิง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณภานิณี

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณภานิณีมีทัศนคติต่อตนเองว่าทำอะไรให้ดีที่สุด คุณภานิณีจึงทุ่มเทความรักให้กับแฟนค่อนข้างมาก คุณภานิณีไม่สนใจสายตาของคนรอบข้างมากนัก ขอแค่คนที่ตนรัก เขารักตน และเข้าใจตนเท่านั้น เพราะคุณภานิณีคิดว่าสิ่งที่คุณภานิณีเป็นอยู่ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิด ชีวิตในอนาคตจริงๆ แล้วคุณภานิณีอยากอยู่กับแฟนที่เป็นหญิงรักหญิง แต่คุณภานิณีก็ยังหาคนๆ นั้นไม่เจอ แฟนคนปัจจุบันเขาเฉยๆ กับชีวิตในอนาคต เรื่องอยู่ด้วยกันจึงคงเป็นไปได้ยาก คุณภานิณีคงต้องทำใจไว้ก่อน ปัจจุบันคุณภานิณีกับแฟนรักกันอยู่ก็จริง แต่ถ้าชีวิตรักของคุณภานิณีต้องเป็นเหมือนคนโสดที่มีแฟนในบางวันตลอดไป คุณภานิณีเองก็คิดว่าตนคงอดทนไปได้ไม่ตลอดชีวิต คุณภานิณีอยากมีชีวิตรักที่อบอุ่นและมั่นคง แฟนคนปัจจุบันจึงอาจจะไม่ได้เป็นคู่ชีวิตของคุณภานิณีในอนาคตก็เป็นได้ คุณภานิณีอยากมีครอบครัวกับผู้หญิง แต่ไม่เคยคิดเรื่องลูก คิดว่าเอาเรื่องครอบครัวให้รอดก่อนแล้วค่อยคิดเรื่องลูกดีกว่า เพราะครอบครัวย่อมเกิดขึ้นก่อนที่จะมีเรื่องลูก คุณภานิณีตั้งใจจะคบกับหญิงรักหญิงไปเรื่อยๆ ยังไม่เคยมีความคิดเรื่องที่จะคบกับผู้ชายเลย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5: คุณรัชดาภรณ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณรัชดาภรณ์เป็นดี อายุ 25 ปี สถานภาพโสด นิสัยดีพอใช้ ท่าทางขรึม เป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยพูด ชอบแต่งกายง่ายๆ สบายๆ คุณรัชดาภรณ์เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด ครอบครัวของคุณรัชดาภรณ์มีด้วยกันทั้งหมด 7 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชายคนโต พี่สาวคนโต พี่ชายคนรอง พี่สาวคนรอง และคุณรัชดาภรณ์ ต่อมาพี่ชายคนโตแต่งงานจึงย้ายออกไปอยู่บ้านใหม่กับภรรยา พี่ชายของคุณรัชดาภรณ์มีลูกชายและลูกสาวอย่างละหนึ่งคน ปัจจุบันที่บ้านของคุณรัชดาภรณ์จึงมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน พี่สาวคนโต พี่ชายคนรอง และพี่สาวคนรองสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและกำลังทำงานอยู่ทั้งสามคนเช่นเดียวกับคุณรัชดาภรณ์ คุณรัชดาภรณ์เองก็สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและกำลังทำงานอยู่เช่นกัน คุณรัชดาภรณ์เคยศึกษาในโรงเรียนสตรีสมัยอยู่ชั้นมัธยม

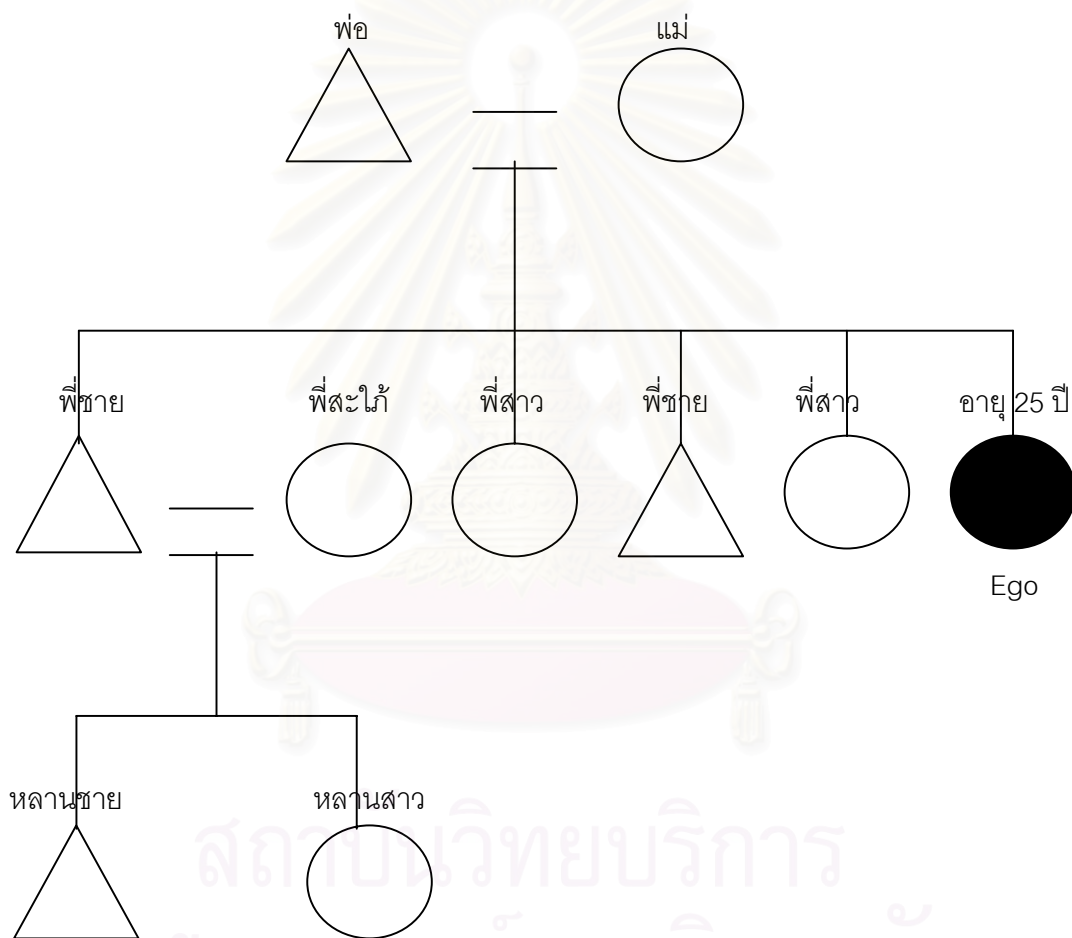
สอบเทียบและเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง คณะนิเทศศาสตร์ หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว คุณ รัชดาภรณ์ก็ได้เข้าทำงานที่บริษัทเอกชนด้านการโฆษณา คุณรัชดาภรณ์ไม่ค่อยมีปัญหาในการทำงานอันเนื่องมาจากการเป็นหญิงรักหญิง ที่มีอยู่บ้างก็เป็นเพราะเพื่อนร่วมงานผู้ชายที่พยายามจีบคุณรัชดาภรณ์เหมือนเพื่อพยายามเอาชนะแฟนซึ่งเป็นทอมของคุณรัชดาภรณ์

คุณรัชดาภรณ์คิดที่จะศึกษาต่อปริญญาโทอยู่บ้างเช่นกัน เพราะคุณรัชดาภรณ์เป็นลูกคนสุดท้อง พ่อแม่จึงอยากให้เรียนสูงๆ เนื่องจากที่ผ่านมามีลูกทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับสูงที่สุดก็คือระดับปริญญาตรี ไม่มีใครยอมศึกษาต่อเลย พ่อแม่จึงตั้งความหวังไว้ที่ตัวคุณรัชดาภรณ์สูงมาก แต่อันที่จริงแล้วคุณรัชดาภรณ์ก็ไม่ค่อยอยากศึกษาต่อนัก เพราะคุณรัชดาภรณ์ขี้เกียจ คุณรัชดาภรณ์อยากทำงานหาเงินมากกว่า ตอนที่คุณรัชดาภรณ์ยังเด็ก พ่อแม่ของคุณรัชดาภรณ์ต้องทำงานอย่างหนักเพื่อเลี้ยงดูลูกทุกคน พ่อถูกโตะขึ้นจนทำงานได้จึงหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัวได้ สภาพการเงินของครอบครัวคุณรัชดาภรณ์จึงดีขึ้นเรื่อยๆ คุณรัชดาภรณ์ขอทางบ้านทำงานก่อนระยะหนึ่งแล้วค่อยศึกษาต่อ ถ้าคุณรัชดาภรณ์เบื่องานคุณรัชดาภรณ์ก็อาจจะรีบลาออกมาศึกษาต่อ แต่ถ้าการงานของคุณ รัชดาภรณ์ก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆคุณรัชดาภรณ์ก็อาจจะยังไม่ศึกษาต่อ เพราะคุณรัชดาภรณ์ไม่ชอบพลาดงานดีไปเช่นกัน

คุณรัชดาภรณ์มีแฟนเป็นผู้หญิงมาตลอด ปัจจุบันคุณรัชดาภรณ์คบอยู่กับแฟนคนที่สอง คุณรัชดาภรณ์มีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่มาก สมัยที่ยังอยู่โรงเรียนสตรีก็มีหญิงรักหญิงมาจีบอยู่เป็นระยะ แต่คุณรัชดาภรณ์ก็เลือกคบด้วยแค่คนเดียว เพราะคุณรัชดาภรณ์ชอบการที่มีคนจำนวนมากมาให้ความสนใจ ถ้าคุณรัชดาภรณ์เลือกคบใครเป็นแฟน ก็เหมือนกับคุณรัชดาภรณ์ได้ผูกมัดตัวเองกับแฟนคนนั้น จะพูดคุยเล่นหรือสนิทกับคนอื่นมากเกินไปก็เกรงใจแฟน อีกประการหนึ่งก็คือคุณรัชดาภรณ์ไม่ค่อยเจอคนที่คุณรัชดาภรณ์ถูกใจในโรงเรียนเลย คุณรัชดาภรณ์คบกับแฟนคนแรกตอนที่อยู่โรงเรียนสตรี ตอนนั้นคุณรัชดาภรณ์อยู่ชั้นมัธยม 4 แฟนของคุณรัชดาภรณ์เป็นนักเรียนใหม่ รู้จักกันได้ไม่กี่สัปดาห์ก็เริ่มคบกัน คบกันได้ประมาณ 2 ปีก็เลิกกัน เพราะคุณรัชดาภรณ์สอบเทียบและลาออกหลังจากเรียนจบชั้นมัธยม 5 แล้วก็ค่อยๆขาดการติดต่อเพราะคุณรัชดาภรณ์ต้องเรียนหนัก แฟนคุณรัชดาภรณ์ก็ต้องเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย พ่อไม่ได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกันบ่อยๆ คุณรัชดาภรณ์ก็เริ่มรู้สึกว่าไม่ค่อยได้คิดถึงแฟนเหมือนเดิม อาจเป็นเพราะความห่างเหินหรือเป็นเพราะไม่ใช่รักแท้ ระยะหนึ่งผ่านไปคุณรัชดาภรณ์จึงขอเลิกกับแฟนคนนี้

คุณรัชดาภรณ์รู้จักกับแฟนคนที่สองซึ่งเป็นแฟนคนปัจจุบันตอนอยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 4 ในระยะแรกเป็นเพื่อนสนิทกันมาตลอด เพราะตอนนั้นแฟนคนนี้ยังคบคนอื่นอยู่ และมีแฟนอีกหลายคน ก่อนที่จะมาคบกับคุณรัชดาภรณ์ จนในที่สุดทั้งคู่ก็เริ่มคบกันเมื่อต้นปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน ชีวิตรักของคุณรัชดาภรณ์ในปัจจุบันค่อนข้างราบรื่น มีทะเลาะกันบ้างเป็นเรื่องปกติ คุณรัชดาภรณ์กับแฟนจะพยายามให้เวลาซึ่งกันและมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่เจอกันนานที่สุดยังไม่เคยเกิน 5 วัน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ในวันธรรมดาคุณรัชดาภรณ์จะตื่นนอนประมาณ 05.30 น. ทุกวัน คุณรัชดาภรณ์ตื่นนอนเช้า เพราะเป็นคนแต่งตัวช้า ใช้เวลาแต่งตัวครั้งละประมาณหนึ่งชั่วโมง และออกจากบ้านตอน 06.30 น. เพื่อไปทำงาน บ้านของคุณรัชดาภรณ์อยู่ไกลจากที่ทำงาน ถ้าคุณรัชดาภรณ์ออกสายรถก็จะติด คุณ

รัชดาภรณ์จึงเลือกที่จะออกจากบ้านแต่เช้า เพราะคุณรัชดาภรณ์ขับรถส่วนตัวไปทำงานเอง คุณรัชดาภรณ์คิดว่า การเสียเวลากับรถติดเป็นชั่วโมงนั้นเป็นการสิ้นเปลืองน้ำมันมาก ทำให้คุณรัชดาภรณ์ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น หลังเลิกงานถ้าคุณรัชดาภรณ์มีงานเยอะคุณรัชดาภรณ์ก็จะอยู่เย็น แต่ก็นานครั้งๆที่คุณรัชดาภรณ์จะยอมอยู่เย็น ส่วนใหญ่พอเลิกงานแล้วคุณรัชดาภรณ์ก็มักจะนัดรับประทานอาหารเย็นกับแฟน วันไหนที่แฟนไม่ว่างคุณรัชดาภรณ์ก็ออกไปสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานบ้าง บางครั้งก็เดินเล่นดูสินค้าตามร้านค้าหรือห้างสรรพสินค้าแล้วค่อยกลับบ้าน หรือไม่ก็กลับบ้านทันทีก็มี วันไหนถ้าคุณรัชดาภรณ์เจอแฟน เมื่อกลับถึงบ้านและทำธุระต่างๆเสร็จแล้วก็เข้านอนทันที ส่วนใหญ่จะประมาณ 22.00 – 23.00 น. แต่วันไหนที่ไม่ได้เจอแฟนก็จะคุยโทรศัพท์กันตอนกลางคืนก่อนนอน คุณรัชดาภรณ์จะพยายามเข้านอนก่อนเที่ยงคืนเสมอ เพราะวันรุ่งขึ้นต้องตื่นไปทำงานแต่เช้า

ในวันหยุด คุณรัชดาภรณ์มักจะใช้เวลาอยู่กับแฟน บางครั้งก็ออกไปข้างนอกกับครอบครัว หรือไม่ก็อยู่บ้าน เมื่อมีเวลาว่างคุณรัชดาภรณ์จะดูภาพยนตร์ ทีวีดีไอ และนอน วันที่คุณรัชดาภรณ์อยู่บ้านคุณรัชดาภรณ์ก็มักจะนอนตื่นสาย เวลาที่คุณรัชดาภรณ์นัดกับแฟนในวันหยุดคุณรัชดาภรณ์ก็มักจะนัดเจอกันตอนสายๆ คือเจอกันแล้วก็ได้เวลารับประทานอาหารกลางวันเลย นานๆครั้งคุณรัชดาภรณ์ถึงจะออกไปเที่ยวพบปะกับเพื่อน ส่วนใหญ่แล้วคุณรัชดาภรณ์มักจะใช้เวลาอยู่กับแฟน หรือไม่ก็อยู่บ้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณรัชดาภรณ์เข้ากันได้ดีกับทุกคนในครอบครัว โดยจะสนิทกับพี่สาวคนรองมากที่สุด คุณรัชดาภรณ์เปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงกับทุกคนที่บ้าน โดยคุณรัชดาภรณ์จะพาแฟนมาแนะนำตัวกับที่บ้าน แต่ไม่บอกว่าคบกันในฐานะอะไร พอที่บ้านเห็นความสนิทสนมที่มีระหว่างคุณรัชดาภรณ์กับแฟนแล้วที่บ้านก็เข้าใจว่าคบกันแบบไหน เมื่อคุณรัชดาภรณ์เห็นว่าที่บ้านพอจะเข้าใจแล้ว คุณรัชดาภรณ์ก็จะค่อยๆเอ่ยถึงแฟนบ่อยๆ คุณรัชดาภรณ์คิดว่า การกระทำเช่นนี้จะช่วยให้ที่บ้านรับทราบเหตุการณ์แบบค่อยเป็นค่อยไป จนในที่สุดเมื่อคุณรัชดาภรณ์เห็นว่ามีโอกาสเหมาะ คุณรัชดาภรณ์ก็บอกทางบ้านตรงๆว่าคุณรัชดาภรณ์มีแฟนเป็นผู้หญิง ทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่า

หรือห้ามไม่ให้คุณรัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิงแต่อย่างใด แต่ทางบ้านก็บอกว่าอันที่จริงแล้วอยากให้คบหากับผู้ชายในฐานะแฟนมากกว่า เพราะการใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายน่าจะเป็นไปได้ยาวนานกว่าการใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิง เพราะคนทั่วไปยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ การมีลูกสืบสกุลก็จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ชายและผู้หญิง พ่อแม่ของคุณรัชดาภรณ์อยากเห็นคุณรัชดาภรณ์มีชีวิตครอบครัวที่มั่นคงในอนาคต แต่ถ้าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่คุณรัชดาภรณ์คิดว่าคุณรัชดาภรณ์ชอบมากที่สุด ทางบ้านก็จะไม่ขัดใจ ถ้าการเป็นหญิงรักหญิงทำให้คุณรัชดาภรณ์รู้สึกไม่ดีขึ้นมาสักวันหนึ่งในอนาคตก็ปรึกษากับทางบ้านได้ ทางบ้านอยากเห็นคุณ รัชดาภรณ์มีความสุขในชีวิตตามสิ่งที่ตนต้องการ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลทำให้คุณ รัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิง

เพื่อน

คุณรัชดาภรณ์มีเพื่อนสนิทที่เป็นทั้งผู้หญิงและหญิงรักหญิงจำนวนมาก การที่คุณรัชดาภรณ์มีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงจำนวนมากนั้น เป็นเพราะคุณรัชดาภรณ์เคยศึกษาอยู่โรงเรียนสตรีจึงคุ้นเคยกับการคบหาเพื่อนผู้หญิง พอเข้ามหาวิทยาลัยมีเพื่อนที่เป็นผู้ชายก็จริง แต่คุณรัชดาภรณ์ก็ยังวางตัวกับเพื่อนผู้ชายไม่ค่อยถูก จะให้ความสนิทสนมมากเกินไปก็ไม่เหมาะสม ถ้าให้ความสนิทสนมมากคุณรัชดาภรณ์ก็เกรงว่าคนอื่นจะมองผิดๆ เพราะคุณรัชดาภรณ์เคยได้รับการสั่งสอนให้รักนวลสงวนตัวกับผู้ชายมาตั้งแต่เด็ก เพื่อนในกลุ่มที่มหาวิทยาลัยก็เพื่อนผู้หญิงทั้งนั้น หลายคนก็มาจากโรงเรียนสตรีเช่นเดียวกันจึงไม่ค่อยมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนผู้ชาย พอมาอยู่ในที่ใหม่จึงคุ้นเคยกับการทำความรู้จักเพื่อนผู้หญิงด้วยกันมากกว่า แฟนหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์แต่ละคนก็เริ่มมาจากความเป็นเพื่อนด้วยกันก่อนทั้งนั้น บางครั้งคุณรัชดาภรณ์ก็รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้นผ่านทางเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงด้วยกันเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลทำให้คุณรัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิง

โรงเรียน

คุณรัชดาภรณ์เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี โรงเรียนสตรีเป็นที่ซึ่งทำให้คุณรัชดาภรณ์ได้รู้จักกับเพื่อนหญิงรักหญิงจำนวนมาก และเป็นที่ยังทำให้คุณรัชดาภรณ์ได้เริ่มคบหากับหญิงรักหญิงในฐานะแฟน คุณรัชดาภรณ์เห็นคู่รักหญิงรักหญิงในโรงเรียน ถึงจะมีแค่ไม่กี่คู่แต่คุณรัชดาภรณ์ก็ยอมรับว่า บางครั้งก็รู้สึกอิจฉาคนที่เขามีความรัก คุณรัชดาภรณ์อยู่ในโรงเรียนสตรีจึงคบหาแต่เพื่อนผู้หญิง

ตลอด คุณรัชดาภรณ์จึงไม่รู้สึกรังเกียจผู้หญิง เมื่อมีคนมาจีบคุณรัชดาภรณ์ คุณรัชดาภรณ์จึงลองคบดู จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์

สื่อมวลชน

คุณรัชดาภรณ์ไม่เคยดูภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือเกี่ยวกับหญิงรักหญิง แม้แต่สื่อที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยทั่วไปคุณรัชดาภรณ์ก็ไม่เคยสนใจ ที่เคยดูอยู่บ้างก็คือพวกกะเทยในละครโทรทัศน์ เวลาที่คุณรัชดาภรณ์เล่นอินเทอร์เน็ต คุณรัชดาภรณ์ก็ไม่ค่อยได้เข้าไปสนทนากับเพื่อนหญิงรักหญิงในอินเทอร์เน็ต คุณรัชดาภรณ์คิดว่าการเสียเงินเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อมาสนทนากับผู้อื่นซึ่งเป็นคนที่ไม่รู้นั้น เป็นการสิ้นเปลืองชั่วโมงอินเทอร์เน็ตอย่างมาก เพราะชั่วโมงอินเทอร์เน็ตคิดกันเป็นชั่วโมง เวลาคุยกับใครถ้าคุยถูกคอเวลาก็จะผ่านไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นคนที่ไม่รู้ว่าจะเชื่อถือได้แค่ไหน เพราะอีกฝ่ายสามารถแนะนำตนว่าเป็นใครก็ได้ ไม่มีการเห็นหน้ากันนอกจากจะแลกเปลี่ยน และคุณรัชดาภรณ์ก็ไม่ค่อยได้เปิดดูเว็บเกี่ยวกับหญิงรักหญิง เพราะคุณรัชดาภรณ์ไม่รู้ว่าจะเปิดเข้าไปดูอะไรดี คุณรัชดาภรณ์ไม่ค่อยชอบการอ่าน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณรัชดาภรณ์ไม่เคยมีคนรักเป็นผู้ชายมาก่อนเลย แฟนของคุณรัชดาภรณ์เป็นผู้หญิงมาตลอด ตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ไม่มีใครเข้ามาจีบคุณรัชดาภรณ์อย่างจริงจังๆเลย คือ นานๆครั้งก็มีผู้ชายพยายามเข้ามาตีสนิทบ้าง แต่พอระยะหนึ่งแล้วเขาก็ค่อยๆเลิกการติดต่อไป ไม่มีใครแสดงตัวว่ากำลังจีบอย่างจริงจังเลย ไม่มีใครพูดแม้แต่จะขอเป็นแฟนด้วย มีแค่คนเดียวเท่านั้นที่เคยลองขอคุณรัชดาภรณ์เป็นแฟน แต่ผู้ชายคนนั้นก็เพื่อนชาวญี่ปุ่นที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตกันได้แค่ไม่กี่เดือน ตอนนั้นคุณรัชดาภรณ์มีแฟนที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว และคุณรัชดาภรณ์ไม่เคยคิดที่จะคบกับผู้ชายเป็นแฟนเลย แต่เพราะเพื่อนคนนี้เป็นเพื่อนที่คุณรัชดาภรณ์ชอบมาก คือคุยกันแล้วเข้ากันได้ดี คุยสนุก คุณรัชดาภรณ์จึงไม่ยากปฏิเสธตรงๆ อีกทั้งคุณรัชดาภรณ์ก็ไม่แน่ใจว่าเขาพูดจริงหรือพูดเล่น คุณรัชดาภรณ์จึงตอบอีเมลล์กลับไปพูดคุยตามปกติโดยไม่พูดถึงเรื่องการที่เขาขอเป็นแฟนเลย หลังจากนั้นเขาก็เริ่มเปลี่ยนไป เขาเริ่มขาดการติดต่อกับคุณรัชดาภรณ์จนเลิกติดต่อกันไปในที่สุดเพราะเขาบอกว่างานยุ่งตลอดและเปลี่ยนที่อยู่อีเมลล์ในที่สุด คุณรัชดาภรณ์ไม่ได้เสียใจที่ปฏิเสธเขา แต่คุณ

รัชดาภรณ์เสียใจที่ขาดเพื่อนดีๆไป อย่างไรก็ตาม บางครั้งเหตุการณ์นี้ก็ทำให้คุณรัชดาภรณ์สงสัยว่าพวกผู้ชายทำความรู้จักกับผู้หญิงเพียงเพราะที่คิดจะจีบเท่านั้นเองหรือ เมื่อเห็นว่าตนจีบผู้หญิงไม่สำเร็จจึงเลิกคบหาติดต่อแม้แต่แบบการเป็นเพื่อนกัน คุณรัชดาภรณ์จึงคิดได้ว่าผู้ชายไม่มีความจริงใจทำให้คุณรัชดาภรณ์ยิ่งไม่อยากคบกับผู้ชายในฐานะคนรักมากขึ้นไปอีก จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณรัชดาภรณ์มองตนเป็นคนธรรมดา คุณรัชดาภรณ์คิดว่าตนก็ไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงที่รักคนต่างเพศ จริงอยู่ที่การเลือกรักฝ่ายตรงข้ามนั้นแตกต่างกัน แต่คุณรัชดาภรณ์ก็มองสภาพจิตใจ ความคิดและทัศนคติต่างๆของตนเป็นเหมือนผู้หญิงธรรมดาทั่วไป จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นไม่มีอิทธิพลทำให้คุณรัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิง เพราะคุณรัชดาภรณ์มองตนเหมือนกับคนอื่น

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณรัชดาภรณ์คิดว่าตนและหญิงรักหญิงคนอื่นๆเป็นคนปกติธรรมดา คุณรัชดาภรณ์ยังยอมรับและเปิดเผยพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตนให้ทุกคนทราบ มีทั้งคนที่ยอมรับและคนที่ไม่ค่อยเห็นด้วย แต่คุณรัชดาภรณ์ก็ไม่สนใจคนที่ไม่เห็นด้วย คุณรัชดาภรณ์คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด ถึงทุกคนจะคัดค้านแต่คุณรัชดาภรณ์ก็จะยังทำตามหัวใจของตนโดยรักกับผู้หญิงต่อไป จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมี อิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์

ความต้องการทางจิตใจ

คุณรัชดาภรณ์คิดที่จะคบกับผู้หญิงโดยเริ่มจากเห็นว่าเข้ากันได้ดี ชอบซึ่งกันและกัน จึงเริ่มคบกัน คุณรัชดาภรณ์ไม่ได้คิดที่จะคบกับผู้หญิงเพราะผิดหวังในความรักจากผู้ชาย ทางบ้านไม่รักหรือต้องการเรียกร้องความสนใจจากใคร การที่คุณรัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิงจึงไม่ได้เป็นเพราะคุณรัชดาภรณ์ต้องการตอบสนองความต้องการทางจิตใจแต่อย่างใด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัชดาภรณ์

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ปัจจุบันคุณรัชดาภรณ์ทำงานบริษัทเอกชน ในอนาคตคุณรัชดาภรณ์อยากมีธุรกิจของตนเอง และศึกษาต่อปริญญาโท คุณรัชดาภรณ์รู้สึกว่าการเป็นลูกจ้างเป็นสิ่งลำบาก เพราะบางครั้งก็มีปัญหากับเจ้านาย บางครั้งก็ต้องทำงานล่วงเวลาจนเหนื่อย เงินเดือนก็ไม่มากเท่าที่ควร คุณรัชดาภรณ์จึงอยากเปิดร้านของตัวเอง แต่คุณรัชดาภรณ์ก็ยังไม่มีความคิดดีๆเกี่ยวกับธุรกิจเลย อีกทั้งเงินลงทุนก็ยังไม่ี้อีกด้วย เคยคิดจะร่วมลงทุนกับเพื่อนเปิดร้านขายเสื้อผ้าแต่ก็ต้องใช้เงินลงทุนเยอะ และมีความเสี่ยง ดังนั้นธุรกิจส่วนตัวของคุณรัชดาภรณ์จึงยังคงเป็นแค่ความฝัน

ด้านการเปิดเผยตนนั้น คุณรัชดาภรณ์บอกเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงแก่ทุกคนที่รู้จักทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่ทำงาน คุณรัชดาภรณ์บอกเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงกับเพื่อนสนิททุกคน โดยส่วนใหญ่แล้วคุณรัชดาภรณ์จะเปิดเผยตนว่าเป็นหญิงรักหญิงแบบอ้อมๆ โดยการพูดถึงแฟนหรือแนะนำแฟนให้รู้จัก คุณรัชดาภรณ์จะไม่บอกว่าตนเป็นหญิงรักหญิงออกมาตรงๆ เพราะคุณรัชดาภรณ์คิดว่าสิ่งที่ตนเป็นก็เป็นสิ่งที่ปกติ ถ้าเราเที่ยวบอกใครไปทั่วตอนที่ทำความรู้จักกัน หรืออยู่เฉยๆก็บอกก็จะเหมือนกับเราคิดว่าเราเป็นผู้ผิดปกติหรือทำอะไรไม่ดีจึงได้รับเปิดเผยตนขนาดนั้น คุณรัชดาภรณ์จึงทำตัวเฉยๆแล้วค่อยๆถึงแฟนซึ่งเป็นผู้หญิงในเวลาอันควร เพียงเท่านี้ทุกคนก็จะเข้าใจในตัวคุณรัชดาภรณ์ คุณรัชดาภรณ์คิดว่าทอมนิสัยดีและน่าคบด้วยมากกว่าผู้ชาย คุณรัชดาภรณ์อยากมีครอบครัวกับผู้หญิงในอนาคต แต่คุณรัชดาภรณ์ก็ไม่ทราบว่าจะยอมให้คุณรัชดาภรณ์มีครอบครัวอยู่กับผู้หญิงหรือไม่ และก็ไม่ทราบว่าทางบ้านของอีกฝ่ายจะยินยอมด้วยหรือไม่ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมคุณรัชดาภรณ์ก็คงจะคบไปมาหาสู่ต่อไปเรื่อยๆ แต่คุณรัชดาภรณ์ก็คิดเอาไว้เช่นกันว่า ถ้าทางบ้านของทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมเรื่องการมีครอบครัว คุณรัชดาภรณ์อาจจะย้ายออกไปเช่าห้องอยู่กับแฟนก็เป็นได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6: คุณจินดาพร (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณจินดาพรเป็นดี อายุ 25 ปี สถานภาพโสด ทำทางห้าวๆ เป็นคนผอม ค่อนข้างสูง ผิวค่อนข้างคล้ำ ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น คุณจินดาพรมีพี่สาว 1 คน และน้องชาย 1 คน คุณจินดาพร

เป็นลูกคนกลาง ในครอบครัวของคุณจินดาพรมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ แม่ ย่า พี่สาว คุณจินดาพร และน้องชาย ต่อมาเมื่อพี่สาวของคุณจินดาพรแต่งงาน พี่สาวของคุณจินดาพรจึงย้ายออกไปอยู่บ้านเดียวกับสามีและมีลูกชาย 1 คน พี่สาวจะมาเยี่ยมที่บ้านพร้อมกับสามีและลูกทุก 3 – 4 เดือน ปัจจุบันครอบครัวของคุณจินดาพรจึงมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน

คุณจินดาพรสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะเศรษฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง ปัจจุบันคุณจินดาพรทำงานอยู่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง กับเพื่อนร่วมงานก็ไม่ค่อยมีปัญหาเมื่อพวกเขาทราบว่าคุณจินดาพรเป็นหญิงรักหญิง แต่เจ้านายของคุณจินดาพรไม่ค่อยพอใจนัก บางครั้งคุณจินดาพรก็รู้สึกเหมือนโดนเจ้านายกลั่นแกล้ง คุณจินดาพรเคยได้ยินมาว่าลูกสาวของเจ้านายที่บริษัทก็เป็นหญิงรักหญิง ซึ่งเจ้านายไม่พอใจและคัดค้านมาก เมื่อเจ้านายเห็นคุณจินดาพรก็เป็นหญิงรักหญิงจึงเกิดความไม่พอใจตามมา

คุณจินดาพรคิดที่จะศึกษาต่อเช่นกัน เพราะคุณจินดาพรเห็นว่าปัจจุบันการศึกษาในระดับที่สูงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงาน ปัจจุบันใครๆเขาก็สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีกันทั้งนั้น ปริญญาตรีจึงกลายเป็นสิ่งธรรมดาไปแล้ว การแข่งขันจึงสูง อัตราเงินเดือนเริ่มต้นก็ไม่ได้สูงมากมายนัก คุณจินดาพรอยากไปศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศ คุณจินดาพรคิดว่าการไปศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศนั้นน่าจะง่ายและสำเร็จการศึกษาเร็วกว่าที่ประเทศไทย เพราะคุณจินดาพรมีเพื่อนที่ศึกษาต่อปริญญาโทในประเทศไทย เพื่อนของคุณจินดาพรไม่มีใครสำเร็จการศึกษาในเวลาสองปีตามหลักสูตรเลย เพื่อนทุกคนและเพื่อนของเพื่อนคุณจินดาพรที่ศึกษาปริญญาโทในประเทศไทยนั้นใช้เวลาศึกษา 3 – 4 ปีกันทุกคน คุณจินดาพรจึงเข้าใจว่าการศึกษาปริญญาโทที่ประเทศไทยนั้นยาก และใช้เวลามากกว่าการศึกษาปริญญาโทที่ต่างประเทศ คุณจินดาพรจึงทำงานเก็บเงินและมองหาทุนเพื่อใช้สำหรับศึกษาต่ออยู่

คุณจินดาพรเคยศึกษาที่โรงเรียนสตรีมาก่อน คุณจินดาพรเคยคบกับหญิงรักหญิงหลายคน แต่ที่คุณจินดาพรยอมรับว่าเป็นแฟนนั้นมีแค่ 2 คน คือเป็นคนที่คุณจินดาพรรักจริงจังและมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยเท่านั้น ถึงแม้จะเป็นคนที่คุณจินดาพรเคยกอดเคยจูบกันแต่คุณจินดาพรก็绝不会ยอมรับเป็นแฟน เพราะคุณจินดาพรจะคบด้วยแค่ระยะหนึ่งแล้วก็เปลี่ยนคน ช่วงที่คุณจินดาพรมีแฟนคุณจินดาพรก็ยังแอบนัดเที่ยวกับคนอื่นอยู่บ้าง แต่ก็แค่ประเดี๋ยวประด๋าว แค่ระยะหนึ่งคุณจินดาพรก็จะเลิกโดยการเปลี่ยนคน บางระยะก็จะมีแค่แฟนคนเดียวเท่านั้น

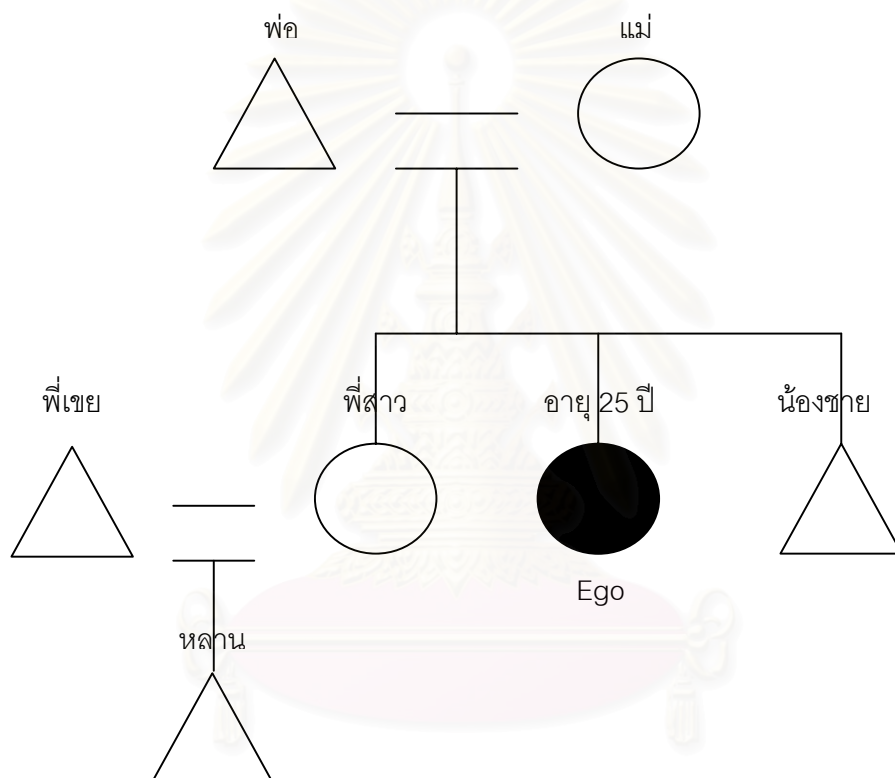
แฟนคนแรกของคุณจินดาพรไม่ได้เป็นความรักครั้งแรกของคุณจินดาพร คุณจินดาพรมีความรักครั้งแรกตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยม 3 เป็นความรักชอบพอกันกับรุ่นพี่หญิงรักหญิงที่โรงเรียน แต่สำหรับคุณจินดาพรแล้วก็เป็นเหมือนรุ่นพี่ที่สนิทกันเกินธรรมดา คือมีการเอาใจกันแบบแฟน เขียนจดหมายรักถึงกัน ให้ของขวัญกันตามโอกาสพิเศษต่างๆ หรือให้เมื่อไม่มีโอกาสพิเศษก็มี แต่เนื่องด้วยตอนที่คบกันนั้นรุ่นพี่คนนี้อยู่ชั้นมัธยม 6 พอรุ่นพี่คนนี้เรียนจบก็ต้องเข้ามหาวิทยาลัย ต่อมาจึงต้องเลิกกันโดยปริยาย

ปัจจุบันนี้คุณจินดาพรก็ยังดีใจที่ได้รู้จักกับรุ่นพี่คนนี้ คือตอนที่คุณจินดาพรยังเด็กนั้น คุณจินดาพรเป็นคนเจี๊ยบๆ ไม่ค่อยพูดไม่ค่อยจา คุณจินดาพรจะพูดคุยแค่กับคนที่คุณจินดาพรสนิทด้วยมากๆ คนไหนที่คุณจินดาพรไม่สนิทด้วยคุณจินดาพรจะไม่ค่อยกล้าคุยด้วย คุณจินดาพรยังไม่ค่อยคุยโทรศัพท์กับเพื่อนๆ นานๆ จะโทรคุยกับเพื่อนสักครั้ง ส่วนใหญ่มักจะเป็นการโทรคุยเรื่องการบ้าน แต่พอคุณจินดาพรเริ่มมีความรักกับรุ่นพี่คนนี้ คุณจินดาพรก็กล้าที่จะพูดคุยมากขึ้น จากตอนแรกที่เวลาจะโทรหารุ่นพี่ คุณจินดาพรจะเขียนร่างหัวข้อที่จะพูดคุยไว้คอยดูตอนคุย เพราะคุณจินดาพรก็ 'ไม่รู้จะโทรไปคุยด้วยเรื่องอะไรดี' ต่อมาคุณจินดาพรก็ค่อยๆ คุยโทรศัพท์เก่งขึ้น จนกลายเป็นคนคุยเก่งกว่าตอนเด็กมาก คุณจินดาพรจึงรู้สึกดีใจที่รุ่นพี่คนนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้ชีวิตของคุณจินดาพรดีขึ้น หลังจากนั้นคุณจินดาพรก็ให้ความสนิทสนมกับหญิงรักหญิงคนอื่นในโรงเรียนไปทั่ว ทั้งรุ่นน้อง เพื่อน และรุ่นพี่ เพราะคุณจินดาพรเห็นหญิงรักหญิงหลายคนเป็นที่รู้จักและนิยมในหมู่นักเรียนด้วยกัน คุณจินดาพรจึงอยากเด่นอยากดังอย่างนั้นบ้าง คุณจินดาพรจึงทำตัวเป็นมิตรเข้ากับคนอื่นได้ง่ายขึ้น ทำความรู้จักกับคนอื่นเก่งขึ้น จนคุณจินดาพรกลายเป็นที่รู้จักในโรงเรียนไปทั่ว

คุณจินดาพรเริ่มคบกับแฟนคนแรกตอนที่อยู่ชั้นมัธยม 5 แฟนคนนี้เป็นพี่ของเพื่อนสนิทที่โรงเรียน เพื่อนคนนี้ก็ไม่ได้ต่อว่าหรือไม่เห็นด้วยกับการที่ทั้งสองคนคบกัน คบกันได้ประมาณ 2 ปีก็เลิกกัน เพราะพอคุณจินดาพรเข้ามหาวิทยาลัย คุณจินดาพรก็พบเจอคนใหม่ๆ มากมาย แฟนของคุณจินดาพรก็หมดความอดทนที่เห็นคุณจินดาพรสนิทกับหญิงรักหญิงมากหน้าหลายตา อีกทั้งคุณจินดาพรยังแอบไปเที่ยวกับทอมคนอื่นอีกหลายคนหลายหน ถึงแม้ว่าคุณจินดาพรบอกว่าแค่เป็นเพื่อนที่ออกไปเที่ยวด้วยกันเฉยๆ คุณจินดาพรไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่านั้น แต่แฟนคุณจินดาพรก็ छोเล็กในที่สุด

ปัจจุบันคุณจินดาพรมีแฟนซึ่งเป็นหญิงรักหญิงคบกันมาเกือบ 2 ปีแล้ว ทั้งคู่รู้จักกันจากการพบกันในโลกอินเทอร์เน็ตที่ทั้งคู่ทำงานอยู่ แต่ทั้งคู่ทำงานคนละบริษัทกัน พอทั้งคู่เห็นกันบ่อยๆจึงเริ่มทำความรู้จักกัน เริ่มนัดเที่ยวด้วยกัน จนตัดสินใจคบกันในที่สุด เนื่องจากทั้งคู่ทำงานที่ตึกเดียวกันจึงได้เจอกันแทบทุกวัน มีบางวันที่ไม่ได้เจอเพราะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งติดงานบ้าง และเนื่องด้วยทั้งคู่ทำงานที่ตึกเดียวกัน คุณจินดาพรจึงทำตัวเจ้าชู้เหมือนแต่ก่อนไม่ค่อยได้

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณจินดาพรทำงานเต็มเวลาดังแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และทำงานครึ่งวันในวันเสาร์ วันอาทิตย์เป็นวันหยุด คุณจินดาพรจะตื่นนอนตอน 06.00 น. และออกจากบ้านประมาณ 07.00 น. เนื่องด้วยคุณจินดาพรกับแฟนทำงานอยู่ตึกเดียวกัน คุณจินดาพรจึงไปเดินเที่ยวและรับประทานอาหารเย็นก่อนกลับบ้านด้วยกันเกือบทุกวัน ยกเว้นเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งติดงานจนมาตามนัดหลังเลิกงานไม่ได้ คุณจินดาพรจะกลับบ้านประมาณ 20.00 – 21.00 น. คุณจินดาพรจะอาบน้ำ ดูโทรทัศน์

และเข้านอน ส่วนใหญ่แล้วจะเข้านอนเวลาประมาณ 23.00 – 24.00 น. คุณจินดาพรไม่อยากนอน ตึกมากเพราะเกรงว่าตื่นนอนตอนเช้าแล้วหน้าตาจะโทรมหรือมีรอยคล้ำใต้ดวงตา

ในวันเสาร์ คุณจินดาพรจะออกจากบ้านไปทำงานเวลาประมาณ 07.45 น. เพราะวันเสาร์ เป็นวันหยุด คนไม่เยอะเหมือนวันธรรมดา คุณจินดาพรทำงานเสาร์วันเสาร์ หลังเลิกงานก็อาจจะ กลับบ้านทันที ไปพบปะเพื่อนๆ หรือนัดเจอกับแฟน ส่วนวันอาทิตย์นั้นเป็นวันพักผ่อนของคุณ จินดาพร คุณจินดาพรไม่ค่อยนัดเจอกับแฟนในวันนี้เพราะเจอกันมาทุกวันแล้ว คุณจินดาพรมักจะไป เทียวกับเพื่อนในวันนี้ นานๆครั้งก็จะออกไปข้างนอกกับพ่อแม่บ้าง ถ้าคุณจินดาพรอยู่บ้าน คุณ จินดาพรมักจะใช้เวลาวางไปกับการอ่านการ์ตูน วายน้ำที่สระว่ายน้ำของสโมสรหมู่บ้าน คิวโทรศัพท์ และดูโทรทัศน์

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของคุณจินดาพรเป็นไปด้วยดี คุณจินดาพรสนิทกับย่า เพราะตั้งแต่เด็ก พ่อแม่ของคุณจินดาพรจะออกไปทำงานนอกบ้าน กลับบ้านก็เย็นถึงค่ำ ย่าจึงเป็น ผู้ดูแลคุณจินดาพรและพี่น้องมาตั้งแต่เด็ก โดยเฉพาะช่วงปิดเทอม คุณจินดาพรและพี่น้องก็ต้องอยู่ บ้านกับย่า ทั้งสามคนจึงค่อนข้างที่จะสนิทกับย่า พอถึงวันหยุด พ่อแม่ของคุณจินดาพรก็มักจะพา คุณจินดาพรและพี่น้องออกไปเที่ยวข้างนอก สำหรับพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้น คุณจินดาพรเปิดเผย กับทางบ้านตั้งแต่ตอนอยู่โรงเรียนสตรี เนื่องจากช่วงที่คุณจินดาพรลองคบหาดูใจกับหญิงรักหญิงคน อื่นนั้น คุณจินดาพรก็ได้รับของขวัญมากมายชิ้น คุณจินดาพรก็ได้บอกทางบ้านเรื่อง ของขวัญ จนเมื่อคุณจินดาพรได้รับช่อดอกไม้ คุณจินดาพรจึงจำเป็นต้องบอกกับทางบ้านว่าหญิงรัก หญิงที่โรงเรียนให้มา ทางบ้านจึงทราบความจริงตั้งแต่บัดนั้น แต่ทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่าอะไร ตอนแรก พ่อแม่ของคุณจินดาพรก็ดูงงและตกใจ แต่ก็ไม่ได้ห้ามหรือต่อว่าอะไร เพียงแต่คอยถามเกี่ยวกับคู่ควง หญิงรักหญิงของคุณจินดาพรอยู่เป็นระยะ พ่อแม่ยังเคยบอกให้คุณจินดาพรชวนแฟนมารับประทาน อาหารที่บ้านในวันหยุดด้วย ซึ่งคุณจินดาพรคิดว่าน่าจะเป็นเพราะพ่อแม่อยากให้เกิดพฤติกรรมของคุณ จินดาพรอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ มากกว่าอยากจะทำให้แฟนของคุณจินดาพรมาเที่ยวที่บ้านจริงๆ จึง กล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

เพื่อน

คุณจินดาพรรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงจากในโรงเรียนและการแนะนำของเพื่อน เพื่อนที่คุณจินดาพรสนิทสนมส่วนใหญ่เป็นหญิงรักหญิง การที่คุณจินดาพรมีเพื่อนหญิงรักหญิงมากมีส่วนทำให้คุณจินดาพรคุ้นเคยกับพฤติกรรมหญิงรักหญิง เพราะเพื่อนเป็นสภาพแวดล้อมรอบตัวคุณจินดาพรอย่างหนึ่ง การที่คุณจินดาพรเห็นแต่คู่รักหญิงรักหญิงในโรงเรียน ซึ่งเพื่อนของคุณจินดาพรหลายคนก็รวมอยู่ในนั้นด้วยเช่นกัน คุณจินดาพรจึงเห็นว่าพฤติกรรมนี้เป็นเรื่องปกติ เมื่อคุณจินดาพรเห็นเพื่อนที่มีคนรักเป็นหญิงรักหญิงแสดงความรักต่อกัน เช่น การโอบกอด การหอมแก้ม เป็นต้น คุณจินดาพรก็รู้สึกว่าการกระทำนั้นก็ให้ความอบอุ่นใจเช่นเดียวกัน ในปัจจุบันนี้เพื่อนสนิทของคุณจินดาพรหลายคนก็เป็นหญิงรักหญิง จึงกล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

โรงเรียน

คุณจินดาพรเคยอยู่โรงเรียนสตรี โรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพรในแง่ที่ทำให้คุณจินดาพรมีสภาพแวดล้อมที่มีแต่ผู้หญิง ทำให้คุณจินดาพรคุ้นเคยกับการคบหาใช้เวลาไปกับเพื่อนผู้หญิง คุณจินดาพรเห็นคู่รักหญิงรักหญิงในโรงเรียนหลายคู่ คุณจินดาพรคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงในโรงเรียนเหมือนเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่ง ตอนที่คุณจินดาพรสนใจหญิงรักหญิงในโรงเรียนนั้น เริ่มแรกมาจากการที่คุณจินดาพรเห็นมีรุ่นพี่มาจีบเพื่อน คุณจินดาพรก็ทราบดีว่าโดยทั่วไปแล้วผู้หญิงต้องรักกับผู้ชาย แต่พอคุณจินดาพรเห็นคู่รักหญิงรักหญิงในโรงเรียนนานขึ้น คุณจินดาพรก็คุ้นเคย คุณจินดาพรคิดว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ทางสังคมที่ไม่ใหญ่โตมาก การเป็นหญิงรักหญิงในโรงเรียนสตรีล้วนก็ไม่มีเพื่อนคนไหนคัดค้าน สำหรับคุณจินดาพรแล้ว การเป็นหญิงรักหญิงในโรงเรียนจึงเป็นเหมือนแฟชั่น จึงกล่าวได้ว่าปัจจุบันโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

สื่อมวลชน

คุณจินดาพรไม่เคยอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณจินดาพรจำได้ว่าเมื่อตอนเด็กเคยอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงอยู่หนึ่งเล่ม แต่ตอนนี้ก็จำเนื้อหาไม่ได้แล้ว

ทางด้านดาราที่เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น คุณจินดาพรรับรู้ข่าวบ้างเมื่อคุณจินดาพรเห็นพวกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่มีชื่อเสียง คุณจินดาพรก็รู้สึกยินดีไปกับเขาด้วยที่ได้กลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง คุณจินดาพรเห็นมีบุคคลเหล่านี้ในวงการมากขึ้นทุกวัน แต่คุณจินดาพรก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะคุณจินดาพรไม่ได้เป็นคนคลั่งไคล้ดารายอยู่แล้ว จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยสี่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณจินดาพรไม่เคยมีคนรักที่เป็นผู้ชายเลย เคยมีผู้ชายมาจีบคุณจินดาพรบ้าง เมื่อตอนที่คุณจินดาพรเรียนมหาวิทยาลัยก็มีมาจีบประมาณ 2 – 3 คน ตอนที่เข้าทำงานช่วงแรกก็มีผู้ชายในบริษัทคนสองคนให้ความสนใจคุณจินดาพรบ้าง แต่พอคุณจินดาพรแสดงความสนใจในแฟนคนปัจจุบันผู้ชายเหล่านั้นก็เลิกให้ความสนใจ คุณจินดาพรจึงไม่เคยผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณจินดาพรมองตนเป็นคนธรรมดา คุณจินดาพรเป็นดีก็เป็นผู้หญิงธรรมดา ทอมถึงจะรักผู้หญิงด้วยกันแต่คุณจินดาพรก็คิดว่าทอมก็เป็นผู้หญิงธรรมดาเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าคนอื่นจะมองว่าหญิงรักหญิงแตกต่างไปจากคนทั่วไปเนื่องด้วยรสนิยมทางเพศ แต่คุณจินดาพรก็คิดว่าถึงตนจะเป็นหญิงรักหญิงแต่ตนก็มีความเป็นคนเหมือนกับคนอื่น คุณจินดาพรคิดว่าความรักกับบุคคลเพศเดียวกันไม่ได้ทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างไปจากบุคคลอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณจินดาพรคิดว่าความรักที่เรารักใครสักคนและคนนั้นรักเราตอบเป็นสิ่งที่ดี ยิ่งถ้าฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้หญิงเหมือนกันก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าความรักอันนี้ยิ่งใหญ่เพียงใด เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่าคนทั่วไปในสังคมย่อมมีการเลือกคู่กับเพศตรงข้าม ดังนั้นถ้าอีกฝ่ายเป็นเพศเดียวกันจึงน่าจะเป็นรักแท้มากกว่า ผู้ชายในปัจจุบันก็ไม่ได้ดีอะไรมากนัก ผู้ชายชอบใช้ความรุนแรง ไม่ใส่ใจไม่เข้าใจความรู้สึก

ของผู้หญิงอย่างแท้จริง เพราะเป็นบุคคลต่างเพศกัน บุคคลเพศเดียวกันจึงเข้าใจกันได้ดีกว่า และรักกันอย่างบริสุทธิ์ใจมากกว่า การที่เราจะรักใคร่นั้นก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่ตัดสินใจได้ว่าถูกหรือผิด เพราะความรักเป็นเรื่องของความรู้สึก เป็นสิ่งที่ห้ามหรือบังคับกันไม่ได้ ดังนั้นการที่รักผู้หญิงด้วยกันจึงเป็นเรื่องที่ไม่แปลกแต่อย่างใด จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

ความต้องการทางจิตใจ

คุณจินดาพรยอมรับว่าเมื่อตอนที่คุณจินดาพรอยู่ในโรงเรียนสตรีนั้น คุณจินดาพรมองพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นเหมือนแฟชั่นอย่างหนึ่ง คือมองไปทางไหนก็เห็นคนนิยมทำตาม เหมือนอย่างแฟชั่นเสื้อ ที่บางครั้งเรารู้ดีว่าแฟชั่นเสื้อแบบนี้ไม่เหมาะกับคนรูปร่างอย่างเรา แต่เราก็ยังอยากใส่เพราะเราเห็นคนอื่นใส่แล้วเขาดูดี แบบเสื้อสวย มีแต่คนเขาใส่กันอย่างนี้ เราจึงอยากทำตามเหมือนกับการที่คุณจินดาพรเริ่มคบกับหญิงรักหญิง หญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอมบางคนในโรงเรียนจะเป็นที่รู้จักไปทั่ว ซึ่งเป็นเพราะความหล่อ ความสามารถในการเล่นกีฬา ความที่สามารถพูดจาเข้ากับคนอื่นได้ง่าย เป็นต้น เมื่อคุณจินดาพรเห็นสิ่งต่างๆเหล่านี้ คุณจินดาพรจึงรู้สึกคุ้นเคยและอยากลองคบกับหญิงรักหญิงแบบสนิทสนมคุยบ้าง ดังนั้น การที่คุณจินดาพรเป็นหญิงรักหญิงจึงเป็นการตอบสนองต่อความต้องการทางจิตใจในด้านที่ต้องการความรักความนิยมชมชอบจากคนรอบข้าง เป็นความรู้สึกอยากลองเพราะเห็นคนรอบข้างเขาทำกัน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ในอนาคตคุณจินดาพรอยากศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศ คุณจินดาพรอยากเก็บเงินศึกษาต่อเองหรือไม่ก็หาทุน เพราะคุณจินดาพรไม่ชอบรบกวนเงินพ่อแม่ แต่คุณจินดาพรก็ทราบดีว่าการทำงานเก็บเงินเพื่อไปเรียนต่อต่างประเทศนั้นยากและใช้เวลา เพราะคุณจินดาพรเองก็เป็นคนชอบเดินเที่ยวซื้อของอยู่เป็นประจำ จึงไม่ค่อยมีเงินเก็บมาก อย่างไรก็ตาม คุณจินดาพรคิดว่าถ้าไม่ได้ไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ คุณจินดาพรก็อยากเปิดร้านอาหารร่วมกับเพื่อน ที่ผ่านมากุณจินดาพรอยากลองเปิดร้านร่วมกับเพื่อนแถวสยามสแควร์ แต่ว่าการเปิดร้านในทำเลเช่นนั้นจะต้องใช้เงินลงทุนมาก และมีความเสี่ยงต่อการขาดทุนสูงเช่นกัน

คุณจินดาพรอยากมีครอบครัวในอนาคต แต่คุณจินดาพรก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะสามารถมีครอบครัวกับผู้หญิงได้แน่นอนหรือไม่ เพราะคุณจินดาพรทราบดีว่าการที่สังคมยอมรับเรื่องผู้หญิงรักหญิงคบหากันกับการยอมรับหญิงรักหญิงที่แต่งงานกันนั้นต่างกัน คุณจินดาพรก็ไม่แน่ใจว่าในอนาคตคุณจินดาพรจะเปลี่ยนใจไปรักผู้ชายหรือไม่ เพราะบางครั้งคุณจินดาพรก็เกือบหลวมตัวไปกับการที่ผู้ชายมาจีบเหมือนกัน อนาคตจึงยังเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน แต่ที่แน่นอนก็คือคุณจินดาพรคงจะไม่แต่งงานกับหญิงรักหญิง เพราะเป็นเรื่องใหญ่เกินไป อย่างมากก็แค่เช่าห้องอาศัยอยู่ด้วยกัน

คุณจินดาพรเปิดเผยความเป็นหญิงรักหญิงกับทางบ้านซึ่งทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่าอะไร เพื่อนของคุณจินดาพรก็ไม่ได้คัดค้านแต่อย่างใด แต่เจ้านายของที่ทำงานไม่ค่อยชอบนักที่เห็นคุณจินดาพรคบกับแฟนที่เป็นทอม ซึ่งบางครั้งคุณจินดาพรก็เกรงว่าจะเป็นที่อุปสรรคต่อหน้าที่การงานเช่นกัน ชีวิตหญิงรักหญิงของคุณจินดาพรจึงมีอุปสรรคอยู่บ้าง แต่คุณจินดาพรก็พยายามไม่สนใจกับสายตาของคนภายนอก เพราะคุณจินดาพรถือว่าความรักเป็นเรื่องส่วนตัว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7: คุณสุนิศา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณสุนิศาเป็นดี อายุ 26 ปี สถานภาพโสด เป็นคนตัวเล็ก ผอม เตี้ย สีผิวปานกลาง ไม่ถึงกับมีผิวสีขาวหรือสีคล้ำ ใบหน้ามีแผลเป็นที่เกิดจากสิวและมีสิวก่อนข้างเยอะ แต่ก็เป็นคนที่มีหน้าตาดีค่อนข้างใช้ได้ ชอบแต่งกายเรียบง่ายโดยใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ คุณสุนิศาเป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด มีพี่น้อง 4 คน เป็นผู้ชาย 1 คน ผู้หญิง 3 คน ในครอบครัวของคุณสุนิศาประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่สาวสองคน คุณสุนิศา น้องชาย และน้องสาว แม่ของคุณสุนิศาเสียชีวิตไปเมื่อคุณสุนิศา มีอายุได้ 17 ปี พี่สาวคนโตแต่งงานและย้ายไปอยู่ที่บ้านของสามี มีลูกสองคนเป็นลูกชายหนึ่งคน และลูกสาวหนึ่งคน ปัจจุบันครอบครัวของคุณสุนิศาจึงมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน หลังจากที่พ่อของคุณสุนิศาเกษียณก็เปิดร้านก๋วยเตี๋ยวเพื่อหารายได้ต่อไป

คุณสุนิศาสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ปัจจุบันคุณสุนิศาทำงานบริษัทเอกชนเป็นพนักงานบัญชี มีเพื่อนที่ทำงานแต่ไม่มีใครทราบว่าคุณสุนิศาเป็นหญิงรักหญิง ซึ่งเป็นแค่เพื่อนที่สนิทเท่านั้น

เนื่องจากไม่ค่อยมีใครที่ทำงานทราบเรื่องการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา คุณสุนิศาจึงไม่มีปัญหาอะไรในที่ทำงานอันเนื่องมาจากการเป็นหญิงรักหญิง คุณสุนิศาคิดอยู่เช่นกันว่าถ้าระดับการศึกษาของคุณสุนิศาสูงกว่าปัจจุบัน เงินเดือนของคุณสุนิสาก็น่าจะสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ที่นี่ เพราะทุกวันนี้ระดับเงินเดือนจะขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาด้วย ปัจจุบันหลายคนเริ่มคิดกันว่าแค่ปริญญาตรีเดี๋ยวนี้ไม่พอควรเรียนอย่างน้อยปริญญาโท แต่คุณสุนิสาก็รู้จักเพื่อนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วใช้เวลานานในการหางานด้วยเช่นกัน เพราะเดี๋ยวนี้บริษัทหลายแห่งต้องการผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานหลายปี เพื่อนของคุณสุนิศาซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีก็ศึกษาปริญญาโทต่อทันที พอสำเร็จการศึกษาแล้วหางานทำจึงเป็นผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ทำงาน ทำให้หางานทำได้ยากขึ้น แต่พอเพื่อนหางานได้ก็ได้เงินเดือนเริ่มต้นที่สูงกว่าของคุณสุนิศาอย่างมาก อย่างไรก็ตาม คุณสุนิสาก็ไม่คิดที่จะศึกษาต่อ เพราะคุณสุนิศาอายุเกือบจะ 30 ปี เข้าไปแล้ว คุณสุนิศาคิดว่าอายุตอนนี้น่าจะทำงานมากกว่าเรียน ทางบ้านของคุณสุนิศาเองก็ไม่ได้ร่ำรวยอะไร คุณสุนิศาที่มีพี่น้องหลายคน พ่อแม่จึงต้องส่งเสียเพื่อให้ลูกเรียนต่อด้วยเงินจำนวนมาก คุณสุนิศาคิดว่าระดับการศึกษาของคุณสุนิสาก็สูงมากแล้วในระดับหนึ่ง สูงกว่าหลายคนที่ไม่มีโอกาสเรียน คุณสุนิศาจึงตั้งใจทำงานเก็บเงินสร้างฐานะต่อไปเรื่อยๆ และนำเงินนั้นมาแบ่งเบาภาระให้กับครอบครัว

ปัจจุบันคุณสุนิศาไม่มีแฟน คุณสุนิศาเคยมีแฟนที่เป็นหญิงรักหญิงมาแล้ว 2 คน เป็นแฟนผู้ชาย 2 คน คุณสุนิศาคบกับแฟนคนแรกซึ่งเป็นผู้ชายตอนเรียนอยู่ ปวช. ปีแรก ตอนนั้นคุณสุนิศายังไม่รู้ว่าความรักเป็นอย่างไร แต่พอผู้ชายคนนี้ให้ความสนิทสนมใกล้ชิดเป็นพิเศษ ซื่อหาสิ่งต่างๆ มาให้คุณสุนิศาอยู่เป็นประจำ คุณสุนิศาจึงเริ่มคิดว่าเขาเป็นคนดี เพราะเป็นผู้ให้เสมอมา แฟนของคุณสุนิศาคนนี้จีบคุณสุนิศาอยู่ได้ประมาณเกือบสองเดือน คุณสุนิสาก็ตกลงคบด้วย คบกันได้ไม่ถึงหนึ่งเดือนคุณสุนิสาก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนคนหนึ่งที่ห้องเช่าของแฟน แฟนของคุณสุนิศาเป็นคนต่างจังหวัดจึงเข้ามาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โดยเช่าหอพักอยู่กับเพื่อนที่มาจากต่างจังหวัดด้วยกัน หลังจากมีความสัมพันธ์ขึ้นสักซึ่งได้ไม่นานคุณสุนิสาก็เลิกกับแฟนคนนี้ เพราะหลังจากได้กันแล้วคุณสุนิสาก็รู้สึกว่าคุณสุนิศาเปลี่ยนไป ไม่ดูแลเอาใจใส่คุณสุนิศาเหมือนแต่เดิม ไม่ค่อยโทรหาคุณสุนิศาเหมือนแต่ก่อน คุณสุนิศา มักจะเป็นฝ่ายโทรหาและนัดออกไปเที่ยว พอเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นได้ระยะหนึ่งคุณสุนิสาก็พอจะเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น คืออันที่จริงแล้วแฟนของคุณสุนิศาคงแค่อยากได้คุณสุนิศาแล้วก็ทิ้ง พอคุณสุนิศาเลิกกับแฟนคนนี้แล้ว เพื่อนของคุณสุนิศาจึงได้เล่าให้ฟังว่า เห็นแฟนของคุณสุนิศาเดินควงอยู่กับผู้หญิงคนอื่นท่าทางกระหุนกระหิง แต่ตอนแรกเพื่อนของคุณสุนิศาไม่กล้าเล่าให้คุณสุนิศาฟังเพราะกลัวคุณสุนิศาเสียใจ คุณสุนิศาเสียใจกับการเลิกกับแฟนคนนี้มาก

เพราะเป็นคนรักคนแรกแต่ในที่สุดก็มาหลอกกัน คุณสุนิสาไม่ยอมเปิดใจให้ใครอีกนานเป็นปี จนได้พบกับแฟนคนที่สองซึ่งเป็นหญิงรักหญิงเมื่อตอนเรียน ปวช. ปีสุดท้าย

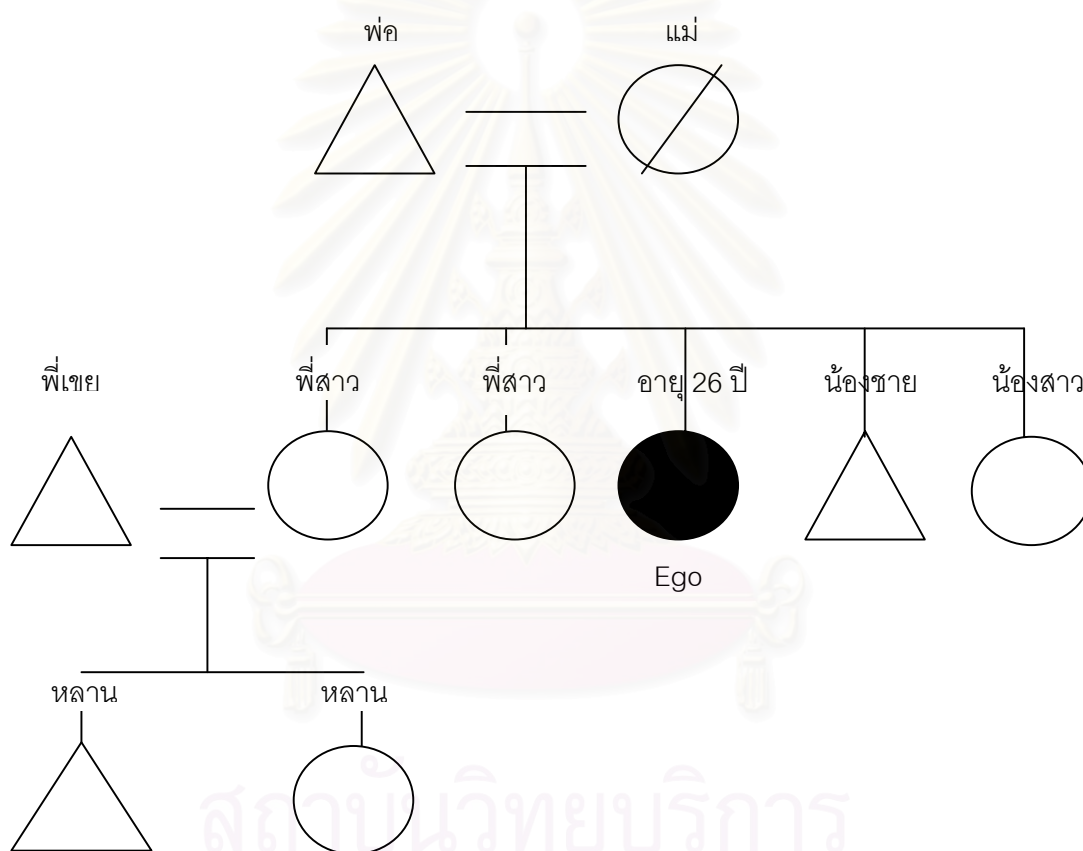
กับแฟนหญิงรักหญิงคนแรกซึ่งเป็นคนรักคนที่สองของคุณสุนิसानั้น ตอนแรกคุณสุนิสา ก็ไม่ได้คิดที่จะคบกันแบบแฟน เป็นการคบกันแบบเพื่อนที่สนิทสนมกันมาก ไปไหนมาไหนด้วยกัน คนอื่นจึงมองว่าเป็นแฟนกัน แต่คุณสุนิสาไม่เคยคิดอะไรเกินเลยไปถึงขนาดนั้น เพราะทางอีกฝ่ายก็ไม่ได้พูดอะไรออกมาตรงๆว่าชอบคุณสุนิสา จนพอถึงวันเกิดของเขา เขาจึงขอคุณสุนิสาเป็นแฟนเพื่อเป็นของขวัญวันเกิด ส่วนหนึ่งเป็นเพราะคุณสุนิสาชอบอะไรที่หวานๆและโรแมนติกอยู่แล้ว พอมาเจอการพูดจาแบบนี้คุณสุนิสาจึงประทับใจมาก ประกอบกับตลอดเวลาที่ผ่านมาคุณสุนิสากับแฟนคนที่สองนี้ก็มีความสัมพันธ์อันดีงามต่อกัน คุณสุนิสาจึงตอบตกลงโดยไม่ลังเล แฟนคนนี้เป็นคนโรแมนติกมาก มีดอกกุหลาบมาฝากคุณสุนิสาอยู่เป็นประจำโดยที่ไม่มีโอกาสพิเศษ แต่พอคบกันไปนานขึ้นทั้งคู่ก็ได้เรียนรู้นิสัยลึกซึ้งซึ่งมากกว่าตอนที่ยังไม่ได้คบกัน คุณสุนิสาเริ่มรู้สึกได้ถึงแม้แฟนจะเป็นคนที่น่ารักและ โรแมนติกมาก แต่แฟนคนนี้เป็นคนที่ขี้เกียจและชอบหาเรื่องคนอื่น พอคบกันไปได้ประมาณ 8 เดือนทั้งคู่จึงเลิกกันในที่สุด

คุณสุนิสาพบกับแฟนคนที่สามซึ่งเป็นผู้ชายตอนอยู่ ปวส.ปีแรก คือตอนที่คุณสุนิสาเลิกกับแฟนคนแรกที่เป็นผู้ชายนั้นคุณสุนิสาเสียใจและรู้สึกเข็ดกับผู้ชายมาก แต่พอได้พบกับแฟนคนที่สองซึ่งเป็นทอม คุณสุนิสาเริ่มเปิดใจให้กับความรักอีกครั้ง และเริ่มเชื่อมั่นว่าความรักไม่ได้เลวร้ายเสมอไป เพียงแต่บางครั้งเราคงเจอคนที่ไม่ดีเท่านั้นเอง ผู้ชายเป็นพวกที่เห็นแก่ได้จึงยิ่งต้องควรระวังตัว คุณสุนิสาจึงไม่ทุ่มเทความรักให้กับแฟนคนที่สามนี้มากนัก และก็เลยไม่ยอมเสียตัวง่ายๆเหมือนคราวแรก คุณสุนิสาเล่าเรื่องแฟนคนแรกให้แฟนคนนี้ฟัง ทั้งคู่ตกลงที่จะไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกันก่อนจะถึงเวลาอันควร ซึ่งฝ่ายชายก็ยอมตกลง แต่พอคบกันไปได้ประมาณครึ่งปี ทั้งคู่ก็ต้องเลิกกัน โดยที่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายขอเลิก โดยบอกว่าคุณสุนิสาเป็นคนน่าเบื่อเกินไป คำพูดนี้ทำให้คุณสุนิสาเสียใจและอับอายมาก คุณสุนิสาไม่เคยนึกฝันว่าจะมีใครพูดกับตนอย่างนี้ ทำให้คุณสุนิสายิ่งเสียความรู้สึกกับผู้ชายมากขึ้น

หลังจากที่คุณสุนิสามีความสัมพันธ์แยกกับผู้ชายมาแล้วถึงสองครั้ง คุณสุนิสาเริ่มเบื่อระอากับผู้ชาย หลังจากนั้นคุณสุนิสาได้คบกับผู้ชายแค่แบบเพื่อน แฟนคนที่สี่ที่คุณสุนิสาคบด้วยจึงเป็นหญิงรักหญิง คุณสุนิสา รู้จักแฟนคนนี้โดยการแนะนำจากเพื่อนที่ทำงาน ทั้งคู่คบกันเกือบสองปีก็เลิก

กันเพราะเข้ากันไม่ได้ในที่สุด พอเลิกกันได้ระยะหนึ่งคุณสุนิสาก็นึกได้ว่าที่ผ่านมามีเรื่องมากและ
 จู้จี้กับแฟนมากเกินไปตามที่แฟนคนที่สื่่นเคียวว่าไว้จริง คุณสุนิสาจึงขอคืนดีแต่อีกฝ่ายก็ไม่คิดที่จะ
 กลับมาเป็นแฟนกันเหมือนเดิม เพราะอีกฝ่ายคิดว่าตนทนกับพฤติกรรมอย่างในอดีตไม่ไหวแล้ว และ
 ก็ไม่เชื่อว่าคุณสุนิสาจะกลับตัวเป็นคนใหม่ได้ คุณสุนิสาน่าจะคบกับคนที่ยอมรับในตัวตนของคุณสุ
 นิสาได้จริงๆดีกว่า ปัจจุบันคุณสุนิสาจึงไม่มีแฟน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณสุนิสาทำงานทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ โดยจะตื่นนอนเวลา 07.00 น. และออกจากบ้าน
 ประมาณ 07.30 น. หลังเลิกงานคุณสุนิสาจะรีบกลับบ้านมาช่วยพ่อดูแลร้านอาหาร นานๆครั้งคุณ
 สุนิสาจะไปเที่ยวหลังเลิกงานกับเพื่อนร่วมงาน โดยส่วนตัวแล้วคุณสุนิสาไม่ชอบไปเที่ยวไหนอยู่

แล้ว คุณสุนิสาเป็นคนไม่ค่อยสูงสิงกับเพื่อน ชอบอยู่กับบ้านมากกว่าไปเที่ยวกับเพื่อน ยกเว้นในช่วงที่มีแฟนคุณสุนิสาจะไม่ค่อยได้อยู่ติดบ้าน ในวันหยุดคุณสุนิสาก็มักจะอยู่ช่วยพ่อทำร้านพร้อมกับพี่น้องคนอื่น ๆ คุณสุนิสาไม่ค่อยนอนดึกมากนัก ส่วนใหญ่พ่อช่วยพ่อเก็บร้านเสร็จแล้วก็มักจะเข้านอนทันที เพราะวันรุ่งขึ้นต้องตื่นไปทำงาน แต่ถ้าเป็นวันหยุดก็มักจะดูโทรทัศน์ด้วยกันกับคนในบ้านแล้วจึงเข้านอน เมื่อมีเวลาว่าง คุณสุนิสาก็จะดูภาพยนตร์ ฟังเพลง เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเวลากลางคืนหลังจากดูแลปิดร้านเรียบร้อยแล้ว

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณสุนิสาสนิทกับพี่สาวคนรองมากที่สุด ก่อนที่แม่จะเสียชีวิตไปนั้น พ่อของคุณสุนิสาเป็นคนเจ้าชู้ ชอบดื่มสุราอยู่กับเพื่อนนอกบ้านจนดึกดื่น บางครั้งก็กลับบ้านจนรุ่งสาง ทำให้แม่ของคุณสุนิสาหนักใจเสมอ แต่เมื่อแม่ของคุณสุนิสาเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุไป พ่อก็ต้องเป็นผู้ทำงานเลี้ยงดูลูกๆทุกคน จึงเป็นงานหนักเพราะมีลูกทั้งหมด 5 คน พ่อของคุณสุนิสาค่อยๆทำตัวดีขึ้น คุณสุนิสาเคยแอบได้ยินพ่อพูดขอโทษกับศพแม่ ที่ตลอดเวลาไม่เคยทำตัวเป็นสามีและพ่อที่ดีเลย คุณสุนิสาจึงคิดว่าเป็นเพราะพ่อสำนึกผิดจึงได้กลับตัวกลับใจเป็นพ่อที่ดี ปัจจุบันพ่อของคุณสุนิสาเกษียณงานมาได้ประมาณ 2 ปีแล้ว และได้เปิดร้านอาหารที่บ้าน บ้านของคุณสุนิสาเป็นตึกแถวจึงเหมาะแก่การเปิดร้านทำกิจการ พ่อจะเปิดร้านทุกวันตั้งแต่ 09.00 น. ถึง 21.00 น. วันไหนของหมดเร็วก็ปิดร้านเร็ว โดยจะขายก๋วยเตี๋ยวและขนมทั่วไป ทั้งขนมขบเคี้ยวและขนมเค้กหรือคุกกี้ที่มีคนมาฝากขาย ถ้าขายได้ก็จะมีส่วนแบ่ง และมีตู้ขายเครื่องดื่มแบบที่ให้คนที่เดินผ่านไปผ่านมาซื้อได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าไปนั่งรับประทานอาหารในร้าน ขนมก็เช่นกัน จะตั้งไว้หน้าร้านเพื่อให้ลูกค้าที่เดินผ่านไปผ่านมาหน้าร้านเห็น พ่อทำร้านอยู่คนเดียวไม่ยอมจ้างลูกจ้าง เพราะพ่อคิดว่าแค่นี้พ่อทำคนเดียวไหว จ้างลูกจ้างก็ต้องเสียเงินอีกหลายพันบาท ไหนจะต้องคอยระวังเผื่อลูกจ้างแอบขโมยของอีก คุณสุนิสาและพี่น้องจึงช่วยพ่อทำร้านเวลาอยู่บ้าน

คุณสุนิสาไม่เคยบอกทางบ้านเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง คุณสุนิสาไม่กล้าบอกพ่อเพราะกลัวพ่อไม่เข้าใจและยอมรับไม่ได้ พ่อเป็นคนที่ใช้มรดกเรื่องความประพฤติของลูกๆมาก กับพี่น้องคุณสุนิสาก็ยังไม่กล้าบอก เพราะไม่รู้ว่าบอกไปแล้วจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าบอกไปแล้วคนอื่นจะบอกพ่อหรือไม่

คุณสุนิศจึงไม่บอกใครที่บ้านเลยว่าคุณสุนิศาเป็นหญิงรักหญิง บัจฉัยครอบครัวจึงไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

เพื่อน

คุณสุนิศามีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่มากพอสมควร เพื่อนหญิงรักหญิงของคุณสุนิศาก็มาจากการเป็นเพื่อนกันก่อน ในระยะหลังคุณสุนิศามักจะคบหาแต่กับเพื่อนหญิงรักหญิงด้วยกัน เพราะเพื่อนหญิงรักหญิงด้วยกันจะพูดคุยกันเรื่องหญิงรักหญิงด้วยกันได้เข้าใจกันดีกว่า เพื่อนผู้หญิงธรรมดาที่เข้าใจในตัวคุณสุนิศาก็มี ถึงเขาจะไม่คัดค้านหรือต่อว่าเรื่องที่คุณสุนิศาคบกับผู้หญิงด้วยกัน แต่เขาก็จะไม่เข้าใจความรู้สึกของการรักผู้หญิงด้วยกันอยู่ดี เพราะก่อนที่คุณสุนิศาจะเคยคบกับผู้หญิงด้วยกันคุณสุนิศาก็เคยคิดเช่นนี้ คือเข้าใจว่าเพื่อนรักผู้หญิงด้วยกัน แต่ก็ไม่เข้าใจลึกซึ้งว่าการรักผู้หญิงด้วยกันนั้นเป็นอย่างไร จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

โรงเรียน

คุณสุนิศาไม่เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรีล้วน คุณสุนิศามีเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชายจำนวนมาก เพราะสถานศึกษาของคุณสุนิศามีทั้งผู้ชายและผู้หญิง อย่างไรก็ตาม เพื่อนสามคนแรกของคุณสุนิศาก็เป็นเพื่อนที่เรียนในสถาบันเดียวกันทั้งนั้น เพื่อนหญิงรักหญิงคนแรกของคุณสุนิศาก็เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่คนละห้องกับคุณสุนิศา จึงอาจกล่าวได้ว่า บัจฉัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

สื่อมวลชน

คุณสุนิศาไม่เคยอ่านหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณสุนิศาไม่ค่อยให้ความสนใจกับสื่อต่างๆมากนัก เพราะคุณสุนิศาต้องทำงานตลอดเวลาและต้องช่วยพ่อดูแลร้านด้วย คุณสุนิศาเห็นว่าปัจจุบันมีภาพยนตร์เกี่ยวกับผู้ชายที่อยากเป็นผู้หญิงอยู่มาก แต่คุณสุนิศาก็ไม่ค่อยได้สนใจดูที่เคยดูบ้างก็ดูเพราะความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง ไม่เกี่ยวกับว่าดูเพราะเขาเป็นบุคคลที่ชอบเพศเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่าบัจฉัยสื่อมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณสุนิสาเคยมีแฟนที่เป็นผู้ชายสองคน แต่ก็ต้องเลิกกันด้วยเหตุผลที่น่าเสียใจยิ่งนัก กับแฟนผู้ชายคนแรก เขาเป็นคนรักคนแรกของคุณสุนิสา แต่เขาก็ทำร้ายจิตใจคุณสุนิสาโดยการได้แล้วทิ้ง ทำให้คุณสุนิสาหมดความรู้สึกดี ๆ กับสิ่งที่เรียกว่าความรักไปนานกว่าจะเปิดใจยอมรับความรักจากคนอื่นได้ใหม่ แฟนผู้ชายคนที่สองของคุณสุนิสาเป็นคนรักคนที่สามของคุณสุนิสา คบกันไปได้ครึ่งปี เขาก็ขอเลิกด้วยเหตุผลที่ว่าคุณสุนิสาเป็นคนน่าเบื่อเกินไปที่จะคบกับคนอย่างเขา คุณสุนิสาเสียใจกับคำพูดนี้มาก เพราะคุณสุนิสาคิดว่าเป็นคำพูดที่แรงเกินไปที่จะพูดกับคนอื่น คุณสุนิสาจึงไม่คิดที่จะคบกับผู้ชายแบบคนรักอีกเลย หลังจากนั้นถ้ามีผู้ชายมาจีบคุณสุนิสา ก็จะปฏิเสธอย่างไม่ใยดีทุกราย หลังจากนั้นคุณสุนิสา ก็คบกับหญิงรักหญิง ถึงแม้ว่าปัจจุบันคุณสุนิสาจะไม่มีแฟน แต่คุณสุนิสาก็ไม่คิดที่จะคบกับผู้ชายอีกแล้ว ต่อไปถ้าคุณสุนิสาจะมอบความรักให้กับใคร คุณสุนิสาคิดว่ามอบให้กับผู้หญิงด้วยกันดีกว่า เพราะผู้ชายเป็นพวกเอาแต่ได้ ไม่ค่อยสนเรื่องความรู้สึกอย่างแท้จริง จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามมีอิทธิพลทำให้คุณสุนิสาเป็นหญิงรักหญิง

การมองตนเองไปจากคนอื่น

คุณสุนิสามองตนเองเป็นคนปกติ ไม่สนใจสายตาคนอื่นว่าคนอื่นจะมองคุณสุนิสาอย่างไร เพราะคนอื่นก็คือคนอื่น คนอื่นไม่เข้าใจว่าความรู้สึกหรือความคิดของเราเป็นอย่างไร คนอื่นอาจมองคุณสุนิสาว่าต่างไปจากเขาเพราะคุณสุนิสาชอบผู้หญิงด้วยกัน แต่คุณสุนิสาก็ยังเชื่อว่าคุณสุนิสาเป็นคนปกติเหมือนคนอื่น คุณสุนิสาเองก็เคยชอบผู้ชายและเคยผิดหวังในความรักจากผู้ชายเหมือนกับคนอื่น แต่คุณสุนิสาก็หาทางออกโดยการคบหากับผู้หญิงแทน คุณสุนิสาก็เป็นคนธรรมดาที่มีความรู้สึก มีจิตใจเหมือนคนทั่วไป จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนเองไปจากคนอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิสา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณสุนิสาคิดว่าความรักผู้หญิงด้วยกันก็เป็นเรื่องธรรมชาติ คนเราเกิดมาสามารถที่จะมอบความรักให้กับทุกคนที่เราคิดว่าเขาควรค่าแก่การได้รับ จากประสบการณ์ที่ผ่านมาของคุณสุนิสา การคบกับผู้หญิงดีกว่าการคบกับผู้ชาย เพราะสำหรับคุณสุนิสาแล้ว ผู้ชายเป็นพวกที่ไม่มีความจริงใจ

ต่อให้ปากบอกว่ารักแต่สายตาก็ยังมองคนอื่นได้ เป็นพวกชอบเอาแต่ได้ จริงอยู่ที่การเป็นหญิงรักหญิงจะมีเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศมาเกี่ยวข้องด้วย แต่สำหรับคุณสุนิศาแล้ว คุณสุนิศาคิดว่าความรักมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความรักและการเอาใจใส่อีกฝ่ายมากกว่า ต่างกับผู้ชายซึ่งมักมีความใคร่เป็นตัวนำ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

ความต้องการทางจิตใจ

คุณสุนิศาผิดหวังจากความรักกับผู้ชาย ทำให้คุณสุนิศา มองความรักในแง่ร้าย จนกระทั่งคุณสุนิศาได้ลองเปิดใจคบหากับหญิงรักหญิง ต่อมาคุณสุนิศาลองคบกับผู้ชายใหม่ แต่ก็ต้องผิดหวังในความรักกับผู้ชายอีกในที่สุด หลังจากนั้นคุณสุนิศาจึงไม่คิดที่จะคบกับผู้ชายในฐานะที่เกินเพื่อนอีกแล้ว การที่คุณสุนิศา มีทัศนคติที่เลวร้ายกับผู้ชายจึงมีส่วนทำให้คุณสุนิศาอยากคบหากับผู้หญิงด้วยกัน การที่คุณสุนิศาเป็นหญิงรักหญิงจึงอาจเป็นการสนองตอบต่อความต้องการทางจิตใจของคุณสุนิศาซึ่งต้องการความรักความเข้าใจจากผู้อื่น เพราะเมื่อคบกับผู้ชาย ผู้ชายก็เอาแต่ทำร้ายจิตใจ คุณสุนิศาจึงมีหญิงรักหญิงเป็นผู้ช่วยรักษาจิตใจ จากตอนแรกที่คุณสุนิศาปิดใจให้ความรัก คุณสุนิศา ก็เปิดใจให้ความรักใหม่เมื่อลองคบกับหญิงรักหญิง จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณสุนิศา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณสุนิศาตั้งใจจะทำงานเก็บเงินต่อไปเรื่อยๆ ไม่คิดที่จะเรียนต่อ เพราะไม่อยากเรียน ค่าเล่าเรียนก็ไม่รู้ว่าจะหาพอหรือไม่ เพราะที่บ้านยังมีน้องที่ยังศึกษาอยู่ คุณสุนิศาคิดว่าส่งน้องให้เรียนสูงๆ ดีกว่า สำหรับคุณสุนิศา ก็เพียงพอแล้ว ผู้ทำงานเก็บเงินและช่วยพ่อดูแลร้านอาหารที่บ้านดีกว่า

คุณสุนิศาเปิดเผยตนว่าเป็นหญิงรักหญิงกับเพื่อนหญิงรักหญิงด้วยกัน และเพื่อนสนิทที่ไวใจมากๆ คุณสุนิศาไม่เคยคิดมีลูกกับผู้หญิงด้วยกัน ส่วนหนึ่งเพราะมันเป็นไปไม่ได้ อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะคุณสุนิศายังไม่กล้ายอมรับตัวเองกับทางบ้าน เรื่องชีวิตอนาคตด้านครอบครัวกับผู้หญิงด้วยกันนั้นจึงยังเป็นไปไม่ได้ อีกทั้งพ่อก็เข้มงวดเรื่องการคบหาคนอื่นในฐานะแฟนด้วย คุณสุนิศาคิดว่าผู้ชายเป็นพวกเจ้าชู้และชอบทำให้ผู้หญิงเสียหาย ทอมก็เป็นผู้หญิงที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย ถึงจะมีเจ้าชู้

บ้าง แต่ทางด้านร่างกายแล้วยังไงก็เป็นผู้หญิง ยังไงก็ไม่เสียหายเหมือนการคบกับผู้ชาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเลือกคบด้วย เพราะทอมที่เจ้าชู้มากก็มี คุณสุนิสาคิดว่าคนที่คนเราเป็นหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้ เป็นเพราะปัจจัยภายนอก แต่ขึ้นอยู่กับตัวเองมากกว่า อย่างตัวคุณสุนิสาเองก็มีเหตุการณ์หลาย อย่าง โดยเฉพาะเรื่องแฟนคนแรก ที่ทำให้คุณสุนิสาคิดว่าผู้หญิงด้วยกันดีกว่าผู้ชาย ถึงแม้ว่าปัจจุบัน คุณสุนิสาจะยังไม่มีแฟนใหม่ แต่คุณสุนิสาคิดว่าถ้าจะมีแฟนใหม่ก็ต้องเป็นผู้หญิงแน่นอน เพราะ เข้าใจกันได้ดีกว่าผู้ชาย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8: คุณพินธสา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณพินธสาเป็นดี อายุ 26 ปี สถานภาพโสด ปกติจะเป็นคนพูดจาดี แต่เวลาโมโหก็จะโมโห ร้าย เป็นคนอดทน ไม่ค่อยโมโห ถ้าไม่ถึงขีดสุดจริงๆจะไม่บ่นและแสดงอาการโมโหออกมาย่างไร เป็นคนที่ใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น คุณพินธสายังเชื่อเรื่องเวรกรรมด้วยในแง่ที่ว่าถ้าเราทำอะไรไม่ดี กับใครหรือินทาอะไรใคร สักวันเราก็จะเจอเหตุการณ์อย่างนั้นกับตัวเอง เพราะตอนที่คุณพินธสาอยู่ใน ช่วงวัยรุ่นนั้น คุณพินธสาเคยทักเพื่อนว่าลิวขึ้นเม็ดใหญ่ แล้วไม่กี่วันต่อมาคุณพินธสาก็จะมีสิ่วขึ้น ตาม คุณพินธสาจึงมีความเชื่อในเรื่องเวรกรรมตามแบบฉบับของตัวเอง คุณพินธสาเป็นคนเอาแต่ใจ ในบางเรื่องและกับบางคน เช่นกับแฟนแล้วคุณพินธสาจะอยากเจอกันบ่อยๆ ถ้านานๆเจอกันที่คุณ พินธสาก็จะโมโหมากถึงขั้นทะเลาะกันก็มี คุณพินธสาเป็นคนรูปร่างหน้าตาใช้ได้ เกือบอ้วน การแต่ง กายชอบใส่เสื้อยืดขนาดพอดีตัวกับกางเกงยีนส์หรือการเกงผ้า

คุณพินธสาเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ 2 คน ครอบครัวของคุณพินธสาประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย และคุณพินธสา พ่อและแม่ของคุณพินธสาแยกทางกันเมื่อตอนคุณพินธสามีอายุได้ 7 ปี เพราะเข้ากันไม่ได้ หลังจากนั้นแม่ก็พาลูกๆย้ายไปอยู่ที่บ้านตายาย เพราะตอนที่พ่อและแม่ของคุณ พินธสาแต่งงานกันนั้น แม่ของคุณพินธสาได้ย้ายมาอยู่บ้านเดียวกับพ่อซึ่งเป็นบ้านญาติ หลังจาก นั้นคุณพินธสาและพี่ทั้งสองคนจะได้เจอพ่อสัปดาห์ละครั้ง พอเวลาผ่านไปก็นานๆเจอครั้ง หลังจาก ที่แยกทางกันได้ไม่นาน พ่อของคุณพินธสาก็แต่งงานใหม่ ตั้งแต่นั้นมาคุณพินธสาและพี่ก็ไม่ค่อยได้เจอกับพ่ออีกเลย จะเจอกันตามโอกาสพิเศษ เช่น วันรับปริญญา งานแต่งงาน เป็นต้น แต่พ่อก็ยังส่ง เงินมาให้แม่ครั้งหนึ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับลูก เช่น ช่วยเหลือเรื่องค่าเล่าเรียน ค่าสินสอดทองหมั้นเมื่อ

พี่ชายของคุณพิณธสาแต่งงาน ค่าจ้างงานแต่งงาน เมื่อพี่ของคุณพิณธสามีลูก พ่อก็จะไปเยี่ยมหลานที่โรงพยาบาล โดยที่พ่อจะไม่พาครอบครัวใหม่มาด้วยเลย เป็นต้น คุณพิณธสาจึงคิดว่าพ่อก็เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบดี

คุณพิณธสาเคยศึกษาในโรงเรียนสตรีเมื่อตอนอยู่ชั้นมัธยม 1 จนถึงมัธยม 6 หลังจากนั้นก็เข้ามหาวิทยาลัย คุณพิณธสาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารการตลาด จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ปัจจุบันคุณพิณธสาทำงานบริษัทเอกชนทางด้านการตลาด มีเพื่อนร่วมงานทราบว่า คุณพิณธสาเป็นหญิงรักหญิงแค่มิใช่คน ที่ผ่านมาก็เพื่อนร่วมงานก็ยอมรับในตัวคุณพิณธสาเป็นอย่างดี คุณพิณธสาไม่คิดที่จะศึกษาต่อ ตอนที่คุณพิณธสาสำเร็จการศึกษาคุณพิณธสาคิดแต่จะทำงาน ทางบ้านก็ไม่ได้บังคับให้เรียนต่อ ทางบ้านก็อยากให้ลองทำงานดูเหมือนกัน พี่ของคุณพิณธสาก็สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยกันทั้งคู่ คุณพิณธสาคิดว่าถ้าตนอยากเรียนต่อจริงก็คงจะเรียนไปนานแล้ว คงจะไม่มารอเรียนตอนนี้

คุณพิณธสามีแฟนมาแล้ว 5 คน เป็นหญิงรักหญิง 4 คน และเป็นผู้ชาย 1 คน แฟนคนแรกของคุณพิณธสาเป็นทอมรุ่นพี่มัธยม 4 คบกันตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยม 2 นาน 6 เดือนก็เลิกกัน ตอนที่ตกลงใจคบกันก็ไม่ได้มีเหตุผลอะไรมากมาย เพียงแค่อีกฝ่ายเขาดีกับคุณพิณธสามาก เอาใจใส่ ไปไหนมาไหนด้วยตลอด มีขนมมีดอกไม้มาให้ให้อยู่เสมอ คุณพิณธสาตอบตกลงเมื่อเขาขอคบด้วย ตอนนั้นคุณพิณธสาไม่ได้คิดอะไรมาก แค่เห็นว่าเขาก็ห่วงใยคุณพิณธสาดี เพื่อนของแฟนคุณพิณธสาก็คอยสนับสนุนให้คบกัน อีกทั้งยังช่วยเป็นแม่สื่อ เวลาคุณพิณธสาเดินผ่านไปเจอกับเพื่อนของแฟนก็มีโดนแซวบ้าง คุณพิณธสาจึงตัดสินใจคบกับแฟนโดยที่ตอนนั้นไม่ได้คำนึงถึงว่าอีกฝ่ายต้องเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ตอนนี้คุณพิณธสาคิดย้อนถึงอดีต คุณพิณธสาคิดว่าการที่คบกับแฟนคนแรกนี้ส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะสถานการณ์พาไป อีกส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะคุณพิณธสาหลงไปกับความดีของแฟน เนื่องจากพอคบไปได้ประมาณหนึ่งเดือนทั้งคู่ก็ทะเลาะกันบ่อย ช่วงหลังคุณพิณธสาต้องให้บ่อยเพราะทะเลาะกับแฟน เฉลี่ยแล้วจะทะเลาะกันสัปดาห์เว้นสัปดาห์ ทั้งคู่ไม่พยายามทำความเข้าใจกัน คบกันได้ยังไม่ถึงครึ่งปีก็เลิกกันที่สุดในที่สุด

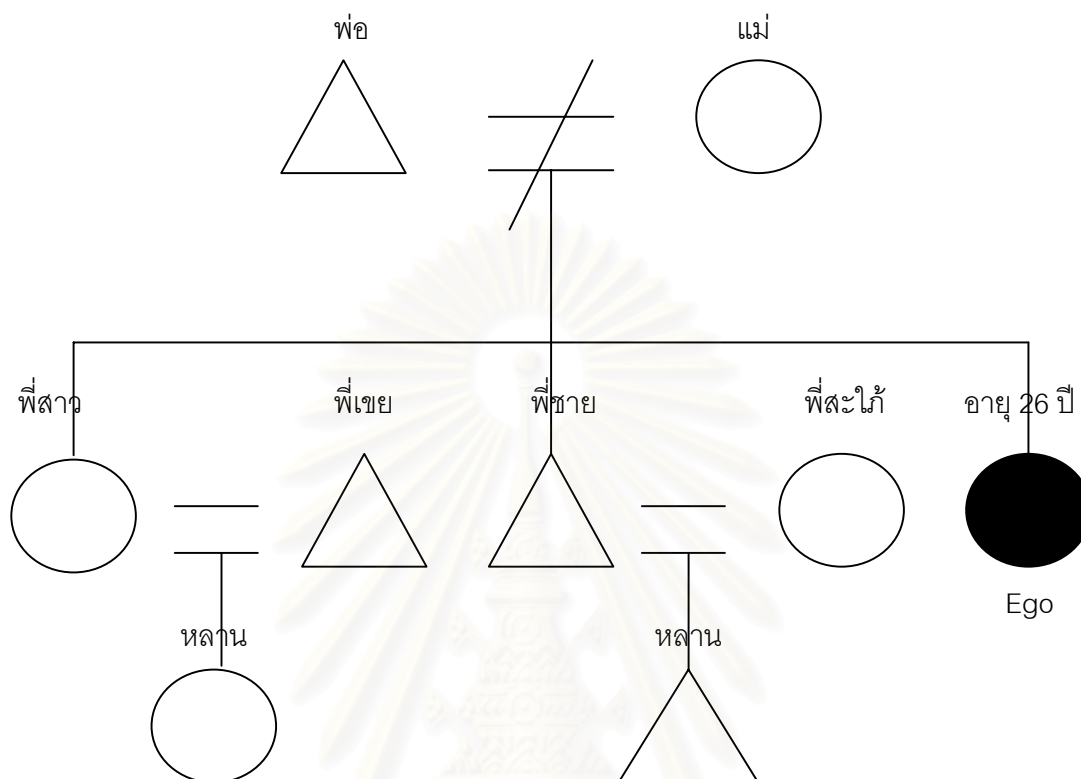
หลังจากเลิกกับแฟนคนแรกได้ไม่นานเพื่อนของแฟนคนแรกมาจีบ ตอนแรกคุณพิณธสาไม่ได้สนใจเลยเพราะเป็นเพื่อนของแฟนเก่า แต่พอรู้จักสนิทสนมกันนานขึ้น คุณพิณธสาก็เริ่มมีความรู้สึกดีๆ ให้กับเพื่อนของแฟนคนแรกคนนี้ คุณพิณธสาจึงตัดสินใจคบเป็นแฟนด้วย เป็นแฟนคนแรกที่คุณ

พินธสามีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย แต่คบได้แค่ประมาณ 8 เดือนก็เลิกกัน ครั้งนี้เลิกกันเพราะคุณพินธสาเป็นฝ่ายนอกใจ สำหรับคุณพินธสาแล้วคุณพินธสาคิดว่าตัวเองยังไม่ถึงขั้นนอกใจ คือแค่มีทอมอีกคนซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนพิเศษที่เดียวกันมาจีบคุณพินธสา คุณพินธสาเห็นว่าเขาเป็นคนที่คุยด้วยแล้วรู้สึกถูกใจ พูดคุยเข้าใจกัน ชอบอะไรที่เหมือนกัน ทั้งคู่จึงคุยโทรศัพท์กันบ่อย หลังเลิกเรียนพิเศษก็รับประทานอาหารและเดินเที่ยวต่อกัน พอแฟนของคุณพินธสาทราบจึงโกรธและทะเลาะกัน แฟนของคุณพินธสาจึงมารอคุณพินธสาหลังเลิกเรียนพิเศษ ติดตามคุณพินธสาเกือบตลอดเวลา จนคุณพินธสาเริ่มรำคาญ ในไม่ช้าทั้งคู่จึงทะเลาะกันครั้งใหญ่และเลิกกันในที่สุด

หลังจากที่เลิกกับแฟนคนที่สองได้ระยะหนึ่ง คุณพินธสาก็คบกับทอมคนที่เจอกันที่โรงเรียนสอนพิเศษคนนั้นเป็นแฟนคนที่สาม ระหว่างเวลาที่คบกันนั้นทั้งคู่รักกันดี มีทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเล็กน้อย แต่แล้วสิ่งที่คุณพินธสาเคยก่อไว้กับแฟนคนที่สองก็ย้อนกลับมาหาตัวคุณพินธสาเอง พอคบกันได้ปีครึ่ง แฟนของคุณพินธสามีคนใหม่ และก็ไม่สนใจคุณพินธสาแม้แต่น้อยไม่ว่าคุณพินธสาจะพูดขอร้องไห้คิดดูใหม่อย่างไร เพื่อนของคุณพินธสาพยายามปลอบใจว่าการที่เขาไปมีคนใหม่ไม่ใช่เพราะคุณพินธสาเคยนอกใจแฟนคนเก่า แต่คุณพินธสาก็ยังเชื่อว่ามีส่วนเกี่ยวข้องได้อยู่ดี

แฟนคนที่สี่ของคุณพินธสาเป็นผู้ชาย เป็นเพื่อนร่วมคณะที่มหาวิทยาลัย คุณพินธสาไม่เคยบอกเรื่องที่คุณพินธสาเคยมีแฟนเป็นหญิงรักหญิง คุณพินธสาแค่เล่าว่ามีแฟนมาแล้วก็คน คุณพินธสาคบกับแฟนคนนี้นานพอสมควรประมาณ 3 - 4 ปี จึงได้เลิกกัน สาเหตุเพราะพอสำเร็จการศึกษาแฟนของคุณพินธสาต้องไปศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศ ระยะแรกทั้งคู่ก็ยังติดต่อกันดี แต่พอเวลาผ่านไปเกือบปี แฟนของคุณพินธสาก็มีแฟนใหม่ที่ต่างประเทศ เขาโทรมาหาเพื่อพูดคุยตามปกติและก็สารภาพความจริง เขายังบอกด้วยว่าที่รับสารภาพก็เพื่อที่คุณพินธสาจะได้ไม่ต้องรอเขา คุณพินธสาซึ่งทำใจไว้ส่วนหนึ่งแล้วก่อนที่แฟนจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศจึงไม่ค่อยเสียใจมากนัก เพราะคุณพินธสาทราบดีว่าการที่ต้องอยู่ห่างไกลกันขนาดนั้นเป็นเรื่องยากที่จะยังรักกันต่อได้ แฟนคนที่ห้าของคุณพินธสาเป็นหญิงรักหญิง เป็นเพื่อนของเพื่อน เพื่อนของคุณพินธสารู้จักทอมคนนี้ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนจึงลองแนะนำให้คุณพินธสารู้จักด้วย ปรากฏว่าทั้งสองคนพูดคุยถูกคอกัน และตกลงคบกันภายในสามสัปดาห์ ปัจจุบันคบกันมานานเกือบหนึ่งปีแล้ว

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณพินธสาออกจากบ้านประมาณ 07.15 น. เพื่อไปทำงานทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ หลังเลิกงานคุณพินธส้ามักจะกลับบ้านทันที มีไปเที่ยวกับเพื่อนร่วมงานบ้าง แต่คุณพินธสาไม่ยอมให้แฟนหึงหรือคิดมาก คุณพินธสาจึงไม่ค่อยได้ไปไหน ถ้าไปก็ไปกับเพื่อนที่แฟนรู้จักและเชื่อใจ คุณพินธสาไม่ค่อยได้เจอกับแฟนในวันธรรมดา เพราะทั้งคู่ต้องทำงานและก็ได้ทำงานที่เดียวกัน อาจเจอกันบ้างในวันศุกร์ แต่ที่แน่นอนก็คือ คุณพินธสาจะนัดเที่ยวกับแฟนในวันเสาร์อาทิตย์เสมอ คุณพินธสาชอบนอนดึกถึงแม้ว่าคุณพินธสาทราบดีว่าต้องตื่นเช้าไปทำงานในวันรุ่งขึ้น คุณพินธส้ามักจะเล่นอินเทอร์เน็ตและดูโทรทัศน์ไปด้วย โดยที่คุณพินธสาจะคุยกับแฟนทางอินเทอร์เน็ตทุกคืน พอถึงเวลาเที่ยงคืนแล้วคุณพินธสาจึงจะเริ่มเตรียมตัวเข้านอน บางวันกว่าจะได้เข้านอนก็ประมาณ 01.00 น. เมื่อคุณพินธสามีเวลารว่างคุณพินธส้ามักจะไปเที่ยวกับแฟนและกลับบ้านตอนค่ำเลย เมื่อคุณพินธสามีเวลารว่างอยู่กับบ้าน คุณพินธสาจะใช้เวลารว่างไปกับการนอน เล่นอินเทอร์เน็ต และเล่นเกม

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

ตอนที่คุณพิณธายังเด็กอยู่นั้น พี่สาวของคุณพิณธาศเคยมีแฟนเป็นทอม พี่สาวยังแนะนำแฟนให้คุณพิณธารู้จักโดยไม่บอกตรงๆว่าเป็นแฟนกัน แต่แค่คุณพิณธสามองก็รู้ พี่สาวกับแฟนหญิงรักหญิงเคยพาคุณพิณธาศออกไปเที่ยวด้วยกัน 2 - 3 ครั้ง คุณพิณธาศเข้ากันได้ดีมากกับพี่สาวซึ่งมีอายุห่างกัน 13 ปี และกับแม่ก็ค่อนข้างสนิทกัน คุณพิณธาศคิดว่าถึงแม้พ่อแม่จะแยกทางกัน แต่ทางบ้านก็อบอุ่นดี แรกๆก็คิดถึงพ่อ แต่พอเวลาผ่านไปก็คุ้นเคยกับชีวิตครอบครัวแบบใหม่ คุณพิณธาศไม่เคยบอกทางบ้านเรื่องที่คุณพิณธาศเป็นหญิงรักหญิง คุณพิณธาศบอกแค่เพื่อนสนิท คุณพิณธาศคิดว่าทางบ้านคงทราบเรื่องที่คุณพิณธาศเป็นหญิงรักหญิง แต่ทางบ้านก็ไม่เคยพูดถึงเลย หรือทางบ้านอาจจะนึกไม่ถึงก็เป็นได้ เพราะคุณพิณธาศเองก็เคยมีแฟนเป็นผู้ชายด้วย อย่างไรก็ตาม คุณพิณธาศก็เคยพบเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงผ่านทางครอบครัวตั้งแต่เด็ก โดยพี่สาวเคยมีแฟนเป็นหญิงรักหญิง ซึ่งคุณพิณธาศเองก็สนิทกับแฟนของพี่สาวพอสมควร จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพิณธาศ

เพื่อน

เมื่อเทียบกับเพื่อนผู้หญิงและผู้ชายแล้ว คุณพิณธาศมีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงเยอะมากที่สุด เพื่อนหญิงรักหญิงของคุณพิณธาศส่วนใหญ่แล้วเป็นเพื่อนสมัยเรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนสตรี คุณพิณธาศยังติดต่อพบปะเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นเพื่อนรักมาตั้งแต่สมัยมัธยมอยู่หลายคน เพื่อนเหล่านี้คอยช่วยสนับสนุนและเป็นกำลังให้กับคุณพิณธาศ ตั้งแต่ตอนที่คุณพิณธาศคบกับแฟนทอมคนแรก แฟนหญิงรักหญิงคนปัจจุบันของคุณพิณธาศนั้น คุณพิณธาศก็รู้จักผ่านทางคำแนะนำของเพื่อนเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพิณธาศ

โรงเรียน

คุณพิณธาศเข้าศึกษาที่โรงเรียนสตรีตั้งแต่ชั้นมัธยม 1 ถึงชั้นมัธยม 6 โรงเรียนนี้เป็นสถานที่แรกที่ทำให้คุณพิณธาศมีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงจำนวนมาก แฟนของคุณพิณธาศสองคนแรกก็เป็นรุ่น

ที่โรงเรียน แฟนคนที่สามของคุณพิณธาก็รู้จักกันที่โรงเรียนสอนพิเศษ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นโรงเรียนที่เรียนอยู่ประจำก็ตาม จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลทำให้คุณพิณธสาเป็นหญิงรักหญิง

สื่อมวลชน

คุณพิณธสาเคยรับสื่อหญิงรักหญิงทางอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ คุณพิณธสาไม่ค่อยสนใจหนังสือหรือภาพยนตร์ หรือสื่อด้านอื่นๆ สื่อทางอินเทอร์เน็ตที่คุณพิณธสาได้รับนั้นคุณพิณธาก็ไม่ได้รับแบบจงใจ จุดประสงค์หลักของคุณพิณธสาที่เริ่มเล่นอินเทอร์เน็ตคือ หาข้อมูลทั่วไป เล่นเกม หาเพื่อนคุย พอต่อมาคุณพิณธสาเห็นว่าหญิงรักหญิงเองก็มีแหล่งชุมนุมพูดคุยกันในอินเทอร์เน็ต คุณพิณธสาจึงลองเข้าไปสนทนาด้วย แฟนคนปัจจุบันของคุณพิณธาก็รู้จักกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพิณธสา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณพิณธสาเคยมีคนรักเป็นผู้ชาย คบกันอยู่ 3 – 4 ปีก็เลิกกัน เพราะฝ่ายชายไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศและก็มีแฟนคนใหม่ พอตอนนี้คุณพิณธสาคิดย้อนถึงอดีต คุณพิณธสาก็คิดว่าช่วงที่คบกันนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่น่าเบื่อมาก เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่ไปเรื่อยๆ ไม่ค่อยมีอะไรหรือหาเหมือนแต่คบกันไปวันๆ อย่างไรก็ตาม คุณพิณธสาเคยคบกับหญิงรักหญิงมาก่อนแล้วสองคน แล้วคุณพิณธสาจึงค่อยเปลี่ยนมาคบกับผู้ชาย คุณพิณธสาเคยสมหวังและผิดหวังในความรักกับหญิงรักหญิง คุณพิณธสาไม่ได้เริ่มต้นความรักด้วยการผิดหวังจากความรักของผู้ชายแล้วจึงเปลี่ยนไปคบกับผู้หญิง หลังจากคบกับผู้ชายแล้วคุณพิณธสาก็คิดว่าการคบกับผู้ชายนั้นน่าเบื่อมากกว่า แฟนคนถัดมาของคุณพิณธสาจึงกลับไปเป็นผู้หญิงเหมือนเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพิณธสา

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณพิณธสามองตนเป็นคนปกติ คุณพิณธสาเองก็เคยคบทั้งผู้หญิงและผู้ชาย คุณพิณธสาจึงคิดว่าตนเองก็ไม่ต่างจากคนทั่วไป คุณพิณธสาคิดว่าถ้าคุณพิณธสามีความแตกต่างไปจากคนอื่นจริง คุณพิณธสาก็คงจะไม่ได้คบกับทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ถ้าคุณพิณธสาต่างจากคนอื่น คุณพิณธสาก็คงแค่

คบกับผู้หญิงเท่านั้น ดังนั้นคุณพินธสาจึงไม่แตกต่างไปจากคนอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมอง
 ตนต่างไปจากคนอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพินธสา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณพินธสาคิดว่าถึงแม้พฤติกรรมหญิงรักหญิงจะดูแตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม แต่
 พฤติกรรมหญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดหรือสมควรลงโทษแต่อย่างใด เพราะคุณพินธสาคิด
 ว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้สร้างความเดือดร้อนหรือก่อปัญหาให้กับใคร แต่พฤติกรรมหญิงรัก
 หญิงเป็นพฤติกรรมส่วนตัว การที่คุณพินธสาคบหากับทอมก็ไม่ได้ต่างจากการคบกับผู้ชายเท่าไร
 เพราะคุณพินธสาคิดว่าทอมกับผู้ชายก็คล้ายๆกัน อาจจะแตกต่างกันตรงที่อวัยวะภายนอกซึ่งเป็นตัว
 บ่งบอกเพศ แต่อย่างอื่นก็ไม่ต่างกัน บางครั้งหญิงรักหญิงเอาใจใส่คุณพินธสาดีกว่าผู้ชายเสียอีก จึง
 กล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิง
 ของคุณพินธสา

ความต้องการทางจิตใจ

ถึงแม้ว่าพ่อและแม่ของคุณพินธสาจะแยกทางกัน แต่คุณพินธสาก็คิดว่าครอบครัวที่คุณ
 พินธสาอยู่นั้นเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พ่อของคุณพินธสาก็ยังพาคุณพินธสาและพี่ไปเที่ยวและมาหา
 เมื่อมีงานสำคัญๆ เช่น งานแต่งงาน งานรับปริญญา เป็นต้น นอกจากนี้ การที่คุณพินธสาเริ่มคบ
 กับหญิงรักหญิงนั้น คุณพินธสาคบด้วยเพราะคิดว่าตัวบุคคลนั้นน่าสนใจ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัย
 ความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณพินธสา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณพินธสาคิดว่าทัศนคติของผู้คนในสังคมที่มีต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในเปิดกว้างขึ้น
 ไม่ได้ต่อต้านอะไร ที่ผ่านมามีคุณพินธสาเคยเจอแค่คนสองคนเท่านั้นที่แสดงความไม่พอใจและรังเกียจ
 ที่คุณพินธสาเป็นหญิงรักหญิง คุณพินธสาคิดว่าคนสมัยใหม่ยอมรับพฤติกรรมนี้ และเห็นว่า
 เป็นเรื่องปกติ หรือไม่ก็เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับตนเองจึงไม่สนใจ

ในอนาคตคุณพิณธสาอยากมีธุรกิจเป็นของตนเอง คุณพิณธสาคิดอยู่เหมือนกันว่าการมีธุรกิจของตนนั้นอาจมีเรื่องให้เครียดมากกว่าการเป็นลูกจ้างคนอื่น เพราะแค่เป็นลูกจ้างคนอื่นงานก็หนักแล้ว ถ้ามีธุรกิจเป็นของตนเองและต้องคอยดูแลธุรกิจของตนในทุกๆด้านก็คงจะเหนื่อยมากกว่าเป็นลูกจ้าง แต่คุณพิณธสาก็มองว่าถ้าธุรกิจส่วนตัวเป็นไปได้ด้วยดี คุณพิณธสาก็อาจจะมีรายได้มากกว่าการเป็นลูกจ้างที่ต้องรอรับเงินเดือนที่ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่เงินเดือนจะเพิ่มขึ้น การมีธุรกิจเป็นของตนเองก็จะทำให้คุณพิณธสาเป็นผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดในธุรกิจนั้น ไม่เหมือนการเป็นลูกจ้างที่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานหรือเจ้านาย

ด้านชีวิตรักนั้น คุณพิณธสาคิดว่าตนไม่จำเป็นต้องแต่งงานมีสามีก็ได้ ยังไม่ได้วางแผนชีวิตอนาคต ตอนนี้คิดแค่ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด เพราะคุณพิณธสาก็ยังไม่รู้ว่าคุณพิณธสาจะได้คบกับผู้หญิงไปตลอดหรือไม่ เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างไม่แน่นอน ความรักยังเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน คุณพิณธสาคิดว่าคุณพิณธสาจะคบกับคนที่เข้าใจกัน คุณพิณธสาต้องการคนที่ซื่อสัตย์ต่อคุณพิณธสาและมีฐานะที่มั่นคง ไม่เกาะคุณพิณธสาгин เพราะคุณพิณธสาคิดว่าทอมกับผู้ชายก็ไม่ค่อยแตกต่างกันนักเวลาคิดจะหลอกผู้หญิง คุณพิณธสาจึงยังไม่ได้กำหนดอนาคตตัวเองไว้แน่นอน

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9: คุณอังคณา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณอังคณาเป็นทอม อายุ 20 ปี สถานภาพโสด คุณอังคณาเป็นคนที่รูปร่างสูงและค่อนข้างอ้วน ผิวขาว คุณอังคณาเกิดและเติบโตในกรุงเทพฯ คุณอังคณา มีพี่น้อง 4 คน เป็นผู้หญิง 1 คน และผู้ชาย 2 คน คุณอังคณาเป็นลูกสาวคนสุดท้อง ครอบครัวของคุณอังคณาเป็นครอบครัวคนจีน ทางบ้านของคุณอังคณาจึงมักจะส่งเสริมลูกชายมากกว่าลูกสาว พี่สาวของคุณอังคณาแต่งงานแล้วและมีลูกชาย 2 คน พี่ชายคนโตของคุณอังคณาแต่งงานแล้วมีลูกสาว 1 คน พี่สาวและพี่ชายของคุณอังคณาได้ย้ายออกไปอยู่ที่อื่นหลังแต่งงาน คุณอังคณาและพี่ชายคนรองยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ พี่ชายคนรองของคุณอังคณา มีอายุ 25 ปี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน คุณอังคณาสนิทกับพี่ชายคนนี้มากกว่าพี่คนอื่นเพราะมีอายุใกล้เคียงกันมากกว่า แต่พอพี่ชายคนรองเริ่มทำงาน คุณอังคณา ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกับพี่ชายมากเหมือนแต่ก่อน พ่อแม่ของคุณอังคณาเปิดร้านขายอุปกรณ์เคมีภัณฑ์อยู่แถว สำเพ็ง คุณอังคณาและพี่ๆเคยช่วยงานที่ร้านในยามว่าง จนเมื่อพี่เรียนจบและเข้าทำงานที่อื่น

พี่ๆของคุณอังคณาจึงไม่ได้ช่วยงานที่ร้าน ปัจจุบันจึงมีคุณอังคณาคอยช่วยงานที่ร้านและช่วยพ่อแม่ คมลูกจ้างอยู่เพียงคนเดียวเมื่อคุณอังคณาว่าง ร้านของพ่อแม่เปิดทุกวันเวลา 09.00 - 20.00 น. บางครั้งก็ปิดเวลา 20.30 น.

คุณอังคณาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนสตรีแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ การที่คุณอังคณาได้ศึกษาที่โรงเรียนสตรีทำให้คุณอังคณาเป็นเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงเยอะ คุณอังคณาไม่ค่อยมีเพื่อนผู้ชายมากนัก ปัจจุบันคุณอังคณากำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะเศรษฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ คุณอังคณาวางแผนที่จะทำงานต่อหลังสำเร็จการศึกษา คุณอังคณายังไม่คิดที่จะศึกษาต่อทันที เนื่องจากคุณอังคณาคิดจะทำงานเก็บเงินให้ได้สักระยะหนึ่งก่อนแล้วคุณอังคณาอาจจะศึกษาต่อ คุณอังคณาตั้งใจว่าถ้าจะศึกษาต่อ คุณอังคณาจะศึกษาต่อด้านบริหารธุรกิจ เพราะเห็นคนอื่นเขาเรียนต่อด้านนี้กันเยอะ แสดงว่างานด้านนี้มีอนาคตอันสดใส ถ้าจบออกมาคงจะหางานทำได้ไม่ยากและจะได้มีเงินเดือนสูงขึ้นด้วย

คุณอังคณาเคยมีแฟนหญิงรักหญิง 4 คน คุณอังคณารู้จักกับแฟนคนแรกสมัยอยู่มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นเพื่อนร่วมห้องกัน คุณอังคณาจำได้ว่าเห็นคนอื่นเขาก็คบกัน ทั้งคบกับเพื่อนด้วยกันเองและคบกับรุ่นพี่ผู้หญิง ตนเองจึงลองคบดูบ้าง ในตอนแรกคุณอังคณาก็ไม่ได้คบกับแฟนคนแรกนี้เพราะความรักอะไร แต่เห็นว่าหน้าตาค่อนข้างน่ารักก็เลยลองจีบ พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เธอก็ย้ายโรงเรียนไปอยู่โรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้านมากกว่า ระยะแรกก็ยังติดต่อกันอยู่ แต่พอเวลาผ่านไปนาน คุณอังคณาก็ไม่ได้ติดต่อกับเธอก็เลย ค่อยๆเจียบหายไปด้วยกันทั้งคู่

เมื่อคุณอังคณาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คุณอังคณาก็คบกับแฟนคนที่สองซึ่งเป็นรุ่นน้องโรงเรียนเดียวกัน สาเหตุที่คบกันก็เหมือนเดิม คือเริ่มจากการเห็นว่าหน้าตาน่ารัก พอคบกันไปได้ไม่กี่เดือน คุณอังคณาก็มาทราบทีหลังว่าเธอมีแฟนที่เป็นผู้ชายอยู่แล้ว แฟนของเธออยู่ต่างโรงเรียนจึงเป็นการง่ายที่จะปิดบังคุณอังคณา ที่ทราบก็เพราะเพื่อนของคุณอังคณาไปจะแฟนของคุณอังคณา นั่งรับประทานอาหารอยู่กับผู้ชายในภัตตาคารแห่งหนึ่ง คุณอังคณาจึงตัดสินใจถามเธอตรงๆ และคำตอบก็เป็นไปตามที่คุณอังคณาคิดไว้ คุณอังคณาจึงเลิกคบกับแฟนคนนี้ทันที คุณอังคณาเสียใจและเสียหน้ามากที่ทราบว่าแฟนตนมีแฟนเป็นผู้ชายอีกคน ซึ่งคบกันมาก่อนที่จะคบกับคุณอังคณาเสียอีก คุณอังคณาคิดว่าถ้าฝ่ายหญิงมีแฟนอีกคนเป็นทอมเหมือนคุณอังคณา คุณอังคณาก็

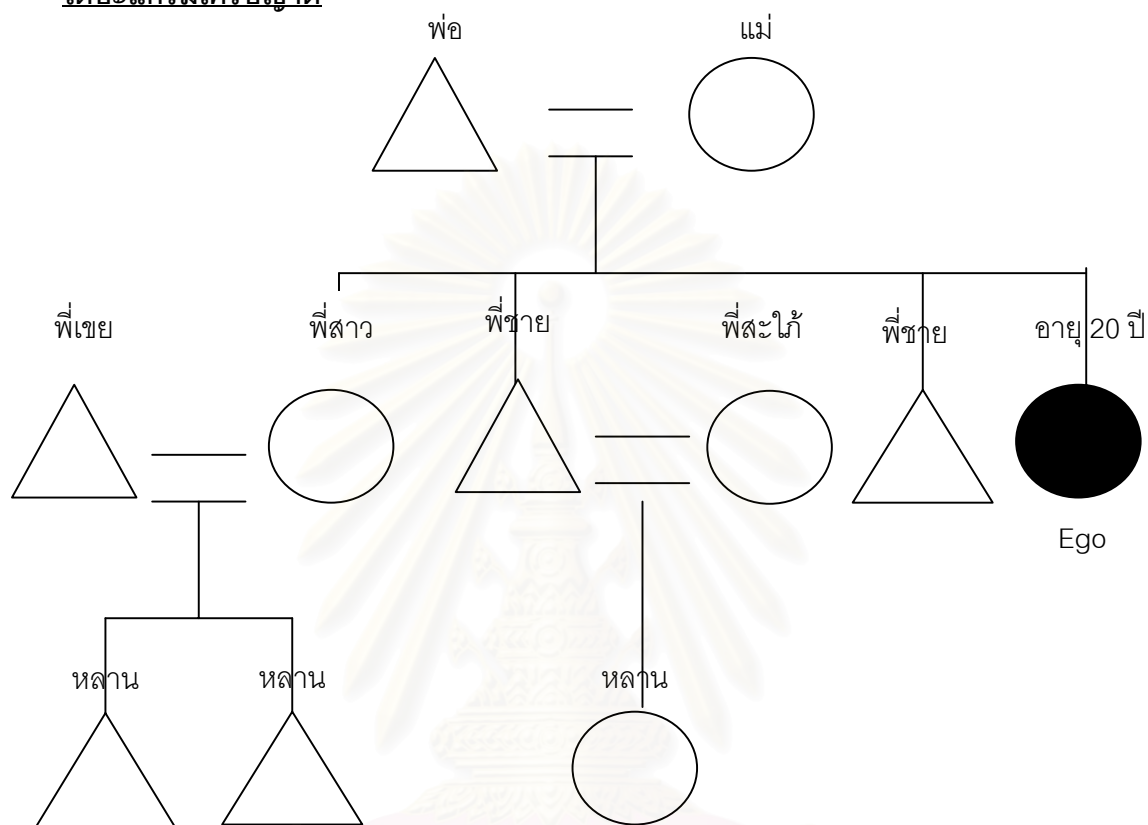
คงจะไม่รู้สึกเสียหน้ามากเช่นนี้ เพราะฝ่ายหญิงก็เลือกที่จะเลิกกับคุณอังคณาแล้วคบกับแฟนผู้ชายต่อ

คุณอังคณามีแฟนคนที่สามตอนอยู่มหาวิทยาลัยปีหนึ่ง คุณอังคณาจีบอยู่ประมาณ 2 เดือน จึงตกลงคบกัน คุณอังคณามีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนคนนี้เป็นคนแรก แต่พอคบกันไปได้ประมาณ 2 สัปดาห์ คุณอังคณาก็เริ่มสงสัยในตัวแฟนคนนี้มาก เพราะเธอไม่มีเวลาให้คุณอังคณาบ่อยๆ จนวันหนึ่ง คุณอังคณาแอบสะกดรอยตามแฟนคนนี้เมื่อเธอปฏิเสธที่จะไปเที่ยวกับคุณอังคณา คุณอังคณาแอบตามเธอไปจนได้ทราบว่า ที่เธอปฏิเสธคุณอังคณาเพราะเธอมีนัดกับแฟนของเธอที่เป็นผู้ชาย คุณอังคณาจึงเดินเข้าไปบอกเลิกทันที แฟนของคุณอังคณาก็อึ้ง พุดอะไรไม่ออก พอคุณอังคณาเดินออกมา คุณอังคณาก็ได้ยินเสียงผู้ชายคนนั้นซักถามเธอเรื่องคุณอังคณา เมื่อคุณอังคณามองกลับไปก็เห็นทั้งคู่กำลังมีปากเสียงกัน หลังจากนั้นไม่นาน คุณอังคณาก็ได้ยินว่าทั้งสองคนเลิกกัน คุณอังคณา รู้สึกดีใจที่ทั้งคู่เลิกกัน และรู้สึกยินดีกับผู้ชายคนนั้นที่ตัดสินใจเลิกกับแฟนคนนี้

หลังจากนั้น คุณอังคณาก็เริ่มทำตัวเป็นคนเจ้าชู้ ซึ่งมาจากการที่เมื่อคุณอังคณาคิดจริงจังอีกฝ่ายก็คบกับคุณอังคณาเล่นๆ คุณอังคณาจึงคิดที่จะเป็นคนไม่ดี จะคบกับคนอื่นเล่นๆบ้าง แต่ในที่สุด คุณอังคณาก็คบกับแฟนคนที่สี่ในอีกไม่กี่เดือนต่อมา แฟนคนนี้เป็นเพื่อนของเพื่อนซึ่งเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยอื่น ตอนแรกคุณอังคณาก็ลองจีบเล่นๆ แต่เพื่อนก็สนับสนุนให้ลองคบดูและรับประกันว่าเธอไม่มีแฟนคนอื่น แต่คุณอังคณาก็คบกับแฟนคนนี้ได้แค่ไม่กี่เดือนก็ค่อยๆเลิกติดต่อกัน สาเหตุก็คือคุณอังคณาคิดว่าตนกับแฟนคนนี้มีนิสัยต่างกันเกินไป

คุณอังคณายอมรับตนเองว่าเป็นคนเจ้าชู้ การที่คุณอังคณาเป็นคนเจ้าชู้นั้นเป็นเพราะคุณอังคณาเห็นว่าเดี๋ยวนี้ผู้หญิงส่วนใหญ่มักจะเจ้าชู้และคบเพื่อเลือก ผู้หญิงที่คุณอังคณาเคยคบด้วยมักจะมีแฟนที่เป็นผู้ชายอยู่แล้ว พอคุณอังคณาเห็นว่าผู้หญิงที่ตนคบด้วยมีแฟนเป็นผู้ชายอยู่แล้ว คุณอังคณาก็จะเลิกคบกับผู้หญิงคนนั้น เพราะคุณอังคณา รู้สึกตนว่าเป็นเหมือนตัวสำรอง ทำให้คุณอังคณา รู้สึกไม่ดีที่เป็นเช่นนั้น ส่วนผู้หญิงที่ไม่มีแฟนเป็นผู้ชายอยู่แล้วก็มักจะค่อยๆเงียบหายไป คุณอังคณาจึงไม่คิดที่จะคบใครจริงจังมากนัก เคยมีผู้ชายมาจีบคุณอังคณาแต่คุณอังคณาก็ไม่เคยสนใจที่คุณอังคณาชอบผู้หญิงนั้น เป็นเพราะคุณอังคณาคิดว่าผู้หญิงด้วยกันเข้าใจกันมากกว่าผู้ชาย ปัจจุบันคุณอังคณาจึงคบกับผู้หญิงที่หลายคน คุณอังคณาคิดว่าบางครั้งการคบที่เล่นที่จริงที่ละหลายคนก็ทำให้สบายใจมากกว่าการต้องจริงจังกับผู้หญิงแค่คนเดียว

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณอังคณามีเรียนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ คุณอังคณาจึงมีเวลาว่างวันเสาร์และวันอาทิตย์ เมื่อมีเวลาว่าง คุณอังคณามักจะออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆหรือกับผู้หญิงที่คุณอังคณากำลังจีบอยู่ ถ้าไม่ได้ออกไปเที่ยวข้างนอก คุณอังคณาก็มักจะเล่นอินเทอร์เน็ต ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง คุยโทรศัพท์ หรือนอนกลางวัน เป็นต้น บ้านของคุณอังคณาอยู่ไม่ห่างจากมหาวิทยาลัยมากนัก ในวันที่คุณอังคณามีเรียน คุณอังคณาจึงมักจะตื่นนอนสาย เช่น ในวันที่คุณอังคณามีเรียนเวลา 09.00 น. คุณอังคณาจะตื่นนอนเวลาประมาณ 08.00 น. ในวันที่คุณอังคณามีเรียนเวลา 13.00 น. คุณอังคณามักจะตื่นนอนเวลาประมาณ 10.00 น. ถึง 12.00 น. เป็นต้น เมื่อเลิกเรียนแล้ว ในบางครั้ง คุณอังคณาจะไปเดินเที่ยวหาอะไรรับประทานกับเพื่อนๆก่อนแล้วค่อยกลับบ้าน บางครั้งคุณอังคณาก็กลับบ้านหลังเลิก

เรียนโดยไม่แวะไปที่ไหนเลย ยกเว้นถ้าคุณอังคณากำลังอยู่ในช่วงจีบผู้หญิง คุณอังคณามักจะตื่นเช้า และกลับบ้านค่ำเพื่อที่จะใช้เวลาอยู่กับผู้หญิง

คุณอังคณามักจะออกไปเที่ยวกับเพื่อนในวันเสาร์และอาทิตย์ บางครั้งคุณอังคณาก็ไปข้างนอกกับครอบครัวในวันอาทิตย์ ถ้าคุณอังคณาออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ คุณอังคณามักจะออกจากบ้านตอนสาย แล้วกลับบ้านตอนค่ำถึงดึก แต่ถ้าคุณอังคณาออกไปข้างนอกกับทางบ้าน ครอบครัวของคุณอังคณาก็มักจะรับประทานอาหารเย็นนอกบ้านแล้วค่อยกลับบ้าน แต่ถ้าคุณอังคณาอยู่ในช่วงจีบผู้หญิง คุณอังคณาก็ไม่ค่อยอยู่ติดบ้านในวันหยุดเลย และยังกลับบ้านดึกด้วยเพราะเป็นวันหยุด คุณอังคณามักจะเข้านอนเวลาประมาณเที่ยงคืนทุกวัน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

ครอบครัวของคุณอังคณาเป็นครอบครัวคนจีน ครอบครัวของคุณอังคณาจึงชื่นชมลูกผู้ชาย และมักจะส่งเสริมลูกชายมากกว่าคุณอังคณา คุณอังคณายอมรับว่าบางครั้งคุณอังคณาก็อิจฉาพี่ชาย และเคยคิดอยู่บ้างว่าทำไมตนไม่เกิดมาเป็นผู้ชายบ้าง คุณอังคณาต้องคอยทำงานบ้านเกือบทุกอย่าง ต้องเป็นผู้ทำอาหารให้แก่บุคคลในครอบครัว ครอบครัวของคุณอังคณาเลี้ยงดูให้คุณอังคณาเติบโตเป็นผู้หญิงทั่วไป ถึงแม้ว่าคุณอังคณาจะรู้สึกไม่ดีอยู่บ้างกับเหตุการณ์ในครอบครัว แต่แม่ของคุณอังคณาก็รักและใจดีกับคุณอังคณามาก แม่เป็นคนที่คุณอังคณาพูดคุยและสนิทสนมด้วยมากที่สุด แม่หวังที่จะให้คุณอังคณาแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝา แต่คุณอังคณาก็ไม่กล้าเปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงกับทางบ้านเพราะคุณอังคณากลัวทางบ้านจะเสียใจ ทางบ้านของคุณอังคณาจึงไม่ทราบเรื่องที่คุณอังคณาเป็นหญิงรักหญิง จึงเป็นไปได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา เนื่องจากคุณอังคณาเห็นว่าการเป็นผู้ชายจะได้รับการชื่นชมมากกว่าเป็นผู้หญิง

เพื่อน

คุณอังคณาเคยศึกษาที่โรงเรียนสตรีสมัยอยู่ชั้นมัธยม คุณอังคณาจึงมีเพื่อนผู้หญิงเป็นจำนวนมาก มีเพื่อนที่เป็นทอมและดีเอยะ คุณอังคณาเริ่มมีแฟนเป็นผู้หญิงก็ตอนที่คุณอังคณาอยู่โรงเรียนสตรี เวลาไปไหนมาไหนคุณอังคณาก็มักจะเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่เป็นทอมด้วยกัน ยกเว้นเวลา

ใครมีแฟนก็มักจะแยกออกไปเที่ยวกันเป็นคู่ คุณอังคณาดีมีเพื่อนผู้ชายบ้างเมื่อเข้ามาหาวิทยาลัย คุณอังคณาออกไปเฮฮา ไปเที่ยวหรือดื่มเหล้ากับเพื่อนผู้ชายบ้าง แต่คุณอังคณาที่ไม่สนิทกับเพื่อนผู้ชายตามแบบผู้หญิงทั่วไป เพื่อนผู้ชายที่คุณอังคณาไปเที่ยวด้วยจะรู้และยอมรับความเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา ถ้ามีเพื่อนผู้ชายพยายามจีบคุณอังคณา คุณอังคณาจะรีบปฏิเสธและบอกว่าตนก็ชอบผู้หญิงเหมือนกัน คบกันเป็นเพื่อนดีกว่า แต่ถ้าเพื่อนผู้ชายคนนั้นพูดกันไม่รู้เรื่อง คุณอังคณาจะไม่คบด้วยเพราะคุณอังคณารำคาญ ปัจจุบันคุณอังคณาก็ยังคงพบปะกับเพื่อนสมัยมัธยมที่เป็นทอมและตั้งอยู่เสมอ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

โรงเรียน

คุณอังคณาเข้าศึกษาที่โรงเรียนสตรีตั้งแต่ระดับมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย โรงเรียนจึงเป็นสถานที่ที่ทำให้คุณอังคณาดีมีเพื่อนหญิงรักหญิงเป็นจำนวนมากมาตั้งแต่ยังเด็ก คุณอังคณาเห็นว่าในโรงเรียนนั้นมีหญิงรักหญิงมากจนดูเหมือนเป็นแฟชั่นแบบหนึ่ง คุณอังคณาคิดว่าการที่ตนเองเป็นหญิงรักหญิงด้วยก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร การเป็นทอมของคุณอังคณายังทำให้คุณอังคณาเป็นที่นิยมชมชอบในหมู่น้องผู้หญิงอีกด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

สื่อมวลชน

คุณอังคณาไม่เคยรับสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมาก่อนเลย จนกระทั่งคุณอังคณาเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากพอคุณอังคณาเข้ามาหาวิทยาลัย คุณอังคณาดีก็เริ่มเล่นอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้คุณอังคณาดีรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มหลายคน ได้อ่านเรื่องราวคำแนะนำต่างๆ เรื่องหญิงรักหญิงมากขึ้น ได้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น คุณอังคณาดีมักจะเข้าห้องสนทนากับเพื่อนหญิงรักหญิงในอินเทอร์เน็ตเกือบทุกวัน คุณอังคณาดีเคยดูภาพและหนังสือหญิงรักหญิงทางอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่ทำให้คุณอังคณาดีใกล้ชิดหญิงรักหญิงมากขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

เคยมีผู้ชายมาจีบคุณอังคณา แต่คุณอังคณาไม่เคยคบกับผู้ชายคนใด คุณอังคณาจะรีบปฏิเสธผู้ชายคนนั้น และรีบบอกว่าตนก็ชอบผู้หญิงเหมือนกัน ซึ่งก็มีทั้งคนที่เข้าใจและคบกันแบบเพื่อนต่อ ใครไม่เข้าใจและยังตามจีบต่อคุณอังคณาก็จะตัดขาดความเป็นเพื่อน เมื่ออีกฝ่ายพยายามไม่สำเร็จแล้วเขาก็จะค่อยเลิกล้มความตั้งใจไปเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามนั้นไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

การที่คุณอังคณาเห็นพี่ชายได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวมาก ทำให้คุณอังคณาคิดว่าการเป็นผู้ชายจะทำให้ได้รับการยอมรับและได้รับสิทธิต่างๆมากกว่าผู้หญิง ถึงแม้ว่าคนอื่นจะมองคุณอังคณาเป็นผู้หญิง แต่คุณอังคณาก็เชื่อว่าตนไม่ใช่ผู้หญิงธรรมดา แต่เป็นผู้หญิงที่มีความเป็นชายหรือเป็นทอม คุณอังคณาคิดว่าตนนั้นมีความแข็งแกร่งกว่าผู้หญิงธรรมดาทั่วไป คุณอังคณาจึงมองตนเองต่างไปจากคนอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณอังคณาที่มีความเห็นว่าการเป็นหญิงรักหญิงนั้นไม่ใช่เรื่องเสียหาย คุณอังคณาเห็นคนอื่นเป็นหญิงรักหญิงกันมากในสมัยที่ยังศึกษาอยู่โรงเรียนสตรี เมื่อคุณอังคณาเริ่มคบกับผู้หญิงด้วยกัน รุ่นน้องในโรงเรียนก็ชื่นชมคุณอังคณา เวลาที่คุณอังคณาเล่นบาสเก็ตบอลกับเพื่อนๆในเวลาพักกลางวัน ก็มักจะมีผู้ที่คลั่งไคล้คุณอังคณาไปนั่งชมและเชียร์อยู่เป็นประจำ ซึ่งช่วยเสริมให้คุณอังคณา รู้สึกว่าการทำตนแบบผู้ชายทำให้ตนเป็นที่รักไปทั่ว คุณอังคณาจึงพึงพอใจกับการเป็นทอมมาก ปัจจุบันคุณอังคณา มีเพื่อนหญิงรักหญิงอยู่เป็นจำนวนมาก คุณอังคณาจึงคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่อาจจะเป็นพฤติกรรมของคนกลุ่มหนึ่งที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปจากคนอื่นก็ได้เป็นสิ่งที่ไม่เลวร้าย

เสมอไป จึงอาจกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอังคณา

ความต้องการทางจิตใจ

อาจจะเป็นไปได้ว่า การที่คุณอังคณาเห็นพี่ชายของตัวเองได้รับความชื่นชมและการยอมรับจากทางบ้านมากกว่าตัวเองที่เป็นผู้หญิงนั้น ทำให้คุณอังคณาคิดว่าถ้าตนเป็นผู้ชายก็คงจะได้รับความชื่นชมจากทุกคน หรืออาจกล่าวได้ว่า การที่คุณอังคณาเป็นหญิงรักหญิงนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการต้องการการตอบสนองทางความรัก ความเข้าใจ และความอบอุ่น เนื่องจากคุณอังคณามีความสุขกับการที่ตนเป็นที่นิยมชมชอบเมื่อตนเป็นหญิงรักหญิงในโรงเรียนมาก จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่คุณอังคณาเป็นหญิงรักหญิงนั้นมีอิทธิพลมาจากความต้องการทางด้านจิตใจด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณอังคณาตั้งใจว่าจะทำงานหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว คุณอังคณายังไม่แน่ใจตัวเองว่าตนจะเป็นหญิงรักหญิงอย่างไร้ไปตลอดชีวิตหรือไม่ คุณอังคณายังไม่เคยเจอกับผู้หญิงที่รักในตัวคุณอังคณาอย่างจริงจัง ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผู้หญิงที่คุณอังคณาคบด้วยมักจะแอบมีแฟนที่เป็นผู้ชายด้วย คนที่มีแค่คุณอังคณาคนเดียวก็ไปกันไม่รอดในที่สุด บางครั้งคุณอังคณาก็รู้สึกท้อแท้กับความรัก สำหรับชีวิตในอนาคตนั้น คุณอังคณาอาจจะทำงานไประยะหนึ่งแล้วศึกษาต่อ หรืออาจจะทำงานไปเรื่อยๆ ทางด้านชีวิตครอบครัว คุณอังคณาคิดที่จะคบกับผู้หญิงไปเรื่อยๆ คุณอังคณายังตั้งความหวังไว้ว่าสักวันหนึ่งอาจจะเจอกับผู้หญิงที่รักคุณอังคณาจริงๆ อย่างไรก็ตาม คุณอังคณายังเคยคิดเล่นๆว่า ถ้าหากชีวิตรักแบบหญิงรักหญิงของตนนั้นไปไม่รอดจริงๆ สักวันหนึ่งคุณอังคณาอาจจะลองคบกับผู้ชายดูสักครั้ง นอกจากนี้ คุณอังคณาเองก็คิดว่าทางบ้านของคุณอังคณาคงจะคัดค้านเรื่องที่คุณอังคณาเป็นหญิงรักหญิง คุณอังคณาจึงยังไม่คิดวางแผนเรื่องชีวิตในอนาคต คุณอังคณาคิดจะรอดูชีวิตตัวเองดำเนินต่อไปเรื่อยๆ เกิดปัญหาอะไรขึ้นแล้วค่อยคิดแก้คิดทำเดี๋ยวนั้น

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10: คุณปาวารตี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณปาวารตีเป็นทอม อายุ 23 ปี สถานภาพโสด คุณปาวารตีเป็นคนร่าเริง แจ่มใส คุยเก่ง เข้ากับทุกคนได้ง่าย ชอบแต่งกายด้วยเสื้อยืดกางเกงยีนส์ คุณปาวารตีเป็นลูกสาวคนโต มีน้องชาย

1 คน คุณปาราวตีจึงเป็นหลานคนแรก ที่บ้านจึงค่อนข้างจะตามใจ พ่อของคุณปาราวตีอยากมีลูกชายคนแรก แต่ลูกคนแรกก็เป็นลูกสาว คุณปาราวตีจึงได้รับการเลี้ยงดูแบบผู้ชาย และที่บ้านค่อนข้างจะมีผู้ชายเยอะกว่าผู้หญิงทั้งญาติและลูกพี่ลูกน้อง คุณปาราวตีจึงได้เล่นแต่กับพี่ผู้ชาย คุณปาราวตีจึงถูกเลี้ยงปลุกฝังให้เป็นผู้นำตั้งแต่เด็กจนจบชั้นมัธยม หลังจากเข้ามหาวิทยาลัยแล้วทางบ้านก็ไม่ค่อยเคร่งครัดหรือจู้จี้ในการอบรมสั่งสอนคุณปาราวตีมากนักเพราะเห็นว่าโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว คุณปาราวตีทำงานเป็นล่ามที่โรงพยาบาล ทุกคนในที่ทำงานไม่มีใครต่อว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี แต่คุณปาราวตีเองก็อยากเปลี่ยนงานถ้ามีโอกาส เพราะคิดว่างานนี้เหนื่อยและไม่ค่อยก้าวหน้า

คุณปาราวตีศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษามาตลอด คุณปาราวตีจึงมีเพื่อนร่วมชั้นทั้งที่เป็นผู้หญิงและผู้ชาย คุณปาราวตียังได้รับการรับเลือกให้เป็นหัวหน้าห้องมาตลอดอีกด้วย ซึ่งคุณปาราวตีเองก็ชื่นชอบการที่ตนได้เป็นผู้นำในการดูแลห้องเรียนและเพื่อนร่วมห้องของตน

ความรักครั้งแรกของคุณปาราวตีเริ่มตั้งแต่ตอนที่คุณปาราวตีอยู่ชั้นมัธยม 2 แล้วคุณปาราวตีก็มีแฟนมาเรื่อยๆจนถึงปัจจุบัน คุณปาราวตีมีคนที่รักที่เป็นหญิงรักหญิงมาแล้ว 5 คน แฟนคนแรกของคุณปาราวตีก็เป็นหญิงรักหญิง เริ่มจากการที่คุณปาราวตีเห็นเพื่อนผู้ชายจับผู้หญิงคบกันเป็นแฟน คุณปาราวตีเองก็ไม่อยากน้อยหน้า เพราะคุณปาราวตีก็ยึดมั่นว่าตนเป็นเหมือนผู้ชาย อีกทั้งคุณปาราวตียังเป็นหัวหน้าห้อง ทำให้คุณปาราวตียิ่งรู้สึกว่าคุณปาราวตีต้องเป็นผู้นำและล้ำหน้ากว่าเพื่อนผู้ชาย เพื่อนผู้ชายจะได้ไม่ดูถูกเยาะเย้ยตนว่าไม่เป็นชายจริง คุณปาราวตีคบกับแฟนคนแรกอยู่ประมาณครึ่งปีก็เลิกคบกันเพราะช่วงหลังแฟนของคุณปาราวตีเริ่มออกนิสัยชอบไว้วางใจ มีอะไรไม่พอใจนิดหน่อยก็ต่อว่าจนเป็นเรื่องใหญ่โต ทำให้คุณปาราวตีรำคาญมากขึ้นเรื่อยๆจนต้องขอเลิก ช่วงเดือนแรกที่เลิกกันไปแล้วแฟนคนแรกของคุณปาราวตีก็ยังตามตี้อ และโทรศัพท์ทักอวดกวนเกือบทุกคืนเพื่อขอให้กลับมากบกัน แต่คุณปาราวตีก็ไม่คิดที่จะกลับไปคบใหม่เพราะตอนที่เธอโทรมาขอคืนดีเธอก็ไม่ได้พูดจาดีมากนัก เธอก็ยังไว้วางใจอยู่เหมือนเดิม พอประมาณหนึ่งเดือนให้หลังเธอก็เลิกล้มความตั้งใจ

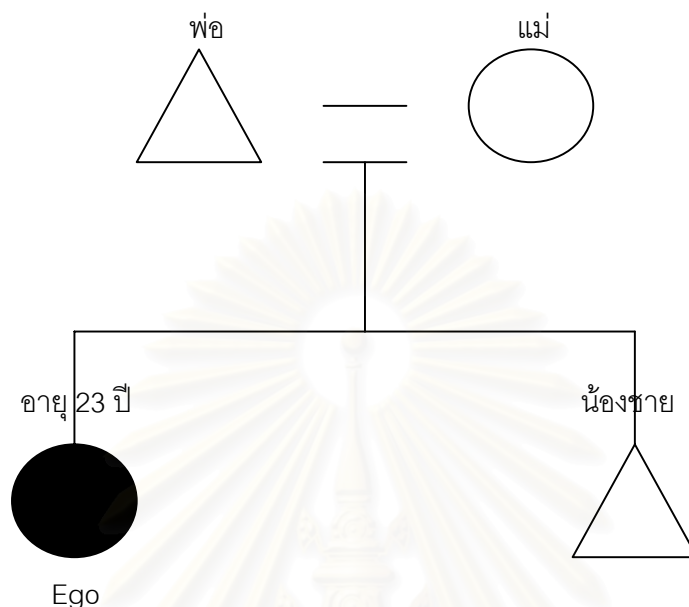
เมื่อคุณปาราวตีอยู่ชั้นมัธยม 3 คุณปาราวตีก็มีแฟนคนที่สอง เป็นแฟนคนแรกที่คุณปาราวตีมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย แต่คบกันได้ประมาณ 2 เดือนก็เลิก เพราะแฟนคนนี้ชอบทำตัวข่มคุณปาราวตี คือเวลาที่อยู่ด้วยกันต่อหน้าคนอื่นคุณปาราวตีอยากให้คนอื่นเห็นว่าคุณปาราวตีไม่กลัวแฟนตนและแฟนตนต้องเคารพยำเกรงตน แต่แฟนคนนี้ของคุณปาราวตีกลับทำในสิ่งที่ตรงกันข้าม คือ

เวลาอยู่ด้วยกันต่อหน้าคนอื่นก็ชอบออกคำสั่ง ชอบแสดงอำนาจเหมือนกันว่าคุณปาราวตีเป็นลูกไก่ในกำมือ ชอบทำตนเหมือนกับว่าถ้าคุณปาราวตีไม่คอยเอาใจก็จะเลิกคบ แฟนของคุณปาราวตีคนนี้แสดงพฤติกรรมเช่นนี้ต่อหน้าเพื่อนบ่อยๆ คุณปาราวตีจึงรู้สึกเสียหน้ามากที่มีผู้หญิงมาคอยบงการคุณปาราวตีรู้สึกว่าเป็นการเสียเกียรติลูกผู้ชาย ยิ่งถ้าต่อหน้าเพื่อนของคุณปาราวตีด้วยแล้วคุณปาราวตียิ่งรู้สึกเหมือนถูกหักหน้า คุณปาราวตีจึงขอเลิกกับเธอในที่สุด ตอนแรกเธอนึกว่าคุณปาราวตีแค่โมโห อีกไม่นานก็คงมาตามง้อ แต่ผ่านไป 2 สัปดาห์คุณปาราวตีไม่มาตามง้อเธอก็เริ่มรู้ว่าคุณปาราวตีบอกเลิกไปแล้วจริงๆ เธอก็มาตามขอคืนดีกับคุณปาราวตีและสัญญาว่าจะทำตัวให้ดีขึ้น แต่ช่วงนั้นคุณปาราวตีก็กำลังสนใจผู้หญิงคนใหม่อยู่ด้วยคุณปาราวตีจึงยังไม่สนใจเธอเลย อีกสาเหตุหนึ่งก็เป็นเพราะคุณปาราวตีคิดว่านิสัยบางอย่างถึงจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่สักวันหนึ่งนิสัยนั้นก็อาจจะกลับมาอีกก็ได้ ถ้านิสัยนั้นไม่ใช่ความเป็นตัวตนของบุคคลนั้นจริงๆ เธอก็อยู่ประมาณ 2 สัปดาห์เธอก็เลิก

แฟนคนที่สามของคุณปาราวตีนั้น เป็นคนที่คุณปาราวตีเริ่มสนใจช่วงที่เลิกคบกับแฟนคนที่สอง เธอเป็นคนนิสัยดีและเข้ากับคุณปาราวตีได้ดี ให้เกียรติคุณปาราวตีดีแต่บางครั้งก็โมโหง่ายไปหน่อย คุณปาราวตีคบกับแฟนคนนี้อย่างมีความสุขหลังจากเลิกกับแฟนคนที่สอง แต่พอเรียนจบชั้นมัธยม 3 ก็ต้องเลิกกันเพราะเธอย้ายโรงเรียน

คุณปาราวตีคบกับแฟนคนที่สี่ตอนอยู่ชั้นมัธยม 5 แต่คบกันได้ปีกว่าก็ต้องเลิกกันอีกเพราะเธอสอบเทียบผ่านแล้วก็เข้ามหาวิทยาลัยหลังจากจบชั้นมัธยม 5 หลังจากนั้นคุณปาราวตีก็ตั้งหน้าตั้งตาเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพราะที่บ้านตั้งความหวังในตัวคุณปาราวตีไว้สูงมาก แล้วคุณปาราวตีก็สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งได้ หลังจากนั้นคุณปาราวตีก็คบผู้หญิงไปเรื่อยๆแบบมีความสัมพันธ์กันเล่นๆแต่ไม่ได้คิดอะไรจริงจังกัน จนเมื่อคุณปาราวตีอยู่ปี 4 คุณปาราวตีก็เริ่มคบกับแฟนคนที่ห้ามาจนถึงปัจจุบัน คุณปาราวตีรู้จักกับเธอทางอินเทอร์เน็ต แต่พอเรียนจบแล้วก็ไม่ได้เจอกันบ่อยนักเพราะต้องทำงาน ส่วนใหญ่จะเจอกันสัปดาห์ละ 1 - 2 วัน เคยไม่เจอกันนานที่สุดสองสัปดาห์ คุณปาราวตีเองก็คิดว่าน่าจะคบกับแฟนคนนี้อย่างได้นาน เพราะนิสัยเข้ากันได้ดีกว่าคนอื่นที่ผ่านมา แต่คุณปาราวตีก็ยังคงกลัวอยู่บ้าง เพราะทางบ้านของแฟนคุณปาราวตีไม่ชอบที่เห็นเธอคบกับคุณปาราวตีเกินกว่าเพื่อน ทางบ้านของเธออยากให้เธอแต่งงานกับผู้ชายและสร้างครอบครัวในอนาคต

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณปาราวดีทำงานเป็นล่ามภาษาญี่ปุ่นที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง คุณปาราวดีต้องทำงานวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 08.00 – 17.00 น. คุณปาราวดียอมรับว่าเป็นงานที่ลำบากมาก ต้องช่วยแปลภาษาของคนไข้จึงเหมือนต้องดูแลคนไข้ด้วยนิดหน่อย ภาษาญี่ปุ่นของคุณปาราวดีก็ไม่ค่อยดีนัก คุณปาราวดีจึงกลัวว่าจะสื่อความหมายผิด อีกทั้งคุณปาราวดียังต้องท่องเที่ยวเฉพาะทางการแพทย์เพิ่มอีกด้วย เมื่อเลิกงานแล้วคุณปาราวดีมักจะกลับบ้านทันทีเพราะเหนื่อยกับงาน แต่คุณปาราวดีก็มักจะไปเที่ยวกลางคืนต่อในคืนวันศุกร์หรือวันหยุดที่วันรุ่งขึ้นไม่ใช่วันทำงาน นานๆคุณปาราวดีจึงจะพาแฟนไปเที่ยวกลางคืนด้วย เพราะคุณปาราวดีก็อยากอยู่กับเพื่อนๆเฮฮาตามประสาทอมหรือแบบคนโสดบ้าง คุณปาราวดีจะเจอกับแฟนบางวันหลังเลิกงานซึ่งก็ไม่แน่นอน เพราะต้องมีเวลาว่างพร้อมกันทั้งสองฝ่าย แต่พอถึงวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดอื่นๆ คุณปาราวดีก็จะออกไปเที่ยวกับแฟนเสมอ โดยจะออกจากบ้านตอนสายแล้วกลับบ้านตอนค่ำ นานๆก็กลับดึกบ้าง เมื่อมีเวลาว่างอยู่กับบ้าน คุณปาราวดีชอบสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ดูโทรทัศน์ คุยโทรศัพท์ และนอน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

การที่คุณพ่อของคุณปาราวตีหวังที่จะให้ลูกคนแรกเป็นลูกชายแต่กลายเป็นลูกสาวนั้น ก็ไม่ได้ทำให้คุณพ่อของคุณปาราวตีลดความหวังลง คุณปาราวตีถูกเลี้ยงดูแบบผู้ชาย ถูกเลี้ยงให้มีความเข้มแข็งและเป็นผู้นำแบบลูกผู้ชาย ทำให้คุณปาราวตีเป็นคนกล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงความคิดเห็น พ่อของคุณปาราวตีสนับสนุนให้คุณปาราวตีใส่กางเกงมาตั้งแต่เด็ก คุณปาราวตีจึงชอบใส่แต่กางเกงยักไว้ในกรณีจำเป็น เช่น เวลาไปโรงเรียนก็ต้องใส่เครื่องแบบนักเรียนหญิงซึ่งเป็นกระโปรง อีกทั้งญาติส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชาย คุณปาราวตีสนิทสนมกับพี่ชายลูกพี่ลูกน้องกัน เพื่อนเล่นในวัยเด็กจึงเป็นผู้ชาย คุณปาราวตีคิดว่าการที่ตนถูกเลี้ยงให้มีความเป็นผู้นำนั้นทำให้ตนมีความรู้สึกว่ายากจะปกป้องคนที่อยู่ใกล้ชิดและชอบที่ได้ปกป้องคนที่อ่อนแอกว่า คุณปาราวตียังเปิดเผยการเป็นหญิงรักหญิงของตนให้ทางบ้านรับทราบอีกด้วย ซึ่งทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่าหรือคัดค้านอะไร จึงกล่าวได้ว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี

เพื่อน

เพื่อนของคุณปาราวตีมีทั้งเพื่อนหญิงรักหญิงและเพื่อนผู้ชาย เพื่อนผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นหญิงรักหญิงนั้นมีน้อยกว่าเพื่อนหญิงรักหญิงด้วยกัน ส่วนใหญ่แล้วคุณปาราวตีชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชายเพราะเห็นว่ามันสยใจคอกคล้ายคลึงกัน เพื่อนผู้ชายที่โรงเรียนจึงช่วยทำให้คุณปาราวตีดำรงนิสัยแบบลูกผู้ชายมาโดยตลอด ประกอบกับการเลี้ยงดูแบบลูกผู้ชายจากทางบ้านทำให้คุณปาราวตีมีนิสัยแบบทอม คุณปาราวตียังคงเคยลงจับผู้หญิงเพื่อไม่ให้ตนน้อยหน้าเพื่อนผู้ชาย พ่อคุณปาราวตีได้เข้ามหาวิทยาลัย พ่อแม่ของคุณปาราวตีก็เริ่มปล่อย คุณปาราวตีจึงไปเที่ยวไปไหนมาไหนได้หลายแห่งรวมทั้งการเที่ยวกลางคืน ระยะเวลาที่คุณปาราวตีจึงมักจะรู้จักกับเพื่อนหญิงรักหญิงจากการไปเที่ยวกลางคืน บางครั้งคุณปาราวตีก็จะไปร่วมการนัดเจอเป็นกลุ่มของกลุ่มหญิงรักหญิงตามสถานที่เที่ยวกลางคืน คุณปาราวตีมีความเห็นว่าการที่คุณปาราวตีได้รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงตามสถานที่เที่ยวกลางคืนนั้น มีส่วนทำให้คุณปาราวตีได้คบกับหญิงรักหญิงหลายคน เพราะหญิงรักหญิงบางคนจะไปเที่ยวกลางคืนก็ตั้งใจจะไปเพื่อหาคนมาควงด้วย แต่คุณปาราวตีจะไม่ค่อยจริงจังกับคนที่คุณปาราวตีรู้จักจากการเที่ยวกลางคืน ส่วนใหญ่ก็เอาไว้ควงเล่นชั่วคราวหรือคบไว้เป็นเพื่อน

เนื่องจากคุณปาราวดีไม่เชื่อว่าคุณปาราวดีจะพบกับรักแท้ในสถานที่เพียงกลางคืน คนส่วนใหญ่ก็มักจะไปเพื่อความสนุกเท่านั้น และคุณปาราวดีก็ยังรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงจากการแนะนำของเพื่อน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวดี

โรงเรียน

คุณปาราวดีไม่เคยศึกษาในโรงเรียนสตรีล้วน การที่คุณปาราวดีอยู่ในโรงเรียนซึ่งมีเพื่อนผู้ชายทำให้คุณปาราวดีได้ซึมซับนิสัยแบบผู้ชายเพิ่มขึ้น จากการที่เคยถูกเลี้ยงดูให้มีความเป็นผู้ชายจากครอบครัว คุณปาราวดีดีใจที่มีเพื่อนผู้ชายเป็นจำนวนมากตั้งแต่สมัยชั้นมัธยมเพราะคุณปาราวดีรู้สึกว่าได้มีเพื่อนที่รู้จักและเข้ากันได้ คุณปาราวดียังเคยมีแฟนที่เป็นผู้หญิงเพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าเพื่อนผู้ชาย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวดี

สื่อมวลชน

คุณปาราวดีเคยอ่านการ์ตูนหญิงรักหญิงมาตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ระดับมัธยม ซึ่งทำให้คุณปาราวดีเห็นว่าการชอบผู้หญิงด้วยกันนั้นเป็นเรื่องธรรมดา ถึงขนาดที่มีคนเอามาเขียนเป็นการ์ตูนแล้วมีคนเอามาแปลขายอีก คุณปาราวดีจึงมั่นใจในความเป็นทอมของตนและการชอบผู้หญิงด้วยกันมากขึ้น พอคุณปาราวดีเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อนที่มหาวิทยาลัยก็แนะนำให้เล่นโป๊กเกอร์ คุณปาราวดีจึงรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงมากขึ้นผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต จนต่อมากการเล่นโป๊กเกอร์กลายเป็นงานอดิเรกที่คุณปาราวดีทำเวลาว่าง จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวดี

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณปาราวดีเคยคบกับผู้ชายอยู่ครั้งหนึ่งสมัยเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย คุณปาราวดีเห็นว่าเขามีความพยายามในการจีบคุณปาราวดีมาก คุณปาราวดีจึงหลงคบดู แต่ในระหว่างนั้นคุณปาราวดีก็คบแฟนอีกคนที่เป็นผู้หญิงอยู่ด้วย ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ แฟนผู้ชายของคุณปาราวดีไม่ทราบเรื่องนี้เพราะนึกว่าเป็นแค่เพื่อนกัน แต่ต่อมากคุณปาราวดีกับแฟนผู้ชายก็เลิกกันในที่สุดเพราะคุณปาราวดีชอบแสดงความเข้มแข็งและแข็งแกร่งของตนออกมา ไม่ชอบให้ผู้ชายมาปกป้องคุ้มครอง ไม่ค่อยให้เวลากับเขา แฟนผู้ชายของคุณปาราวดีของเริ่มสงสัยในพฤติกรรมของคุณปาราวดีที่มักจะ

ให้เวลาแต่กับแฟนผู้หญิงของคุณปาราวตีเช่นกัน จนวันหนึ่งแฟนผู้ชายของคุณปาราวตีทนไม่ได้จึงทะเลาะกัน คุณปาราวตีจึงบอกว่าตนคบผู้หญิงเป็นแฟนอยู่ด้วยคงจะคบกับผู้ชายไม่ได้ แล้วคุณปาราวตีก็บอกเลิก จึงกล่าวได้ว่าคุณปาราวตีคบกับผู้หญิงและผู้ชายในเวลาเดียวกันแล้วต่อมาคุณปาราวตีก็เลิกคบกับผู้หญิง โดยบอกเลิกกับฝ่ายชาย คุณปาราวตีไม่ได้เป็นฝ่ายเสียใจที่ต้องเสียคนรักที่เป็นผู้ชายไปแล้วจึงเปลี่ยนไปคบกับผู้หญิง ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณปาราวตีคิดว่าทอมกับผู้ชายต่างกันทางสภาวะร่างกายแต่จิตใจไม่ต่างกัน คุณปาราวตีเองก็ยอมรับว่าตนเองเป็นทอม เป็นหญิงรักหญิง คุณปาราวตียังเชื่อมั่นในความเป็นชายของตนมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะถูกเลี้ยงดูมาอย่างนั้น คุณปาราวตีจึงมองว่าตนมีความเป็นผู้ชายเหมือนกับผู้ชายทั่วไปเพียงแต่ตนเกิดมามีร่างเป็นหญิงเท่านั้น ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณปาราวตีคิดว่าการที่ตนเองเกิดมาเป็นผู้หญิงและรักผู้หญิงด้วยกันนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด เพราะถ้าผิดปกติคุณปาราวตีก็คงไม่ได้คบแฟนที่เป็นผู้หญิงและคงไม่ได้มีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงมากเช่นนี้ เพียงแต่ว่าคนส่วนใหญ่ยอมรับไม่ค่อยได้ แต่คุณปาราวตีก็คิดว่าพวกผู้ใหญ่ที่ลงความเห็นว่าเป็นหญิงรักหญิงนั้นเป็นเรื่องผิดปกตินั้น ตนเองก็อาจจะชอบพอในเพศเดียวกันอยู่ก็เป็นได้ เพราะคุณปาราวตีเคยพบเห็นหญิงรักหญิงที่มีอายุแล้วเช่นกัน คนที่แต่งงานแล้วแอบมีชู้กับบุคคลเพศเดียวกันก็มีอยู่มาก จึงกล่าวได้ว่าคุณปาราวตีมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก ปัจจัยนี้จึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี

ความต้องการทางจิตใจ

คุณปาราวตีถูกเลี้ยงดูปลูกฝังความเป็นชายมาตั้งแต่ยังเด็ก หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการตอบสนองความต้องการของพ่อซึ่งอยากมีลูกคนโตเป็นลูกผู้ชาย คุณปาราวตีจึงเห็นว่าตนเองมีความ

เป็นผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก การที่คุณปาราวตีเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่ได้เป็นความต้องการทางจิตใจของคุณปาราวตีเอง จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณปาราวตี

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณปาราวตีไม่คิดจะมีครอบครัวกับผู้หญิงในอนาคตเพราะมันเป็นไปได้ไม่ได้ ชีวิตอนาคตวางแผนไว้ว่าจะทำงาน มีความสุขกับการใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ ยังไม่มีความคิดที่จะเรียนต่อ อยากจะเป็นหญิงรักหญิงอยู่อย่างนี้ไปตลอด มีครอบครัวที่อบอุ่น มีเพื่อนที่รักและเข้าใจ คุณปาราวตีคิดว่าสังคมในปัจจุบันยอมรับมากเรื่องหญิงรักหญิงมากขึ้นถึงแม้ว่าจะมีคนคัดค้านอยู่บ้างก็ตามขึ้น แต่คุณปาราวตีก็ไม่สนใจสายตาใครๆ ที่มองคุณปาราวตีว่าเป็นหญิงรักหญิง เพราะคุณปาราวตีเห็นว่าจะคิดหรือกลุ่มไปก็เท่านั้น ยังไงคุณปาราวตีก็เป็นอยู่อย่างนี้ คุณปาราวตียอมรับตัวเองว่าเป็นทอม และจะคงเป็นหญิงรักหญิงเช่นนี้ตลอดไป

คุณปาราวตีคิดที่จะเปลี่ยนงานในอนาคตถ้ามีโอกาสได้ข้อเสนองานดีๆ เพราะงานที่ทำอยู่ปัจจุบันนั้นทำให้คุณปาราวตีค่อนข้างเครียด และยังเป็นงานที่ไม่ค่อยมีความก้าวหน้าเท่าไร วันๆก็ได้แต่ช่วยแปลภาษา ต้องเข้าทำงานเช้ามาก อีกทั้งยังต้องใส่เครื่องแบบที่เป็นกระโปรงและต้องแต่งหน้าด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่คุณปาราวตีเบื่อมากที่สุด คุณปาราวตีจึงคอยมองหางานใหม่อยู่เรื่อยๆ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11: คุณอริกา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณอริกาเป็นทอม อายุ 25 ปี สถานภาพโสด คุณอริกาเป็นคนหัว ร่าเริงแจ่มใส อารมณ์ดี โกรธคนยาก แต่พอโกรธใครขึ้นมาบางครั้งก็ถึงขั้นเลิกติดต่อกันไปเลยก็มี บางครั้งคุณอริกาก็เป็นคนใจร้อน ลักษณะภายนอกเป็นคนค่อนข้างอ้วน รูปร่างไม่สูงมากนัก การแต่งกายชอบใส่เสื้อเชิ้ตกับกางเกง รองเท้าหุ้มส้น คุณอริกาเป็นคนนครสวรรค์แต่ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯตามพ่อแม่ ตั้งแต่อายุ 15 ปี คุณอริกามีพี่น้อง 3 คน เป็นผู้หญิง 2 คน ผู้ชาย 1 คน คุณอริกาเป็นลูกคนที่ 2 คุณอริกาเข้ากันได้ดีกับบุคคลในครอบครัวโดยจะสนิทกับน้องชายมากที่สุด

คุณธิดาศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษามาโดยตลอด เพื่อนของคุณธิดาจึงมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ปัจจุบันเวลาคุณธิดาไปไหนมาไหน คุณธิดาก็ชอบไปกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอมเหมือนกัน คุณธิดาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอาหารและโภชนาการ ปัจจุบันประกอบกิจการส่วนตัว คือทางบ้านของคุณธิดาเปิดร้านขายอาหารทั้งข้าวและก๋วยเตี๋ยว คุณธิดาจึงช่วยกิจการของทางบ้าน เช่น ช่วยซื้อของ ตรวจบัญชีรายรับรายจ่าย อบรมลูกจ้าง ช่วยทำอาหาร เป็นต้น คุณธิดาอาจจะเรียนต่อหรือหางานทำที่อื่นด้วย แต่คุณธิดาก็ยังไม่ได้ตัดสินใจแน่นอน อย่างไรก็ตาม คุณธิดาก็คิดว่าจะไม่หยุดอยู่แค่ดูแลร้านอาหารของทางบ้านเท่านั้น

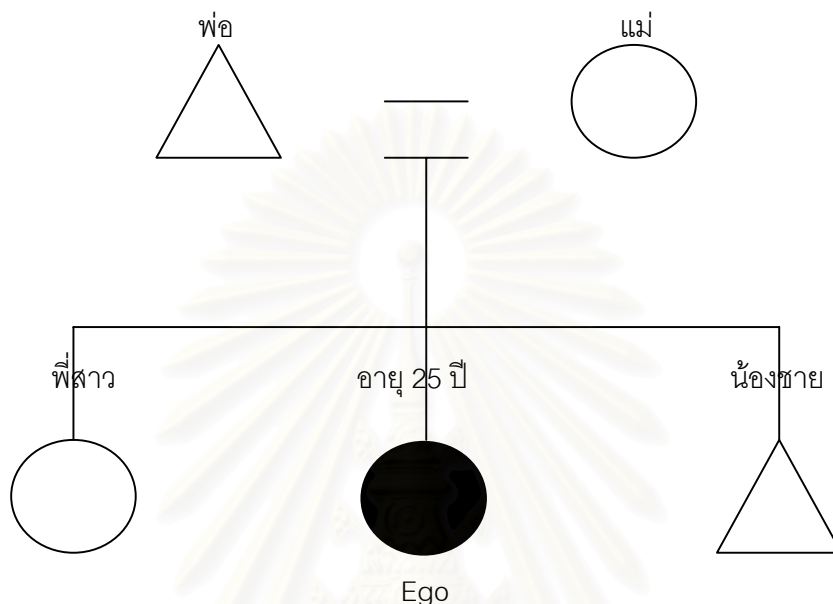
ทางด้านชีวิตรักนั้น คุณธิดาเชื่อว่าตนไม่ได้เป็นคนเจ้าชู้ คุณธิดาจะเป็นมิตรกับทุกคนที่รู้จักจนบางครั้งอาจดูเหมือนว่าคุณธิดาเป็นคนเจ้าชู้ คุณธิดาไม่คิดคบใครเล่นๆ เวลาคิดจะคบกับใครก็ดูใจกันนานพอสมควร คุณธิดาเคยมีแฟนแล้ว 2 คน คนแรกคบกันนาน 3 ปี คุณธิดารู้จักแฟนคนนี้โดยการแนะนำจากเพื่อน เป็นแฟนคนแรกที่คุณธิดามีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย เริ่มคบกันตอนที่คุณธิดาอยู่ชั้นมัธยม 5 และเลิกกันเมื่อคุณธิดาอยู่มหาวิทยาลัยปี 1 สาเหตุที่เลิกกันเพราะแฟนของคุณธิดาไปมีแฟนคนใหม่ซึ่งเป็นผู้ชาย ทำให้คุณธิดารู้สึกเสียหน้าที่โดนผู้ชายแย่งแฟนตัวเองไป ทำให้รู้สึกว่าตนด้อยกว่าผู้ชายที่แท้จริง และรู้สึกเหมือนถูกหยาม

คุณธิดาโคกเศร้าอยู่ประมาณ 3 สัปดาห์ก็เลิกเศร้าเพราะคิดว่าในเมื่อคบกันมาตั้ง 3 ปีแล้วยังทำกันได้ขนาดนี้ก็ให้เขารับไปดีกว่า เสียเวลามา 3 ปีแล้วทั้งคู่ ดีกว่าคบกันไปนานกว่านี้แล้วเพิ่งมาเลิกกันจะยิ่งเสียเวลาไปกว่านี้และก็จะยิ่งเสียใจมากขึ้นด้วย พอคุณธิดาคิดได้ว่าทำไมจะต้องมาเสียใจเพราะคนที่ไม่รักเราแล้ว จะเสียใจอย่างไรเขาก็ไม่กลับมา อีกทั้งยังไม่รับรู้ถึงความรู้สึกของคุณธิดา ถึงจะรู้ถึงความรู้สึกของคุณธิดาแต่ก็ยังทำกันขนาดนี้ คุณธิดาจึงเลิกเศร้าและทำใจได้ในที่สุด

แฟนคนที่สองของคุณธิดาเป็นเพื่อนที่มหาวิทยาลัย คุณธิดาคบกับแฟนคนที่สองเป็นเวลาหนึ่งเดือน เพราะก่อนที่จะคบกันนั้นแต่ละฝ่ายก็ลัวนแต่เห็นข้อดีของอีกฝ่าย แต่แต่ละฝ่ายก็คอยระวังตัว บางครั้งจึงทำให้ไม่สามารถเห็นตัวตนที่แท้จริงบางอย่างของอีกฝ่ายได้ พอคบไปได้ประมาณหนึ่งเดือนก็เริ่มยอมรับนิสัยของอีกฝ่ายไม่ได้ รู้สึกนิสัยเข้ากันไม่ได้ คุณธิดาจึงเป็นฝ่ายบอกเลิกเพราะคิดว่าตอนนี้ยังยอมรับตัวตนของอีกฝ่ายไม่ได้แล้วขึ้นอยู่ต่อไปก็เสียเวลาเปล่าๆ ถ้าอยู่ต่อไปสักวันหนึ่งก็ต้อง

เลิกกันอยู่ดี สู้เลิกกันไปเลยดีกว่าจะได้ไม่ต้องเสียใจมากด้วย ปัจจุบันคุณอริกาฯยังไม่มีแฟนแต่ก็มีคนที่คุณอริกาสนใจและยังดูใจกันอยู่หนึ่งคน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณอริกาชอบนอนตื่นสาย คุณอริกาจึงมักจะตื่นนอนมาช่วยร้านตอนที่ร้านเปิดแล้ว ร้านของคุณอริกาเปิดเวลา 07.30 น.ในวันธรรมดา เพื่อให้คนทำงานได้เข้ามารับประทานอาหารเช้า คุณอริกาไม่เคยไปตลาดเพื่อซื้อของมาทำอาหารตอนเช้าเลย ถึงร้านจะเปิด 07.30 น. แต่คุณอริกาที่ตื่นนอนประมาณ 09.00 – 10.00 น. เพื่อมาช่วยทางร้านอยู่ดี วันเสาร์อาทิตย์ร้านจะเปิดเวลา 09.00 น. และจะปิดเวลา 19.30 น. ทุกวัน แต่ถ้ายังมีลูกค้าอยู่หรือมีลูกค้าเข้ามาตอนเวลาที่ร้านจะปิด ทางร้านก็จะยังไม่ปิด หรือถ้าวันไหน 19.00 น. แล้วไม่มีวีแววว่าจะมีลูกค้ามาอีกก็จะปิดร้านเร็ว คุณอริกาจะอยู่ร้านเกือบทุกวัน ถ้าไม่อยู่ก็จะออกไปเที่ยวกับเพื่อนซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นวันเสาร์หรืออาทิตย์แล้วก็จะมักจะกลับมาตอนที่ร้านปิดไปแล้ว แต่ก็ยังมีบางวันที่คุณอริกายอมอยู่เฝ้าร้านแล้วให้พ่อหรือแม่ได้ออกไปข้างนอกบ้าง เพราะร้านของคุณอริกาเปิดทุกวัน ถ้าไม่สลับกันดูแลบางคนก็จะไม่ได้ออกไปเที่ยวไหนเลย จะปล่อยให้ลูกจ้างดูแลแค่ฝ่ายเดียวก็ไม่ไหวใจ

ปัจจุบันคุณอริกาฯยังไม่มีแฟนเป็นตัวเป็นตน มีแค่คนที่ยุ่งๆกันอยู่จึงไม่จำเป็นต้องใช้เวลาอยู่ด้วยกันตลอด คุณอริกาฯจึงมักจะอยู่กับบ้านนอกจากเวลาที่ไปเที่ยวกับเพื่อน ตอนที่คุณอริกาฯเคยมีแฟนนั้น คุณอริกาฯมักจะให้เวลากับแฟนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คุณอริกาฯจึงไม่ค่อยได้เฝ้าร้านหรือมีเวลาร่วมเป็นของตัวเองมากนัก ปัจจุบันคุณอริกาฯจึงมีเวลาส่วนตัวมาก เวลาร่วมที่นอกเหนือจากการเฝ้าร้านและช่วยดูแลบัญชีของร้านคุณอริกาฯก็จะอ่านหนังสือ ฟังเพลง เล่นอินเทอร์เน็ต และดูโทรทัศน์

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณอริกาฯสนิทสนมกับทุกคนในครอบครัว คุณอริกาฯเล่นกับน้องชายมาตั้งแต่เด็กเพราะอายุต่างกันแค่ปีเดียวจึงสนิทกับน้องชายมากที่สุด คุณอริกาฯยอมรับกับทางบ้านว่าคุณอริกาฯเป็นหญิงรักหญิงเมื่อคุณอริกาฯพาแฟนไปเที่ยวที่บ้าน ก่อนหน้านั้นคุณอริกาฯก็คิดว่าทางบ้านพอจะทราบอยู่บ้างแล้วว่าคุณอริกาฯเป็นหญิงรักหญิง เพียงแต่ไม่มีใครพูดอะไรออกมา คุณอริกาฯเองก็รู้สึกหนักใจอยู่บ้างที่ต้องปกปิดความเป็นตัวเองที่แท้จริงกับทางบ้าน หลังจากที่คุณอริกาฯยอมรับว่าคุณอริกาฯเป็นหญิงรักหญิงกับทางบ้าน ทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่าอะไรคุณอริกาฯ เพียงแต่ขอเรื่องอย่าทำอะไรประเจิดประเจ้อนัก และอย่าแสดงอาการแบบหญิงรักหญิงนอกบ้านจนมีคนนินทาถึงครอบครัว คุณอริกาฯจึงโล่งอกมากที่ทางบ้านเข้าใจและยอมรับในความเป็นตัวเองของคุณอริกาฯ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอริกาฯ

เพื่อน

ปัจจุบันคุณอริกาฯมีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงในกลุ่มทั้งหมด 4 คนซึ่งเป็นทอมด้วยกันทุกคน พอคุณอริกาฯโตขึ้นคุณอริกาฯก็ไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนผู้ชายเหมือนแต่ก่อน แต่คุณอริกาฯชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นทอมเหมือนกันมากขึ้น เพราะคุณอริกาฯรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันมากกว่า เวลาที่มีเรื่องอะไรที่ต้องการคำแนะนำปรึกษาก็คุยกับเพื่อนหญิงรักหญิงด้วยกันสบายใจกว่า เพราะยังเฝ้าผู้ชายก็คือผู้ชาย แต่ทอมคือผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นชาย การคุยกับทอมด้วยกันจึงดีกว่า จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอริกาฯ

โรงเรียน

คุณธิดาศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษามาตลอดจึงมีเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย คุณธิดามองตนเองเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นชาย เวลาเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่โรงเรียนนั้นคุณธิดาก็ชอบเข้ากลุ่มกับเพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชายและเฮฮาตามประสาผู้ชาย เวลาออกไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนทอมหรือเพื่อน ผู้ชายคุณธิดาก็จะทำอย่างที่คุณผู้ชายทำ เช่น โยนโบว์ลิ่ง เทียวกลางคืน ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เป็นต้น คุณธิดาไม่ค่อยออกไปเที่ยวเฮฮาไปกับเพื่อนผู้หญิง ถ้าไปก็จะเป็นการไปเพื่อจับหรือเอาใจผู้หญิงที่คุณธิดาสงใจ คุณธิดาจึงได้ซึมซับความเป็นผู้ชายจากเพื่อนผู้ชายที่โรงเรียนมากขึ้น และคุณธิดาก็เริ่มสนใจผู้หญิงตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ระดับมัธยม จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธิดา

สื่อมวลชน

คุณธิดาเคยดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิงเพียงแค่เรื่องเดียว เคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับหญิงรักหญิงหรือบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศบ้าง ปัจจุบันคุณธิดาใช้สื่ออินเทอร์เน็ตสนทนากับเพื่อนหญิงรักหญิงอยู่บ้าง คุณธิดาเห็นว่า การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น บางครั้งก็ใช้อินเทอร์เน็ตดูรูปโป๊หญิงรักหญิง จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธิดา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณธิดาไม่เคยมีคนรักที่เป็นผู้ชาย เคยมีเพื่อนผู้ชายเข้ามาจีบคุณธิดาอยู่บ้างตอนที่คุณธิดายังศึกษาอยู่ แต่ก็นานๆจะมีสักคน คุณธิดาไม่เคยสนใจผู้ชายเหล่านี้เลยและไม่เคยคิดที่จะคบด้วยเพราะคุณธิดาคิดว่าตนกับผู้ชายก็เป็นเหมือนพวกเดียวกัน คือ สนใจผู้หญิงเหมือนกัน คุณธิดาจึงปฏิเสธไปทุกราย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการผิดหวังจากเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธิดา

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณอิกายอมรับว่าตนแตกต่างไปจากคนอื่น กล่าวคือ คุณอิกายเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน เป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเหมือนผู้ชาย คุณอิกายต่างกับผู้ชายตรงที่สรีระทางร่างกายภายนอก แต่ภายในนั้นคุณอิกาก็มีความรู้สึกนึกคิด นิสัย หรือบุคลิกภาพไม่ต่างไปจากผู้ชาย ซึ่งการที่คุณอิกายเป็นตัวของคุณอิกายแบบนี้ไม่ได้ทำให้ใครเสียหาย คุณอิกาก็เป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง เพียงแต่จะมีใครยอมรับได้หรือไม่เท่านั้น คุณอิกายมีความเห็นว่าผู้ชายนั้นแตกต่างจากทอมด้านการเอาใจใส่ การเทคแคร์ และความเข้าใจกันทางด้านของจิตใจ คือทอมจะเข้าใจผู้หญิงด้วยกันได้ดีกว่าเพราะยังงี้ก็เป็นผู้หญิงเหมือนกัน แต่ผู้ชายส่วนใหญ่จะเห็นเรื่องทางเพศสำคัญมากกว่าเรื่องทางจิตใจ จึงทำให้ไม่เข้าใจฝ่ายหญิงได้ดีเหมือนทอม คุณอิกายเองก็ยอมรับและเปิดเผยความเป็นหญิงรักหญิงของตนกับที่บ้านและกับเพื่อนสนิท จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอิกาย

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณอิกายเห็นว่าคนที่เป็นหญิงรักหญิงก็เป็นคนปกติธรรมดา ไม่ได้เป็นคนที่มีจิตใจหรือสภาพจิตต่างไปจากคนอื่นในสังคม การรักใคร่ชอบใคร่ก็เป็นสิ่งดีงาม การที่ผู้หญิงจะชอบผู้หญิงด้วยกันจึงเป็นเรื่องที่ปกติ ถ้าเขาชอบกันอย่างบริสุทธิ์ใจทุกคนก็น่าจะยอมรับกันได้ คุณอิกายคิดว่าการเป็นหญิงรักหญิงไม่ใช่เรื่องผิดศีลธรรม การที่ผู้หญิงรักกันนั้นเป็นเรื่องทางจิตใจมากกว่าทางร่างกาย ถึงแม้จะมีเรื่องทางกายบ้าง แต่ก็แค่ส่วนประกอบหนึ่ง ซึ่งต่างจากความรักรักรักใคร่ของผู้หญิงกับผู้ชายที่เป็นเรื่องของทางกายส่วนหนึ่ง คุณอิกายเองก็กล้ายอมรับตนว่าเป็นหญิงรักหญิงถ้ามีใครกล้าถาม เพราะคุณอิกายเชื่อว่าสิ่งที่ตนเองเป็นไม่ได้เป็นสิ่งผิดหรือเลวร้ายอะไร จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอิกาย

ความต้องการทางจิตใจ

คุณอิกายได้รับการเลี้ยงดูแบบเด็กผู้หญิงทั่วไป แต่คุณอิกายก็สนิทกับน้องชายมากเพราะอายุไล่เลี่ยกัน ครอบครัวของคุณอิกายเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เมื่อคุณอิกายมีปัญหาอะไรก็พูดคุยได้เกือบทุกเรื่อง ยกเว้นบางเรื่องที่คุณอิกายยังไม่อยากเล่าให้ทางบ้านรับรู้ คุณอิกายเป็นคนหัวตั้งแต่ยังเด็ก

ชอบรวมกลุ่มทำกิจกรรมแบบที่เพื่อนผู้ชายนิยมทำกันตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยม มีเพื่อนเยอะ ดังนั้น การเป็นหญิงรักหญิงของคุณธิดาก็คงไม่น่าจะเป็นเพราะสาเหตุความต้องการทางจิตใจ เพราะคุณธิดาไม่ได้เริ่มเป็นหญิงรักหญิงเพื่อตอบสนองความต้องการอะไร จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธิดา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

สำหรับชีวิตอนาคตนั้นคุณธิดาอยากทำงานที่เป็นอาชีพให้ดีที่สุด คือไม่ใช่งานดูแลร้านอาหารของที่บ้านแต่เป็นงานบริษัทเอกชนที่ได้เงินเดือนดีพอควร มีการพบปะลูกค้า มีการแข่งขัน มีการเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น เรื่องความรักเป็นเรื่องรอง แต่เพื่อนมาก่อนแน่นอน เพราะการคบเพื่อนยังไวก่คบกันไปได้อย่างเรื่อยๆ ถึงจะมีเรื่องไม่พอใจก็ทำความเข้าใจกันได้ มีเรื่องอะไรผิดใจกันก็ยังสามารถคืนดีกันได้ แต่การคบกับแฟนต้องขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในตัวอีกฝ่ายด้วย ถ้าอีกฝ่ายหมดความรักในตัวเราแล้วก็กลับไปเป็นเหมือนเดิมไม่ได้ คุณธิดาก็คงเป็นคนให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก แต่ตอนที่คุณธิดามีแฟน คุณธิดาก็ตระพยายามให้เวลากับแฟนไม่แตกต่างจากเวลาที่ให้กับเพื่อนมากนัก เพราะคุณธิดาคิดเรื่องใจเขาใจเราอยู่เสมอ คุณธิดาก็คงคิดว่าถ้าใครปฏิบัติต่อคุณธิดาอย่างนี้แล้วคุณธิดาก็คงจะไม่พอใจ คุณธิดาก็คงจะไม่ปฏิบัติอย่างนั้นต่อคนอื่นเช่นกัน

คุณธิดามองตนเองเป็นคนหนึ่งคนหนึ่งในสังคมที่มีบุคลิกแตกต่างจากคนทั่วไปในสังคม คนอื่นในสังคมที่มองคุณธิดาก็คงขึ้นอยู่กับทัศนคติของคนๆ นั้นว่ามีแบบใดต่อผู้ที่พบเห็น ทางด้านการเปิดเผยตนเองนั้นคุณธิดาก็คงทำตัวปกติ ถ้ามีคนมาถามก็ตอบ ไม่ถามก็เฉยๆ บางเรื่องก็จะเล่ากับคนที่สนิท เพราะเรื่องทุกเรื่องมีทั้งที่คนรับได้และรับไม่ได้ บางเรื่องก็เป็นเรื่องส่วนตัว คุณธิดาคิดที่จะมีครอบครัวกับผู้หญิง แต่ไม่คิดเรื่องลูก เพราะเป็นไปไม่ได้ และคุณธิดาก็คงไม่คิดที่จะมีลูกบุญธรรม เพราะยังไงเขาก็ไม่ใช่ลูกของคุณธิดาจริงๆ

ปัจจุบันคุณธิดามักจะรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้นทางอินเทอร์เน็ต และจากการที่เพื่อนแนะนำรู้จักต่อกันไป แต่คุณธิดาก็คงไม่ค่อยไวใจเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตมากนัก เพราะในอินเทอร์เน็ตนั้นใครจะเป็นใครก็ได้ คุณธิดาก็คงเคยเข้าห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแล้วเจอทอมที่พยายามหลอกทอมด้วยกันว่าตนเองเป็นดี้ ซึ่งคุณธิดาก็คงคิดว่าเขาคงจะไปเพื่อความสนุกหรือเพื่อดูว่าจะมีใครหลงกลและหลงเชื่อในคำพูดของเขาหรือไม่ คุณธิดาเป็นคนที่ให้ความจริงจังกับใครโดย

ที่ไม่หวังผลตอบแทน เพราะเมื่อเราไม่หวังอะไร แต่คุณอธิกาก็ไม่ชอบคนแบบนี้เลย คุณอธิกาจึงระมัดระวังตัวในการคบหากับคนที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต คุณอธิกายังคิดว่าในอินเทอร์เน็ตก็มีคนดีอยู่เหมือนกัน เพราะเวลาที่คุณอธิกาเล่นอินเทอร์เน็ตคุณอธิกาก็เป็นคนในอินเทอร์เน็ตเหมือนกัน คุณอธิกาคิดว่าสังคมในปัจจุบันก็ยอมรับบุคคลที่ชอบพอเพศเดียวกันแล้วพอสมควร ในอนาคตสังคมก็น่าจะมีแนวโน้มยอมรับเรื่องหญิงรักหญิงมากขึ้น เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนและแตกต่างไปจากคนอื่น การที่ใครบางคนจะแตกต่างจากคนทั่วไปเรื่องของความชอบพอในตัวบุคคลที่มีเพศเดียวกันนั้น จึงไม่ได้เป็นเรื่องที่น่าเสียหายอะไร พวกเขาอาจถูกรังหรือพวกคนที่คิดโกง แผ่นดินยังทำเรื่องน่าเสียหายมากกว่าเสียอีก

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12: คุณศุภสิพร (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณศุภสิพรเป็นทอม อายุ 26 ปี สถานภาพโสด คุณศุภสิพรมีรูปร่างผอมสูง ผิวค่อนข้างขาว ออกไปทางคล้ำแดด ไร้ผมสั้น คุณศุภสิพรเกิดที่จังหวัดราชบุรี ครอบครัวของคุณศุภสิพรมีสมาชิก 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาว และคุณศุภสิพร ปัจจุบันพี่สาวของคุณศุภสิพรแต่งงานแล้วและมีลูกชาย 1 คน พ่อแม่ของคุณศุภสิพรหย่ากันเมื่อคุณศุภสิพรกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่นั้นมา พี่สาวของคุณศุภสิพรก็อาศัยอยู่กับพ่อ คุณศุภสิพรก็อาศัยอยู่กับแม่ โดยที่แม่และคุณศุภสิพรย้ายออกมาอยู่ที่บ้านพี่สาวของแม่

ในระยะแรก พี่สาวของคุณศุภสิพรจะได้เจอแม่และคุณศุภสิพรจะได้เจอพ่อประมาณเดือนละ 1 ครั้ง ในภายหลังจะพบเจอกัน 2 – 3 เดือนต่อครั้ง ทุกครั้งที่พ่อมารับคุณศุภสิพรออกไปเที่ยวข้างนอก พ่อของคุณศุภสิพรจะช่วยส่งเสียค่าใช้จ่ายภายในบ้านและค่าเล่าเรียนของคุณศุภสิพร จำนวนเงินที่ให้ในแต่ละครั้งจะไม่เท่ากัน แล้วแต่ว่าพ่อของคุณศุภสิพรจะมีเงินมากหรือน้อยอยู่ในขณะนั้น พ่อของคุณศุภสิพรมีอาชีพรับจ้างทั่วไป แต่พ่อของคุณศุภสิพรเป็นคนที่ชอบเล่นการพนัน พ่อของคุณศุภสิพรเคยเล่นเสียมากจนต้องเป็นหนี้อยู่หลายครั้ง ทำให้พ่อและแม่ของคุณศุภสิพรต้องขายของบางอย่างในบ้านเพื่อเอาเงินไปใช้หนี้ แต่เดิมนั้นแม่ของคุณศุภสิพรเป็นแม่บ้าน มีรับจ้างเย็บผ้าเป็นบางครั้ง แต่เมื่อหย่าแล้วแม่ของคุณศุภสิพรต้องทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงและส่งให้คุณศุภสิพรเรียนต่อ แม่ของคุณศุภสิพรจึงทำอาหารขาย เพราะแม่ของคุณศุภสิพรทำอาหารเก่งและทำเป็นหลายอย่าง อีกทั้งการทำอาหารขายก็

ไม่ต้องหาวิชาความรู้เพิ่มเติม โดยเริ่มจากการทำอาหารถุงแล้วไปฝากขายตามร้านค้าทั่วไป จนกระทั่งพอเก็บเงินได้ก้อนหนึ่งก็ซื้อรถเข็นมาขายอาหารเองตามตลาดนัด คุณสุลีพรจะช่วยแม่ทำอาหารและขายอาหารในยามว่างจากการเรียน บางครั้งคุณสุลีพรก็จะอยู่เฝ้าบ้านช่วยแม่ทำงานบ้าน คุณสุลีพรจึงต้องดูแลตัวเองมาตั้งแต่ยังเด็ก

หลังจากที่แยกทางกันได้ประมาณหนึ่งปี แม่ของคุณสุลีพรก็พาคุณสุลีพรย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯที่บ้านญาติ ญาติช่วยลงทุนให้แม่ของคุณสุลีพรเปิดร้านขายอาหารในตลาด แม่ของคุณสุลีพรพยายามทำงานเก็บเงิน จนสามารถผ่อนเงินคืนญาติและมีเงินเช่าห้องพักที่อยู่ใกล้ตลาดได้ในที่สุด ตัวคุณสุลีพรเองก็ทำงานตามร้านอาหารเป็นเด็กเสิร์ฟบ้าง เป็นเด็กล้างจานบ้าง พ่อก็คอยส่งเงินมาบ้างเป็นระยะ

คุณสุลีพรเริ่มศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพฯ จนในที่สุดคุณสุลีพรก็สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว คุณสุลีพรเข้าทำงานบริษัทเอกชนทางด้านการตลาด แต่เมื่อคุณสุลีพรทำงานไปได้ 2 ปี คุณสุลีพรก็ลาออกจากงานที่ทำ เพราะคุณสุลีพรรู้สึกว่างานที่ตนทำนั้นไม่ใช่สิ่งที่คุณสุลีพรต้องการอย่างแท้จริง เมื่อคุณสุลีพรอายุ 25 ปี คุณสุลีพรก็ตัดสินใจเปิดร้านอินเทอร์เน็ตร่วมกับพี่สาว ซึ่งให้บริการเล่นอินเทอร์เน็ตและเล่นเกมคอมพิวเตอร์ โดยคิดเงินเป็นรายชั่วโมง พี่สาวของคุณสุลีพรทำงานบริษัทเอกชนและย้ายมาอาศัยอยู่กับสามีและลูกในกรุงเทพฯ เมื่อทราบว่าน้องสาวสนใจที่จะเปิดร้านจึงให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ร้านนี้จึงเป็นเหมือนร้านของพี่สาวด้วย แต่พี่สาวก็มอบหน้าที่ให้คุณสุลีพรเป็นผู้ดูแล วันธรรมดาพี่สาวจะทำงาน ถ้าจะมาที่ร้านก็มาวันเสาร์หรืออาทิตย์ แต่พี่สาวก็ไม่ค่อยได้มาที่ร้าน เมื่อมาก็เหมือนมาเยี่ยมคุณสุลีพรมากกว่ามาดูร้าน พี่สาวจึงเป็นเหมือนผู้ช่วยลงทุนเปิดร้านนี้ขึ้นมา คุณสุลีพรพยายามนำเงินที่ได้จากร้านมาผ่อนคืนพี่สาว แต่พี่สาวก็ไม่ยอมรับเงิน คุณสุลีพรจึงมักจะเลี้ยงอาหารหรือซื้อของเล่นฝากหลานชายแทนค่าขอบคุณ คุณสุลีพรจะดูแลร้านอินเทอร์เน็ตทุกวัน ถ้าคุณสุลีพรจะออกไปพบปะหรือออกไปเที่ยวกับเพื่อน คุณสุลีพรก็ต้องหาคนมาเฝ้าที่ร้านแทนคุณสุลีพรให้ได้ก่อน คุณสุลีพรจึงสามารถจะออกไปข้างนอกได้

คุณสุลีพรเคยมีแฟนเป็นผู้หญิงมาแล้ว 2 คน แฟนคนแรกคบกันสมัยที่คุณสุลีพรศึกษาอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 6 คบการนาน 3 เดือน รู้จักกันโดยการแนะนำจากเพื่อน สาเหตุที่เลิกกันเป็นเพราะคุณสุลีพรมาทราบในภายหลังว่าแฟนของตนมีแฟนที่เป็นผู้ชายอยู่แล้ว คุณสุลีพรคบกับแฟนคนที่

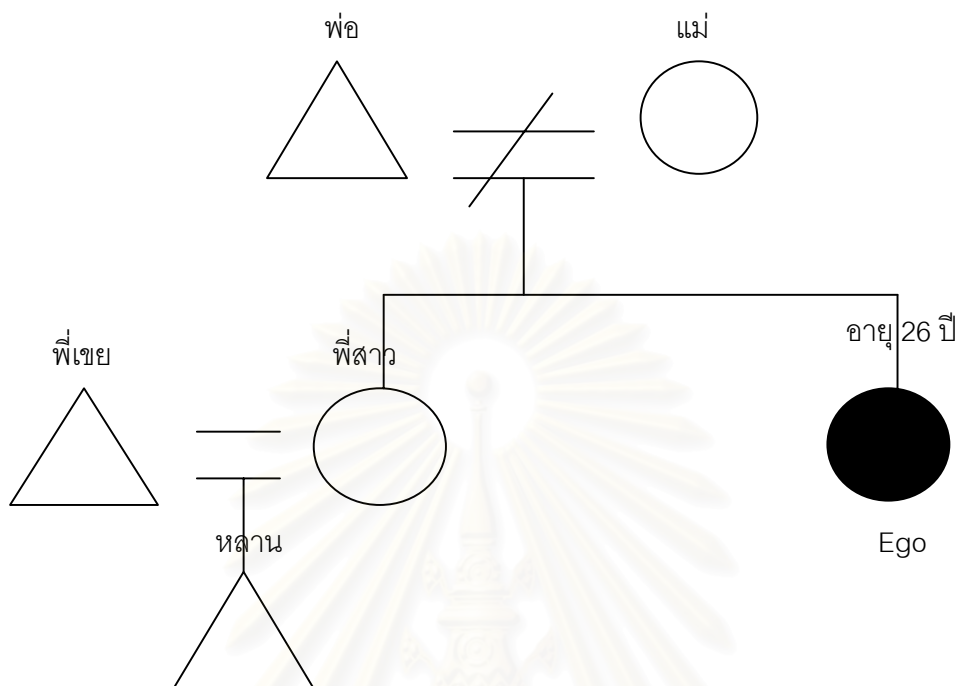
สองเมื่อคุณศุภีพรศึกษาอยู่ระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 คบกันนาน 7 เดือน รู้จักกันเพราะลงเรียนวิชาเดียวกัน ดูใจกันอยู่เกือบหนึ่งเดือนก็เริ่มคบกัน คุณศุภีพรมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนคนนี้เป็นคนแรก คุณศุภีพรเพิ่งได้เรียนรู้ว่าการคบกับผู้หญิงด้วยกันนั้นไม่ได้มีแค่การกอดกับการหอมแก้มคุณศุภีพรจึงรู้สึกเริ่มเป็นผู้ใหญ่ขึ้น อีกทั้งแฟนคนที่สองนี้เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนแล้วด้วยจึงไม่ขัดชั้นอะไร คบกันแค่ประมาณหนึ่งสัปดาห์ก็มิอะไรกันแล้ว แต่ต่อมาคุณศุภีพรก็เลิกกับแฟนคนนี้ เพราะคุณศุภีพรเริ่มพบว่าแฟนคนนี้เป็นคนเจ้าชู้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย

คุณศุภีพรยอมรับตัวเองว่าตนก็เป็นคนเจ้าชู้ พอมาเจอคนที่เจ้าชู้เหมือนกันอย่างนี้ทำให้คุณศุภีพรรู้สึกที่เชื่อใจแฟนตัวเองไม่ได้ เมื่อคุณศุภีพรทราบว่าแฟนของตนคบกับผู้ชายและทอมอีกอย่างละคน คุณศุภีพรจึงเลิกกับแฟนในที่สุด ในช่วงที่เลิกกันนั้น คุณศุภีพรก็ไม่ได้เสียใจอะไรมาก เนื่องจากในขณะนั้นคุณศุภีพรเองก็จีบผู้หญิงคนอื่นอยู่ด้วยหลายคน ทั้งที่เป็นเพื่อนในมหาวิทยาลัย เพื่อนของเพื่อน และเพื่อนในอินเทอร์เน็ต

ในช่วงที่คุณศุภีพรเปิดร้านอินเทอร์เน็ตใหม่นั้น คุณศุภีพรได้คุยกับผู้หญิงคนหนึ่งทางอินเทอร์เน็ตอายุ 31 ปี คุณศุภีพรสนใจเธอมากถึงแม้ว่าเธอจะแต่งงานแล้วและเพิ่งคลอดลูกได้ไม่นาน เธอยังเล่าให้คุณศุภีพรฟังว่าเธอเคยเป็นหญิงรักหญิงมาก่อน แต่เธอก็แต่งงานกับผู้ชายและก็ยังติดต่อกับแฟนที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่บ้าง คุณศุภีพรพยายามจีบอยู่หลายเดือนแต่ก็ไม่สำเร็จ จนต่อมาเธอก็เปลี่ยนที่อยู่อีเมล คุณศุภีพรจึงติดต่อกับเธออีกไม่ได้เพราะคุณศุภีพรเองก็ไม่ทราบที่อยู่หรือเบอร์โทรศัพท์ของเธอ

หลังจากนั้น คุณศุภีพรก็ไม่ได้คบกับใครจริงจัง มีแค่จีบกันเล่นๆ หรือไปเที่ยวกันไม่กี่ครั้ง เพราะคุณศุภีพรคิดว่ายังไม่เจอคนที่ตนชอบจริงๆ และคุณศุภีพรยังเบื่อความสัมพันธ์แบบจริงจังอยู่ ปัจจุบันคุณศุภีพรจึงยังไม่มีแฟน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณศุภีพรจะอยู่ประจำร้านอินเทอร์เน็ตของคุณศุภีพรทั้งวัน ร้านอินเทอร์เน็ตของคุณศุภีพรเปิดทุกวัน เวลา 10.00 - 21.00 น. เมื่อคุณศุภีพรจะออกไปข้างนอก คุณศุภีพรจะให้เด็กแถวร้านมาเฝ้าแทนคุณศุภีพร แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว คุณศุภีพรไม่ค่อยได้ออกไปไหน บางครั้งเพื่อนของคุณศุภีพรก็จะมาเยี่ยมคุณศุภีพรที่ร้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

เมื่อทางบ้านของคุณศุภีพรมีลูกสาวคนโตแล้ว ทางบ้านจึงอยากมีลูกชายบ้าง แต่ลูกคนที่สองก็เป็นผู้หญิง การเลี้ยงดูคุณศุภีพรจึงค่อนข้างปล่อย โดยพยายามเลี้ยงคุณศุภีพรให้เข้มแข็งและเป็นผู้นำแบบผู้ชาย คุณศุภีพรเองก็ต้องคอยดูแลตัวเองมาตั้งแต่ยังเด็ก ต้องช่วยแม่ทำงานหาเงินและต้องทำงานบ้านเองเกือบทุกอย่าง จึงมีส่วนทำให้คุณศุภีพรเป็นคนแข็งแกร่ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคง่าย ๆ

พ่อแม่ของคุณศุภีพรยังตั้งชื่อจริงของคุณศุภีพรให้คล้ายกับชื่อของผู้ชาย ตัวคุณศุภีพรเองก็ยังคงยอมรับว่าชื่อจริงของตนนั้นทำให้ตัวเองฝังใจว่าเป็นผู้ชาย

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ของคุณศุภีพรเข้าใจในตัวคุณศุภีพร พ่อแม่ของคุณศุภีพรไม่ว่าอะไรที่คุณศุภีพรเป็นหญิงรักหญิง เนื่องจากเห็นว่าไม่ได้เป็นเรื่องที่เสียหายอะไร พ่อของคุณศุภีพรยังพาคุณศุภีพรไปเที่ยวกลางคืนในบางครั้งอีกด้วย ทางด้านความรักนั้น พ่อแม่ของคุณศุภีพรแค่บอกให้คุณศุภีพรดี ๆ กล่าวคือ คุณศุภีพรจะมีคนรักเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ได้ ขอเพียงแค่นั้นเป็นคนดีและจริงใจกับคุณศุภีพร คุณศุภีพรเองก็คิดว่าการที่พ่อแม่ไม่บังคับให้ตนแต่งงานมีชีวิตครอบครัวกับผู้ชายนั้น อาจเป็นเพราะพี่สาวก็แต่งงานมีลูกมีครอบครัวไปแล้ว ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะไม่คัดค้านเรื่องการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร นานๆ ครั้งแม่ก็พูดว่าถ้าคุณศุภีพรแต่งงานมีครอบครัวก็ดี แม่จะได้หมดห่วงและจะได้สบายใจว่าจะมีคนคอยดูแลคุณศุภีพรได้ในอนาคต จึงอาจกล่าวได้ว่าครอบครัวของคุณศุภีพรยอมรับในการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร ครอบครัวของคุณศุภีพรจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร

เพื่อน

คุณศุภีพรคอยปกป้องดูแลเพื่อนผู้หญิงในห้องไม่ให้ถูกเพื่อนผู้ชายรังแก ต่อยตีกับเพื่อนผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก คุณศุภีพรเล่นกับเพื่อนผู้ชายมาตลอด มีเพื่อนผู้ชายเยอะมาตั้งแต่ยังเด็ก ในสมัยเด็กนั้น คุณศุภีพรเคยช่วยเพื่อนผู้ชายจับผู้หญิงบ้าง จับเองบ้าง บางครั้งก็แอบดูหนังสือไปกับเพื่อนผู้ชาย จนคุณศุภีพรรู้สึกว่าคุณศุภีพรไม่ชอบเพศตรงข้ามในที่สุด อันเนื่องมาจากการที่คุณศุภีพรรู้สึกว่าคุณศุภีพรมีความเป็นผู้ชาย คุณศุภีพรมีเพื่อนผู้หญิงเช่นกัน แต่คุณศุภีพรมักจะมองเพื่อนผู้หญิงโดยเริ่มดูจากว่าใครน่ารัก ใครน่าจับบ้าง คือไม่ได้มองในฐานะเพื่อน เป็นการมองเพื่อนผู้หญิงตามแบบสายตาของผู้ชาย จึงอาจกล่าวได้ว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร

โรงเรียน

คุณศุภีพรไม่เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี ถึงแม้ว่าในโรงเรียนที่คุณศุภีพรเคยศึกษานั้นจะมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่คุณศุภีพรก็สนิทกับเพื่อนที่เป็นผู้ชาย และเพื่อนที่เป็นทอมคุณศุภีพรจึงมีนิสัย

คล้ายผู้ชายอยู่บ้าง จนคุณศุภีพรรู้สึกชอบผู้หญิงด้วยกัน กล่าวได้ว่าโรงเรียนมีอิทธิพลทำให้คุณศุภีพร เป็นหญิงรักหญิง

สื่อมวลชน

การที่คุณศุภีพรเปิดร้านอินเทอร์เน็ตนั้น ทำให้คุณศุภีพรใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเข้าร้านและ การเล่นเกม อินเทอร์เน็ต คุณศุภีพรจึงได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นหลัก คุณ ศุภีพรมักจะเล่นเกมอินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดดูเว็บไซต์หลายประเภท เช่น เว็บไซต์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง เว็บไซต์บันเทิงทั่วไป เล่นเกม หรือสนทนาผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อนหญิงรักหญิงจำนวน หนึ่งที่คุณศุภีพรรู้จักนั้น คุณศุภีพรก็รู้จักผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต คุณศุภีพรเพิ่งเริ่มเล่นเกมเน็ต ตอนเข้ามหาวิทยาลัย

สื่อด้านอื่นที่คุณศุภีพรรับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิง ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร คือถ้าสื่ออื่นมีข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณศุภีพรก็จะรับข้อมูลด้านนั้น อย่างไรก็ตาม สื่อที่ช่วยให้คุณศุภีพรได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากที่สุดก็คืออินเทอร์เน็ต เพราะ คุณศุภีพรต้องเข้าร้านอินเทอร์เน็ตเกือบทุกวัน คุณศุภีพรจึงนิยมใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อพูดคุยกับเพื่อน หญิงรักหญิง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

เคยมีผู้ชายมาจีบคุณศุภีพร 2 – 3 คน แต่คุณศุภีพรก็ไม่เคยคบกับใคร คุณศุภีพรจะเป็นเพื่อน ด้วย จนเมื่อผู้ชายมาสารภาพรักขอคบด้วย คุณศุภีพรก็จะปฏิเสธโดยบอกว่าตนเองชอบผู้หญิง ไม่ ชอบผู้ชาย คุณศุภีพรจึงไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นผู้ชาย คุณศุภีพรสนใจแต่ผู้หญิงมาตลอด ไม่เคยสนใจ ผู้ชายเลย ดังนั้น ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงไม่มีอิทธิพลต่อการที่คุณศุภีพรเป็น หญิงรักหญิง

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

การที่คุณศุภีพรมีชื่อจริงที่คล้ายชื่อของผู้ชายนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คุณศุภีพรฝังใจว่า ตนเองเป็นผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก อีกทั้งการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่อยากได้ลูกคนที่สองเป็นชาย ทำให้คุณ

ศุภีพรถูกเลี้ยงดูขึ้นมาต่างจากเด็กผู้หญิงโดยทั่วไป กล่าวคือ คุณศุภีพรถูกปลูกฝังเรื่องความเข้มแข็ง ความเป็นผู้นำ ความกล้าตัดสินใจ การดูแลตนเอง เป็นต้น บัจฉัยเหล่านี้ทำให้คุณศุภีพรมองตนเองแตกต่างไปจากผู้หญิงธรรมดาโดยทั่วไป ทำให้คุณศุภีพรมองตนเองเป็นคล้ายผู้ชายที่ต้องคอยเป็นผู้นำ คอยปกป้องดูแลผู้หญิง บัจฉัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณศุภีพรคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายหรือผิดปกติ และคุณศุภีพรเองก็ไม่เข้าใจว่าทำไมจึงมีผู้ที่มองว่าหญิงรักหญิงเป็นบุคคลที่ผิดปกติ คุณศุภีพรเชื่อว่าถึงแม้ตนจะเป็นคนอย่างไร ตนก็เป็นบุคคลที่มีความสามารถ เป็นบุคคลที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้ จึงกล่าวได้ว่า คุณศุภีพรมีความเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

ความต้องการทางจิตใจ

คุณศุภีพรคิดว่าตนเองเป็นผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งก็มาจากการที่คุณศุภีพรถูกเลี้ยงแบบเด็กผู้ชาย เพื่อนสนิทของคุณศุภีพรตั้งแต่วัยเด็กส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชาย คุณศุภีพรมีความสุขกับการที่เห็นว่าตนเองมีความเป็นผู้ชาย การที่คุณศุภีพรมองตนเองเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้ชายนั้นจึงไม่ได้เป็นเพราะการตอบสนองต่อความต้องการทางจิตใจ จึงอาจกล่าวได้ว่า บัจฉัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณศุภีพร

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณศุภีพรตั้งใจจะดำเนินกิจการร้านอินเทอร์เน็ตต่อไปเรื่อยๆ เนื่องจากคนไทยนิยมการเล่นอินเทอร์เน็ต คุณศุภีพรก็คิดจะทำอาชีพเสริมอย่างอื่นด้วย แต่ปัจจุบันนี้คุณศุภีพรยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอาชีพอะไรเสริมดี

คุณศุภีพรคิดว่าในปัจจุบันนี้ สังคมไทยพอยอมรับเรื่องหญิงรักหญิง คุณศุภีพรก็คิดที่จะคบกับผู้หญิงต่อไป แต่สำหรับการสร้างครอบครัวนั้น คุณศุภีพรมีความเห็นว่าการอยู่ด้วยกันนั้นก็ขึ้นอยู่กับอีกฝ่าย ปัจจุบันคุณศุภีพรยังไม่มีแฟน แต่คุณศุภีพรก็ตั้งใจว่าถ้าในอนาคตคุณศุภีพรได้เจอคนที่

คุณศุภีพรรักจริงๆ และฝ่ายหญิงก็คิดที่จะอยู่กับคุณศุภีพร คุณศุภีพรก็อยากที่จะอยู่ด้วยกันกับคนที่
คุณศุภีพรรักแบบครอบครัว แต่ถ้าหากฝ่ายหญิงไม่ยอมอยู่กับคุณศุภีพรแบบครอบครัว คุณศุภีพรก็
จะไม่ขัดใจ เพราะคุณศุภีพรเข้าใจดีว่าการที่ผู้หญิงสองคนจะมาอยู่อาศัยด้วยกันแบบครอบครัวนั้น
เป็นสิ่งที่สังคมไทยยังไม่ค่อยยอมรับนัก

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13: คุณอรัญญา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณอรัญญาเป็นทอม อายุ 26 ปี สถานภาพโสด ช่วงที่คุณอรัญญาอยู่เรียนอยู่มัธยมนั้น
คุณอรัญญาผอมมากเหมือนคนติดยา ปัจจุบันคุณอรัญญาก็อ้วนแบบที่คุณอรัญญาไม่เคยคิดว่าจะ
อ้วน คุณอรัญญาเป็นคนอารมณ์ดี หัวเราะง่าย พูดตลก น้อยใจง่ายแต่หายเร็ว คุณอรัญญาเคย
ลองจีบผู้หญิงเพื่อไม่ให้ตนน้อยหน้าเพื่อนผู้ชาย เมื่อก่อนคุณอรัญญาชอบใส่เสื้อยืดแขนยาวสีขา
วกับกางเกงยีนส์ ปัจจุบันชอบใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ ตอนยังเป็นวัยรุ่นคุณอรัญญาชอบใส่แว่นเพราะ
คิดว่าใส่แล้วดูดี ปัจจุบันเลยสายตาสั้นมาก คนทั่วไปบอกว่าคุณอรัญญาเป็นคนหน้าตาน่ารัก

คุณอรัญญาเป็นลูกคนกลาง มีพี่น้องผู้ชายอย่างละหนึ่งคน สมาชิกในครอบครัวของคุณ
อรัญญาจึงประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่ชาย คุณหมี่ และน้องชาย พี่ชายของคุณอรัญญาอายุ 28 ปี
ยังเป็นโสดอยู่ แต่มีแฟนแล้ว พี่ชายของคุณอรัญญาอยากใช้เวลาดูต่อไปอีกระยะว่าแฟนคน
ปัจจุบันเป็นคนที่ควรจะสละชีวิตโสดมาใช้ชีวิตคู่ด้วยหรือไม่ น้องชายมีแฟนแล้วแต่ยังไม่ยอมบอกทาง
บ้านตรงๆ พี่ชายของคุณอรัญญาเป็นคนรักการศึกษา พี่ชายสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คุณ
อรัญญาและน้องชายสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ยอมเรียนต่อด้วยกันทั้งคู่

ตอนที่คุณอรัญญาและพี่กับน้องชายยังเป็นเด็กนั้น ทั้งสามคนก็ถูกเลี้ยงดูโดยคนข้างบ้าน
เพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำงานด้วยกันทั้งคู่ ปู่ย่าตายายของคุณอรัญญาก็ล้วนแต่บ้านอยู่ใกล้กัน
ทั้งนั้น ตอนเด็กๆคนแถวบ้านชอบเรียกคุณอรัญญาว่าหมาหัวเน่า เพราะคุณอรัญญาชอบทำตัวเป็น
เด็กเถรและมีปัญหา คุณอรัญญาเข้าศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้านตั้งแต่ชั้นอนุบาล – มัธยม 6

คุณอรุณญายอมรับตัวเองว่าเป็นคนที่ไม่ค่อยดี คุณอรุณญาเริ่มโดดเรียนตั้งแต่เรียนประถม 1 จนถึงระดับมหาวิทยาลัย ตอนเด็กพอโดดเรียนบ่อย ครูที่โรงเรียนจะติดต่อบอกพ่อแม่ คุณอรุณญา ก็โดนพ่อแม่อบรมสั่งสอน แล้วคุณอรุณญาจึงเข้าเรียนบ้าง พอมีโอกาสก็จะโดดเรียนอีก บางครั้งก็โดดเรียนไปเที่ยวข้างนอก บางครั้งก็โดดเรียนแล้วแอบอยู่ในบริเวณโรงเรียน เช่น ตามโรงอาหารบ้าง ตามสนามเด็กเล่นบ้าง ตามข้างหลังตึกบ้าง เป็นต้น คุณอรุณญาจะชวนโดดเรียนด้วย คุณอรุณญาไม่ค่อยได้โดดเรียนคนเดียว คุณอรุณญาเป็นคนรักเพื่อน ติดเพื่อน ชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เคยสูบกัญชากับเพื่อน แต่เสพยาเสพติดไปได้ไม่นานก็เลิกเพราะทางบ้านจับได้ คุณอรุณญาเห็นทางบ้านเสียใจมากคุณอรุณญาจึงรู้สึกละอายและสำนึกผิด จึงเลิกเสพยาเสพติด อย่างน้อยตอนนั้นคุณอรุณญาก็พยายามคิดว่าการเลิกเสพยาจะช่วยให้คุณอรุณญาประหยัดเงินได้มาก

คุณอรุณญาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะบัญชี จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ปัจจุบันคุณอรุณญาทำงานเป็นพนักงานธนาคาร เป็นงานที่ไม่คิดว่าจะมาทำ ใจไม่รักแต่ก็ทำได้ เพราะคุณอรุณญาหางานมาหลายแห่งกว่าจะได้งานทำ บางแห่งก็หวังว่าจะแนะนำเรียนของคุณอรุณญาไม่ได้ บางแห่งก็ไม่พอใจที่เห็นคุณอรุณญาเป็นทอม

เมื่อก่อนคุณอรุณญาเป็นคนเจ้าชู้ ไม่เคยคบใครคนเดียว คบทีละหลายๆคน ไปที่ไหนก็มีแฟนที่นั่น หักอกคนอื่นมากกว่าอกหัก คุณอรุณญาเองก็จำไม่ได้ว่ามีแฟนมาทั้งหมดกี่คน ไม่เคยคบใครนาน ปัจจุบันคุณอรุณญากำลังอกหักเพราะโดนแฟนจับได้ว่าคบผู้หญิงทีละหลายคน แฟนคนนี้ยังแอบเปิดโทรศัพท์มือถือของคุณอรุณญา แล้วโทรไปหาผู้หญิงคนอื่นๆที่คุณอรุณญาติดต่ออยู่บ่อยๆ ด้วย พอผู้หญิงคนอื่นทราบว่าคุณอรุณญาไม่ได้มีตนแค่คนเดียวก็พากันพร้อมใจเลิกกับคุณอรุณญาหมด ทุกคนยังต่อว่าคุณอรุณญาต่างๆนานา คุณอรุณญาจึงเป็นโสดมาได้หลายเดือนแล้ว ต่อไปคุณอรุณญาอยากมีแฟนคนเดียว เพราะคุณอรุณญาอยากรู้สึกกลัวเหตุการณ์ที่โดนบอกเลิกพร้อมกันหลายคน และถูกรุมต่อว่าอีกนาน

คุณอรุณญาเคยมีแฟนมามากจนนับไม่ถ้วน แฟนแต่ละคนที่คบนั้น คุณอรุณญาที่ไม่ได้คิดรักใคร่จริงจัง ใครที่ซึ้งซึ้งมาก ชอบหาเรื่องทะเลาะหรือมีปัญหากับคุณอรุณญาบ่อยๆ คุณอรุณญา ก็จะบอกเลิกอย่างไม่ไยดี มีเสียตายอยู่บ้างในช่วงแรกๆ แต่คุณอรุณญาไม่ค่อยเสียใจมากนัก อย่างไรก็ตาม มีแฟนแค่คนเดียวที่คุณอรุณญารักมาก พอโดนเธอทิ้งไปแล้วคุณอรุณญาเสียใจอยู่นาน แต่คุณอรุณญาที่ไม่สามารถบอกได้ว่าเธอเป็นคนที่เท่าไรที่คุณอรุณญาคบด้วย

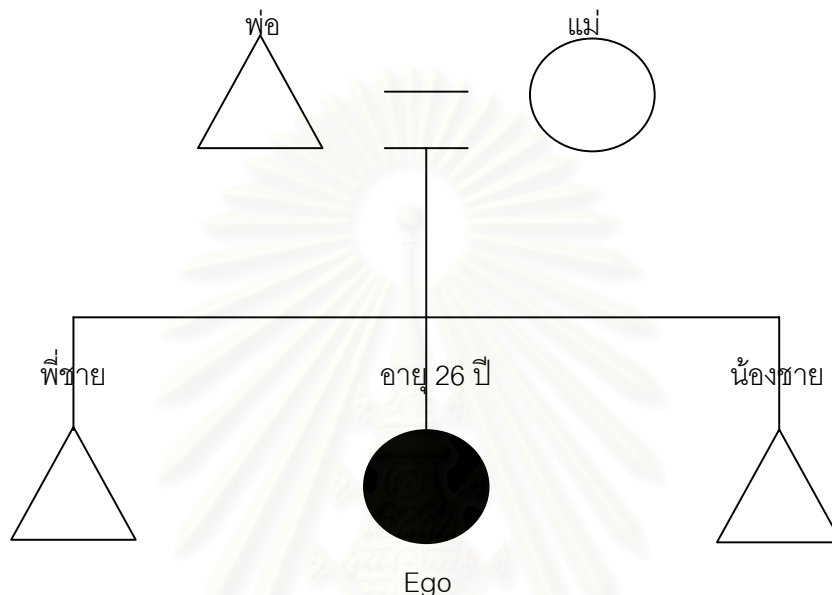
เธอเป็นคนที่คุณอรุณญาคบด้วยตอนเรียนอยู่มหาวิทยาลัย คุณอรุณญารักแฟนคนนี้มาก ดีกับคุณอรุณญาทุกอย่าง เวลาที่คุณอรุณญาอารมณ์ไม่ดี แฟนของคุณอรุณญาก็จะคอยปลอบใจอยู่ใกล้ๆ ชวนคุยอะไรตลกๆ เพื่อให้คุณอรุณญาหัวเราะได้ พอคุณอรุณญาเริ่มหัวเราะได้คุณอรุณญาก็จะเริ่มลืมเรื่องที่ทำให้คุณอรุณญาอารมณ์ไม่ดี เวลารับประทานอาหารแฟนก็จะคอยใส่ใจคุณอรุณญาอยู่เสมอ ตักอาหารให้ ดูแลเครื่องดื่มให้ เมื่อคุณอรุณญาพาแฟนมาที่บ้านตอนที่ไม่มีใครอยู่ แฟนก็จะซื้ออาหารหรือของกินมาด้วยและคอยจัดใส่จานนำมาบริการ เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะล้างจานเก็บของทุกอย่างเข้าที่ให้ พบเห็นอะไรก็มักจะซื้อมาฝากคุณอรุณญาโดยไม่มีโอกาสพิเศษ เช่น เสื้อ กางเกง ปากกา เกม เป็นต้น บางครั้งก่อนจากกันแฟนก็จะแอบทิ้งการ์ดหรือกระดาษโน้ตไว้ให้คุณอรุณญาว่ารัก คิดถึง เป็นต้น ก่อนจากกันทุกครั้งก็จะบอกรักคุณอรุณญา วันไหนที่ได้คุยกับคุณอรุณญาตอนกลางคืนก็มักจะบอกให้คุณอรุณญาอนหลับฝันดี เป็นต้น

ด้วยความดีและความรักที่แฟนคนนี้มีต่อคุณอรุณญา คุณอรุณญาจึงรักแฟนคนนี้มาก แต่ก็ต้องเลิกกันไปเพราะแฟนจับได้ว่าคุณอรุณญามีคนอื่นอีกหลายคน โดยแฟนแอบเปิดดูโทรศัพท์มือถือของคุณอรุณญาเพื่อที่จะดูว่าคุณอรุณญาเก็บข้อความที่แฟนส่งให้ทางมือถือหรือไม่ พอเห็นว่ามีแต่ข้อความของผู้หญิงคนอื่น ซึ่งล้วนแต่เป็นข้อความบอกรัก บอกคิดถึง หรือกล่าวได้ว่าเป็นข้อความแบบที่คนรักกันหรือกำลังจีบกันอยู่ส่งถึงกัน แฟนของคุณอรุณญาจึงโกรธมาก ทะเลาะกันครั้งใหญ่ ตอนแรกคุณอรุณญาตามง้อได้สำเร็จ แต่คืนได้ยังไม่กี่วันแฟนก็ขอเลิก โดยบอกว่าถ้าคุณอรุณญามีนิสัยอย่างนี้แล้วชีวิตนี้ก็คงแก่นิสัยนี้ไม่หาย เพราะแฟนของคุณอรุณญาเองก็สงสัยมานานแล้ว เนื่องจากเมื่อมีคนโทรศัพท์เข้ามาตอนที่อยู่ด้วยกันกับคุณอรุณญา บางครั้งคุณอรุณญาแอบแล้วรีบวางโดยอ้างว่าไม่ว่าง หรือกำลังยุ่งอยู่ เป็นต้น น่าเสียดายที่จะไม่เหมือนกับการพูดคุยโทรศัพท์ธรรมดา มีการพูดจะพูดจำด้วย แฟนของคุณอรุณญาสงสัยอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่ได้ไว้วางใจอะไรเพราะไม่มีหลักฐานว่าคุณอรุณญาอกใจ

พอมาถึงตอนนี้แฟนของคุณอรุณญาจึงขอเลิกกับคุณอรุณญา คุณอรุณญาขอโทษหรือขออภัยอย่างไรเธอก็ไม่ฟัง คุณอรุณญาเสียใจอยู่นานหลายเดือน แม้ปัจจุบันคุณอรุณญาก็ยังอยากให้คุณกลับมาคบกับคุณอรุณญาใหม่ คุณอรุณญาอยากกลับตัวกลับใจเป็นคนใหม่จริงๆ แต่เธอก็ยังไม่ยอมให้โอกาสนั้น คุณอรุณญาคุยโทรศัพท์กับเธอบ้าง แต่ถ้าคุณอรุณญาลองขอคบด้วยอีกเธอก็จะไม่โห่ทันที ระยะเวลาหลังคุณอรุณญาจึงไม่กล้าขอคบด้วยอีก เพราะอย่างน้อยคุณอรุณญาก็ยังอยากคบเธอเป็นเพื่อนต่อไป คุณอรุณญาจึงไม่กล้าทำอะไรให้เธอโกรธมากขึ้น เพราะเกรงว่าสักวันหนึ่งเธอจะบอก

ว่าไม่ให้คุณอรุณญาโทรไปคุยด้วยอีกแล้ว อย่างไรก็ตาม คุณอรุณญาก็ยังพยายามทำคะแนนอยู่เรื่อยๆ เพราะว่าสักวันหนึ่งเธอจะเปลี่ยนใจกลับมาคบกับคุณอรุณญาอีกครั้ง

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ในวันธรรมดา คุณอรุณญาจะตื่นนอนประมาณ 05.45 น. คุณอรุณญาเป็นคนอาบน้ำแต่งตัวเร็ว ประมาณ 15 นาทีก็เสร็จ คุณอรุณญาจะออกจากบ้านเวลาประมาณ 06.00 น. เพื่อไปทำงาน บ้านกับที่ทำงานของคุณอรุณญาอยู่ใกล้กัน คุณอรุณญาจึงต้องออกจากบ้านแต่เช้า อาหารเช้าก็รับประทานแถวที่ทำงานก่อนที่จะเข้าที่ทำงาน ก่อนที่คุณอรุณญาจะไม่มีแฟนเลยอย่างปัจจุบัน คุณอรุณญาจะยุ่งช่วงหลังเลิกงาน เพราะต้องคอยสลับคิวเจอกับแฟนคนโน้นคนนี้ในแต่ละวัน คอยจัดคิวในแต่ละวันไม่ให้คิวชนกัน วันไหนไม่นัดกับใครคุณอรุณญาก็จะออกไปเที่ยวเพื่อมองหาคนมาจีบใหม่ บางครั้งคุณอรุณญาก็จะลองจีบพนักงานตามร้านต่างๆที่คุณอรุณญาไป เป็นการจีบเล่นๆ แล้วแต่สถานการณ์ เห็นใครหน้าตาดีก็ลองจีบไว้ก่อน ถ้าผู้หญิงเล่นด้วย คุณอรุณญาก็จะเล่นด้วย แต่ก่อนคุณอรุณญาจึงมักจะกลับบ้านดึกเพราะต้องออกไปเที่ยวกับแฟนๆหลังเลิกงาน แต่ตอนนี้คุณอรุณญาไม่มีแฟน คุณอรุณญาจึงออกไปเที่ยวกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชายแทน แต่ระยะหลังนี้คุณอรุณญามักจะกลับบ้านทันทีหลังเลิกงาน คุณอรุณญาเริ่มเห็นข้อดีของการกลับบ้านเร็ว คือคุณ

อรุณอรุณารู้สึกว่าได้มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น รู้สึกว่าคุณอรุณอรุณามีเวลาส่วนตัวให้กับตัวเองมากขึ้น แต่คุณอรุณอรุณาก็เหงาอยู่บ้าง จากที่เคยมีคนให้ความสนใจ มีโทรศัพท์มาบ่อยๆ มีคนให้โทรหาเรื่อยๆ ยามเหงา ตอนนี้อย่างไรก็ไม่ค่อยติดต่อกับคุณอรุณอรุณเหมือนเดิม บางคนก็เลิกติดต่อกันไปเลย คนที่คุณอรุณอรุณเริ่มจีบหลังจากโดนผู้หญิงหลายคนบอกเลิกพร้อมกันนั้น คุณอรุณอรุณาก็ยังไม่อยากให้ความหวังใครมากเหมือนแต่ก่อน แต่ก็สนิทกันในระดับหนึ่ง

เมื่อถึงวันหยุด คุณอรุณอรุณาก็มักจะออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ โดยออกจากบ้านตอนสาย แล้วกลับถึงบ้านตอนค่ำถึงตอนดึก ส่วนใหญ่จะประมาณสามถึงสี่ทุ่ม ถ้าคุณอรุณอรุณอยู่บ้าน คุณอรุณอรุณาก็จะอ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์ และนอน หนังสือที่อ่านก็เป็นนิยายสารทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นนิยายสารสำหรับผู้ชาย

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณอรุณอรุณเข้ากันได้ดีกับบุคคลในครอบครัว แต่คุณอรุณอรุณาก็ไม่ได้เล่าให้ใครฟังทุกเรื่อง บางเรื่องมักเก็บไว้คิดเอง หาทางออกเอง คุณอรุณอรุณไม่แน่ใจว่าสนิทกับใครมากกว่า คิดว่าสนิทเท่าๆกัน เลือกรักษาด้วยเป็นบางเรื่อง อย่างเรื่องที่คุณอรุณอรุณเป็นหญิงรักหญิง คุณอรุณอรุณก็เปิดเผยกับทางบ้านว่าเป็นหญิงรักหญิง แต่ไม่ได้เล่าเรื่องราวส่วนตัวลึกซึ้งให้ฟังอย่างละเอียด เช่น การที่คุณอรุณอรุณคบหากับใครนั้นคุณอรุณอรุณก็ไม่เล่าให้ใครฟัง การที่คุณอรุณอรุณออกหักคุณอรุณอรุณก็ไม่เคยเล่าให้ใครที่บ้านฟัง เป็นต้น แต่เท่าที่ทางบ้านทราบว่าคุณอรุณอรุณเป็นหญิงรักหญิงนั้น ทางบ้านก็ไม่ได้ต่อว่าอะไร พี่กับน้องชายก็พอๆจะทราบอยู่ก่อนแล้ว เพราะคุณอรุณอรุณชอบแต่งตัวเหมือนผู้ชาย คุณอรุณอรุณเคยเอารองเท้าของพี่ชายไปใส่ เวลาคุณอรุณอรุณพูดก็จะลงท้ายด้วยคำว่า ครับ ทางบ้านจึงไม่ค่อยตกใจเมื่อคุณอรุณอรุณยอมรับกับทางบ้านว่าเป็นหญิงรักหญิง คุณอรุณอรุณเปิดเผยตนกับทางบ้านโดยการบอกว่าจะพาแฟนซึ่งเป็นผู้หญิงมาเที่ยวที่บ้าน แฟนคนนี้ก็คือแฟนคนที่คุณอรุณอรุณรักมากที่สุดนั่นเอง คุณอรุณอรุณจึงได้ยอมรับตนเองกับทางบ้าน ทางบ้านก็ต้อนรับพูดคุยกับแฟนของคุณอรุณอรุณด้วยดีทุกอย่าง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณอรุณ

เพื่อน

คุณอรุณญามีเพื่อนสนิททั้งทอมและผู้ชาย ไม่ค่อยรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นดี ที่รู้จักก็คือ รู้จักโดยการจับเป็นแฟน ถ้ารู้จักก็น้อยแบบบังเอิญมากกว่า แต่ที่รู้จักตลอดเวลาที่ผ่านมาทำให้คุณอรุณญามีแฟนแบบนับจำนวนไม่ได้ คือ หญิงรักหญิงที่เป็นดีส่วนใหญ่ที่คุณอรุณญา รู้จักมักจะเป็นคนที่คุณอรุณญาจับเป็นแฟน ถึงแม้จะคบแบบไม่จริงจังก็ตาม คุณอรุณญาไม่ค่อยมีหญิงรักหญิงที่เป็นดีแบบคบกันเป็นเพื่อน มีแต่ที่คบแบบแฟน แต่พอคบได้ระยะหนึ่งก็จะเลิกกัน แล้วส่วนใหญ่ก็จะเลิกติดต่อกันไปด้วย หรือไม่ก็นานๆจะโทรคุยกันสักครั้งหนึ่ง คุณอรุณญาคิดว่าเพื่อนผู้หญิงมีไว้คบตอนที่กำลังหาแฟน นอกนั้นคุณอรุณญาก็ไม่ค่อยสนใจที่จะคบกับเพื่อนผู้หญิงนัก เพื่อนสนิทของคุณอรุณญาจึงเป็นทอมและผู้ชาย คุณอรุณญาชอบคบกับเพื่อนเหล่านี้เพราะรู้สึกพูดคุยกันรู้เรื่อง เฮฮา ได้ถึงไหนถึงกัน คุณอรุณญาชอบออกไปเที่ยวไหนมาไหนกับเพื่อนเหล่านี้ โดยเฉพาะเวลาออกไปเที่ยวเพื่อจับผู้หญิง เวลาที่มีเรื่องอะไรเกี่ยวกับผู้หญิงที่คบอยู่ก็จะโทรปรึกษาหรือขอคำแนะนำ เช่น การจับผู้หญิง การเอาใจผู้หญิงในที่สถานที่หรือตามโอกาสต่างๆ เป็นต้น เพื่อนจึงมีส่วนเสริมในการใช้ชีวิตของคุณอรุณญา คุณอรุณญาจึงได้ซึมซับพฤติกรรมบางอย่างมาจากเพื่อนๆ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณญา

โรงเรียน

คุณอรุณญาไม่เคยศึกษาในโรงเรียนสตรีล้วน ศึกษาในโรงเรียนสหศึกษามาตลอด เพื่อนสนิทของคุณอรุณญาส่วนใหญ่ก็เป็นเพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชาย ถึงแม้ว่าคุณอรุณญาจะไม่ได้มีเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นดีเยอะจากที่โรงเรียน แต่คุณอรุณญาก็มีเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นทอมเยอะจากโรงเรียน คุณอรุณญา ยังชอบแหย่ผู้หญิงจากเพื่อนผู้ชายในโรงเรียนด้วย คุณอรุณญาคิดว่าทำทายดี ถ้าแหย่ผู้หญิงมาจากผู้ชายได้แล้วจะทำให้คุณอรุณญาภาคภูมิใจในตัวเอง แต่เวลาไหนที่คุณอรุณญาโดนเพื่อนผู้ชายในโรงเรียนมาแหย่จับแฟนตนหรือคนที่คุณอรุณญากำลังหมายตาไว้ คุณอรุณญาก็จะไม่โห และเจ็บใจมากที่แพ้เพื่อนผู้ชาย คุณอรุณญาเคยคบกับแฟนหญิงรักหญิงหลายคน ที่รู้จักกันในโรงเรียน จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณญา

สื่อมวลชน

คุณอรุณญาไม่เคยอ่านหนังสือและไม่เคยดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณอรุณญาไม่ค่อยได้รับสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณอรุณญาเป็นหญิงรักหญิงมาก่อนที่จะรับรู้ว่ามีสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิงอยู่ด้วย ถึงคุณอรุณญาจะเห็นว่าปัจจุบันมีสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น เช่น หนังสือการ์ตูน หนังสือ วารสาร ภาพยนตร์ เว็บไซต์ เป็นต้น แต่คุณอรุณญาก็ไม่ค่อยได้ให้ความสนใจ คุณอรุณญาก็ยังคงดำเนินชีวิตเหมือนเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสื่อมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณญา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณอรุณญาไม่เคยมีคนรักที่เป็นผู้ชาย ไม่เคยมีผู้ชายมาจีบคุณอรุณญา เพื่อนผู้ชายที่คุณอรุณญารู้จักก็ทราบกันทั้งนั้นว่าคุณอรุณญาเป็นทอม เพื่อนผู้ชายไม่เคยแสดงท่าทางกับคุณอรุณญาแบบเดียวกับผู้หญิงทั่วไป ซึ่งคงเป็นเพราะทุกคนทราบว่าคุณอรุณญาเป็นทอม และคุณอรุณญาก็ไม่ได้มีหน้าตาน่ารักดึงดูดผู้ชายด้วย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณญา

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณอรุณญาคิดว่าตนเองแตกต่างไปจากคนอื่น คุณอรุณญาเป็นผู้หญิงก็จริง แต่ก็เป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกันเหมือนที่ผู้ชายรักผู้หญิง คุณอรุณญาจึงเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเหมือนผู้ชาย แต่คุณอรุณญาก็รู้ดีว่าคุณอรุณญาไม่ใช่ผู้ชาย คุณอรุณญาคิดว่าทอมกับผู้ชายแตกต่างกันที่ผู้ชายดูจะมั่นใจและมีอนาคตมากกว่าทอม เพราะยังเิงทอมก็เป็นผู้หญิง ธรรมชาติสร้างมาให้ผู้หญิงกับผู้ชายสามารถสืบสกุลกันได้ แต่บุคคลเพศเดียวกันทำอย่างนั้นไม่ได้ คุณอรุณญาจึงไม่เหมือนกับทั้งผู้หญิงและผู้ชายทั่วไป แต่ถึงคุณอรุณญาจะแตกต่างจากคนทั่วไป คุณอรุณญาก็จะยอมรับในตัวตนที่คุณอรุณญาเป็น คุณอรุณญาไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองว่าคุณอรุณญาแตกต่างไปจากคนอื่นหรือไม่ เพราะนี่คือตัวของคุณอรุณญา คนเราย่อมแตกต่างกันไป จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณอรุณญา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

ถึงแม้ว่าคุณธัญญาจะมองว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น แต่คุณธัญญาก็ไม่คิดว่าความแตกต่างของตานั้นเป็นสิ่งที่ผิดปกติแต่อย่างใด คุณธัญญาคิดว่าคนเราย่อมมีลักษณะเฉพาะตามแบบของตนเอง ดังนั้นทุกคนจึงแตกต่างกัน แต่จะแตกต่างกันอย่างไรมากเพียงไหนนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ความแตกต่างจึงไม่เป็นสิ่งผิด เช่นเดียวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิง พฤติกรรมหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เป็นพฤติกรรมเฉพาะบุคคลจึงไม่มีถูกไม่มีผิด ดังนั้น คุณธัญญาจึงมีความคิดในแง่ดีต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธัญญา

ความต้องการทางจิตใจ

คุณธัญญาเป็นหญิงรักหญิงตั้งแต่ยังจำความได้ ทางบ้านของคุณธัญญาก็อบอุ่นดี ไม่มีใครต่อว่าที่คุณธัญญาเป็นหญิงรักหญิง คุณธัญญาก็ไม่ได้ถูกผู้ชายหักอกจนเปลี่ยนใจมาชอบผู้หญิงแทน การที่คุณธัญญาเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่ได้เป็นการทดแทนความต้องการทางจิตใจแต่อย่างใด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณธัญญา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ชีวิตอนาคตนั้น คุณธัญญาวางแผนทำงานเลี้ยงดูพ่อแม่ ถ้าไม่มีพ่อแม่แล้วก็เลี้ยงดูพี่น้องและรอคนรู้ใจ เพราะปัจจุบันยังไม่มีแฟน คบกันได้ก็คบ คบกันไม่ได้ก็เลิก คุณธัญญาตั้งใจจะเลิกเป็นคนเจ้าชู้ แต่ปัจจุบันก็ยังทำไม่ได้ แต่คุณธัญญาก็คิดว่าตัวเองเจ้าชู้น้อยลงกว่าแต่ก่อนนิดหน่อย คุณธัญญาอยากมีใครสักคนที่รู้ใจ เพราะคุณธัญญาเป็นคนขี้เหงา คิดว่าคงไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ตลอดชีวิต คุณธัญญาเปิดเผยเรื่องที่คุณเป็นหญิงรักหญิงกับเพื่อน พี่น้อง และพ่อแม่ แต่โดยทั่วไปแล้วพอคนอื่นเห็นคุณธัญญาก็มักจะเดาได้ว่าคุณธัญญาเป็นหญิงรักหญิง เพราะคุณธัญญาชอบแต่งตัวและไว้ทรงผมแบบผู้ชาย

คุณธัญญาอยากมีครอบครัวกับผู้หญิง ไม่มีลูกก็ได้ ถ้าอยากมีคงก็มีครอบครัวกับแม่หม้าย ลูกติดเหมือนเพื่อน ง่ายดีและเป็นลูกของอีกฝ่ายจริงๆ แต่คงเป็นไปได้ยากสำหรับคุณธัญญา เพราะคุณธัญญาไม่ค่อยชอบคนที่อายุมากกว่า ถ้าอายุมากกว่าไม่กี่ปีคุณธัญญาคงพอรับไหว แต่ถ้าอายุห่างกันเกินไปคุณธัญญาจะเกรงว่าคนอื่นจะคิดว่าคุณธัญญาเกาะผู้หญิงกิน เนื่องจากเวลาที่คุณธัญญาเห็นผู้ชายที่อายุน้อยคบกับผู้หญิงที่อายุมากกว่า คุณธัญญามักจะคิดว่าผู้ชายพวกนี้ เกาะผู้หญิงกิน เวลาที่คุณธัญญาเห็นผู้หญิงอายุน้อยคบกับผู้ชายอายุมากกว่ามากๆ คุณธัญญาก็ มักจะคิดว่าไม่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคงหลอกกันอยู่ ผู้หญิงอาจจะเห็นแก่เงินยอมเป็นเมียหน่อย เป็นต้น คุณธัญญาจึงไม่คิดที่จะคบกับผู้หญิงที่อายุมากกว่ามากๆ เพราะคุณธัญญาคิดว่าภาพลักษณ์ต้นจะ เสียเมื่อคนอื่นมองอย่างที่คุณธัญญามองคนอื่น

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14: คุณรัตนา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณรัตนาเป็นทอม อายุ 26 ปี สถานภาพโสด เป็นคนนิสัยใจร้อน โกรธง่ายหายเร็ว ใจบุญ สงสารเห็นใจคนที่ด้อยกว่าตน โดยเฉพาะถ้าคุณรัตนาเจอคนขอทานที่พิการ คุณรัตนาก็จะบริจาคเงิน อยู่เสมอ คุณรัตนาเป็นคนที่นิสัยตรงมากไป ทำให้เป็นข้อเสียที่ยังแก้ไขไม่ได้ คือคุณรัตนาคิดอะไรก็ มักจะพูดอย่างนั้นออกไปตรงๆ ทำให้มีเพื่อนไม่พอใจในการกระทำดังกล่าวมาบ้างแล้ว เป็นคน หน้าตาค่อนข้างหล่อ ส่วนสูงไม่สูงมากนัก เกือบอ้วน ผิวคล้ำ การแต่งตัวแล้วแต่สถานการณ์ ถ้า ทำงานก็แต่งตัวสุภาพ ใส่เสื้อเชิ้ต กางเกงเรียบๆ ถ้าไปเที่ยวก็ใส่กางเกงยีนส์ เสื้อโปโล รองเท้าแตะ บางครั้งก็รองเท้าผ้าใบ ชอบแต่งสบายๆ ไม่ชอบใส่กระโปรง ตั้งแต่สำเร็จการศึกษามาไม่เคยใส่ กระโปรงอีกเลย

ครอบครัวของคุณรัตนามีสมาชิกด้วยกันทั้งหมด 4 คน ได้แก่ แม่ พี่ชาย พี่สาว และคุณรัตนา พ่อของคุณรัตนาเสียชีวิตไปตั้งแต่คุณรัตนายังเรียนอยู่ชั้นมัธยม 3 หลังจากนั้นพี่ชายก็ทำหน้าที่เป็น หัวหน้าครอบครัวแทนพ่อเรื่อยมา ถึงแม้ว่าพ่อของคุณรัตนาคือจากไปแล้ว แต่คุณรัตนาก็คิดว่า ครอบครัวของคุณรัตนาก็ยังเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เป็นครอบครัวที่รักกันดี แม่ของคุณรัตนาเป็น แม่บ้านตั้งแต่พี่ชายทำงาน ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อของคุณรัตนาเสียชีวิต เรื่องทุกอย่างจึงขึ้นอยู่กับพี่ชาย ส่วนพี่สาวก็ไปทำงานอยู่ต่างประเทศ นานๆจะได้เจอกันสักครั้ง คุณรัตนาสนิกับแม่และพี่สาว แต่

จะสนิทกับแม่มากกว่า กับพี่ชายจะไม่ค่อยได้คุยอะไรกันบ่อยๆ เพราะพี่ชายงานยุ่งมาตลอด ยิ่งตอนนี้พี่ชายแต่งงานและย้ายออกไปแล้วด้วย จึงไม่ค่อยได้เจอกัน แต่พี่ชายก็ยังคงส่งเงินมาช่วยเหลือแม่ในด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ อยู่เสมอ แม่ของคุณรัตนาก็ขอมส่งฝากขายตามร้านต่างๆ ทำให้พอมีรายได้มาจุนเจือครอบครัวด้วยส่วนหนึ่ง

เมื่อเรียนจบระดับมัธยม 3 คุณรัตนาก็ศึกษาต่อ ปวช. หลังจากนั้นก็เรียนต่อระดับ ปวส. ตามด้วยศึกษาต่อปริญญาตรี พอสำเร็จการศึกษาแล้วก็หางานทำ คุณรัตนาก็เคยลงทุนกับเพื่อนเปิดร้านถ่ายเอกสารพิมพ์รายงานตอนอยู่มหาวิทยาลัยปี 4 อันที่จริงแล้วคุณรัตนาก็พอมีเงินลงทุนเอง แต่คุณรัตนาก็ต้องการคนมาช่วยกันดูแลร้าน คุณรัตนาก็คิดว่าการลงทุนร่วมกับเพื่อนน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด พอสำเร็จการศึกษาและได้งานทำแล้วก็เลิกธุรกิจดังกล่าวในที่สุด เพราะต่างคนต่างก็อยากหางานทำที่มั่นคงมากกว่านั้น หลังสำเร็จการศึกษาแล้วคุณรัตนาก็ทำงานเป็นผู้สื่อข่าววิทยุสารฉบับหนึ่ง ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการวิทยุสารเกี่ยวกับอาชีพการงาน เพื่อนร่วมงานก็ให้การยอมรับคุณรัตนาก็ดี คุณรัตนาก็ไม่มีปัญหาในที่ทำงานในเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง

คุณรัตนารู้สึกชอบผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ สมัยเรียนอนุบาลยังแอบมองแอบชอบหัวหน้าห้องที่เป็นผู้หญิง คุณรัตนาก็มีความรู้สึกว่าคุณรัตนาคือผู้ชาย แต่อธิบายตัวเองไม่ได้ตอนนั้น จนกระทั่งศึกษาต่อระดับมัธยม 1 ในโรงเรียนสตรีล้วน คุณรัตนาก็ทราบดีว่าตนเป็นอะไร ต้องการอะไร ค้นพบคำว่า ทอม - ดี หรือหญิงรักหญิงได้เมื่อตอนเข้าโรงเรียนสตรี แต่คุณรัตนาก็ยังไม่มีแฟนเป็นตัวเป็นตนจนกระทั่งอยู่ ปวช. เพราะคุณรัตนาก็ไม่เคยเจอคนที่สนใจจริงจังตอนอยู่มัธยม ช่วงมัธยมของคุณรัตนาคือเหมือนช่วงเรียนรู้ตัวเอง เป็นช่วงที่คุณรัตนาคงทำความรู้จักกับหญิงรักหญิงด้วยกัน อย่างมากก็แค่สนิทกันเป็นพิเศษ แต่คุณรัตนาก็ไม่เคยยกย่องใครในฐานะแฟน

ปัจจุบันคุณรัตนามีแฟนหญิงรักหญิงมาแล้วทั้งหมด 7 คน คุณรัตนามีแฟนตั้งแต่อยู่ ปวช. ปี 2 คบกันมาจนเข้าปริญญาตรีปี 3 เป็นคนแรกที่คุณรัตนามีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย คบกันมาเกือบ 5 ปีแต่ก็เลิก เพราะคุณรัตนาคงนิสัยของแฟนไม่ได้ แฟนเป็นคนไม่ค่อยใส่ใจคุณรัตนาคือ คุณรัตนาก็ให้ความสนใจในตัวแฟนน้อยลง แล้วก็มองหาคนใหม่ แฟนของคุณรัตนาคือได้ว่าคุณรัตนาคือแอบมีแฟนใหม่จึงขอเลิก คุณรัตนาก็ไม่ได้เสียใจอะไรมากนักเพราะเริ่มเบื่อแฟนคนนี้แล้ว

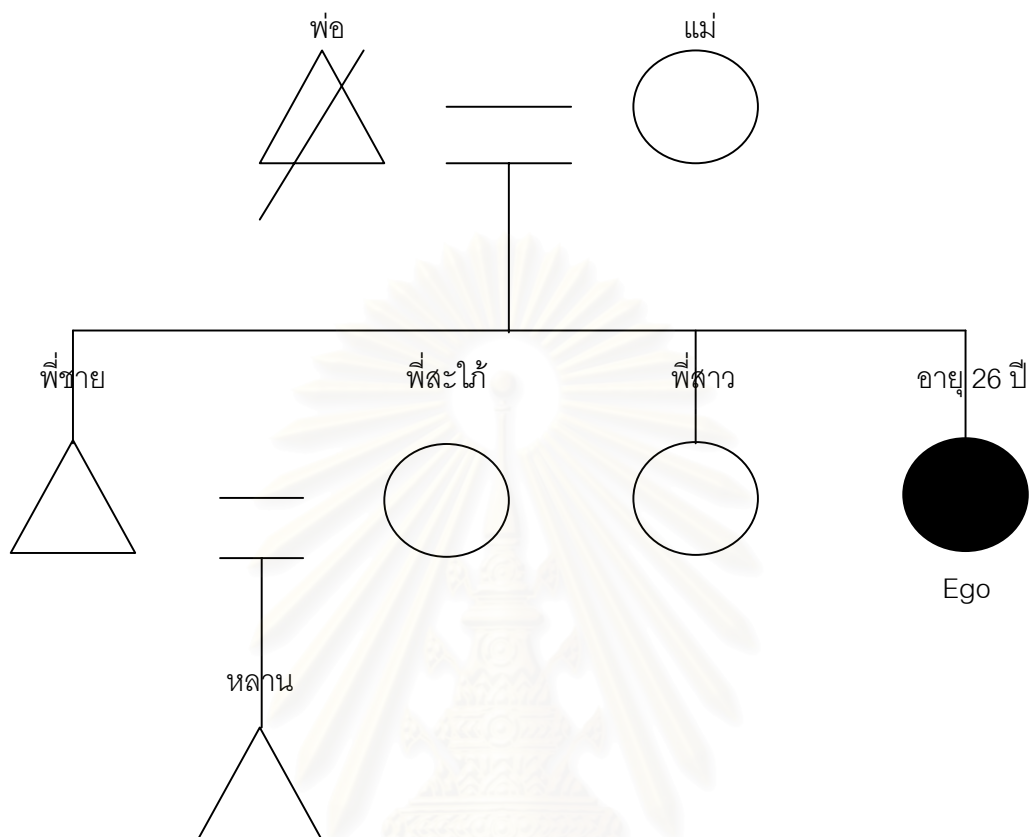
คุณรัตนาคบกับแฟนคนที่สองประมาณครึ่งปีช่วงที่ยังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย พอใกล้สำเร็จ การศึกษาก็เลิกกัน เพราะคุณรัตนาคิดว่าแฟนคนนี้ก็น่าเบื่อ คือคบกันไปแต่ละวันเรื่อยๆ ไม่ได้มีความรู้สึกอะไรที่พิเศษเหมือนตอนคบกันแรกๆ พอนานวันเข้าคุณรัตนาก็เริ่มมองหาคนใหม่ๆ แต่คุณรัตนาก็ยังไม่คิดว่าตัวเองเป็นคนเจ้าชู้

คุณรัตนาคบกับแฟนคนที่สามเป็นเวลาประมาณ 1 ปี ก็เลิก เพราะคุณรัตนาชอบมองหาคนใหม่ไปเรื่อยๆ ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกันว่าทำไมจึงไม่พอซะที คุณรัตนาก็เป็นฝ่ายหักอกคนอื่นตลอด คุณรัตนาคบกับแฟนคนที่สี่ประมาณ 2 ปีก็เลิกกัน หลังจากนั้นคุณรัตนาก็เริ่มรู้สึกว่าตัวเองคงยังไม่พร้อมที่จะมีความสัมพันธ์กับใครจริงจัง แล้วคุณรัตนาก็มีแบบคบเล่นๆ ที่ละประมาณเดือนสองเดือน อีกสองคน แล้วก็เลิก ช่วงนี้คุณรัตนาก็ยอมรับตัวเองว่าเป็นคนเจ้าชู้ แต่เจ้าชู้เพราะยังไม่เจอใครที่น่าสนใจจริงๆ เนื่องจากช่วงที่คุณรัตนาคบใครเป็นแฟน คุณรัตนาก็จะไม่มีคนอื่น แต่พอช่วงที่คุณรัตนาก็ไม่มีแฟนเป็นตัวเป็นตน คุณรัตนาก็จะให้ความสนิทสนมกับคนอื่นที่ละหลายคน

ปัจจุบันคุณรัตนาคบกับแฟนอยู่ 1 คน คบกันมาได้ประมาณครึ่งปีแล้ว และก็มีความโน้มที่จะยังคบต่อไปอีกนานพอสมควร เพราะคุณรัตนาก็เข้ากันได้ดีกับคนนี้ รู้จักกันเพราะเป็นเพื่อนของเพื่อน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณรัตนาทื่นนอนประมาณ 08.00 น. เพราะที่ทำงานอยู่ใกล้บ้าน คุณรัตนามักจะทำงานเกินวันละ 10 ชั่วโมง เห็นอะไรเป็นงานไปหมด คุณรัตนาท่านิตยสารเกี่ยวกับการจัดหางาน ชอบศึกษาเรื่องอะไรที่เกี่ยวข้องกับงาน ไปค้นหาข้อมูลตามงานต่างๆ เช่น เมืองทอง ศูนย์สิริกิติ์ ไบเทค เป็นต้น คุณรัตนามักจะเข้านอนเลยเที่ยงคืนไปแล้ว ส่วนใหญ่จะประมาณ 01.00 – 02.00 น. วันธรรมดาจึงไม่ค่อยได้เจอกับแฟน ส่วนใหญ่จะเจอกับแฟนในวันหยุด ในวันหยุดถ้าคุณรัตนาก็ไม่ได้ไปไหน คุณรัตนาก็จะนอนตื่นสาย ตื่นมาก็ได้เวลารับประทานอาหารกลางวันพอดี และก็ชอบฟังเพลง อ่านหนังสือ และเล่นกับสุนัขตัวโปรด ไม่ค่อยติดตามรายการโทรทัศน์ เวลาดูโทรทัศน์ก็จะดูไปเรื่อยๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณรัตนาไม่ได้บอกครอบครัวเรื่องที่คุณรัตนาเป็นหญิงรักหญิง เพราะแม่เป็นคนมีอายุมาก หัวโบราณก็ว่าได้ เคยมีญาติผู้ชายที่เป็นแบบคุณรัตนาแล้วเขาทำตัวไม่ดี แม่เคยพูดให้ฟังว่าเป็นกะเทยไม่ดีนะ บ้า สรุปว่าแม่คิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดี คุณรัตนาจึงไม่สามารถเปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงให้ครอบครัวรับทราบได้ คุณรัตนาคิดว่าพี่สาวพอจะทราบ แต่ก็ไม่ได้พูดอะไร คุณรัตนาจึงไม่เคยเล่าเรื่องความรักของตนให้กับใครในบ้านฟัง ไม่เคยพาผู้หญิงไปเที่ยวที่บ้านเลย เพราะกลัวว่าทางบ้านจะสงสัย แม้มักไม่ค่อยได้พูดถึงชีวิตในอนาคตของคุณรัตนาด้านความรัก คงเป็นเพราะเห็นคุณรัตนามัวแต่ยุ่งกับงานที่ทำอยู่ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

เพื่อน

คุณรัตนามีเพื่อนทอมและเพื่อนผู้ชายเป็นส่วนมากตั้งแต่สมัยเด็ก ซึ่งเป็นเพื่อนแถวบ้านหรือญาติ การเล่นก็จะเล่นเหมือนเด็กผู้ชายทุกอย่าง ยิงนกตกปลา ยิงปืน สนุกมาก แต่เมื่อเพื่อนผู้หญิงชวนไปเล่นก็จะไม่ค่อยชอบเล่น เพราะเพื่อนผู้หญิงชอบชวนไปเล่นเก็บใบไม้มาสมมติว่าทำอาหารบ้าง กระโดดยางบ้าง เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมากสำหรับคุณรัตนา คุณรัตนาจึงสนิทและซึ่มซับนิสัยบางอย่างแบบผู้ชายจากเพื่อนผู้ชายมาตั้งแต่เด็ก เพื่อนหญิงรักหญิงของคุณรัตนาจะเป็นเพื่อนในห้องเรียน แต่ปัจจุบันคุณรัตนาจะรู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงใหม่ๆ จากทางอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์และทางการเข้าห้องสนทนาที่มีกลุ่มหญิงรักหญิงใช้บริการกันมาก คุณรัตนาจึงมีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงอยู่หลายคน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

โรงเรียน

คุณรัตนาจำความได้ว่ารู้สึกชอบผู้หญิงด้วยกันตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นอนุบาลแล้ว ตอนนั้นก็แค่แอบมอง ต่อมาคุณรัตนาเข้าศึกษาในโรงเรียนสตรีตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยม 1 – มัธยม 3 โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งทำให้คุณรัตนาเข้าใจในตัวเองว่าตนนั้นเป็นหญิงรักหญิง เพราะโรงเรียนสตรีเป็นสถานที่

แรกที่ทำให้คุณรัตนาเห็นพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิงโดยชัดเจน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

สื่อมวลชน

สื่ออย่างเดียวกเกี่ยวกับหญิงรักหญิงที่คุณรัตนาได้รับบอคืออินเทอร์เน็ต คุณรัตนาชอบเข้าห้องสนทนาเฉพาะหญิงรักหญิง เว็บไซต์ต่างๆก็เข้าไปดูบ้าง แต่ก็ไม่บ่อยเท่าเข้าห้องสนทนา ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตก็เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้คุณรัตนามีเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มมากขึ้น ทางหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ก็มีเห็นอยู่บ้างนานๆครั้ง จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณรัตนามีเพื่อนผู้ชายที่สนิทอยู่หลายคนมาตั้งแต่เด็กก็จริง แต่คุณรัตนาไม่เคยคิดอะไรกินเลยเพื่อน คุณรัตนาชอบไปเที่ยวเฮฮาประสาผู้ชายกับเพื่อนผู้ชายตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อนผู้ชายก็ไม่เคยจีบคุณรัตนาเป็นแฟนเลยสักครั้ง คุณรัตนาจึงไม่มีเคยคนรักที่เป็นผู้ชายเลย จึงไม่เคยเสียใจเพราะผู้ชาย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณรัตนามองตนว่าผิดปกติกว่าคนทั่วไปอยู่แล้วในการที่ชอบเพศเดียวกัน แต่เมื่อคุณรัตนาโตขึ้นและในพบว่าปัจจุบันนี้ สังคมหญิงรักหญิงเปิดกว้างมากขึ้น ทำให้คุณรัตนารู้สึกว่ามีเพื่อน คุณรัตนาไม่ทำให้ใครเดือดร้อนในเรื่องของการแสดงกิริยาวาจาในสังคม วางตัวเหมาะสมทุกสถานการณ์ จะปลดปล่อยตัวเองเมื่ออยู่กับเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เป็นเหมือนกันหรือแฟนของตน ในสังคมก็เหมือนกับเหรียญสองด้าน มีทั้งคนที่ชอบกับไม่ชอบ หมายถึงโดยรวมว่ามีทั้งคนที่รับได้และรับไม่ได้ ซึ่งคุณรัตนาก็เข้าใจว่าความคิดของคนเรานั้นต่างกัน แต่ในส่วนตัวของคุณรัตนาแล้ว คุณรัตนาคิดว่าคุณรัตนาวางตัวได้เหมาะสมแล้ว ไม่มีใครเคยพูดจาไม่ดีต่อหน้า แต่ลับหลังคุณรัตนาก็ไม่ทราบ

คุณรัตนาเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเหมือนผู้ชาย แต่ผู้หญิงแบบคุณรัตนาก็มีความแตกต่างจากผู้ชายที่เห็นชัดก็คือรูปร่างและอวัยวะทุกอย่าง ส่วนด้านการแต่งกายนั้นจะเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ทางด้านจิตใจแล้ว ทอมจะเข้าใจผู้หญิงได้ดีกว่าผู้ชายแท้ๆ เนื่องจากว่าทอมจริงๆ แล้วก็คือผู้หญิง ย่อมจะมีความละเอียดอ่อนซ่อนอยู่ในตัวเอง ความห่วงใยใส่ใจ รู้อารมณ์ของผู้หญิงได้ลึกซึ้งกว่า แต่ก็ไม่ใช่ทั้ง 100% ผู้ชายบางคนก็มีความละเอียดอ่อน แต่ก็ยังน้อยกว่าทอม ส่วนทอมถ้าเมื่อรักใคร่แล้วส่วนใหญ่ถ้าผู้หญิงที่เป็นแฟนทอมมีความจริงใจต่อทอมจริงๆ ทอมก็ไม่มีวันนอกใจไปมีคนอื่น ซึ่งผิดกับผู้ชาย ต่อให้ผู้หญิงรักมากแค่ไหน เปอร์เซ็นต์ของการเจ้าชู้หรือหลงผิดไปบ้างจะมีมากกว่า จะด้วยธรรมชาติที่สืบทอดกันมา หรือเป็นเพราะเป็นด้วยนิสัยที่ผู้ชายทุกคนต้องมี ก็คือมากกว่าทอม คุณรัตนาก็คิดว่าตนไม่ถึงกับเป็นผู้ชาย แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นผู้หญิงทีเดียว คุณรัตนาก็มองตนแตกต่างไปจากคนอื่น จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณรัตนาคิดว่าสังคมไทยในปัจจุบันเปิดรับเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงกว้างมากขึ้น ไม่เคยมีใครแสดงที่ทำไม่พอใจที่เห็นคุณรัตนาเป็นหญิงรักหญิงออกมาตรงๆ คุณรัตนาก็คิดว่าทุกคนคงพอยอมรับได้ ถึงแม้ว่าในใจจริงๆ แล้วอาจจะไม่ยอมรับ แต่ก็ไม่ถึงกับพูดต่อว่าหรือประณามออกมา ย่อมแสดงว่าสังคมยอมรับพฤติกรรมหญิงรักหญิงในระดับหนึ่ง คุณรัตนาก็เพิ่งรู้ตัวเองว่าพฤติกรรมของตนนั้นเป็นพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิงก็เมื่อคุณรัตนาเข้าศึกษาในระดับมัธยมต้นในโรงเรียนสตรี คุณรัตนาก็คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่ผิดปกติไปจากคนทั่วไปในสังคมก็จริง แต่หญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นคนผิดปกติ คนทั่วไปอาจจะมองว่าหญิงรักหญิงผิดปกติเพราะเขายึดหลักว่าพฤติกรรมแบบรักต่างเพศเป็นสิ่งที่ปกติ ทั้งๆ ที่อันที่จริงแล้วการที่เราชอบพอใครสักคนก็ไม่ใช่เรื่องผิดหรือสร้างความเสียหายให้แก่ใคร คุณรัตนาก็ยอมรับตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิงและพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่ดี จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

ความต้องการทางจิตใจ

คุณรัตนาเสียพ่อไปตั้งแต่วัยเด็ก แต่ครอบครัวของคุณรัตนาก็ยังเป็นครอบครัวที่อบอุ่น แม่เป็นแม่บ้านเพื่อคอยดูแลลูก พี่ชายก็ทำงานหาเงินมาจุนเจือครอบครัว คุณรัตนามีเพื่อนผู้ชายมากตั้งแต่วัยเด็กสนิทกันตามประสาผู้ชาย พ่อคุณรัตนาเข้าศึกษาในโรงเรียนสตรี คุณรัตนาก็เริ่มมั่นใจว่าตัวเองนั้นชอบผู้หญิง การที่คุณรัตนาเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่น่าจะเป็นเพราะการต้องการตอบสนองความต้องการทางจิตใจแต่อย่างใด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความต้องการทางจิตใจไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณรัตนา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ในอนาคตคุณรัตนายากมีคู่ชีวิตหรือเพื่อนชีวิตที่จริงใจสักคน อยู่ด้วยกัน ดูแลกันและกัน มีธุรกิจขนาดเล็กทำร่วมกัน ทำอะไรคล้ายคู่สามีภรรยาทั่วไป คุณรัตนายากมีครอบครัวกับผู้หญิง แต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะแม่ค่อนข้างเป็นคนหัวโบราณ กลัวแม่ทำใจยอมรับไม่ได้ คุณรัตนาก็ยังไม่กล้าบอกกับทางบ้านเรื่องที่คุณเป็นหญิงรักหญิง คุณรัตนาก็ต้องฝ่าด่านนี้ไปก่อนที่จะได้สร้างครอบครัว ครอบครัวสำหรับคุณรัตนาก็ไม่ได้หวังอะไรมาก คงแค่ย้ายออกไปหาคอนโดหรืออพาร์ทเมนต์เช่าหรือซื้ออยู่กับแฟน แต่แฟนคนนั้นต้องเป็นคนที่คุณรัตนารักและมั่นใจในตัวเธอด้วยว่าเธอเองก็ดีและรักคุณรัตนาจริง ถึงแม้ว่าคุณรัตนาก็ยังไม่กล้าบอกทางบ้านเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตน แต่คุณรัตนาก็เปิดเผยเรื่องที่คุณเป็นหญิงรักหญิงกับเพื่อนทุกคน ทั้งเพื่อนที่เป็นและไม่เป็นหญิงรักหญิง

คุณรัตนามีทัศนคติเกี่ยวกับตนเองว่า คุณรัตนาก็รู้สึกว่าคุณรัตนาก็ทำหน้าที่ได้ดีระดับหนึ่ง คือเรียนจบ ทำงาน เลี้ยงดูแม่ แต่ยังไม่สามารถทำได้ดีมากนัก คือยังไม่ถึงขั้นประสบความสำเร็จในชีวิต แต่คุณรัตนาก็อายุยังน้อย ยังมีเวลาที่จะได้ดีในหน้าที่การงานอีกมาก ในอนาคตก็จะทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่คดโกงใคร ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน และเต็มที่กับสิ่งที่ทำ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15: คุณชลธิชา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณชลธิชาเป็นทอม อายุ 27 ปี สถานภาพโสด คุณชลธิชาเป็นคนที่รูปร่างอ้วนเตี้ย ผิวคล้ำ มีนิสัยเจ้าชู้ หน้าตาดีแต่ถ้าได้พูดคุยด้วยแล้วก็จะมึนงงที่คุณเป็นมิตรและไม่น่ากลัวอย่างที่เห็น แต่ภายนอก คุณชลธิชามีพี่น้อง 3 คน เป็นลูกคนที่ 2 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ปัจจุบันเป็นนักศึกษาปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แม่ของคุณชลธิชาเป็นคนราชบุรีแต่พ่อของคุณชลธิชาเป็นคนกรุงเทพฯ พ่อแต่งงานแล้วแม่จึงย้ายเข้ามาอยู่อาศัยกับพ่อที่กรุงเทพฯ ในแถบชานเมือง พ่อของคุณชลธิชารับราชการตำรวจ แม่ของคุณชลธิชาเป็นครูโรงเรียนมัธยม

คุณชลธิชาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตอนนั้นคุณชลธิชาก็รู้สึกเสียใจอยู่เหมือนกันที่ตอนนั้นคุณชลธิชาไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร คุณชลธิชาจึงสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ พ่อแม่ของคุณชลธิชาก็พยายามส่งเสริมให้คุณชลธิชาเล่าเรียนถึงระดับปริญญาตรี แต่คุณชลธิชาก็ดีและเกเร ซี้เถียงเรียนต่อ พ่อแม่ไม่รู้ว่าทำอะไรจึงต้องตามใจคุณชลธิชา จนเมื่อปีที่แล้วคุณชลธิชาตัดสินใจสมัครเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะนิติศาสตร์ เพื่อเอาใจพ่อเพราะรู้สึกผิดที่เป็นลูกที่ไม่ดี แต่คุณชลธิชาก็แทบจะไม่ได้ไปเรียนเลยเพราะความซี้เถียง คุณชลธิชาจะซื้อเอกสารสรุปเนื้อหาชั่วโมงเรียนและแนวข้อสอบเก่ามาดูประมาณ 1 – 2 สัปดาห์ก่อนสอบ อย่างไรก็ตาม คุณชลธิชาก็ตั้งใจว่าจะต้องเรียนให้จบให้ได้ในอนาคต พี่ชายของคุณชลธิชาก็จบด้านการช่างปัจจุบันเปิดร้านซ่อม รถยนต์ซึ่งมีลูกค้ามาเรื่อยๆ น้องสาวของคุณชลธิชาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีตามที่พ่อแม่ต้องการ ปัจจุบันน้องสาวของคุณชลธิชาทำงานธนาคาร ส่วนน้องชายคนสุดท้ายของคุณชลธิชานั้นยังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 3

ปัจจุบันคุณชลธิชาเปิดร้านขายต้นไม้ ซึ่งมีสินค้าหลายอย่าง เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ กระจ่างดิน ปุ๋ย หล้า ตุ๊กตาหิน และหินประดับสวน เป็นต้น คุณชลธิชาจึงทำงานดูแลร้านต้นไม้และเรียนไปพร้อมกัน ร้านนี้เป็นร้านที่คุณชลธิชาร่วมลงทุนกับเพื่อนอีก 2 คนในปี พ.ศ. 2544 แต่สำหรับคุณชลธิชาแล้วนั้นพ่อแม่ช่วยเหลือทุนแทบทั้งหมด ก่อนที่คุณชลธิชาจะมาเปิดร้านขายต้นไม้ที่คุณชลธิชาเคยขายงานอาหารในโรงพยาบาลมาก่อน แต่เนื่องจากคุณชลธิชาเป็นคนรักต้นไม้ เวลาว่างคุณชลธิชาก็จะนั่งดูต้นไม้ ปลูกต้นไม้ สนทนาทางอินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ และดูหนังฟัง

เพลง เมื่อเพื่อนของคุณชลธิชาชวนมาร่วมลงทุนเปิดร้านขายต้นไม้ ตอนแรกคุณชลธิชาก็ลังเลเพราะเกรงว่าจะไปไม่รอดและขาดทุน แต่คุณชลธิชาก็ลองเสี่ยงดู เพราะคุณชลธิชาเองก็ยอมรับว่าการศึกษาของตนนั้นไม่สูงมากนัก ถ้าอยากจะมีชีวิตที่ดีในอนาคตก็ต้องหาทางศึกษาต่อหรือไม่ก็ต้องพยายามมีกิจการเล็กๆเป็นของตนเอง จะได้ไม่ต้องไปสมัครงานให้คนอื่นมาตัดสินคุณชลธิชาจากวุฒิการศึกษา ปัจจุบันถ้ามีวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยเงินเดือนก็น้อย คุณชลธิชายังไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คุณชลธิชาจึงต้องใช้วุฒิมัธยมปลายเวลาสมัครงาน คุณชลธิชาก็คิดว่ายังไงก็ไม่มีอะไรจะต้องเสียอีกแล้ว คุณชลธิชาก็ลาออกจากการขายอาหารที่โรงพยาบาลแล้วมาเปิดร้านขายต้นไม้กับเพื่อนในที่สุด ซึ่งก็มีรายได้พอสมควรมีขึ้นๆลงๆบ้าง ถ้าเจอลูกค้าที่ซื้อต้นไม้เป็นจำนวนมากหรือลูกค้าที่ต้องการซื้อต้นไม้ขนาดใหญ่มากก็จะมีรายได้ดี

คุณชลธิชาเคยมีแฟนหญิงรักหญิง 4 คน คือคนที่คุณชลธิชามีความชอบพอในตัวฝ่ายหญิงและจะยอมรับกับเพื่อนว่าคบกัน และมีคบเล่นๆแบบชั่วคราวอีกเป็น 10 คน คือคนที่คุณชลธิชาใช้เวลาจีบสั้นๆ พอได้กันแล้วก็เลิก คุณชลธิชาเป็นคนที่ค่อนข้างตื้อ เวลาที่คุณชลธิชาคบกับใครคุณชลธิชาก็ต้องดูที่ความสูงของอีกฝ่ายด้วย โดยที่คุณชลธิชาก็จะเลือกคบกับคนที่มีส่วนสูงใกล้เคียงหรือเตี้ยกว่าคุณ ชลธิชา เพราะคุณชลธิชารู้สึกเสียหน้าที่เตี้ยกว่าแฟน ทำให้รู้สึกเหมือนไม่มีความเป็นชายและปกป้องอีกฝ่ายไม่ได้ และคุณชลธิชาก็จะพยายามเลือกคบแต่แฟนที่มีหน้าตาค่อนข้างดี ใครหน้าตาไม่ดีคุณชลธิชาก็จะไม่สนใจเลยต่อให้เธอจะเป็นคนดีขนาดไหน และการที่คุณชลธิชาเป็นคนเจ้าชู้คบผู้หญิงเล่นๆหลายคนเพราะคุณชลธิชามีความคิดที่ว่าทอมกับผู้หญิง ผู้หญิงไม่ต้อง ผู้ชายกับผู้หญิง ผู้หญิงท้อง ดังนั้นการที่คุณชลธิชาเจ้าชู้แบบนี้จึงไม่ได้ทำให้ผู้หญิงคนไหนเสียหายหรือเกิดเรื่องอับอาย เช่น ท้องก่อนแต่ง เป็นต้น การติดโรคเอดส์ก็เป็นไปได้ยาก ซึ่งต่างกับผู้ชายธรรมดาหรือชายรักชายที่มีโอกาสติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เพราะผู้ชายต้องมีการสอดใส่ แต่หญิงรักหญิงนั้นไม่มีการสอดใส่เหมือนผู้ชาย ฝ่ายหญิงก็ไม่ได้เหมือนกับเสียตัวเลยทีเดียว การที่คุณชลธิชามีคติดังกล่าวทำให้คุณชลธิชายังคงเป็นคนเจ้าชู้ต่อไป

คุณชลธิชาคบกับแฟนคนแรกตอนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คุณชลธิชาเห็นเพื่อนผู้ชายในกลุ่มจีบผู้หญิงกันหลายคน คุณชลธิชาก็ทำตามบ้างโดยลองจีบเพื่อนผู้หญิงที่อยู่ต่างห้อง คบกันอยู่ 3-4 เดือนก็ปิดเทอมฤดูร้อน ฤดูร้อนปีนั้นพ่อแม่ของคุณชลธิชาให้คุณไปเรียนพิเศษภาษาอังกฤษช่วงปิดเทอมที่สยามสแควร์ คุณชลธิชาก็ไปเรียนและได้เจอเพื่อนผู้หญิงที่ถูกใจในห้องเรียน คุณชลธิชาก็ลองจีบดู ปรากฏว่าแฟนของคุณชลธิชาทราบเข้า เพราะมีอยู่วันหนึ่งแฟนของคุณชลธิชาตั้งใจจะไปหา

คุณชลธิชาหลังเลิกเรียนเพื่อให้คุณชลธิชาประหลาดใจ แต่ก็พบคุณชลธิชาอยู่กับผู้หญิงคนใหม่ ก็เลยทะเลาะและเลิกกันเดี๋ยวนั้น คุณชลธิชาตามจ้องอยู่ระยะหนึ่งแต่ก็ไม่มีผล คุณชลธิชาจึงต้องเสียผู้หญิงไปที่เดียวสองคน หลังจากนั้นคุณชลธิชาก็พยายามจีบและหวานเสนห์ของตนต่อเพื่อนและรุ่นน้องผู้หญิงหลายคน แต่คุณชลธิชาก็ยังไม่ได้คบกับใคร เพราะแฟนคนเก่าของคุณชลธิชาบอกเรื่องที่คุณชลธิชานอกใจกับเพื่อนทุกคน รุ่นน้องบางคนก็ทราบบ้าง ก็เลยยังไม่มีการอยากที่จะคบกับคุณชลธิชาด้วย

แฟนคนที่สองของคุณชลธิชาเป็นนักเรียนใหม่ตอนม. 4 ชั้นปีเดียวกับคุณชลธิชา แต่เรียนอยู่ต่างห้องกัน ตอนนั้นทุกคนก็ลืมนึกเรื่องที่คุณชลธิชาเคยเจ้าชู้จนเลิกกับแฟนคนแรก ตัวแฟนคนแรกเองก็ลาออกและเปลี่ยนโรงเรียนไปแล้ว คุณชลธิชาคบกับแฟนคนที่สองได้ประมาณ 2 - 3 เดือนก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกันที่บ้านของคุณชลธิชาตอนที่ไม่มีใครอยู่ คุณชลธิชารู้สึกพอใจกับการแสดงบทบาทเป็นผู้ชาย ชอบเป็นฝ่ายรุกให้ผู้หญิงพอใจแต่ไม่ชอบเป็นฝ่ายรับ คุณชลธิชาชอบที่จะเห็นฝ่ายหญิงมีความสุข อย่างไรก็ตาม คุณชลธิชาก็เลิกกับแฟนคนที่สองนี้เมื่อคบกันไปได้ประมาณครึ่งปี เพราะมีผู้ชายมาจีบเธอเป็นแฟน และเธอก็คบกับเขาโดยบอกเลิกกับด้วยสาเหตุที่ว่าผู้ชายคนนั้นดูแลเอาใจใส่ดีกว่าคุณชลธิชา ที่สำคัญก็คือเขาเป็นผู้ชายที่แท้จริงซึ่งน่าจะคบกันได้ยาวนานกว่าคบกับคุณชลธิชา คุณชลธิชาจึงไม่ค่อยเสียใจที่เลิกกับแฟนคนนี้มากนัก แต่คุณชลธิชาไม่โหมมากกว่าที่มาดูหมิ่นคุณ ชลธิชา

เมื่อคุณชลธิชาสำเร็จการศึกษาแล้ว คุณชลธิชาก็ยังชอบหาผู้หญิงที่รักสนุกมามีความสัมพันธ์แบบขำมคิน เพราะฝ่ายหญิงบางคนเองก็คิดว่าไม่ได้เสียตัวทีเดียวแต่ก็มีความสุขเหมือนกันหรืออาจจะยิ่งกว่าการมีอะไรกับผู้ชาย วันหนึ่งหลังจากที่คุณชลธิชาสำเร็จการศึกษาได้ไม่นาน คุณชลธิชาไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน และได้เจอผู้หญิงคนหนึ่งหน้าตาน่ารักกำลังนั่งทะเลาะกับแฟนที่เป็นทอมอยู่ในร้านอาหาร ตอนแรกคุณชลธิชาก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะเห็นว่าเธอมีแฟนอยู่แล้ว แต่ตอนเย็นที่คุณชลธิชากำลังจะกลับบ้านก็เห็นผู้หญิงคนนั้นกำลังนั่งหน้าตาซีมๆ ตาแดงนิดหน่อยเหมือนคนร้องไห้ เธอนั่งอยู่ในร้านแม็คโดนัลด์คนเดียว คุณชลธิชาจึงลองเข้าไปขอร้องด้วยโดยอ้างว่าที่นั่งที่อื่นเต็ม แล้วคุณชลธิชาก็ชวนพูดคุยจนเธอสามารถยิ้มได้ในที่สุด คุณชลธิชาคิดว่าคงเป็นเพราะคุณชลธิชาทำตัวเป็นมิตรและทำให้เธอลืมนึกเรื่องเศร้าได้ เธอจึงแลกเปลี่ยนโทรศัพท์กับคุณชลธิชา แล้วทั้งคู่ก็โทรศัพท์คุยกันบ่อยๆ จนคุณชลธิชาได้ทราบว่าเธอเลิกกับทอมคนที่เธอคบมาตั้งแต่วันนั้นเพราะนิสัยไปด้วยกันไม่ได้ คุยกันอยู่เดือนกว่าเธอก็ตกลงคบกับคุณชลธิชา คุณชลธิชาคบกับแฟนคนที่สามนี้ได้ประมาณปีกว่าก็เลิกกัน เพราะเธอทนไม่ได้ที่มักจะมีผู้หญิงโทรหาคุณชลธิชาบ่อยๆอยู่หลายคน

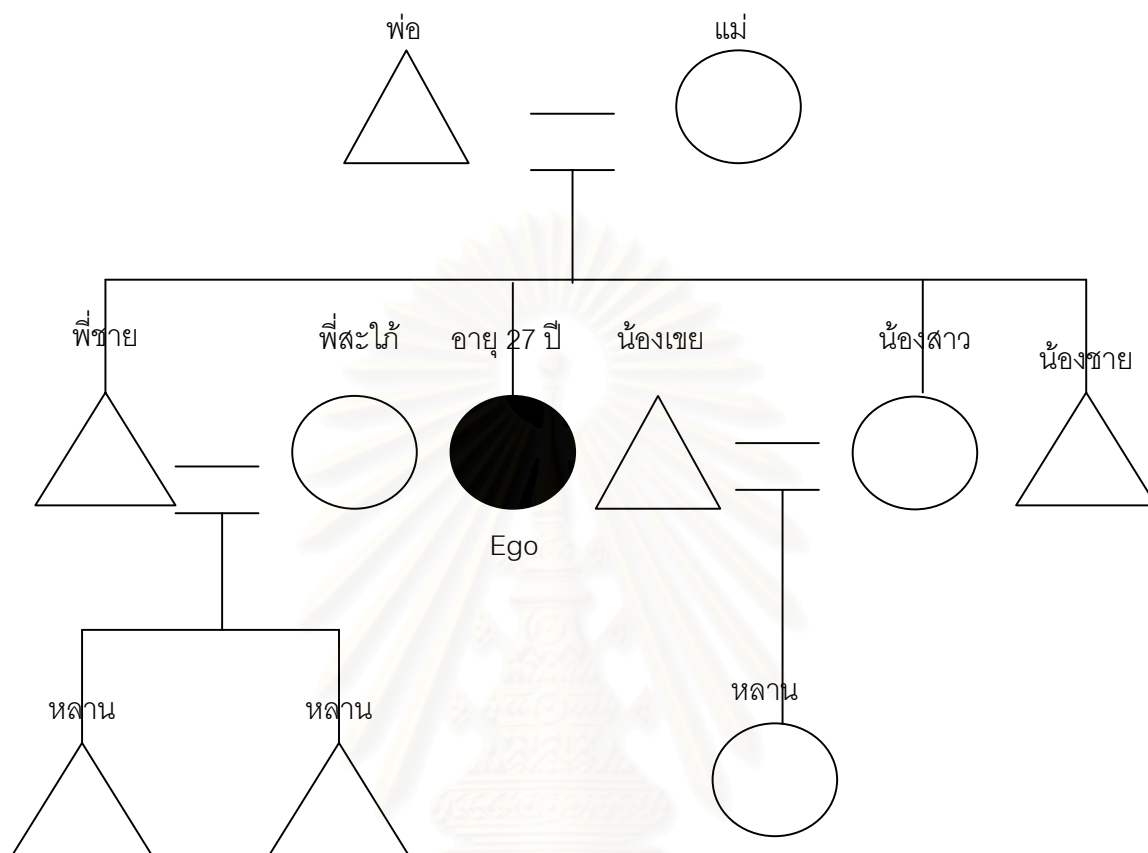
ทำให้เธอไม่มั่นใจในความรักของคุณชลธิชาที่มีต่อเธอ คุณชลธิชาเองก็เริ่มทนกับความเอาแต่ใจของเธอไม่ไหว ในระยะหลังเธอจะฆ่าตัวตายถ้าคุณชลธิชายังคงโทรศัพท์กับผู้หญิงคนอื่น ๆ เธอเคยกรีดข้อมือหนึ่งครั้งต่อหน้าคุณชลธิชา คุณชลธิชาต้องรีบพาส่งโรงพยาบาล โชคดีที่เธอไม่เป็นอะไรมาก เพราะเธอแค่กรีดตื้นๆและไม่โดนเส้นเลือดใหญ่

หลังจากนั้นเธอก็ยังขู่คุณชลธิชาอีกเป็นระยะ บางครั้งคุณชลธิชาก็สงสัยเหมือนกันว่าเธอจะใจที่จะกรีดข้อมือแค่ให้พอเป็นแผลเลือดออก เพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจว่าเธอรักคุณชลธิชามากจนขอตายดีกว่าถ้าคุณชลธิชามีคนใหม่หรือเปล่า เพราะปกติเธอเองก็เป็นคนชอบเรียกร้องความสนใจอยู่แล้ว และเธอก็คงไม่โง่พอที่จะมาตายเพื่อคุณชลธิชา เพราะที่บ้านเธอก็มีฐานะดี วางแผนที่จะให้เธอไปศึกษาต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศ คุณชลธิชาพยายามคิดแต่ก็ไม่เข้าใจจึงเลิกคิด พอแผลเธอหายดีได้ไม่นานเธอก็เริ่มขู่ฆ่าตัวตายอีก คุณชลธิชาจึงขอเลิกเพราะคุณชลธิชาคิดว่าคนที่คิดสั้นแบบนี้เป็นคนไร้สาระ ไร้อารมณ์ คิดอะไรตื้นๆ เห็นชีวิตเป็นของไม่มีค่า เป็นคนชอบเรียกร้องความสนใจ ถ้าเธอไม่รักตัวเองเธอก็ไม่ควรค่าที่คุณชลธิชาจะรัก คุณชลธิชาเลิกติดต่อกับเธอและไม่รับโทรศัพท์ของเธอจนเธอเลิกตามตื้อในที่สุด หลังจากที่เลิกกันไม่กี่เดือนเพื่อนของคุณชลธิชาก็เห็นเธอเดินควงแขนอยู่กับแฟนคนใหม่อย่างมีความสุขที่สยามสแควร์ ทำให้คุณชลธิชามาคิดได้ทีหลังว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี และคุณชลธิชาก็น่าจะเลิกกับเธอไปตั้งนานแล้ว

คุณชลธิชาคบกับแฟนคนที่สี่ ซึ่งเป็นแฟนคนปัจจุบันหลังจากเปิดร้านขายต้นไม้ได้ไม่นาน เธอเป็นเพื่อนของเพื่อนของคุณชลธิชาที่มาร่วมลงทุนเปิดร้านด้วย คราวนี้คุณชลธิชาพยายามปิดบังความเจ้าชู้ของตนอย่างดีที่สุดเพื่อไม่ให้เธอรู้ เธอก็มีรูปร่าง แต่ทะเลาะกันแค่เดี๋ยวยุติก็ดีขึ้น แต่ทะเลาะกันทีก็ไม่พูดกันหลายวัน ปัจจุบันคบกันมานานประมาณ 2 ปีแล้ว

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณชลธิชาจะไปเฝ้าร้านขายต้นไม้สลับกันกับเพื่อน บางวันก็ไปด้วยกันครบทุกคน บางวันก็ไปเฝ้าร้านแค่หนึ่งคนหรือสองคน ส่วนใหญ่แล้ววันธรรมดา มักจะไปเฝ้าร้านกันแค่หนึ่งคนหรือสองคน ส่วนใครจะเป็นผู้เฝ้าร้านนั้นก็แล้วแต่ตกลงกัน แต่ถ้าเป็นวันเสาร์อาทิตย์ก็มักจะไปเฝ้าร้านกันครบทุกคน ถ้าคุณชลธิชาไปเฝ้าร้าน คุณชลธิชา ก็จะตื่นนอนประมาณ 06.30 น. ออกจากบ้านประมาณ 07.00 น. ร้านของคุณชลธิชาอยู่แถวชานเมือง ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง คุณชลธิชามักจะเปิดร้านประมาณ 08.00 น. เคยเปิดร้านสายถึง 10.00 น. และจะปิดร้านในตอนเย็นในเวลาประมาณ 18.00 น. ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในเวลานั้นด้วยว่ามีลูกค้าหรือเปล่า ถ้ามีลูกค้าก็จะเปิดร้านจนลูกค้ากลับไปหมด คุณชลธิชาจึงสามารถเลือกวันเวลาทำงานและพักผ่อนได้เอง คุณชลธิชาจะเข้านอนประมาณ 24.00 น. เป็นต้นไป ส่วนใหญ่แล้วคุณชลธิชาจะนอนเวลาประมาณ 01.00 น.

วันที่คุณชลธิชาไม่ไปทำงาน คุณชลธิชาก็จะนอนตื่นสายประมาณ 11.00 น. แต่ถ้าคุณชลธิชาไม่ไปทำงานแล้วนัดเที่ยวกับเพื่อน คุณชลธิชาก็จะตื่นเช้าเพื่อไม่ให้ไปสายตามเวลาที่นัดไว้ คุณชลธิชาเป็นคนรักษาเวลา คุณชลธิชาไม่ชอบให้ใครมารอคอยและไม่ชอบที่จะรอคอยใครเวลาที่มีนัด ถ้าคุณชลธิชานัดกับใครแล้วอีกฝ่ายมาสาย คุณชลธิชาก็จะไม่โหมก เพราะคุณชลธิชาคิดว่าการรักษาเวลาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีความรับผิดชอบของบุคคลนั้น ถ้าแค่เวลาก็ยังรับผิดชอบที่จะรักษาไม่ได้ เรื่องอื่นก็ไม่น่าจะรับผิดชอบได้ดีเช่นกัน คุณชลธิชาจะพยายามกลับบ้านไม่ให้ดึกมากเกินไปนัก หรือถ้ากลับดึกก็ต้องโทรบอกทางบ้านก่อน เพราะพ่อแม่ของคุณชลธิชาเข้มงวดเรื่องเวลากลับบ้านมาก แต่ถ้าโทรมาบอกหรือบอกล่วงหน้าว่าจะกลับดึกประมาณกี่โมงทางบ้านก็จะไม่ว่าอะไร ถ้าจะไปเที่ยวกลางคืนก็ห้ามเมาแบบไม่รู้สติกลับบ้าน และถึงแม้จะดึกอย่างไรก็ต้องกลับมานอนที่บ้าน ถึงทางบ้านจะทราบว่าคุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอม มีลักษณะนิสัยคล้ายผู้ชาย แต่ทางบ้านก็ยังเป็นห่วงคุณชลธิชาเพราะยังไงคุณชลธิชาก็ยังเป็นผู้หญิง

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

คุณชลธิชาเข้ากันได้ดีกับคนในครอบครัว สนทนากับทุกคน คุณชลธิชาไม่กล้าออกเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงให้ทางบ้านทราบ แต่คุณชลธิชาก็ทราบดีว่าทางบ้านเข้าใจกันเองอย่างถูกต้องว่าคุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิง ซึ่งคงเป็นเพราะลักษณะท่าทางการแสดงออกของคุณชลธิชา การแต่งกาย ซึ่งจะใส่แต่กางเกงกับเสื้อยัด การใช้เวลากับเพื่อนผู้หญิง การพูดคุย เป็นต้น บางครั้งทางบ้านก็พูดเป็นนัยๆว่าทราบเรื่องที่คุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิง แต่ทางบ้านก็ไม่ได้คุยเรื่องนี้กับคุณชลธิชาตรงๆ หรือต่อว่าแต่อย่างใด ตอนเด็กๆคุณชลธิชาสนิทกับพี่ชายมากเพราะอายุใกล้เคียงกันมากที่สุด ห่างกันแค่ปีกว่า จึงเป็นเพื่อนเล่นด้วยกันมาตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อนแถวบ้านในวัยเด็กส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชาย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

เพื่อน

คุณชลธิชาคิดว่าการรวมกลุ่มกับเพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชายสนุกกว่าเพื่อนผู้หญิงธรรมดา คุณชลธิชายังคิดว่าการที่คุณชลธิชารวมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย ทำให้คุณชลธิชาเป็นคนหัวเหมือนผู้ชาย

ตั้งแต่ยังเด็ก คุณชลธิชาเห็นเพื่อนผู้ชายประพฤติตนอย่างไรคุณชลธิชาก็ชอบทำอย่างนั้น ถึงแม้ว่าความประพฤติบางอย่างจะเป็นสิ่งไม่ดี เช่น สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เป็นต้น คุณชลธิชาเป็นคนติดบุหรี่ตามเพื่อน ตอนที่คุณชลธิชายังเป็นวัยรุ่นคุณชลธิชาสูบบุหรี่จัดมากแต่พอถูกพ่อแม่จับได้และถูกสั่งให้เลิก พ่อแม่ของคุณ ชลธิชาเคยพูดว่าผู้หญิงที่ดีต้องไม่สูบบุหรี่ ให้คุณชลธิชาทำตัวให้เป็นกุลสตรีหน่อย แต่คุณชลธิชาก็ไม่ได้เลิกบุหรี่ตามที่พ่อแม่สั่ง คุณชลธิชาเพียงแค่ลดการสูบบุหรี่ลงและพยายามสูบบุหรี่เมื่ออยู่นอกบ้านเพื่อไม่ให้พ่อแม่เห็น เพื่อนผู้ชายยังเคยแนะนำวิธีจิบผู้หญิงให้คุณชลธิชา จนต่อมาคุณชลธิชากลับกลายเป็นผู้ที่ชอบให้คำแนะนำแก่เพื่อนผู้ชายเรื่องจิบผู้หญิง บางครั้งคุณชลธิชาไม่เข้าใจในตัวผู้หญิงก็ไปปรึกษาเพื่อนผู้ชายที่น่าจะมีประสบการณ์ให้คำแนะนำได้ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

โรงเรียน

คุณชลธิชาไม่เคยศึกษาในโรงเรียนสตรีล้วน การที่คุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่ได้เป็นเพราะการที่ได้คลุกคลีกับเพื่อนผู้หญิงมากเกินไป แต่จากการที่คุณชลธิชาสนิทกับพี่ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อเข้าโรงเรียนคุณชลธิชาจึงชอบที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย โรงเรียนเป็นสถานที่แรกที่คุณชลธิชามีเพื่อนผู้ชายเป็นจำนวนมาก ทำให้คุณชลธิชาค่อยๆซึมซับลักษณะพฤติกรรมและนิสัยแบบผู้ชายจากเพื่อนในโรงเรียนตั้งแต่ยังเด็กจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

สื่อมวลชน

คุณชลธิชาเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับหญิงรักหญิงและเคยดูหนังไปหญิงรักหญิง นานๆครั้งคุณชลธิชาก็จะเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อดูเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณชลธิชาชื่นชอบการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมาก คุณชลธิชาคิดว่าการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตช่วยให้คุณชลธิชาได้รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น ได้คุยด้วยทีละหลายคนทำให้ช่วยประหยัดค่าโทรศัพท์ที่ได้มาก ส่วนใหญ่แล้วคุณชลธิชาจะเล่นอินเทอร์เน็ตในตอนดึก เพราะเป็นเวลาที่เพื่อนๆมักจะอยู่บ้านและมีเวลาใช้คอมพิวเตอร์ในเวลากลางวันตอนที่คุณชลธิชาเฝ้าร้าน คุณชลธิชาก็มักจะโทรศัพท์หาเพื่อนๆตอนที่ยังไม่มีลูกค้ามาที่ร้าน ปัจจัยสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

เคยมีผู้ชายมาจีบคุณชลธิชาตอนที่คุณชลธิชาศึกษาอยู่มัธยมปลาย และตอนที่คุณชลธิชาไปเที่ยวต่างจังหวัดแต่คุณชลธิชาก็ไม่ได้สนใจ ตลอดชีวิตที่ผ่านมามีผู้ชายมาจีบคุณชลธิชาแค่สองคนแต่คุณชลธิชาก็ปฏิเสธไปทั้งคู่ เพราะคุณชลธิชาไม่เคยคิดที่จะคบหากับผู้ชายมากเกินไปกว่าความเป็นเพื่อน แต่คุณชลธิชาต้องการคบกับผู้หญิง ปัจจุบันการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

การมองตนเองไปจากคนอื่น

คุณชลธิชามองตนเองมีความเป็นผู้ชายในตัว เป็นผู้หญิงก็จริงแต่ก็เป็นผู้หญิงที่มีความคิดความรู้สึก และนิสัยแบบผู้ชาย คุณชลธิชาเป็นทอมจึงไม่ใช่ทั้งผู้หญิงหรือผู้ชาย คุณชลธิชาจึงมองตนเองแตกต่างไปจากผู้หญิงทั่วไป จึงกล่าวได้ว่าปัจจุบันการมองตนเองไปจากคนอื่นมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณชลธิชายึดคติที่ว่าทอมกับผู้หญิง ผู้หญิงไม่ทอม ผู้ชายกับผู้หญิง ผู้หญิงทอม เป็นความคิดที่ทำให้คุณชลธิชาคิดว่าหญิงรักหญิงดีกว่าผู้ชายเยอะ ปัจจุบันมีผู้หญิงทอมก่อนแต่งอยู่มาก บางส่วนต้องทำแท้งเถื่อน บางส่วนต้องคลอดลูกที่ไม่มีพ่อออกมาเป็นปัญหาสังคมอีก ไหนจะติดโรคเอดส์อีกด้วย แต่หญิงรักหญิงปลอดภัยกว่ามาก ไม่ทอม โอกาสติดโรคเอดส์ก็น้อยมากเพราะไม่มีการสอดใส่ อีกทั้งการเป็นหญิงรักหญิงก็ได้เป็นเรื่องเสียหาย เพียงแค่เป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่เห็นด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

ความต้องการทางจิตใจ

คุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิงเพราะรู้สึกว่าตนเกิดมาเพื่อรักผู้หญิง คุณชลธิชาคิดว่าตนเป็นพวกเดียวกับผู้ชาย มีนิสัยความคิดคล้ายผู้ชาย ความต้องการทางจิตใจจึงไม่น่าจะมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณชลธิชา

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

คุณชลธิชาตั้งใจพยายามศึกษาให้จบปริญญาตรี แต่คุณชลธิชาก็ยังไม่มั่นใจว่าจะใช้เวลากี่ปี เพราะคุณชลธิชาก็ไม่ค่อยอยากศึกษาต่อ แต่คุณชลธิชาก็พยายามทำเพื่อพ่อแม่ เพราะพ่อแม่มีตำแหน่งหน้าที่การงานดี คุณชลธิชาจึงไม่อยากให้พ่อแม่ต้องเสียหน้าเพราะตนเมื่อต้องพูดคุยเรื่องลูกกับเพื่อน คุณชลธิชาคิดที่จะมีครอบครัวกับผู้หญิงในอนาคตอย่างแน่นอน แต่จะไม่มีลูกเพราะมีไม่ได้ และคุณชลธิชาไม่คิดที่จะรับเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม เพราะคุณชลธิชาคิดว่าขอแค่มีตนกับคนรักก็เป็นครอบครัวที่อบอุ่นพอแล้ว ชีวิตอนาคตอยากมีคนรักและใช้ชีวิตอยู่กับคนรัก คุณชลธิชาตั้งความหวังให้ทางบ้านเข้าใจในตัวคุณชลธิชาให้มากกว่านี้ แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมามีคุณชลธิชาก็ไม่ได้เปิดเผยเรื่องดังกล่าวให้กับทางบ้านทราบอย่างจริงจังเพราะคุณชลธิชายังไม่กล้าพอ กลัวว่าพอพูดออกไปแล้วทางบ้านจะคัดค้านและไม่ยอมให้คุณชลธิชาเป็นหญิงรักหญิงต่อไป แต่คุณชลธิชาก็ตระหนักดีว่าถ้าคุณชลธิชายังคงไม่เปิดเผยและยอมรับตนกับทางบ้านว่าตนเป็นหญิงรักหญิง คุณชลธิชาก็จะต้องดำเนินชีวิตแบบปิดบังทางบ้านต่อไป การใช้ชีวิตหรือสร้างครอบครัวกับผู้หญิงที่ตนรักก็คงจะเป็นไปไม่ได้นอกเสียจากว่าคุณชลธิชาจะปิดบังเรื่องการอาศัยอยู่กับผู้หญิงอีกเช่นกัน ซึ่งก็คงจะเป็นเรื่องที่ยากลำบากพอสมควร คุณชลธิชาหวังว่าสักวันหนึ่งตนจะมีความกล้าพอที่จะเปิดเผยเรื่องความเป็นหญิงรักหญิงกับทางบ้านและอยากให้ทางบ้านยอมรับด้วยความยินดี อย่างไรก็ตาม คุณชลธิชาก็จะเป็นหญิงรักหญิงต่อไปเรื่อยถึงแม้ว่าทางบ้านจะไม่เห็นด้วย เพราะคุณชลธิชาารู้สึกว่าตนมีความเป็นหญิงรักหญิงซึ่งชีวิตนี้ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงไป

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16: คุณระวีวรรณ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

คุณระวีวรรณเป็นทอม อายุ 29 ปี สถานภาพโสด คุณระวีวรรณเป็นคนอวบและค่อนข้างเตี้ยผิวดำ คุณระวีวรรณสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันนี้คุณระวีวรรณทำงานอยู่ฝ่ายวิศวกรรมโยธาพัฒนาระบบมือถือของเครือข่ายโทรศัพท์มือถือรายใหญ่แห่งหนึ่ง เพื่อนร่วมงานโดยมากจะเป็นผู้ชาย เพื่อนร่วมงานบางคนไม่พอใจกับการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ ซึ่งคุณระวีวรรณคิดว่าพวกผู้ชายเหล่านี้คงหมั่นไส้

ที่เห็นผู้หญิงสูงงานและทำงานแบบผู้ชายได้ คุณระวีวรรณก็ยังคงตั้งใจทำงานต่อไป เพื่อว่าสักวันหนึ่งทุกคนจะยอมรับในตัวคุณระวีวรรณ

คุณระวีวรรณเป็นคนร่าเริง ยิ้มง่าย ในสมัยเด็ก คุณระวีวรรณจะคุยเก่งแต่กับคนที่คุณระวีวรรณสนิทสนมด้วย ถ้าไม่สนิทสนมคุณระวีวรรณก็ไม่รู้ว่าจะคุยอะไรดี เป็นคนไม่ค่อยกล้าทักทายคนอื่นก่อนเพื่อที่จะเริ่มทำความรู้จัก แต่ถ้าคนอื่นมาทักทายก่อนคุณระวีวรรณก็จะคุยไปได้เรื่อยๆ คุณระวีวรรณจึงเป็นคนค่อนข้างขี้อาย แต่พอคุณระวีวรรณโตขึ้น คุณระวีวรรณก็กล้าที่จะทักทายพูดคุยกับคนอื่น คุณระวีวรรณคิดว่าคงเนื่องมาจากการที่คุณระวีวรรณหมั่นจีบผู้หญิงบ่อยๆ ทำให้บุคลิกของคุณระวีวรรณเปลี่ยนแปลงไป ครอบครัวของคุณระวีวรรณมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชาย และคุณระวีวรรณ คุณระวีวรรณเกิดและเติบโตในกรุงเทพฯ พี่ชายของคุณระวีวรรณแต่งงานแล้วมีลูกสาวหนึ่งคน หลังแต่งงานแล้วพี่ชายของคุณระวีวรรณก็สร้างบ้านอีกหลังหนึ่งอยู่ในบริเวณบ้านหลังปัจจุบันซึ่งเป็นบ้านของพ่อแม่ เพราะบ้านของคุณระวีวรรณมีบริเวณเนื้อที่กว้างพอที่จะสร้างบ้านอีกหลังหนึ่ง พี่ชายของคุณระวีวรรณก็ได้ไม่ต้องเสียเงินซื้อที่ดินเพื่อปลูกเรือนหอใหม่ และเพื่อที่ว่าพี่ชายจะได้ดูแลพ่อแม่เพื่อสักวันหนึ่งคุณระวีวรรณย้ายบ้านออกไป หลานของคุณระวีวรรณซึ่งเป็นลูกสาวของพี่ชายนั้นเพิ่งมีอายุแค่ 2 ขวบ คุณระวีวรรณเป็นคนรักเด็ก เมื่ออยู่บ้านคุณระวีวรรณจึงมักจะช่วยพี่ชายและพี่สะใ้ดูแลหลานและเล่นกับหลานเป็นประจำ

คุณระวีวรรณเป็นทอมมานานแล้วตั้งแต่สมัยศึกษาอยู่ระดับมัธยม คุณระวีวรรณไม่เคยเข้าศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณระวีวรรณจึงมีเพื่อนที่โรงเรียนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่เพื่อนสนิทของคุณระวีวรรณส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชายและเพื่อนหญิงรักหญิง คุณระวีวรรณคิดว่าตนเข้ากับเพื่อนผู้ชายได้ดีกว่าเพื่อนผู้หญิงเพราะเพื่อนผู้ชายจะไม่มีเรื่องหยุ่มหยุิม คุยกันรู้เรื่องดี เพื่อนผู้ชายจะไม่ค่อยคิดอะไรมาก ง่ายๆสบายๆ แต่เพื่อนผู้หญิงจะเรื่องมาก เวลาไปไหนมาไหนที่ก็ต้องคอยส่องกระจกหวิ้มก่อน ชอบทำอะไรซ้่าเสียเวลา คุณระวีวรรณคิดว่าเพื่อนผู้หญิงจะมีความจุกจิกมากกว่าเพื่อนผู้ชาย คุณระวีวรรณจึงชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนทอมหรือเพื่อนผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คุณระวีวรรณเคยมีแฟนเป็นผู้หญิงมาแล้ว 3 คน แต่ละคนคบกันนานไม่กี่เดือน ที่เคยคบกันนานที่สุดคือแฟนคนปัจจุบันคบกันมาประมาณหนึ่งปีแล้ว เนื่องจากคุณระวีวรรณเห็นว่า แต่ละคนนั้นพอคบไประยะหนึ่งแล้วก็จะเห็นนิสัยส่วนตัวบางอย่างที่เข้ากันไม่ค่อยได้ จนต่อมาทนไม่ได้เลิกกันไปโนที่ที่สุด ตัวคุณระวีวรรณก็ยังไม่คิดที่จะผูกมัดอยู่กับใคร เพราะคุณระวีวรรณเห็นว่าตนนั้นยังมีอายุน้อย ยังมีเวลาให้มองหาคนที่ใช่ อีกนาน คุณระวีวรรณจึงไม่ค่อยยึดติดกับความสัมพันธ์มากนัก

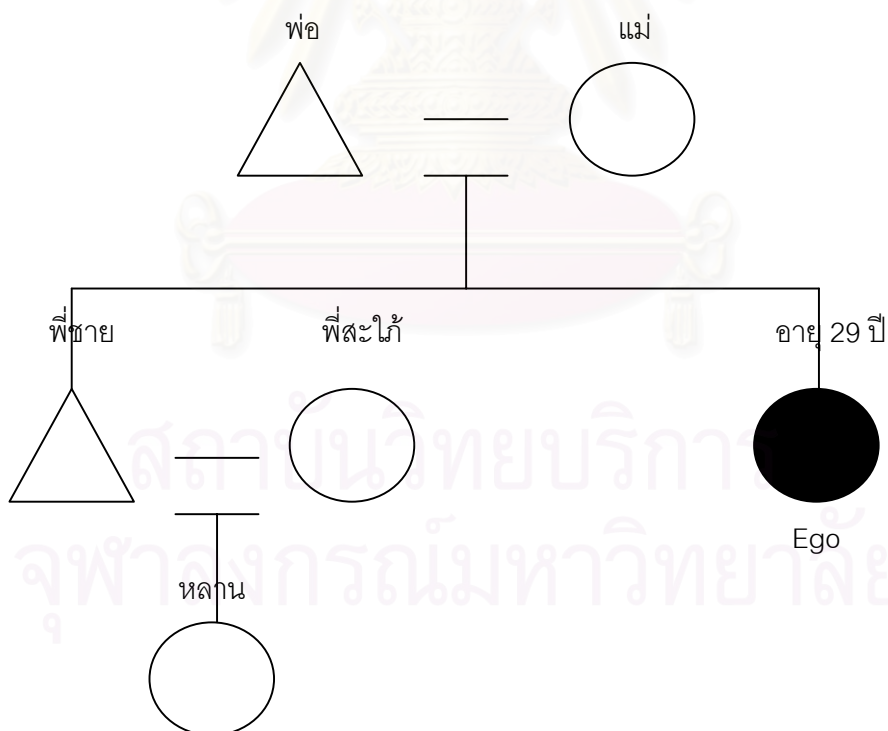
แฟนคนแรกของคุณระวีวรรณเป็นรุ่นน้องที่มีอายุอ่อนกว่าคุณระวีวรรณ 4 ปี ในตอนนั้นคุณระวีวรรณอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คุณระวีวรรณสนิทกับเพื่อนผู้ชายจึงเห็นเพื่อนผู้ชายจีบผู้หญิงอยู่เป็นประจำ จนในวันหนึ่งเมื่อคุณระวีวรรณเห็นรุ่นน้องคนนี้เข้ามาเป็นนักเรียนใหม่ คุณระวีวรรณก็รู้สึกถูกชะตาและสนใจจนลองจีบดู ตอนแรกเพื่อนของคุณระวีวรรณก็ท้วงว่าทำไมถึงจีบผู้หญิง แต่คุณระวีวรรณก็ไม่สนใจ ยังคงทำตามใจที่ตนเองอยากทำ จนทั้งคู่ได้เป็นแฟนกันในที่สุด แต่คบกันได้ประมาณ 4 เดือนก็เลิกกัน เพราะอีกฝ่ายเป็นคนขี้หึงมาก ทางฝ่ายคุณระวีวรรณนั้นก็เป็นคนชอบคุยกับผู้หญิงไปทั่ว ทำให้แฟนของคุณระวีวรรณโมโหอยู่บ่อยๆ อันที่จริงแล้วคุณระวีวรรณทำความรู้จักกับผู้หญิงคนอื่นด้วยความเป็นมิตร ไม่ได้คิดอะไรไปมากกว่านั้น แต่พอเห็นแฟนของตนหึงบ่อยๆ อีกทั้งบางครั้งแฟนก็หาเรื่องทะเลาะกับคุณระวีวรรณที่เห็นคุณระวีวรรณนั่งคุยกับผู้หญิงคนอื่น คุณระวีวรรณจึงคิดว่าตนกับแฟนเข้ากันไม่ได้ และเลิกกันในที่สุด

คุณระวีวรรณคบกับแฟนคนที่สองเมื่อตอนอยู่มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 แฟนคนนี้เป็นเพื่อนร่วมชั้นของคุณระวีวรรณ ในตอนนั้นคุณระวีวรรณคบกับเธอเพราะเห็นว่าเธอเป็นคนที่เข้าใจคุณระวีวรรณมากที่สุด เป็นคนที่คุณระวีวรรณสามารถพูดคุยด้วยได้ทุกเรื่อง ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ คุณระวีวรรณจึงลองคบกับเธอดู แต่คบกันไปได้ครึ่งปีทั้งคู่ก็เลิกกันในที่สุด คุณระวีวรรณยอมรับว่าคุณระวีวรรณกับแฟนคนนี้มีนิสัยต่างกัน คุณระวีวรรณเป็นคนที่ชอบออกไปเที่ยวกลางคืน ไปสังสรรค์เฮฮากับเพื่อน ตอนนั้นคุณระวีวรรณก็รู้สึกเสียใจอยู่บ้างเหมือนกันที่ในตอนนั้นคุณระวีวรรณมักจะเห็นเพื่อนสำคัญกว่าแฟน ถ้าเพื่อนนัดกันไปเที่ยวคุณระวีวรรณมักจะไม่เคยพลาดเลย ในขณะที่แฟนของคุณระวีวรรณกลับบ้านดึกอย่างคุณระวีวรรณไม่ได้ ทางบ้านของเธอไม่ให้เธอเที่ยวกลางคืน ทั้งคู่จึงอยู่ด้วยกันแค่ถึงตอนเย็น แฟนของคุณระวีวรรณจึงต้องรอโทรศัพท์จากคุณระวีวรรณอยู่กับบ้านเสมอ แฟนของคุณระวีวรรณจึงน้อยใจคุณระวีวรรณอยู่บ่อยๆที่คุณระวีวรรณมักจะให้เวลากับเพื่อนมากกว่าตน บางครั้งก็ทะเลาะกันเรื่องการให้เวลาซึ่งกันและกัน ซึ่งในขณะนั้นคุณระวีวรรณก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไร แฟนของคุณระวีวรรณมักจะบ่นว่ากว่าจะได้เจอก็ครึ่งวันเข้าไปแล้ว อยู่ด้วยกันก็แค่ไม่กี่ชั่วโมง คุณระวีวรรณคิดว่าแค่ได้เจอกันเกือบทุกวันก็มากแล้ว ทำไมจะต้องอยู่ด้วยกันนานหลายชั่วโมงในแต่ละวันด้วย พอเวลาผ่านไปคุณระวีวรรณก็เกิดความรำคาญมากขึ้นเรื่อยๆจนเลิกกันในที่สุด เพราะคุณระวีวรรณคิดว่าต่อให้เวลาจะผ่านไปอีกนานแค่ไหน คุณระวีวรรณและแฟนก็คงจะไม่มีวันเข้าใจกันในเรื่องนี้ได้ คุณระวีวรรณจึงคิดเลิกกันดีกว่า จะได้ไม่เสียเวลาด้วยกันทั้งสองฝ่าย ปัจจุบันคุณระวีวรรณก็เสียใจและเสียตายเป็นต้นได้ตัดสินใจอย่างนั้นไปในตอนนั้น เพราะเธอเป็นคนที่รักและดีกับคุณระวีวรรณมากที่สุด แต่คุณระวีวรรณก็คิดว่าปล่อยเธอไปดีกว่า เธอจะได้พบเจอกับคน

ที่ดีมากกว่าคุณระวีวรรณ อีกทั้งทางบ้านของเธอก็คงไม่ยอมรับในความเป็นหญิงรักรักหญิงของคุณระวีวรรณ เพราะที่บ้านเธอค่อนข้างหัวโบราณ

คุณระวีวรรณรู้จักกับแฟนคนปัจจุบันผ่านทางห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เริ่มจากการสนทนากันทางอินเทอร์เน็ตได้ 2 สัปดาห์ ก็เริ่มโทรศัพท์คุยกัน ยิ่งคุยกันบ่อยขึ้นก็ยิ่งรู้สึกถูกใจจึงนัดเจอกันจนคบกันมานานประมาณหนึ่งปีแล้ว แฟนของคุณระวีวรรณอยู่แถวชานเมือง บ้านของคุณระวีวรรณอยู่ในเมือง อีกทั้งยังทำงานแล้วด้วยกันทั้งคู่ ทั้งสองคนจึงไม่ค่อยได้เจอกันบ่อยนัก ส่วนใหญ่แล้วจะเจอกันในวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดพิเศษอื่นๆ คุณระวีวรรณคิดว่าตอนนี้ชีวิตรักของตนราบรื่นดี มีทะเลาะกันบ้างแต่เดี๋ยวก็ดีขึ้น แต่คุณระวีวรรณก็กลัวอยู่บ้างเหมือนกันว่าสักวันจะต้องเลิก เพราะมีผู้ชายที่ทำงานมาจีบแฟนของคุณระวีวรรณอยู่บ้างเหมือนกัน คุณระวีวรรณจึงกลัวว่าสักวันเธอจะเปลี่ยนใจไปรักคนอื่น ส่วนคุณระวีวรรณก็มีจีบผู้หญิงคนอื่นบ้างแต่เป็นการจีบแบบเล่นๆ แก่เพื่อคุณระวีวรรณเห็นว่าคบกับแฟนมานานขนาดนี้แล้วคุณระวีวรรณจึงจะพยายามคบกันให้นานที่สุด

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

คุณระวีวรรณต้องออกไปทำงานทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ คุณระวีวรรณจะตื่นนอนประมาณ 06.00 น. และเข้านอนเวลาประมาณ 23.30 – 24.00 น. ในวันธรรมดา เพื่อนที่ทำงานของคุณระวีวรรณส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายทั้งนั้น เพราะงานด้านนี้ไม่ได้เป็นงานแบบที่ผู้หญิงนิยมทำ บางครั้งคุณระวีวรรณก็ออกไปดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงานก่อนกลับบ้าน เพื่อนคนไหนที่ยังโสดก็จะสามารถเที่ยวได้ถึงจนถึงดึก แต่คนไหนที่แต่งงานแล้วก็อยู่กับจนดึกบ่อยๆไม่ได้ แต่คนที่แต่งงานแล้วบางคนก็ไม่ค่อยออกไปเที่ยวหลังเลิกงานนัก กิจกรรมอย่างหนึ่งที่คุณระวีวรรณและเพื่อนร่วมงานทำตอนออกไปเที่ยวกลางคืนก็คือการนั่งมองสาว หาสาวที่จะลองจีบซึ่งมักจะเป็นการจีบเล่นๆไม่ได้คิดจริงจัง และการนั่งวิจารณ์ผู้หญิงที่พบเห็นในด้านรูปร่างหน้าตา เป็นต้น พอถึงวันหยุด คุณระวีวรรณจะตื่นนอนสาย ส่วนใหญ่จะประมาณ 09.00 – 10.00 น. และจะเข้านอนเร็วที่สุดเวลา 24.00 น. คุณระวีวรรณมักจะใช้เวลาอยู่กับแฟนในวันหยุด โดยจะผลัดกันไปมาหาสู่ บางครั้งก็ผลัดกันนอนค้างที่บ้านของอีกฝ่าย ทางบ้านของคุณระวีวรรณก็ไม่ได้ทำอะไรเพราะไม่ได้คัดค้านเรื่องการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ แฟนของคุณระวีวรรณเช่าห้องอาศัยอยู่จึงไม่มีปัญหาอะไรถ้าคุณระวีวรรณจะไปค้างด้วยโดยมากแล้วคุณระวีวรรณจึงมักจะไปค้างที่ห้องแฟน เพราะว่ามีอิสระกับการอยู่กันแค่สองคน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ครอบครัว

พ่อแม่ของคุณระวีวรรณรักลูกทุกคนเท่ากัน แม่รักคุณระวีวรรณมาก ทางบ้านของคุณระวีวรรณทราบว่าคุณระวีวรรณเป็นหญิงรักหญิง ในตอนแรกก็ตกใจแต่ก็ไม่ได้ต่อว่าหรือคัดค้านอะไร คุณระวีวรรณคิดว่าคงเป็นเพราะคุณระวีวรรณไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ยิ่งไงคุณระวีวรรณก็ยังคือคุณระวีวรรณ เป็นลูกที่ดีสามารถทำมาหาเลี้ยงชีพตัวเองได้ ทางบ้านของคุณระวีวรรณจึงตามใจเรื่องการเลือกคู่ครองของคุณระวีวรรณ ขอเพียงแค่คุณระวีวรรณมีความสุขและสบายใจกับสิ่งที่คุณระวีวรรณเลือกทำ แต่คุณระวีวรรณก็ทราบดีว่าอันที่จริงแล้ว พ่อและแม่ก็อยากให้คุณระวีวรรณแต่งงานกับผู้ชายเหมือนคนทั่วไปในสังคม เพราะพ่อแม่เคยพูดว่าถ้าคุณระวีวรรณได้แต่งงานกับผู้ชายก็ดี พ่อกับแม่จะได้หมดห่วงและสบายใจว่าเมื่อคุณระวีวรรณแก่ตัวลงจะยังมีคนที่สามารถดูแลคุณระวีวรรณได้ แต่ถ้าคุณระวีวรรณชอบผู้หญิงพ่อแม่ก็จะตามใจ เพราะยังงใจของคุณระวีวรรณก็เลือกที่จะทำอย่างนั้น พ่อกับแม่บังคับใจคุณระวีวรรณไม่ได้ แค่ขอให้คุณระวีวรรณเลือกทางที่คุณ

ระวีวรรณพอใจและคิดว่าทำให้ตนมีความสุข จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

เพื่อน

โรงเรียนของคุณระวีวรรณมีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย แต่เพื่อนสนิทของคุณระวีวรรณ ตั้งแต่เด็กส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้ชาย เพราะคุณระวีวรรณเห็นว่าคบกับเพื่อนผู้ชายแล้วไม่มีเรื่องหยุมหยิม เพื่อนผู้หญิงบางทีก็เรื่องมาก คบกับเพื่อนผู้ชายแล้วสบายใจกว่า คุณระวีวรรณเองก็เคยเรียนรู้วิธีจีบผู้หญิงจากเพื่อนผู้ชายเหล่านี้ บางครั้งหลังเลิกเรียนคุณระวีวรรณก็จะไปนั่งมองและแซวผู้หญิงกับเพื่อนผู้ชาย บางครั้งก็แบ่งกันดูหนังสือไป เพื่อนผู้หญิงที่คุณระวีวรรณพอจะสนิทด้วยก็จะเป็นคนที่คุณระวีวรรณไม่คิดอะไรด้วยเลย คือคิดแต่เป็นเพื่อนเท่านั้น และเพื่อนผู้หญิงที่คุณระวีวรรณสนใจลองจีบ คุณระวีวรรณจึงมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงจริงๆ ไม่มากนัก เพื่อนผู้หญิงส่วนใหญ่ก็จะเป็นทอม ปัจจุบันที่ทำงานของคุณระวีวรรณก็มีแต่เพื่อนร่วมงานผู้ชาย เพราะงานของคุณระวีวรรณเป็นงานที่ผู้ชายนิยมทำกัน ทำให้คุณระวีวรรณยังสนิทกับเพื่อนผู้ชายไม่ต่างไปจากตอนที่คุณ ระวีวรรณยังศึกษาอยู่ในโรงเรียน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเพื่อนมีอิทธิพลทำให้คุณระวีวรรณเป็นหญิงรักหญิง

โรงเรียน

คุณระวีวรรณไม่เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี การที่คุณระวีวรรณได้คลุกคลีอยู่กับเพื่อนผู้ชายทำให้คุณระวีวรรณได้นิสัยความเป็นผู้ชายมาบางส่วน เพราะคุณระวีวรรณคิดว่าตนเองทนกับนิสัยของเพื่อนผู้หญิงไม่ค่อยได้ คุณระวีวรรณคิดว่าการที่ตนเข้ากับเพื่อนผู้ชายได้ดีกว่าผู้หญิงน่าจะเป็นเพราะคุณระวีวรรณก็มีนิสัยแบบผู้ชายอยู่บ้าง เช่น พูดคำไหนก็คำนั้น พูดว่าเรื่องนี้จบแล้วก็คือจบไม่เก็บมาคิดมากให้ยืดยาว เป็นต้น คุณระวีวรรณมักจะรวมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย จึงเป็นไปได้ว่านิสัยความเป็นทอมของคุณระวีวรรณมาจากการคบหากับเพื่อนผู้ชายด้วย กล่าวได้ว่าปัจจัยโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

สื่อมวลชน

คุณระวีวรรณชอบอ่านการ์ตูนเกี่ยวกับหญิงรักหญิง และการ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่มาตั้งแต่สมัยอยู่ชั้นมัธยมต้น เพื่อนหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณเคยแนะนำให้คุณระวีวรรณอ่านอัญจารีสาร คุณระวีวรรณก็ติดตามอยู่ระยะหนึ่ง ทำให้คุณระวีวรรณได้ทราบว่ายังมีหญิงรักหญิงที่อื่นอยู่อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นจดหมายข่าวของกลุ่มอัญจารี คุณระวีวรรณได้เพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้นอีกหลายคนผ่านทางคอลัมน์ในอัญจารีสาร พอคุณระวีวรรณอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ่อของคุณระวีวรรณก็ซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้ที่บ้าน คุณระวีวรรณจึงได้เริ่มเล่นอินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้คุณระวีวรรณได้รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้นทางสื่อนี้ด้วยการเข้าห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต คุณระวีวรรณจึงมีเพื่อนหญิงรักหญิงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหญิงรักหญิงเพิ่มมากขึ้นผ่านทางสื่อต่างๆเหล่านี้ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม

คุณระวีวรรณไม่เคยมีคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม มีแต่คนรักที่เป็นหญิงรักหญิง เคยมีเพื่อนผู้ชายมาจีบคุณระวีวรรณตอนที่คุณระวีวรรณอยู่ชั้นมัธยม แต่คุณระวีวรรณก็ปฏิเสธ หลังจากที่คุณระวีวรรณเริ่มคบกับผู้หญิงด้วยกัน ก็ไม่มีเพื่อนผู้ชายในโรงเรียนมาจีบคุณระวีวรรณอีกเลย ในที่ทำงานของคุณระวีวรรณนั้นมีผู้ชายเยอะก็จริงแต่ก็ไม่มีใครคิดจะจีบคุณระวีวรรณเลย คงเป็นเพราะทุกคนเห็นว่าคุณระวีวรรณเป็นทอม นิสัยก็คล้ายๆผู้ชาย ชอบออกไปดื่มเหล้า เหล่สาว อีกทั้งมีแฟนแล้วด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

การมองตนต่างไปจากคนอื่น

คุณระวีวรรณมองว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกัน คุณระวีวรรณรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถเป็นหรือทำอย่างผู้หญิงทั่วไปได้ เช่น พุดคุยตลอดเวลา นินทาคนอื่น จีบกลุ่มกันคุย แต่งหน้า แต่งตาตลอดเวลา ยามว่างหรือยามเหงาก็สามารถเดินซื้อของได้ทั้งวัน จะกินอะไรก็กลัวอ้วน กลัวลิวขึ้น เป็นต้น คุณระวีวรรณไม่ได้มีความห้าวแบบทอมคนอื่นทั่วไปแต่คุณระวีวรรณก็คิดว่าตนนั้นเกิดมาเพื่อดูแลและปกป้องผู้หญิง มีความเข้มแข็งเหมือนอย่างผู้ชาย หรือกล่าวได้ว่าเป็นผู้หญิงที่มีความ

เป็นชายอยู่ในตัวนั่นเอง คุณระวีวรรณจึงมองตัวเองแตกต่างไปจากผู้หญิงทั่วไปในสังคม บัณฑิตการมองตนเองแตกต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

คุณระวีวรรณเชื่อว่าตนจะรักใครชอบใครก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน การเป็นหญิงรักหญิงจึงไม่น่าจะเป็นเรื่องเสียหาย เพียงแต่ว่าหญิงรักหญิงเป็นคนกลุ่มน้อยของคนในสังคม บางคนเป็นหญิงรักหญิงหรือชายรักชายแต่ปิดบังมาตลอดแล้วแต่งงานกับเพศตรงข้ามก็มี เพราะเป็นความจำเป็นกับการอยู่อาศัยในสังคม แต่ภายหลังก็ต้องหลบๆซ่อนคบหากับบุคคลเพศเดียวกัน ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวในภายหลัง ผู้ยอมรับตัวเองว่ารักคนเพศเดียวกันแต่เนิ่นๆดีกว่า จะได้ไม่เสียเวลาและไม่มีปัญหาต่อคู่ชีวิตที่ตนแต่งงานด้วย คุณระวีวรรณเชื่อว่าหากพฤติกรรมรักต่างเพศหรือพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความรักความบริสุทธิ์ใจอันแท้จริง พฤติกรรมนั้นก็เป็นที่ตั้งงามไม่เป็นพฤติกรรมที่ผิดแต่อย่างใด คุณระวีวรรณคิดว่าผู้ชายที่ไปเที่ยวหญิงบริการนั้นยังมีพฤติกรรมที่น่าจะถูกต้องดีและถูกขังเกี้ยวมากกว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเสียอีก คนในสังคมน่าจะเปิดใจให้กว้างและมองให้ดีกว่าอะไรถูกอะไรผิด บัณฑิตความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

ความต้องการทางจิตใจ

คุณระวีวรรณเชื่อว่าตนเกิดมาเพื่ออยู่คู่กับผู้หญิง และรู้สึกภาคภูมิใจกับความเป็นหญิงรักหญิงของตนเอง คุณระวีวรรณคิดว่าชีวิตของคุณระวีวรรณนั้นเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ครอบครัวก็เป็นครอบครัวที่อบอุ่น กับพี่ๆก็รักใคร่กันดี คุณระวีวรรณไม่ได้เป็นหญิงรักหญิงเพื่อเรียกร้องความสนใจจากใคร แต่คุณระวีวรรณเป็นหญิงรักหญิงเพราะคุณระวีวรรณรู้สึกว่าตนชอบผู้หญิง บัณฑิตความต้องการทางจิตใจจึงไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต

ทางด้านการทำงานนั้น คุณระวีวรรณมีความพึงพอใจในระดับหนึ่ง เพราะมีเพื่อนร่วมงานบางคนไม่พึงพอใจที่ทราบว่าตนเป็นหญิงรักหญิง คุณระวีวรรณยังรู้สึกว่าตนระวีวรรณถูกเจ้านายทำทนายความสามารถที่คุณระวีวรรณทำตัวเป็นผู้ชาย ทำให้คุณระวีวรรณรู้สึกว่าคนที่คนอื่น

ตัดสินคุณระวีวรรณจากภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรม คุณระวีวรรณยังไม่คิดที่จะออกจากงานนี้ คุณระวีวรรณอยากพิสูจน์ตนเองให้คนที่ไม่ยอมรับหญิงรักหญิงในที่ทำงานยอมรับในตัวคุณระวีวรรณ แต่คุณระวีวรรณก็คิดว่าถ้าสักวันหนึ่งรู้สึกเบื่องานขึ้นมาอีกอาจจะลาออกไปศึกษาต่อปริญญาเอก เพราะสมัยนี้เห็นทุกคนนิยมเรียนต่อกันระดับสูงๆ จบปริญญาเอกคงใ้ดี แต่อีกใจหนึ่งคุณระวีวรรณก็ขี้เกียจที่จะเรียนต่อเพราะคุณระวีวรรณเพื่อการท่องเที่ยวหนังสือในช่วงสอบ หรือคุณระวีวรรณอาจจะเปลี่ยนงานถ้ามีงานอื่นที่มีข้อเสนอที่ดีกว่า

คุณระวีวรรณคิดจะเป็นหญิงรักหญิงอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ เพราะคุณระวีวรรณคิดว่าสิ่งนี้คือตัวคุณระวีวรรณ ถ้าคุณระวีวรรณเจอคนที่ใช่ คุณระวีวรรณก็อยากจะย้ายออกมาอยู่ด้วย มาสร้างครอบครัวเล็กๆ อยู่กินกับคนที่คุณระวีวรรณรัก เท่านั้นคุณระวีวรรณก็พอใจแล้ว ถึงแม้ว่าคุณระวีวรรณจะเป็นคนรักเด็ก แต่คุณระวีวรรณก็ไม่คิดที่จะมีลูกหรือมีบุตรบุญธรรม เพราะคุณระวีวรรณยังไม่รู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร การมีลูกกับผู้หญิงด้วยกันก็เป็นไปไม่ได้ การรับบุตรบุญธรรมมาเลี้ยงก็กลัวเด็กจะมีปัญหาในภายหลัง กับคนรักคนปัจจุบันคุณระวีวรรณก็รู้สึกมีความสุขที่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันในวันหยุด การที่ได้อยู่ได้กินกับคนรักเป็นความไฝ่ฝันในด้านชีวิตรักในอนาคตของคุณระวีวรรณ แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับอีกฝ่ายด้วย คุณระวีวรรณคิดว่าสังคมไทยในปัจจุบันยอมรับหญิงรักหญิงอยู่ในระดับหนึ่ง แต่หญิงรักหญิงก็ดูเป็นเรื่องลึกลับมากกว่าชายรักชาย เพราะปัจจุบันมีภาพยนตร์ หนังสือ หรือสื่อต่างๆ จำนวนมากเกี่ยวกับชายรักชาย แต่จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักหญิงไม่มากนักนั้น สังคมไทยก็ยังมีค่านิยมเรื่องความเป็นกุลสตรีของผู้หญิงอยู่ดี แต่คุณระวีวรรณก็ยังคิดว่าสังคมไทยยอมรับหญิงรักหญิงหรือบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น และน่าจะมีแนวโน้มที่ยอมรับ พฤติกรรมดังกล่าวมากขึ้นอีกในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

ผลการวิจัยและการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานครนั้น จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข่าวสำคัญ และส่วนที่ 2 เป็นการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข่าวสำคัญ

1. ทอม - ดี

หญิงรักหญิงซึ่งเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญในการวิจัยนี้ แบ่งออกได้เป็นสองแบบ ได้แก่ ดี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และทอม 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รวมจำนวนผู้ให้ข่าวสำคัญทั้งหมด 16 คน

ตารางที่ 4: จำนวนผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี

หญิงรักหญิง	จำนวน	ร้อยละ
ดี	8	50
ทอม	8	50
รวม	16	100

2. อายุ

ผู้ให้ข่าวสำคัญจะแบ่งเป็นดีและทอม ที่มีอายุ 20 – 24 ปี มีดี 4 คน และทอม 2 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อายุ 25 – 29 ปี เป็นดี 4 คน และทอม 6 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

ตารางที่ 5: อายุของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี

อายุ	จำนวนดี	จำนวนทอม	ร้อยละ
20 - 24 ปี	4	2	37.5
25 - 29 ปี	4	6	62.5
รวม	8	8	100

3. ระดับการศึกษา

ผู้ให้ข่าวสำคัญที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาเป็นดี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ระดับปริญญาตรีเป็นดี 7 คน และทอม 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ระดับปริญญาโทเป็นทอม 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ไม่มีผู้ให้ข่าวสำคัญคนใดที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่าระดับปริญญาโท

ตารางที่ 6: ระดับการศึกษาของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี

ระดับการศึกษา	จำนวนดี	จำนวนทอม	ร้อยละ
อนุปริญญา	1	-	6.25
ปริญญาตรี	7	7	87.50
ปริญญาโท	-	1	6.25
สูงกว่าปริญญาโท	-	-	0
รวม	8	8	100

4. โรงเรียน

ผู้ให้ข่าวสำคัญเคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี แบ่งเป็นดี 6 คน และทอม 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษาแบ่งเป็นดี 2 คน และทอม 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 7: โรงเรียนที่ผู้ให้ข่าวสำคัญเคยศึกษาแบ่งตามประเภททอมและดี

โรงเรียน	จำนวนดี	จำนวนทอม	ร้อยละ
โรงเรียนสตรี	6	2	50
โรงเรียนสหศึกษา	2	6	50
รวม	8	8	100

5. อาชีพ

มีผู้ให้ข่าวสำคัญที่ยังเป็นนักศึกษาซึ่งเป็นดี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 โดยที่ทำงานบริษัทเอกชนเป็นดี 6 คน และเป็นทอม 4 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ทำธุรกิจส่วนตัวเป็นทอม 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ไม่มีผู้ให้ข่าวสำคัญคนใดประกอบอาชีพรับราชการ

ตารางที่ 8: อาชีพของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี

อาชีพ	จำนวนดี	จำนวนทอม	ร้อยละ
นักศึกษา	2	-	12.50
รับราชการ	-	-	0
เอกชน	6	4	62.50
ธุรกิจส่วนตัว	-	4	25
รวม	8	8	100

6. รายได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญซึ่งเป็นดี 2 คน และทอม 1 คน ยังเป็นนักศึกษาอยู่ จึงยังไม่มีรายได้ต่อเดือน เนื่องจากยังไม่ได้ทำงาน ต้องรับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 18.75 ไม่มีผู้ให้ข่าวสำคัญคนใดมีรายได้ต่อเดือนในช่วง 5,000 – 10,000 บาท ดี 6 คน และทอม 7 คน มีรายได้ในช่วง 10,001 – 50,000 ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และไม่มีผู้ให้ข่าวสำคัญคนใดมีรายได้เดือนละ 50,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 9: รายได้ของผู้ให้ข่าวสำคัญแบ่งตามประเภททอมและดี

รายได้ต่อเดือน	จำนวนดี	จำนวนทอม	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	2	1	18.75
5,001 – 10,000 บาท	-	-	0
10,001 – 50,000 บาท	6	7	81.25
50,001 บาทขึ้นไป	-	-	0
รวม	8	8	100

ส่วนที่ 2: การพิสูจน์สมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1: ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 มีทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พ่อ แม่ ย่า พี่ชาย ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณธมลวรรณ และน้องสาว คุณธมลวรรณไม่เคยเปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิงให้ทางครอบครัวทราบ ครอบครัวของคุณธมลวรรณสั่งสอนให้รักนวลสงวนตัวมาตั้งแต่เด็ก ส่งคุณธมลวรรณเข้าศึกษาในโรงเรียนสตรีเพื่อที่จะได้คบหาแต่กับเพื่อนผู้หญิง ซึ่งทางบ้านคิดว่าปลอดภัยกว่าการคบหาอยู่กับเพื่อนผู้ชาย จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่ครอบครัวมอบให้แก่คุณธมลวรรณนั้นมีส่วนทำให้คุณธมลวรรณเป็นหญิงรักหญิงทางอ้อมโดยที่ไม่ได้คาดคิด ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 43.6

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 มีทั้งหมด 3 คน ได้แก่ พ่อ แม่ และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณเกษณี พ่อและแม่ไม่ได้ชัดเจนเรื่องความเป็นหญิงรักหญิง แต่ทางบ้านก็ยังคงมีความหวังที่จะให้คุณเกษณีมีครอบครัวกับผู้ชายในอนาคต เพราะพ่อแม่คิดว่าการใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายจะมีความมั่นคงและมีอนาคตไกลมากกว่าการใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิง ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวของคุณเกษณีทั้ง 2 คน คือ พ่อและแม่ จึงมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิงของคุณเกษณี ครอบครัวจึงมีส่วนในการทำให้คุณเกษณีเป็นหญิงรักหญิง แต่เป็นอิทธิพลแบบที่ไม่ค่อยเต็มใจหรือไม่เต็มที่มากนัก ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 34.8

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ได้แก่ แม่ ยาย และ ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณวงศ์เดือน พ่อกับแม่หย่ากันเมื่อคุณวงศ์เดือนมีอายุได้ 2 ปี คุณวงศ์เดือนเปิดเผยเรื่องที่ดินเป็นหญิงรักหญิงกับทางบ้าน แต่ทางบ้านไม่ยอมรับพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณวงศ์เดือน และเดือนคุณวงศ์เดือนไม่ให้ทำเรื่องที่น่าความเสื่อมเสียมาสู่ทางบ้าน ปัจจัยครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 0

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 มีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาวสองคน ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณภานิณี และน้องชาย พี่สาวทั้งสองคนของคุณภานิณีเป็นทอม คุณภานิณีจึงรับรู้พฤติกรรมหญิงรักหญิงมาตั้งแต่ยังเด็ก ครอบครัวของคุณภานิณีก็ทราบเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณภานิณี แต่ก็ไม่มีใครว่าอะไร ปัจจัยครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณภานิณีคิดเป็นร้อยละ 98.9

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 มีทั้งหมด 7 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชายคนโต พี่สาวคนโต พี่ชายคนรอง พี่สาวคนรอง และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณรัชดาภรณ์ แต่ปัจจุบันพี่ชายคนโตแต่งงานและย้ายออกไปแล้ว ปัจจุบันครอบครัวของคุณรัชดาภรณ์จึงมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ครอบครัวของคุณรัชดาภรณ์ทราบว่าคุณรัชดาภรณ์เป็นหญิงรักหญิง แต่ก็ไม่ได้ต่อว่าหรือห้ามแต่อย่างใด แต่ก็หวังที่จะให้คุณรัชดาภรณ์มีครอบครัวกับผู้ชายสักวันหนึ่ง ปัจจัยครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 36.5

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 มีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ แม่ ย่า พี่สาว ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณจินดาพร และน้องชาย แต่ปัจจุบันมีสมาชิก 5 คน เนื่องจากพี่สาวได้แต่งงานและย้ายออกไปอยู่กับสามี ครอบครัวของคุณจินดาพรทราบว่าเรื่องที่คุณจินดาพรเป็นหญิงรักหญิง ทางบ้านก็ยอมรับในพฤติกรรมดังกล่าวและก็ได้ต่อว่าอะไรคุณจินดาพร อีกทั้งยังให้คุณจินดาพรชวนแฟนหญิงรักหญิงมาเที่ยวที่บ้านด้วย ปัจจัยครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 49.8

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 มีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ พี่สาวสองคน ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณสุนิศา น้องชาย และน้องสาว แม่ของคุณสุนิศาเสียชีวิตไปเมื่อคุณสุนิศาอายุได้ 17 ปี คุณสุนิศาไม่เคยบอกครอบครัวเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตน เพราะพ่อ

เป็นคนเข้มงวด กลัวพ่อจะไม่ยอมรับ กับพี่น้องก็ไม่กล้าบอกใคร เพราะเกรงว่าถ้าบอกไปแล้วเดี๋ยวคนอื่นก็จะทราบเรื่อง ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิศาคิดเป็นร้อยละ 0

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณพินธสา เมื่อคุณพินธสามีอายุได้ 3 ปีพ่อกับแม่ก็หย่ากัน ตอนที่คุณพินธสายังเด็กนั้น พี่สาวของคุณพินธสามีแฟนเป็นทอมและเคยพาคุณพินธสาออกไปเที่ยวพร้อมกันกับแฟนด้วยสนิทกันพอสมควร คุณพินธสาจึงรับรู้พฤติกรรมหญิงรักหญิงตั้งแต่เด็ก คุณพินธสามีไม่เคยบอกครอบครัวเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง แต่คุณพินธสามีคิดว่าทางบ้านอาจจะพอทราบจากการสังเกตอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่มีใครพูดอะไรออกมา ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 79.3

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 มีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชายสองคน และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณอังคณา ปัจจุบันพี่สาวและพี่ชายคนโตแต่งงานและย้ายออกไปแล้ว ครอบครัวของคุณอังคณาจึงมีสมาชิก 4 คน ครอบครัวของคุณอังคณาเป็นครอบครัวคนจีนจีนนิยมลูกชาย บางครั้งคุณอังคณาจึงอิจฉาพี่ชายและเคยคิดอยากเกิดมาเป็นผู้ชายบ้าง คุณอังคณาเองก็ไม่กล้าบอกทางครอบครัวเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลคิดเป็นร้อยละ 85.2

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณปาราวดี และน้องชาย พ่อของคุณปาราวดีอยากได้ลูกคนแรกเป็นผู้ชาย คุณปาราวดีจึงได้รับการเลี้ยงดูแบบผู้ชายมาแต่เด็ก ญาติส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชาย เพื่อนในวัยเด็กจึงเป็นผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ ครอบครัวก็ทราบและยอมรับในพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณปาราวดี ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 98.5

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาว ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณอริกา และน้องชาย คุณอริกาและน้องชายมีอายุห่างกันแค่ปีเดียวจึงสนิทกันมาตั้งแต่เด็ก ทางบ้านทราบและยอมรับเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณอริกา แต่ก็ขอร้องไว้ว่าอย่าทำอะไรเสียหายให้คนอื่นมานินทา ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 47.4

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่สาว และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณศุภสิทธิ์ พ่อกับแม่หย่ากันเมื่อคุณศุภสิทธิ์เรียนอยู่ชั้น ป.6 หลังจากนั้น พี่สาวก็ย้ายไปอยู่กับพ่อ คุณศุภสิทธิ์ก็อยู่กับแม่ เมื่อทางบ้านของคุณศุภสิทธิ์มีลูกสาวแล้ว ทางบ้าน จึงอยากมีลูกชายบ้าง แต่ลูกคนที่สองก็เป็นผู้หญิง ทางบ้านจึงเลี้ยงลูกให้กล้าหาญ เข้มแข็ง และมีความเป็นผู้นำ ให้มีความแข็งแกร่งกว่าผู้หญิงธรรมดา ชื่อจริงของคุณศุภสิทธิ์ก็คล้ายกับชื่อผู้ชาย ซึ่งชื่อนี้ทำให้คุณศุภสิทธิ์ตั้งใจมาตั้งแต่เด็กว่าตนเป็นผู้ชาย พ่อและแม่ยังยอมรับในพฤติกรรมหญิงรักหญิง อีกด้วย ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลคิดเป็นร้อยละ 100

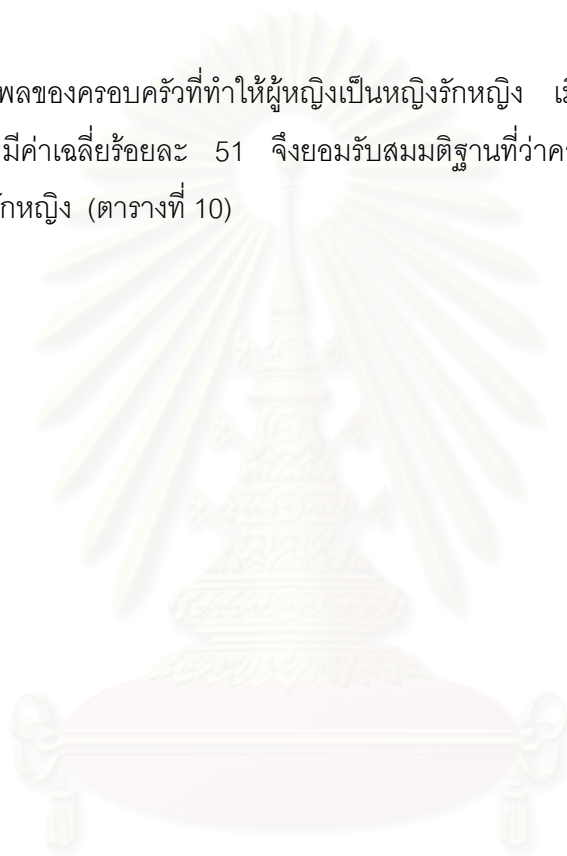
สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชาย ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณอรุณญา และน้องชาย คุณอรุณญาเปิดเผยเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง กับทางบ้าน ซึ่งทางบ้านก็ยอมรับ ทางบ้านเองก็พอจะทราบกันก่อนแล้ว เพราะคุณอรุณญาชอบทำตัวคล้ายผู้ชายอยู่แล้ว ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรุณญาคิดเป็นร้อยละ 39.4

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สาว และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณรัตนา พ่อของคุณรัตนาเสียชีวิตไปเมื่อคุณรัตนาเรียนอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พี่ชายแต่งงานและย้ายออกไปแล้ว พี่สาวก็ย้ายไปทำงานที่ต่างประเทศ ปัจจุบันจึง มีสมาชิกในครอบครัว 2 คน คุณรัตนาไม่กล้าเปิดเผยพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตนให้ครอบครัว ทราบ เพราะแม่ของคุณรัตนาไม่ชอบพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนา คิดเป็นร้อยละ 0

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 มีสมาชิกทั้งหมด 6 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชาย ผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณชลธิชา น้องสาว และน้องชาย ปัจจุบันพี่ชายและน้องสาวได้แต่งงาน และย้ายออกไปอยู่กับครอบครัวใหม่ของตนแล้วทั้งคู่ จึงมีสมาชิกแค่ 4 คน ในครอบครัวของคุณ ชลธิชา คุณชลธิชาสนิทกับพี่ชายเป็นเพื่อนเล่นกันมาแต่เด็ก เพื่อนแถวบ้านก็มีแต่ผู้ชาย คุณชลธิชา จึงคุ้นเคยกับนิสัยแบบผู้ชาย คุณชลธิชาไม่ได้บอกทางบ้านเรื่องที่ตนเป็นหญิงรักหญิง แต่คิดว่า ครอบครัวคงจะทราบกันแล้ว ที่ผ่านมามาทางบ้านก็ไม่ได้ว่าอะไร ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณ ชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 68.5

สมาชิกในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ชาย และผู้ให้ข่าวสำคัญหรือคุณระวีวรรณ พี่ชายแต่งงานและย้ายออกไปอยู่ในบ้านที่สร้างใหม่อีก หลังในบริเวณเดียวกัน ปัจจุบันจึงมีสมาชิกในครอบครัว 3 คน ครอบครัวของคุณระวีวรรณยอมรับเรื่องพฤติกรรมหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณ แต่ใจจริงแล้วทางบ้านก็ไม่ได้อยากให้คุณระวีวรรณเป็นหญิงรักหญิง ปัจจุบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 34.2

จากข้อมูลอิทธิพลของครอบครัวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง เมื่อวิเคราะห์ผู้ให้ข่าวสำคัญ ทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 51 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 10)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10: อิทธิพลของครอบครัวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	43.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	34.8
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	98.9
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	36.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	49.8
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	79.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	85.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	98.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	47.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	39.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	68.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	34.2
ค่าเฉลี่ย	51

สมมติฐานข้อที่ 2: เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ มีเพื่อนหญิงรักหญิงตั้งแต่อยู่โรงเรียนสตรีทั้งทอมและดี คุณธมลวรรณลงมีแฟนเป็นหญิงรักหญิงตามแบบเพื่อนสนิทคนอื่นๆ แฟนคนแรกก็มาจากการเป็นเพื่อน คุณธมลวรรณเริ่มคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งธรรมดา เพราะเพื่อนสนิทหลายคนของคุณธมลวรรณก็เป็นหญิงรักหญิง ปัจจัยเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี มีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงหลายคนทั้งทอมและดี้ ซึ่งเริ่มรู้จักกันตั้งแต่ตอนที่อยู่โรงเรียนสตรี เพื่อนสนิทของคุณเกษณีหลายคนในปัจจุบันก็มาจากการที่คุณเกษณีเข้าห้องสนทนาเฉพาะหญิงรักหญิงและจากการแนะนำของเพื่อน แฟนของคุณเกษณีก็เริ่มมาจากการเป็นเพื่อนหญิงรักหญิงที่สนิทกันก่อน ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 59.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน มีเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงทั้งทอมและดี้อยู่แค่ไม่กี่คน คุณวงศ์เดือนเป็นคนไม่ค่อยติดเพื่อน แต่จะติดแฟนมากกว่า พอไม่มีแฟนจึงติดเพื่อน แฟนคนแรกของคุณวงศ์เดือนก็มาจากการแนะนำของเพื่อนหญิงรักหญิง ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 36.3

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี มีเพื่อนสนิทหญิงรักหญิงทั้งทอมและดี้อยู่น้อย เพื่อนหญิงรักหญิงที่สนิทก็มักจะเป็นเพื่อนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต แฟนคนแรกก็มาจากการที่เพื่อนหญิงรักหญิงช่วยเป็นแม่สื่อให้ ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 41.7

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ มีเพื่อนสนิทเป็นหญิงรักหญิงหลายคนทั้งทอมและดี้ตั้งแต่อยู่โรงเรียนสตรี เมื่อเข้ามาวิทยาลัยก็ยังคงคบหาแต่กับเพื่อนผู้หญิงด้วยความเคยชิน เพื่อนสนิทของคุณรัชดาภรณ์จึงมีแต่เพื่อนผู้หญิงธรรมดาหรือเพื่อนหญิงรักหญิง แฟนของคุณรัชดาภรณ์แต่ละคนก็เริ่มมาจากความเป็นเพื่อน ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 68.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร เพื่อนสนิทของคุณจินดาพรหลายคนเป็นหญิงรักหญิงทั้งทอมและดี้ คุณจินดาพรเห็นเพื่อนสนิทของตนในโรงเรียนสตรีมีแฟนกันหลายคู่ คุณจินดาพรจึงเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งปกติ ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 78.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา มีเพื่อนสนิทหญิงรักหญิงหลายคนทั้งทอมและดี้ ปัจจุบันคุณสุนิศา มักจะคบหากับเพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิง เพราะคิดว่าเรื่องบางเรื่องจะพูดคุยเข้าใจกันดีกว่าพูดคุยกับเพื่อนผู้หญิงธรรมดา ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิศาคิดเป็นร้อยละ 78.8

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา มีเพื่อนสนิทหญิงรักหญิงทั้งทอมและดีมากกว่าเพื่อนผู้หญิงและผู้ชาย เพื่อนเป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจในการที่คุณพินธสาคบกับแฟนหญิงรักหญิงคนแรก แฟนคนปัจจุบันก็มาจากการแนะนำของเพื่อน ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 83.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา มีเพื่อนหญิงรักหญิงทั้งทอมและดีจำนวนมากตั้งแต่สมัยอยู่มัธยม คุณอังคณาชอบเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่เป็นทอม กับเพื่อนผู้ชายแล้วคุณอังคณาก็ออกไปสังสรรค์ตามประสาผู้ชายด้วยกันบ้าง ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 79.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี สนิทกับเพื่อนผู้ชายมากที่สุด เพราะคิดว่ามีนิสัยคล้ายกัน รองลงมาก็เพื่อนหญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอม เพื่อนผู้ชายมีส่วนช่วยทำให้คุณปาราวดียังคงมีนิสัยแบบผู้ชาย ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 78.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอริกา เคยสนิทกับเพื่อนผู้ชายจึงได้รับอิทธิพลแบบผู้ชาย แต่ต่อมาคุณอริกาก็สนิทกับเพื่อนหญิงรักหญิงซึ่งเป็นทอมมากขึ้น เพราะรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันมากกว่า ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 72.9

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุสิทธิ์ ชอบเข้ากลุ่มกับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายในวัยเด็ก มีสนิทกับเพื่อนหญิงรักหญิงบ้าง ทำให้คุณศุสิทธิ์ได้รับอิทธิพลนิสัยหรือพฤติกรรมแบบผู้ชาย จนคุณศุสิทธิ์คิดว่าตนเป็นผู้ชายจึงไม่ชอบพอกับเพศตรงข้าม ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุสิทธิ์คิดเป็นร้อยละ 85.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายและเป็นทอม เพราะเฮฮาด้วยกันได้เต็มที่ คุณอรัญญามีจึงได้ซึมซับนิสัยแบบผู้ชายจากเพื่อนเหล่านี้ ปัจจุบันเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 73.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา มีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายอยู่มากในวัยเด็ก ทำให้ได้นิสัยแบบผู้ชายมาจากตอนนั้น เพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงทั้งทอมและดีในปัจจุบันก็มีอยู่หลายคน

ซึ่งหลายคนรู้จักผ่านทางการพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต บัจฉัยเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 80.3

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา ชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชายทำให้เป็นคนหัวมาตั้งแต่เด็ก ตีตนินสัยแบบผู้ชายหลายอย่าง คุณชลธิชาชอบปรึกษาเรื่องความรักกับเพื่อนผู้ชาย เพราะคิดว่าอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นฝ่ายชายเหมือนกัน บัจฉัยเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 77.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ มีเพื่อนสนิทเป็นเพื่อนผู้ชายหลายคน ทำให้ได้ซึมซับนิสัยความเป็นชายมามาก เพื่อนสนิทที่เป็นหญิงรักหญิงส่วนใหญ่ก็จะเป็นทอม บัจฉัยเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 82.2

จากข้อมูลอิทธิพลของเพื่อนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 72.3 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าเพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11: อิทธิพลของเพื่อนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	81.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	59.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	36.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	41.7
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	68.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	78.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	78.8
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	83.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	79.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	78.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	72.9
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	85.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	73.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	80.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	77.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	82.2
ค่าเฉลี่ย	72.3

สมมติฐานข้อที่ 3: โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณธมลวรรณคิดว่าโรงเรียนเป็นจุดศูนย์กลางที่มีส่วนหักเหในชีวิตทุกๆเรื่อง เพราะคุณธมลวรรณเริ่มเรียนรู้พฤติกรรมหญิงรักหญิงจากเพื่อนในโรงเรียน คุณธมลวรรณจึงคิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่ปกติ ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 90.3

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณเกษณีเห็นที่โรงเรียนมี คู่รักหญิงรักหญิงอยู่หลายคู่ เป็นส่วนทำให้คุณเกษณีคิดที่จะคบกับหญิงรักหญิงในฐานะคนรัก แฟน หญิงรักหญิงคนแรกก็เป็นเพื่อนที่โรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 74.3

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณวงศ์เดือนรับรู้ พฤติกรรมหญิงรักหญิงจากในโรงเรียน แต่ตอนนั้นก็ยังไม่ได้คบกับใคร เพราะไม่มีใครมาจีบคุณ วงศ์เดือนเลย จนต่อมาเพื่อนที่โรงเรียนดังกล่าว ก็ได้แนะนำทอมซึ่งเป็นแฟนคนแรกของคุณวงศ์เดือน ตอนที่อยู่มหาวิทยาลัย ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลคิดเป็นร้อยละ 41.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา แฟนหญิงรักหญิงคนแรกที่คุณภาลณีคบด้วยก็เป็นเพื่อนต่างห้องที่โรงเรียนเดียวกัน โดยมีเพื่อนหญิงรักหญิงช่วยเป็นแม่สื่อ ให้ ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 36.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณรัชดาภรณ์เห็นคู่รัก หญิงรักหญิงในโรงเรียนก็รู้สึกอิจฉา อยากลองมีเหมือนคนอื่นบ้าง คุณรัชดาภรณ์จึงลองคบกับหญิง รักหญิงแบบเป็นแฟนดู ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 87.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณจินดาพรคิดว่า พฤติกรรมหญิงรักหญิงในโรงเรียนเหมือนเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่ง พอเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงใน โรงเรียนไปนานวันขึ้น คุณจินดาพรก็คุ้นเคย ความรักครั้งแรกและแฟนหญิงรักหญิงของคุณจินดาพร คนแรกก็รู้จักกันที่โรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 91.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา แฟนหญิงรักหญิงคนแรกของคุณสุนิศาก็เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่คนละห้องกับคุณสุนิศา ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณ สุนิศาคิดเป็นร้อยละ 32.7

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี ทำให้คุณพินธสาพบเห็น พฤติกรรมหญิงรักหญิงในโรงเรียน แฟนหญิงรักหญิงสองคนแรกของคุณพินธสาเป็นรุ่นพี่ที่โรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 68.7

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณอังคณาเห็นหญิงรักหญิงในโรงเรียนเหมือนแพ้น้อยอย่างหนึ่ง ไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย การที่คุณอังคณาเป็นหญิงรักหญิงก็ทำให้คุณอังคณาเป็นที่นิยมในหมู่น้องอีกด้วย ซึ่งยิ่งทำให้คุณอังคณารู้สึกยินดีมาก ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 82.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา ทำให้คุณปาราวดีได้ซึมซับนิสัยแบบผู้ชายเพิ่มขึ้นจากการที่เคยถูกเลี้ยงดูให้มีความเป็นผู้ชายจากครอบครัว คุณปาราวดียังคงมีแฟนที่เป็นผู้หญิงเพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าเพื่อนผู้ชายที่โรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 86.4

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอริกา เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา คุณอริกาก็ชอบเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชายและเฮฮาตามประสาผู้ชายที่โรงเรียน คุณอริกาจึงได้ซึมซับความเป็นผู้ชายจากเพื่อนผู้ชายที่โรงเรียนมากขึ้น และคุณอริกาก็เริ่มสนใจผู้หญิงตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ระดับมัธยม ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 69.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุภิพร เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา คุณศุภิพรจึงได้ลักษณะนิสัยแบบผู้ชายมาจากเพื่อนผู้ชายอยู่บ้าง เพราะคุณศุภิพรค่อนข้างจะสนิทกับเพื่อนผู้ชาย แฟนหญิงรักหญิงคนแรกของคุณศุภิพรก็เป็นเพื่อนในโรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุภิพรคิดเป็นร้อยละ 32.9

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา คุณอรัญญาก็มีเพื่อนหญิงรักหญิงที่เป็นทอมเยอะจากโรงเรียน คุณอรัญญาชอบแหยงผู้หญิงจากเพื่อนผู้ชายในโรงเรียนด้วย คุณอรัญญาเคยคบกับแฟนหญิงรักหญิงหลายคนที่ยู่ด้วยกันในโรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 73.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา เคยศึกษาที่โรงเรียนสตรี คุณรัตนารู้สึกชอบผู้หญิงด้วยกันตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นอนุบาลแล้ว พออยู่โรงเรียนสตรีจึงทำให้คุณรัตนาเข้าใจในตัวเองว่าตนนั้นเป็นหญิงรักหญิง ปัจจุบันโรงเรียนมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 96.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา คุณชลธิชาจึงชอบที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย โรงเรียนจึงทำให้คุณชลธิชามีเพื่อนผู้ชายเป็นจำนวนมาก ทำให้คุณชลธิชาค่อยๆ ซึมซับลักษณะพฤติกรรมและนิสัยแบบผู้ชายตั้งแต่วัยเด็ก ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 69.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ เคยศึกษาที่โรงเรียนสหศึกษา คุณระวีวรรณจึงมีเพื่อนผู้ชายมาก คุณระวีวรรณจึงได้รับนิสัยแบบความเป็นชายอยู่บ้าง ซึ่งมีส่วนต่อการเป็นทอมของคุณระวีวรรณ ปัจจุบันโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 35.2

จากข้อมูลอิทธิพลของโรงเรียนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.7 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าโรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 12)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12: อิทธิพลของโรงเรียนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	90.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	74.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	41.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	36.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	87.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	91.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	32.7
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	68.7
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	82.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	86.4
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	69.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	32.9
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	73.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	96.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	69.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	35.2
ค่าเฉลี่ย	66.7

สมมติฐานข้อที่ 4: สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ เคยอ่านหนังสือและดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง แต่คุณธมลวรรณเป็นหญิงรักหญิงอยู่ก่อนแล้วที่จะได้รับสื่อเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สื่อเหล่านี้ก็ทำให้คุณธมลวรรณรู้สึกว่าคุณสังคมในปัจจุบันยอมรับเรื่องหญิงรักหญิงมากขึ้น ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 47.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี ชอบเปิดดูเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับหญิงรักหญิง แต่คุณเกษณีก็เป็นหญิงรักหญิงอยู่ก่อนแล้วที่จะรับสื่อด้านนี้ สื่อด้านอื่นคุณเกษณีก็ไม่ค่อยสนใจ ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 46.3

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน ไม่เคยอ่านหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง มีก็แต่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการหาเพื่อนใหม่และการพูดคุย คุณวงศ์เดือนก็รู้จักกับแฟนคนปัจจุบันทางอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 86.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี เริ่มติดอินเทอร์เน็ตตอนอยู่มหาวิทยาลัย อ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับหญิงรักหญิงอยู่บ่อยๆ แฟนคนปัจจุบันก็รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 57.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ ไม่เคยดูภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือหญิงรักหญิง แม้แต่สื่อที่เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยทั่วไปก็ไม่สนใจ คุณรัชดาภรณ์ก็ยังไม่ค่อยชอบคุยกับเพื่อนหญิงรักหญิงทางอินเทอร์เน็ต เพราะคุณรัชดาภรณ์คิดว่าเป็นการสิ้นเปลือง ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร ไม่เคยอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณจินดาพรจำได้ว่าเมื่อตอนเด็กเคยอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงอยู่หนึ่งเล่ม แต่ก็จำเนื้อหาไม่ได้ ตอนที่ เป็นหญิงรักหญิงก็ไม่เคยนึกถึงหนังสือการ์ตูนเล่มนี้ และคุณจินดาพรก็ไม่สนใจสื่อด้านอื่นๆเลย ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 10.5

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา ไม่เคยอ่านหรือดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง ที่เคยดูบ้างก็ดูเพราะความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง ไม่เกี่ยวกับว่าดูเพราะเขาเป็นบุคคลที่ชอบเพศเดียวกัน และคุณสุนิศาก็เป็นหญิงรักหญิงอยู่ก่อนแล้วที่จะรับสื่อเหล่านี้ ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิศาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา เคยรับสื่อหญิงรักหญิงทางอินเทอร์เน็ต คุณพินธสาไม่ค่อยสนใจหนังสือหรือภาพยนตร์ หรือสื่อด้านอื่นๆ แฟนคนปัจจุบันของคุณพินธสาก็รู้จักกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 85.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา เริ่มเล่นอินเทอร์เน็ตเมื่ออยู่มหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้คุณอังคณาได้รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่ม ได้อ่านเรื่องราวและเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 86.9

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวตี เคยอ่านการ์ตูนหญิงรักหญิงมาตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ระดับมัธยม ซึ่งทำให้คุณปาราวตีเห็นว่าการชอบผู้หญิงด้วยกันนั้นเป็นเรื่องธรรมดา ปัจจุบันคุณปาราวตีก็ชอบคุยกับเพื่อนหญิงรักหญิงทางอินเทอร์เน็ตด้วย ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวตีคิดเป็นร้อยละ 70.2

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอุธิกา เคยดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิงเพียงแค่เรื่องเดียว เคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับหญิงรักหญิงหรือบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศบ้าง ปัจจุบันคุณอุธิกาใช้สื่ออินเทอร์เน็ตสนทนากับเพื่อนหญิงรักหญิงเป็นบางครั้งบางคราว ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอุธิกาคิดเป็นร้อยละ 63.5

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุติพร สื่อที่ทำให้คุณศุติพรได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากที่สุดก็คืออินเทอร์เน็ต เพราะคุณศุติพรเปิดร้านอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุติพรคิดเป็นร้อยละ 86.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา ไม่เคยอ่านหนังสือและไม่เคยดูภาพยนตร์เกี่ยวกับหญิงรักหญิง คุณอรัญญาไม่ค่อยได้รับสื่อเกี่ยวกับหญิงรักหญิงและก็ไม่ได้สนใจด้วย ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา ชอบเข้าห้องสนทนาเฉพาะหญิงรักหญิง เว็บไซต์ต่างๆ ก็เข้าไปดูบ้าง แต่ก็ไม่ค่อยเท่าเข้าห้องสนทนา อินเทอร์เน็ตจึงช่วยให้คุณรัตนารู้จักหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 87.1

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา เคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับหญิงรักหญิงและเคยดูหนังไปหญิงรักหญิง การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตยังช่วยทำให้คุณชลธิชาได้รู้จักเพื่อนหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 86.7

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ ชอบอ่านการ์ตูนเกี่ยวกับหญิงรักหญิงและการ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่มาตั้งแต่สมัยอยู่ชั้นมัธยมต้น เพื่อนหญิงรักหญิงของคุณระวีวรรณเคยแนะนำให้คุณระวีวรรณอ่านอัญจารีสาร คุณระวีวรรณยังมีเพื่อนหญิงรักหญิงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหญิงรักหญิงเพิ่มมากขึ้นผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตอีกด้วย ปัจจุบันสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 72.3

จากข้อมูลอิทธิพลของสื่อมวลชนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงนั้น เมื่อวิเคราะห์ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.4 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 13)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13: อิทธิพลของสื่อมวลชนที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	47.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	46.3
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	86.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	57.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	10.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	85.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	86.9
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	70.2
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	63.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	86.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	87.1
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	86.7
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	72.3
ค่าเฉลี่ย	55.4

สมมติฐานข้อที่ 5: การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ ไม่เคยมีคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม และก็ไม่เคยสนใจผู้ชายที่เข้ามาจีบเลย ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี เคยออกหักจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณเกษณีเคยถูกคนรักคนแรกซึ่งเป็นผู้ชายหักอกโดยการมีผู้หญิงคนใหม่ หลังจากนั้นคุณเกษณีจึงเริ่มคบกับหญิงรักหญิงในฐานะคนรัก ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณวงศ์เดือนมองผู้ชายเป็นศัตรูเพราะเป็นพวกเจ้าชู้ ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณภาลณีมีแต่หักอกเพศตรงข้าม จึงไม่เคยเสียใจเพราะผู้ชาย ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม เคยมีผู้ชายหลายคนทำท่าสนใจคุณรัชดาภรณ์ แต่สักกระยะหนึ่งก็ค่อยๆหายไป คุณรัชดาภรณ์จึงคิดว่าผู้ชายไม่มีความจริงจัง ทำให้คุณรัชดาภรณ์ไม่อยากคบกับผู้ชายในฐานะคนรัก ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม เคยมีผู้ชายมาจีบแต่ก็ไม่สำเร็จ ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา เคยมีแฟนที่เป็นผู้ชาย 2 คน แฟนคนแรกเลิกกันเพราะเขาได้แล้วทั้ง แฟนผู้ชายคนต่อมาก็ขอเลิกด้วยเหตุผลที่ว่าคุณสุนิศาเป็นคนน่าเบื่อเกินไป หลังจากนั้นคุณสุนิสาก็ไม่คิดที่จะเป็นแฟนกับผู้ชายอีกเลย คิดแต่ว่าจะคบกับผู้หญิงด้วยกันดีกว่า ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิสาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา เคยมีคนรักเป็นหญิงรักหญิงแล้วจึงเปลี่ยนไปลองมีคนรักเป็นผู้ชาย พอเลิกกันคุณพินธสาก็เปรียบเทียบได้ว่าการคบกับแฟนที่เป็นผู้ชายนั้นน่าเบื่อกว่า

ผู้หญิง คุณพนธสาจึงกลับไปคบกับหญิงรักหญิงเหมือนเดิม ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณพนธสาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณอังคณาปฏิเสธผู้ชายที่มาจีบตลอด ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม แต่ในระหว่างนั้นก็คบกับคนรักที่เป็นหญิงรักหญิงไปด้วย แล้วต่อมาคุณปาราวดีก็เลิกคบกับผู้หญิง โดยบอกเลิกกับฝ่ายชาย คุณปาราวดีจึงไม่ได้เป็นฝ่ายเสียใจที่ต้องเสียคนที่รักที่เป็นผู้ชายไปแล้วจึงเปลี่ยนไปคบกับผู้หญิง ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอริกา ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณอริกาคิดว่าตนกับผู้ชายก็เหมือนเป็นพวกเดียวกัน จึงไม่เคยคิดที่จะคบกับผู้ชายในฐานะคนรัก ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุภีพร ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม และไม่เคยสนใจผู้ชายเลย ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุภีพรคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม ไม่เคยมีผู้ชายมาจีบคุณอรัญญา และคุณอรัญญาก็ไม่เคยสนใจผู้ชายเลย ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณรัตนาไม่เคยคิดกับผู้ชายเกินเลยเพื่อน และก็ไม่เคยมีผู้ชายมาจีบคุณรัตนาเลยด้วย ปัจจัยการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม ตลอดชีวิตที่ผ่านมา มีผู้ชายมาจีบคุณชลธิชาแค่สองคนแต่คุณชลธิชาก็ปฏิเสธไปทั้งคู่ เพราะคุณชลธิชาไม่เคยสนใจ บั๊จจัยการผิตหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ ไม่เคยมีคนที่รักที่เป็นเพศตรงข้าม คุณระวีวรรณจะ ปฏิเสธตลอด ต่อมาพวกผู้ชายคงเห็นคุณระวีวรรณมีท่าทางเป็นทอมที่ชัดเจนจึงไม่มีใครเข้ามาจีบเลย บั๊จจัยการผิตหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามคิดเป็นร้อยละ 0

จากข้อมูลอิทธิพลของการผิตหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้าม ที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง นั้น เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 12.5 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าการผิตหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 14)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14: อิทธิพลของการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	0
ค่าเฉลี่ย	12.5

สมมติฐานข้อที่ 6: การมองตนเองต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ มองตนเองเป็นคนปกติ คือเป็นผู้หญิงธรรมดา เหมือนผู้หญิงทั่วไป เพราะคุณธมลวรรณไม่ได้เป็นทำความผิดหรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่ใคร บัจฉัยการมองตนเองต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี คิดว่าตนเองต่างจากคนอื่นแค่การชอบพอกับคนเพศเดียวกัน และคุณเกษณีก็พอใจที่ตนเองเป็นอยู่แบบนี้ ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน คิดว่าตัวเองแตกต่างจากคนอื่นตรงที่คบหญิงรักหญิงในฐานะคนรัก แต่อย่างอื่นนั้นคุณวงศ์เดือนก็เป็นเหมือนคนอื่นทุกอย่าง ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี คิดว่าตนเป็นคนธรรมดาเหมือนคนอื่นก็จริง แต่คุณภาลณีก็ยอมรับว่าตนแตกต่างจากคนอื่นตรงที่คุณภาลณีรักกันกับผู้หญิง ซึ่งต่างจากคนอื่นตรงที่คนอื่นในสังคมนิยมรักกันกับบุคคลต่างเพศ ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ มองตนเป็นคนธรรมดา คุณรัชดาภรณ์คิดว่าตนก็ไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงที่รักคนต่างเพศ ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร มองตนเป็นคนธรรมดา คุณจินดาพรก็คิดว่าถึงตนจะเป็นหญิงรักหญิงแต่ตนก็มีความเป็นคนเหมือนกับคนอื่น ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา มองตนเป็นคนปกติ เป็นคนธรรมดาที่มีความรู้สึกมีจิตใจเหมือนคนทั่วไป ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิศาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา มองตนเป็นคนปกติ คุณพินธสาเองก็เคยคบทั้งผู้หญิงและผู้ชาย คุณพินธสาจึงคิดว่าตนเองก็ไม่ต่างจากคนทั่วไป ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา เชื่อว่าตนไม่ใช่ผู้หญิงธรรมดา แต่เป็นผู้หญิงที่มีความเป็นชาย คุณอังคณาจึงมองตนเองต่างไปจากคนอื่น ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี มองว่าตนมีความเป็นผู้ชายเหมือนกับผู้ชายทั่วไป เพียงแต่ตนเกิดมามีร่างเป็นหญิงเท่านั้น ต่างกันทางสภาวะร่างกายแต่จิตใจไม่ต่างกัน ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณธริกา ยอมรับว่าตนแตกต่างไปจากคนอื่น คือ คุณธริกาเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน เป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเหมือนผู้ชาย ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณธริกาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุสึพร มองตนเองแตกต่างไปจากผู้หญิงธรรมดาโดยทั่วไป ตั้งแต่เด็ก ทั้งจากการที่ชื่อจริงของคุณศุสึพรคล้ายชื่อผู้ชาย และจากการที่ครอบครัวอยากได้ลูกคนที่สองเป็นลูกชาย จึงได้รับการเลี้ยงดูแบบเด็กผู้ชาย ปัจจัยการมองตนต่างจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุสึพรคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา คิดว่าตนเองแตกต่างไปจากคนอื่น คุณอรัญญาเป็นผู้หญิงก็จริง แต่ก็เป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกันเหมือนที่ผู้ชายรักผู้หญิง คุณอรัญญาจึงไม่เหมือนกับทั้งผู้หญิงและผู้ชายทั่วไป ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา มองตนว่าผิดปกติกว่าคนทั่วไปอยู่แล้วในการที่ชอบเพศเดียวกัน คุณรัตนาเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเหมือนผู้ชาย แต่ผู้หญิงแบบคุณรัตนาก็มีความแตกต่างจากผู้ชาย คุณรัตนาก็คิดว่าตนไม่ถึงกับเป็นผู้ชาย แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นผู้หญิงทีเดียว ปัจจัยการมองตนต่างจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา มองตนเองมีความเป็นผู้ชายในตัว เป็นผู้หญิงก็จริง แต่ก็เป็นผู้หญิงที่มีความคิด ความรู้สึก และนิสัยคล้ายผู้ชาย ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกัน และคุณระวีวรรณรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถเป็นหรือมีนิสัยอย่างผู้ชายทั่วไป คุณระวีวรรณคิดว่าตนเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นชายอยู่ในตัว ปัจจัยการมองตนต่างไปจากคนอื่นจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 100

จากข้อมูลอิทธิพลของการมองตนต่างไปจากคนอื่นที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงนั้น เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.7 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 15)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15: อิทธิพลของการมองตนเองไปจากคนอื่นที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	100
ค่าเฉลี่ย	68.7

สมมติฐานข้อที่ 7: ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ ไม่คิดว่าการเป็นหญิงรักหญิงจะเสียหายตรงไหนในทางตรงกันข้าม ผู้หญิงกับผู้ชายน่าจะทำเรื่องเสียหายกันมากกว่า คุณธมลวรรณคิดว่าการที่ผู้หญิงรักผู้หญิงด้วยกันก็ไม่ต่างไปจากการที่ผู้หญิงกับผู้ชายรักกัน เพราะเป็นเรื่องความรู้สึก ความรักเป็นเรื่องของจิตใจ ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณ ธมลวรรณคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี มองหญิงรักหญิงเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลนั้น และ การเป็นหญิงรักหญิงก็ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใครเสียหาย ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิง รักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน ไม่คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่ผิดแต่อย่าง ใด แต่คุณวงศ์เดือนก็ไม่ถึงกับมองพฤติกรรมหญิงรักหญิงดีมากนัก เพราะสร้างความหนักใจให้คุณ วงศ์เดือนอยู่เป็นบางครั้ง เพราะทางบ้านไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมหญิงรักหญิง แต่คุณวงศ์เดือนก็ยัง เป็นหญิงรักหญิงอยู่ เนื่องจากคุณวงศ์เดือนรักแฟนของคุณวงศ์เดือนมากกว่าจะยอมทำตามทางบ้าน ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี มีความรู้สึกดีต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิง เพราะพี่สาว ทั้งสองคนของคุณภาลณีก็เป็นหญิงรักหญิง ซึ่งพ่อแม่ก็ยอมรับและไม่ได้ต่อต้านอะไร ปัจจัยความ คิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ คิดว่าตนและหญิงรักหญิงคนอื่นๆก็เป็นคนปกติ ธรรมดา พฤติกรรมหญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด ปัจจัยความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร คิดว่าการที่เรารักใครสักคนและคนนั้นรักเราตอบเป็น สิ่งที่ดี ยิ่งถ้าฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้หญิงเหมือนกันก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าความรักอันนี้ยิ่งใหญ่เพียงใด เพราะความรักเป็นเรื่องของความรู้สึก เป็นสิ่งที่ห้ามหรือบังคับกันไม่ได้ ดังนั้นการที่ผู้หญิงจะรัก ผู้หญิงด้วยกันจึงไม่เป็นเรื่องแปลก ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพล ต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิศา คิดว่าการรักผู้หญิงด้วยกันก็เป็นเรื่องธรรมชาติ คนเรา เกิดมาสามารถที่จะมอบความรักให้กับทุกคนที่เราคิดว่าเขาควรค่าแก่การได้รับ ปัจจัยความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อคุณสุนิศาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพินธสา คิดว่าถึงแม้พฤติกรรมหญิงรักหญิงจะดูแตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม แต่พฤติกรรมหญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดหรือสร้างปัญหาให้ใคร ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลต่อคุณพินธสาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่อาจจะจะเป็นพฤติกรรมของคนกลุ่มหนึ่งที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปจากคนอื่นก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่เลวร้ายเสมอไป ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด เพราะถ้าผิดปกติคุณปาราวดีก็คงไม่ได้คบแฟนที่เป็นผู้หญิงและคงไม่ได้มีเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงมากเช่นนี้ เพียงแต่ว่าคนส่วนใหญ่ยอมรับไม่ค่อยได้ ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอริกา คิดว่าการเป็นหญิงรักหญิงไม่ใช่เรื่องผิดศีลธรรม การที่ผู้หญิงรักกันนั้นเป็นเรื่องทางจิตใจมากกว่าทางร่างกาย คุณอริกาคิดว่าสิ่งที่ตนเองเป็นไม่ได้เป็นสิ่งที่ดีหรือเลวร้าย ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุสึพร คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายหรือผิดปกติ คุณศุสึพรคิดว่าถึงแม้ชีวิตส่วนตัวของตนจะเป็นแบบใด แต่ตนก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุสึพรคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เป็นพฤติกรรมเฉพาะบุคคลจึงไม่มีถูกไม่มีผิด ปัจจุบันความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา คิดว่าพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่ผิดปกติไปจากคนทั่วไปในสังคมก็จริง แต่หญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นคนผิดปกติ ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา ยึดคติที่ว่าหญิงรักหญิงด้วยกันยังไ้ไม่ท้อง ผู้ชายกับผู้หญิง ผู้หญิงท้อง เป็นความคิดที่ทำให้คุณชลธิชาคิดว่าหญิงรักหญิงดีกว่าผู้ชายมาก อีกทั้งการเป็นหญิงรักหญิงก็ไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ เชื่อว่าหากพฤติกรรมรักต่างเพศหรือพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความรักความบริสุทธิ์ใจอันแท้จริง พฤติกรรมนั้นก็เป็นที่ดีงาม ปัจจัยความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก จึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 100

จากข้อมูลอิทธิพลของความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก ที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงนั้น เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 93.7 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 16)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16: อิทธิพลของความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	100
ค่าเฉลี่ย	93.7

สมมติฐานข้อที่ 8: ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 หรือคุณธมลวรรณ เริ่มคบกับแฟนซึ่งเป็นหญิงรักหญิงคนแรกด้วยความอยากรู้ อยากเห็น ความอยากรอง เพราะเห็นว่าคนอื่นในโรงเรียนเขาก็เป็นหญิงรักหญิงกัน พอลองคบกับทอมแล้วคุณธมลวรรณก็คิดว่าทอมกับผู้ชายไม่น่าจะแตกต่างกันเลย เพราะทอมก็ให้ความ

อบอุ่น ความเข้าใจ การดูแลเอาใจใส่ได้ดี ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณ ธรรมคิดเป็นร้อยละ 76.6

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 หรือคุณเกษณี คุณเกษณีคิดว่าเพศชายเป็นเพศที่ไม่มีความจริงใจ ผู้ชายมีแต่คนเจ้าชู้ ไม่มีความซื่อสัตย์ ในด้านตรงกันข้าม ผู้หญิงด้วยกันจริงใจมากกว่า เพราะพอเคยนอกใจแม่ และแฟนคนแรกของคุณเกษณีซึ่งเป็นผู้ชายเหมือนกันก็ทำให้คุณเกษณีเสียใจด้วยการนอกใจอีก ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณเกษณีคิดเป็นร้อยละ 98.5

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 หรือคุณวงศ์เดือน การที่พ่อกับแม่ของคุณวงศ์เดือนหย่ากัน แล้วพ่อก็มีภรรยาใหม่อายุห่างจากคุณวงศ์เดือนไม่กี่ปีทำให้คุณวงศ์เดือนไม่พอใจมาก เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คุณวงศ์เดือนไม่ชอบผู้ชาย คุณวงศ์เดือนเองก็ไม่ค่อยมีเพื่อนผู้ชาย จึงเป็นไปได้ที่หญิงรักหญิงจึงเข้ามาแทนที่ผู้ชาย ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณวงศ์เดือนคิดเป็นร้อยละ 88.7

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 หรือคุณภาลณี เคยศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา แต่คุณภาลณีก็ไม่เคยคิดที่จะคบกับผู้ชายเป็นแฟน ถึงแม้ว่าพี่สาวทั้งสองคนของคุณภาลณีเป็นหญิงรักหญิงเช่นกัน ครอบครัวของคุณภาลณีก็ยอมรับทุกคนและเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาลณีคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 หรือคุณรัชดาภรณ์ คิดที่จะคบกับผู้หญิงโดยเริ่มจากคิดว่าเข้ากันได้ดี ชอบกันและกัน จึงเริ่มคบกัน ไม่ได้คบกับหญิงรักหญิงเพราะมีสาเหตุอื่นแอบแฝง ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัชดาภรณ์คิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 หรือคุณจินดาพร อยากลองคบกับหญิงรักหญิงแบบสนิทสนมดูบ้าง เพราะตอนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสตรีนั้น คุณจินดาพรเห็นพฤติกรรมหญิงรักหญิงเป็นเหมือนแฟนชายคนหนึ่ง คุณจินดาพรอยากได้ความรักความนิยมนิยมชมชอบจากคนรอบข้าง เหมือนกับที่หญิงรักหญิงหลายคนในโรงเรียนได้รับ ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณจินดาพรคิดเป็นร้อยละ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 หรือคุณสุนิสา เคยผิดหวังจากความรักกับผู้ชาย คุณสุนิสาจึงคบกับหญิงรักหญิง ต่อมาคุณสุนิสาหลงคบกับผู้ชายอีกครั้ง แต่ก็ต้องผิดหวังในความรักกับผู้ชายอีก หลังจากนั้นคุณสุนิสาจึงไม่คิดที่จะคบกับผู้ชายในฐานะแฟนอีกแล้ว การที่คุณสุนิสาหันไปคบกับหญิงรักหญิงจึงเป็นการตอบสนองของความต้องการทางจิตใจในด้านความต้องการความรัก ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณสุนิสาคิดเป็นร้อยละ 93.5

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 หรือคุณพิณธสา เริ่มคบกับหญิงรักหญิงเพราะคุณพิณธสาชอบพอในตัวบุคคลนั้น ไม่ได้คบเพราะต้องการการตอบสนองทางด้านความรักหรือความอบอุ่นจากใครแต่อย่างใด ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณพิณธสาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 หรือคุณอังคณา มีความสุขกับการที่ตนเป็นที่นิยมชมชอบเมื่อตนเป็นหญิงรักหญิงในโรงเรียนมาก และคุณอังคณาก็อยากได้รับความชื่นชมแบบพี่ชาย ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณอังคณาคิดเป็นร้อยละ 99.8

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 หรือคุณปาราวดี ได้รับการเลี้ยงดูปลูกฝังความเป็นชายมาตั้งแต่ยังเด็ก คุณปาราวดีจึงคิดว่าตนเป็นเหมือนผู้ชาย ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณปาราวดีคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 หรือคุณอริกา เป็นคนหัวตั้งแต่ยังเด็ก ชอบรวมกลุ่มทำกิจกรรมแบบที่เพื่อนผู้ชายนิยมทำกันตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยม ครอบครัวของคุณอริกาเป็นครอบครัวที่อบอุ่น คุณอริกาเองก็ไม่ได้เริ่มเป็นหญิงรักหญิงเพื่อตอบสนองความต้องการอะไร ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณอริกาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 หรือคุณศุภีพร คิดว่าตนเองเป็นผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก อันเนื่องมาจากการเลี้ยงดู การตั้งชื่อ เป็นต้น ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณศุภีพรคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 หรือคุณอรัญญา ไม่มีใครต่อว่าที่คุณอรัญญาเป็นหญิงรักหญิง คุณอรัญญาไม่ได้ถูกผู้ชายหักอกจนเปลี่ยนใจมาชอบผู้หญิงแทน ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณอรัญญาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 หรือคุณรัตนา เสียพ่อไปตั้งแต่ยังเด็ก แต่ครอบครัวของคุณรัตนาก็ยังเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พี่ชายก็กลายเป็นหัวหน้าครอบครัว คุณรัตนาก็หลงชอบผู้หญิงมาตั้งแต่เรียนอยู่อนุบาล คุณรัตนาก็ไม่น่าจะเป็นหญิงรักหญิงเพราะการต้องการตอบสนองความต้องการแต่อย่างใด ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณรัตนาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 หรือคุณชลธิชา เป็นหญิงรักหญิงเพราะรู้สึกว่าคุณเกิดมาเพื่อรักผู้หญิง คุณชลธิชาคิดว่าตนเป็นพวกเดียวกับผู้ชาย ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณชลธิชาคิดเป็นร้อยละ 0

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 หรือคุณระวีวรรณ ไม่ได้เป็นหญิงรักหญิงเพื่อเรียกร้องความสนใจจากใคร แต่คุณระวีวรรณเป็นหญิงรักหญิงเพราะคุณระวีวรรณรู้สึกว่าตนชอบผู้หญิง ปัจจัยความต้องการทางจิตใจจึงมีอิทธิพลต่อคุณระวีวรรณคิดเป็นร้อยละ 0

จากข้อมูลอิทธิพลของความต้องการทางจิตใจที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงนั้น เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 34.8 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง (ตารางที่ 17)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17: อิทธิพลของความต้องการทางจิตใจที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ร้อยละ
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1	76.6
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2	98.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3	88.7
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6	100
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7	93.5
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9	99.8
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15	0
ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16	0
ค่าเฉลี่ย	34.8

ตารางที่ 18: ผลสรุปสมมติฐาน

สมมติฐาน	ร้อยละ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	51	✓	
2. เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	72.3	✓	
3. โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	66.7	✓	
4. สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	55.4	✓	
5. การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง	12.5		✓
6. การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	68.7	✓	
7. ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	93.7	✓	
8. ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง	34.8		✓

บทที่ 6

การอภิปรายผล

จากการพิสูจน์สมมติฐานโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คน ทำให้ได้ผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า มีสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ 6 ข้อ และมีสมมติฐานที่ไม่ได้รับการยอมรับ 2 ข้อ

สมมติฐานที่ได้รับการยอมรับทั้ง 6 ข้อนั้น ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 1: ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 51 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อบุคคลได้อย่างชัดเจนเพิ่มขึ้นว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการอบรมสั่งสอนบุคคลในด้านทัศนคติ ความคิด ค่านิยม หรือพฤติกรรมของบุคคล ตรงตามแนวคิดการขัดเกลาทางสังคม การที่ครอบครัวมีอิทธิพลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมหญิงรักหญิง ครอบครัวจึงขัดเกลาบุคคลแตกต่างไปจากบรรทัดฐานของคนส่วนใหญ่ในสังคม เนื่องจากคนในสังคมส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ครอบครัวจึงอาจทำหน้าที่ในการขัดเกลาของตนได้ไม่เข้มแข็งพอ และจากทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมนั้น ทำให้เข้าใจเรื่องอิทธิพลของหน่วยโครงสร้างต่างๆที่มีต่อความสมดุลในสังคม ว่าหน่วยต่างๆในสังคมอาจทำหน้าที่ของตนไม่เข้มแข็งพอ จึงเกิดการเสียสมดุลในสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2545)

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

การที่สมมติฐานข้อนี้ได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อบุคคลว่าการเลี้ยงดูลูกของครอบครัวสามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ค่านิยม หรือทัศนคติของลูกได้ เช่น การที่พ่อแม่อยากมีลูกชาย แต่เมื่อมีลูกสาวจึงพยายามเลี้ยงดูลูกแบบเด็กผู้ชายตามที่ตนอยากมี

ลูกชาย เป็นต้น การศึกษาครั้งนี้ชี้ว่า การเลี้ยงดูขัดเกลาของครอบครัวมีผลต่อบุคคลในเชิงปฏิบัติด้วย

สมมติฐานข้อที่ 2: เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 72.3 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อบุคคลในการเป็นหญิงรักหญิง ตรงตามแนวความคิดการขัดเกลาทางสังคม เพื่อนเป็นตัวแทนขัดเกลาทางสังคมที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง เพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิง จึงสามารถมีอิทธิพลต่อการชักนำหรือส่งเสริมทัศนคติในเชิงบวกของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศให้กลายเป็นหญิงรักหญิงได้ หรือบุคคลอาจเห็นเพื่อนเป็นหญิงรักหญิงจึงลงเป็นหญิงรักหญิงตามเพราะความอยากรู้อยากลองตามเพื่อน หรือเห็นว่าเป็นแฟชั่นในหมู่เพื่อน (สุพัตรา สุภาพ, 2545) และจากทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งทำให้เข้าใจถึงลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างหรือเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยในที่นี้จะแสดงถึงพฤติกรรมของเพื่อนซึ่งมีพฤติกรรมหญิงรักหญิงอันเบี่ยงเบนไปจากคนส่วนใหญ่ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2545)

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

การที่สมมติฐานข้อนี้ได้รับการยอมรับนั้น ทำให้เข้าใจอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการเป็นหญิงรักหญิง เพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงสามารถส่งเสริมความคิดของบุคคลให้ยอมรับหรือเห็นดีเห็นงามกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเพื่อนสนิทเป็นหญิงรักหญิง โอกาสที่บุคคลจะรับทัศนคติ ค่านิยม หรือพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั้นมีอยู่มาก ซึ่งอาจเป็นเพราะความอยากรู้อยากลองเกิดความชอบพอกับเพื่อนผู้หญิงด้วยกันตามที่เห็นเพื่อนที่เป็นหญิงรักหญิงกระทำ เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงของเพื่อนในแง่ดี หรือลงเพราะเห็นว่าเป็นแฟชั่น การศึกษาครั้งนี้ชี้ว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเป็นหญิงรักหญิง

สมมติฐานข้อที่ 3: โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 66.7 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจอิทธิพลของโรงเรียนที่มีต่อการเป็นหญิงรักหญิง จากแนวคิดการขัดเกลาทางสังคม ที่กล่าวว่าโรงเรียนมีบทบาทในการปลูกฝังลักษณะนิสัยของบุคคล (สุพัตรา สุภาพ, 2545) โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งเป็นเหมือนสื่อกลางทำให้เด็กเริ่มเข้ามาศึกษาหาความรู้และรู้จักเพื่อนใหม่ เมื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนสตรี บุคคลจึงมีโอกาสพบเจอแต่เพื่อนผู้หญิง ไม่ค่อยมีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างเพศ โรงเรียนจึงเป็นเหมือนตัวแทนการขัดเกลาทางอ้อมที่ทำให้บุคคลกลายเป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงถึงอิทธิพลของโรงเรียนที่มีต่อการเป็นหญิงรักหญิง ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะไม่ได้อบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักหญิงโดยตรง แต่โรงเรียนอย่างเช่นโรงเรียนสตรีก็เป็นเหมือนตัวกลางที่ทำให้บุคคลได้รู้จักกับพฤติกรรมหญิงรักหญิง เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งบุคคลพบปะกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ชักนำบุคคลให้มีพฤติกรรมหญิงรักหญิงได้

สมมติฐานข้อที่ 4: สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 55.4 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจอิทธิพลของสื่อมวลชนตามแนวคิดการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งช่วยให้บุคคลได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อค่านิยม ความคิดความเชื่อ หรือทัศนคติของบุคคล (สุพัตรา สุภาพ, 2545) แนวคิดการขัดเกลาทางสังคมจึงช่วยทำให้เข้าใจความสำคัญของสื่อมวลชนที่มีต่อบุคคลได้

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงถึงความมีอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชนจะค่อยๆ นำเสนอข้อมูลซึ่งในที่นี้จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศ เมื่อบุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น บุคคลนั้นก็อาจจะเริ่มคุ้นเคยหรือเริ่มสนใจพฤติกรรมดังกล่าว เนื่องจากเห็นสื่อ นำมาเสนอค่อยๆ ปัจจัยทั้งหลายนี้ล้วนมีส่วนต่อการเป็นหญิงรักหญิง

สมมติฐานข้อที่ 6: การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 68.7 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจอิทธิพลของการมองตนต่างไปจากคนอื่นที่มีต่อการเป็นหญิงรักหญิง ตามทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตนซึ่งมีแนวคิดที่ว่าเมื่อบุคคลได้รับการขัดเกลาทางสังคมที่ต่างไป บุคคลจึงมีบุคลิกภาพและทัศนคติที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่น บุคคลจึงมองตนต่างไปจากคนอื่น (สุพัทธา สุภาพ, 2546) ดังนั้น หญิงรักหญิงจึงมองตนต่างไปจากคนทั่วไปในสังคมซึ่งมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เข้าใจถึงความสำคัญในการมองตนเอง เมื่อหญิงรักหญิงมองตนต่างไปจากคนอื่น เช่น มองว่าตนเป็นคนที่มีลักษณะพฤติกรรมบางอย่างแตกต่างไป อาจเป็นส่วนเสริมช่วยให้หญิงรักหญิงรู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของตน หรือช่วยให้หญิงรักหญิงรู้สึกว่าตนเป็นบุคคลที่มีอะไรแตกต่างไปจากคนในสังคม ซึ่งอาจช่วยเสริมให้ตนมีความภูมิใจหรือมั่นใจในตนเองได้อย่างเช่นที่ทอมบางคนอาจคิดว่าตนเองต่างไปจากผู้หญิงธรรมดา เพราะตนเป็นผู้หญิงที่แสดงลักษณะความเป็นผู้ชายออกมา แต่งตัวหรือมีการแสดงออกคล้ายผู้ชาย เป็นต้น

สมมติฐานข้อที่ 7: ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก มีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

ผลกระทบต่อทฤษฎี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานในครั้งนี้มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 93.7 สมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการยอมรับ ทำให้เข้าใจอิทธิพลของทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีต่อความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก กล่าวคือ การปรับตัวทางเพศก็เป็นหนึ่งในประเภทของความความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ดังนั้น การที่บุคคลมีพฤติกรรมหญิงรักหญิง จึงย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งถ้าเป็นความคิดเห็นที่ไม่ดี บุคคลเหล่านี้ก็คงจะไม่ใช่หญิงรักหญิง

ผลกระทบในเชิงปฏิบัติ

การที่คนเรามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งในแง่ดี เราก็มักจะนิยมชมชอบและสนับสนุนสิ่งนั้น เช่นเดียวกับการที่บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก หากบุคคลนั้นไม่ได้เป็นหญิงรักหญิง บุคคลนั้นก็มองหญิงรักหญิงว่าเป็นสิ่งที่ไม่ผิดปกติ ไม่รังเกียจ ยิ่งถ้าได้รู้จักกับหญิงรักหญิงก็อาจทำให้เกิดความอยากรู้อยากลองเป็นหญิงรักหญิงได้ หรือในกรณีที่บุคคลเป็นหญิงรักหญิงอยู่แล้ว การมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงก็จะยิ่งเสริมให้หญิงรักหญิงภาคภูมิใจและพึงพอใจในตนเอง

สมมติฐานที่ไม่ได้รับการยอมรับทั้ง 2 ข้อนั้น ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 5: การคาดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง

สมมติฐานการคาดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 12.5

สาเหตุที่สมมติฐานข้อนี้ได้รับการปฏิเสธนั้น น่าจะเป็นเพราะมีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ให้ข่าวสำคัญทุกคนมาวิเคราะห์รวมกัน จากจำนวนผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนนั้น มีผู้ให้ข่าวสำคัญเพียง 2 คนเท่านั้นที่เคยผิดหวังในความรักจากผู้ชายแล้วเปลี่ยนมารักกับผู้หญิงแทน ดังนั้น เมื่อนำข้อมูลจากผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 2 คนนี้มาวิเคราะห์รวมกับผู้ให้ข่าวสำคัญที่เหลืออีก 14 คน จึงได้ค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 12.5 จึงต้องปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง

สมมติฐานข้อที่ 8: ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

สมมติฐานความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 34.8

สาเหตุที่สมมติฐานข้อนี้ได้รับการปฏิเสธนั้น เป็นเพราะจากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนแล้ว พบว่ามีผู้ให้ข่าวสำคัญเพียง 5 คนจากจำนวนทั้งหมด 16 คน ที่วิเคราะห์ได้ว่าได้รับอิทธิพลจากความต้องการทางจิตใจต่อการเป็นหญิงรักหญิง ผู้ให้ข่าวสำคัญอีก 11 คนนั้นไม่ได้เป็นหญิงรักหญิงด้วยการตอบสนองความต้องการในด้านใดๆทั้งนั้น ดังนั้น เมื่อนำข้อมูลของผู้ให้ข่าวสำคัญทุกคนมาวิเคราะห์รวมกัน จึงทำให้ได้ค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 34.8 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 7

สรุปผลวิจัย ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร เน้นศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงกลายเป็นหญิงรักหญิง โดยมีแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย คือ แนวคิดรักร่วมเพศ แนวคิดครอบครัว แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม แนวคิดทัศนคติ แนวคิดบทบาททางเพศ แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม แนวคิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และแนวคิดวัฒนธรรมย่อย ส่วนทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวตน ทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริคสัน ทฤษฎีการหนีที่นิยม ทฤษฎีโครงสร้างการหนีที่นิยม ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และทฤษฎีตีตรา

การวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาเป็นหลัก โดยใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคร่าวๆ การเยือนชุมชนที่เลือกศึกษา การหาข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนที่เลือกศึกษา การสำรวจลักษณะทางกายภาพ การทำไดอะแกรมเครือข่าย การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การจดบันทึกสนาม และการศึกษาประวัติชีวิต ลักษณะโดยทั่วไปของประชากรที่ศึกษาเป็นหญิงรักหญิงที่มีอายุ 20 - 29 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป หรือวัยทำงาน โดยแบ่งเป็นตี 8 คน และทอม 8 คน รวมทั้งหมด 16 คน มีสมมติฐานในการวิจัย 8 ข้อ ดังนี้

1. ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
2. เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
3. โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
4. สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
5. การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง
6. การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
7. ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง
8. ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง

จากการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อ พบว่ามีสมมติฐาน 6 ข้อที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 1 ครอบครัวของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 51 สมมติฐานข้อที่ 2 เพื่อนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 72.3 สมมติฐานข้อที่ 3 โรงเรียนของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 66.7 สมมติฐานข้อที่ 4 สื่อมวลชนมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 55.4 สมมติฐานข้อที่ 6 การมองตนต่างไปจากคนอื่นมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 68.7 และสมมติฐานข้อที่ 7 ความคิดเห็นของหญิงรักหญิงต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวกมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 93.7

สมมติฐานที่ได้รับการปฏิเสธนั้นมี 2 ข้อ ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 5 การผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศตรงข้ามทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 12.5 และสมมติฐานข้อที่ 8 ความต้องการทางจิตใจของหญิงรักหญิงมีอิทธิพลทำให้เป็นหญิงรักหญิง มีผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 34.8

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง มี 6 ประการ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนต่างไปจากคนอื่น และความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยทั้ง 5 ข้อ อันได้แก่ ประการแรก เพื่อศึกษาปัจจัย สาเหตุ และอิทธิพลที่ทำให้เป็นหญิงรักหญิง ซึ่งจากการพิสูจน์สมมติฐานทำให้สรุปได้ว่าปัจจัย สาเหตุ หรืออิทธิพลดังกล่าวมี 6 ประการ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนต่างไปจากคนอื่น และความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหญิงรักหญิงในแง่บวก

สำหรับวัตถุประสงค์ประการที่สอง คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเอง และต่อสังคม ประการที่สาม เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการดำรงชีวิตของหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร และประการที่สี่ เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานครในสมัยปัจจุบัน วัตถุประสงค์ประการที่สองถึงวัตถุประสงค์ประการที่สี่ได้นำเสนอไว้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งมีทั้งการศึกษาประวัติชีวิต การใช้ชีวิตในสังคมไทย ทักษะคติ ตลอดจนข้อมูลต่างๆที่

สัมพันธ์กับสมมติฐานอย่างละเอียด และมีการศึกษาถึงแนวโน้มของหญิงรักหญิงในอนาคต ตามวัตถุประสงค์ประการที่ห้า เพื่อศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยในครั้งนี่ยังได้รับผลตามประโยชน์ที่คาดไว้ทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ ประการแรก ทำให้เข้าใจปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ซึ่งเป็นผลการวิจัยของการวิจัยครั้งนี้ ประการที่สอง นำเสนอข้อมูลผู้ให้ข่าวสำคัญโดยละเอียด ตั้งแต่ประวัติชีวิต ชีวิตประจำวัน ไปจนถึงทัศนคติ ทำให้คนในสังคมไทยเข้าใจวิถีชีวิตและพฤติกรรมของหญิงรักหญิงมากขึ้น ประการที่สาม การศึกษาในครั้งนี้ นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิง จึงเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยแก่บุคคลที่สนใจต่อไป และประการที่สี่ ผลการวิจัยในครั้งนี่ยังทำให้คาดคะเนแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในประเทศไทยได้ว่าจะมีมากขึ้นต่อไปเรื่อยๆ

ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย

ปัญหาในเชิงวิชาการ

1. ปัญหาในการวิจัยเอกสาร งานวิจัยหรือเอกสารที่เกี่ยวกับหญิงรักหญิงโดยตรงนั้น มีอยู่น้อยเมื่อเทียบกับชายรักชาย อีกทั้งยังเป็นงานวิจัยที่ผ่านมามากหลายปีแล้ว อันอาจทำให้เนื้อหาตามเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่หามาได้นั้น อาจจะไม่ทันสมัยกับหญิงรักหญิงในปัจจุบัน ทำให้การอ้างอิงเอกสารที่มีเนื้อหาใหม่ล่าสุดนั้น เป็นไปด้วยความค่อนข้างยากลำบาก

2. เอกสารหรืองานวิจัยเกี่ยวกับหญิงรักหญิงส่วนใหญ่ นั้น เป็นงานวิจัยในทำนองที่ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงดูเหมือนว่าเอกสารทางวิชาการส่วนใหญ่ของหญิงรักหญิงมีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งอาจทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความสับสนและเข้าใจในตัวหญิงรักหญิงแบบผิดๆ ได้

ปัญหาในเชิงปฏิบัติ

1. การหาผู้ให้ข่าวสำคัญในช่วงแรกเป็นไปอย่างค่อนข้างลำบาก เพราะในตอนแรกผู้วิจัยแทบไม่รู้จักใครที่เป็นหญิงรักหญิงเลย และไม่ค่อยมีข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิง แต่พอเพื่อนของผู้วิจัย

แนะนำโลกของหญิงรักหญิงอีกแห่งคือทางอินเทอร์เน็ต จึงเป็นเหมือนประตูที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้รู้จักหญิงรักหญิงเพิ่มขึ้น

2. ปัญหาในการหาผู้ให้ข่าวสำคัญ ในตอนแรกที่เราเริ่มเก็บข้อมูลนั้น มีผู้ให้ข่าวสำคัญบางคนที่ให้ข้อมูลมาได้พอสมควรแล้ว แต่พอเก็บข้อมูลลึกซึ้งมากขึ้นตามแบบการวิจัยทางมานุษยวิทยาแล้ว ผู้ให้ข่าวสำคัญเหล่านี้ก็ถอนตัวไปด้วยความไม่เข้าใจในวิธีการวิจัยตามแบบมานุษยวิทยา กล่าวคือ ผู้ให้ข่าวสำคัญบางคนคิดว่าเป็นการให้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและเป็นเรื่องส่วนตัวมากเกินไป บางคนก็ไม่มีเวลามากพอที่จะให้เก็บข้อมูลได้โดยตลอด บางคนก็ปฏิเสธตั้งแต่ต้นเมื่อทราบว่าต้องเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญ บางคนก็ตีสนิทด้วยได้ยาก จึงต้องใช้เวลาในการสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยพอสมควร ดังนั้น กว่าจะได้ผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 16 คนที่ได้สละเวลาในการให้ข้อมูลต่างๆในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีการเปลี่ยนผู้ให้ข่าวสำคัญอยู่หลายครั้ง

3. เนื่องจากหญิงรักหญิงไม่ได้อยู่ด้วยกันเป็นชุมชน การวิจัยครั้งนี้จึงสามารถเห็นกิจกรรมรวมกลุ่มของหญิงรักหญิงแคในกรณีที่หญิงรักหญิงออกไปเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่ เช่น งานมีตติ้ง การนัดเที่ยวต่างจังหวัดกันเป็นกลุ่ม เป็นต้น จึงอาจทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ในการเก็บข้อมูลของหญิงรักหญิงในขณะที่อยู่กันเป็นกลุ่มบ้าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การวิจัยในครั้งต่อไปนั้น น่าจะลองใช้วิธีการวิจัยแบบสังคมวิทยาควบคู่ไปด้วย ซึ่งมีการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก หรือลองใช้เทคนิคในการวิจัยแบบอื่นดูบ้าง เนื่องจากวิธีการวิจัยแบบมานุษยวิทยานั้น จะสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น วิธีการวิจัยแบบนี้มีข้อดีคือ จะทำให้เข้าใจในตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญอย่างละเอียด แต่การใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น ก็อาจจะได้ผลการวิจัยที่เข้าถึงคนกลุ่มใหญ่มากขึ้นก็เป็นได้ จึงควรลองใช้เทคนิคการวิจัยแบบมานุษยวิทยาและสังคมวิทยาประกอบกัน

2. ควรใช้เทคนิควิจัยทางมานุษยวิทยาให้มากยิ่งขึ้น เช่น การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การเก็บประวัติชีวิตที่ใช้เวลามากกว่านี้ และเทคนิควิจัยอย่างอื่น
3. ควรศึกษาเจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญจำนวนมากกว่านี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น
4. การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยแค่ในกรุงเทพมหานคร การวิจัยในครั้งต่อไปจึงควรลองทำวิจัยในต่างจังหวัดดูบ้าง เพื่อที่จะได้ศึกษาความเหมือนหรือความแตกต่างของหญิงรักหญิงในแต่ละจังหวัด และจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับหญิงรักหญิงอย่างสมบูรณ์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปในสังคมไทยเข้าใจ และยอมรับในตัวหญิงรักหญิงให้มากขึ้น
2. ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีสิ่งตีพิมพ์หรือสื่ออื่นๆ เพื่อให้บุคคลทั่วไปในสังคมไทยได้เรียนรู้เกี่ยวกับหญิงรักหญิงให้มากขึ้น
3. บุคคลในครอบครัวของหญิงรักหญิง ควรทำความเข้าใจบุคคลซึ่งเป็นหญิงรักหญิงในครอบครัวของตนให้มากขึ้น เพราะการมีพฤติกรรมหญิงรักหญิงไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น
4. บุคคลที่ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างปกติก็สามารถกลายเป็นหญิงรักหญิงได้ ปัจจัยที่ทำให้เป็นหญิงรักหญิงจึงอาจไม่ได้มาจากการขัดเกลาทางสังคมเพียงอย่างเดียว แต่อาจเป็นเพราะปัจจัยอื่นๆอีกมากที่ยังไม่ได้ศึกษาวิจัย จึงไม่ควรคิดว่าปัจจัยการเป็นหญิงรักหญิงเป็นเพราะการขัดเกลาทางสังคมเพียงอย่างเดียว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย. การรับรู้ และทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศที่มีต่อ
 โฆษณารักร่วมเพศในสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหามัถิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- กัณฑ์เทศ เทศแก้ว. พุทธธรรมกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน: กรณีศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชาย
 มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหามัถิต คณะอักษรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- กัทลี มโนวงศ์. ผลของการประเมินเชิงสะท้อนต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาามหามัถิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- กาญจนา สุรวาจากุล. การเปรียบเทียบการตัดสินใจจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ
 ระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหามัถิต
 คณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- กิตติศักดิ์ ปรกติ. "ตำนานรักร่วมเพศ". วารสารนิติศาสตร์: 2526.
- ขวัญใจ นัคราเรือง. การเข้าถึงเจตคติต่อการบริโภคสินค้าไทย ภายหลังจากกระบวนการรับรู้ตนเอง
 และการเสริมความมั่นคงของเจตคติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหามัถิต คณะศิลปศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การวิจัยทางมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณี
 ศาสนาพุทธ (วัดไตรมิตร). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและ
 มานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณี
 ศาสนาพุทธ (วัดเชิงหวาย). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและ
 มานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณี
 ศาสนาสิกข์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะ
 รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาพราหมณ์-ฮินดู (เทพมณฑิยว). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาพุทธ (วัดมิ่งกรมฉาวาส). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาพุทธ (วัดปฐมวนารามราชวรวิหาร). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาพราหมณ์-ฮินดู (เทวสถานโบสถ์พราหมณ์). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การหน้าที่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาศาสนาอิสลาม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน: การวิจัยข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- งามพิศ สัตย์สงวน. พฤติกรรมจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. มานุษยวิทยากายภาพ: วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้ามในสังคมไทย: การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด, 2545.

- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาครอบครัว ญวน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาครอบครัว ไทยไซ่ง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร: รายงานสรุปโครงการ วิจัย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด, 2545.
- จรรย์วรรณ จันทร์แดง. ความรุนแรงต่อหญิงรักหญิง: ความผิดปกติของจิตหรือทางเลือกที่เสรีของ คนรักเพศเดียวกัน: เอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยา วันที่ 27 – 29 มีนาคม พ.ศ. 2545 ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยา สิรินธร, 2545.
- จารุวรรณ กันทะนิตย์. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ฉันทิกา ทิมากร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของเด็กวัยรุ่นตอน ปลายที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะ ศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ชมรมหนังสือประชาธิปไตยแรงงาน. ใครหนอ กดขี่สตรี. กรุงเทพมหานคร: ชมรมหนังสือ ประชาธิปไตยแรงงาน, ม.ป.ป.
- ชลดา เรื่องรักษลิขิต. ชีวประวัติและผลงานของสุนทรภู่. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราคณะ อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ชลธิชา ศาลิคุปต์. กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- ชุมศักดิ์ พงกษาพร. ใกล้หมอ: รักเพศเดียวกัน: ภาวะที่สังคมเริ่มยอมรับ. กรุงเทพมหานคร: เอช. เอ็น. เอ็ม. การพิมพ์, 2529.

- ชูชาติ ศิวภาณูจน์. ปัญหาสังคม. นครปฐม: ส่วนวิชาสังคมศาสตร์และทั่วไป กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2539.
- ฐิติกร เทรยาภรณ์. ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวัน ไทยช่วงปี พ.ศ.2508-2543. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ศุภยา จิตตะยโสธร. ความแตกต่างของบทบาททางเพศกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท ของ นักเรียนก่อนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ทัศนทกานต์ ดวงรัตน์. บทบาทของการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ทิวาพงษ์ พลุโต. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีที่ณฑสถานหญิงกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- เทเรสกา ทอร์เรส. นารีแนวหลัง. แปลโดย อมราวดี กรุงเทพมหานคร: ดวงกลม, 2518.
- นฤมล สิริพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- นิเทศ ดินณะกุล. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- นิเทศ ดินณะกุล. ความเครียดในสังคมไทย. ปัญหาสังคมไทยในมิติทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และอาชญาวิทยา. โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอนคณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- นิเทศ ดินณะกุล. ปัญหาและผลกระทบหลังลดขนาดองค์กร. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- นิเทศ ดินณะกุล. ลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ของชาวอมิสในสหรัฐอเมริกา. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

นิเทศ ดินณะกุล. วัฒนธรรมข่าวในเท็กซัส. วัฒนธรรมข่าวในสังคมไทยและนานาชาติ.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2537.

นิเทศ ดินณะกุล. สถาบันสังคม. สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เนตรชนก บัวนาค. ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

บงกชมาศ เอกเฉียม. เกย์: กระบวนการพัฒนาและอารมณ์รักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

บุญญาภรณ์ วาณิชชาติ. บทบาทของ “เว็บไซต์อัญมณีดอกคอม” ในการเป็นมณฑลสาธารณะของกลุ่มหญิงรักหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ปฎิญา ควรตระกูล. เพอร์โซนาเรียพี. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สุวรรณการพิมพ์ จำกัด, 2547.

ประณีต วิสาละ. การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและการเปิดรับรายการ

โทรทัศน์ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมืองและชนบท จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ประนอม สโรชมาน. “รักเพศเดียวกัน”. วารสารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ประภาพรรณ วงศาโรจน์. การพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา

โทบริหารบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

ประสพสุข บุญเดช. “การสมรสของพวกเรารักร่วมเพศ”. วารสารสภาพนายความ, 2546.

ปรัตตา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล. ชีวิตชายขอบ: ตัวตนกับความหมาย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์

มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), 2545.

ฝนทอง พันธุ์ถ้วน. กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาว

ประเภทสอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา, 2542.

พจนา ศิริวิวัฒน์. วิถีชีวิตหญิงรักหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาปริญญาโทบริหารบัณฑิต

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.

- พรชัย ชันดี และคณะ. ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บั๊คเนท, 2543.
- พรุ่ง วงศ์จรัสกุล. การศึกษาปัญหาของนักศึกษาชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยม
ศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- ไพบูลย์ ฉัตรชมชื่น. สาเหตุของการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
บูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา, 2541.
- ภััสสร ลิมานนท์. บทบาทเพศ สถานภาพสตรี กับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยประชากร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- มณฑาทิพย์ ชัยเปรม. ปัจจัยทางจิต-สังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายที่มีความผิดปกติ ของเอกลักษณ์
ทางเพศซึ่งได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- มัทนา เซตมี. วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชา
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- ยศ สันตสมบัติ. พรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์: จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ยุทธชัย ดำรงมณี. โฮสต์: ชายบริการในบาร์สำหรับผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชา
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์. สิทธิและเสรีภาพของรักร่วมเพศชายตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ:
วิเคราะห์จากปัญหาของสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- รักใจ จินตวิโรจน์. การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน. วิทยา
นิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- รัจวี นพเกตต์. มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: ประกายพริก, 2542.
- รุ่งกานดา พงศ์รกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศ
ชาย: กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

- รุ่งรวี รัตนดำรงอักษร. ภูมิหลังทางครอบครัว กระบวนการสังคมกรรม และการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวน ของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รุจิเรข ศชรรัตน์. ภาพและกระบวนการสร้างภาพชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์ไทยกับการรับรู้ภาพแบบฉบับของผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ล้ำค่า โพร้กระจำง. การใช้และความพึงพอใจจากสื่อของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- วรพล พรหมิกบุตร. สังคมวิทยาจุลภาค องค์ประกอบพื้นฐานของสังคมมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยเกษตรบัณฑิต, 2531.
- วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- วารุณี พองแก้ว. ทฤษฎีและความคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาบทบาททางเพศและพฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- วิมล หาญตระกูล. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กกำพร้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. ทฤษฎีจิตวิทยานบุคคลิกภาพ: รู้เรา รู้เขา. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน, 2539.
- ศักดิ์ บวร. พรอยด์ บิดาแห่งจิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สมิต, 2545.
- ศันสนีย์ นาครังสรรค์. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ศึกษาจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.
- ศุภีมาน นฤมล. นางงามตุ้กระจก การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- ษ์ทวีวัฒน์ จิตราภิรมย์. ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2538.
- สเตฟานี นอริส และเอมมา รีด. ความผิดปกติทางเพศ ทอม เลดี้และเกย์. แปลโดย ชลลดา ทองทวี. กรุงเทพมหานคร: แม่น้ำ, 2532.

สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์. ปัญหากร่วมเพศชาย: การศึกษาเฉพาะกรณีนักแสดงเมืองพัทยา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

สวรรค์ ศรีเพ็ญ. ความรักและกามารมณ์ในวัยเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สนธิพันธ์การพิมพ์,
2519.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ และสุพัตรา เพชรมณี. บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการดำรงชีวิตของ
ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. คุณภาพและคุณธรรมในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยา
การพิมพ์, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา: การสร้าง การประเมินค่า และการใช้
ประโยชน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา: เนื้อหาและแนวการใช้เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา: เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาทศน์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาการเมือง: หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร:
เจ้าพระยาการพิมพ์, 2545.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2544.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.

- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุด แสงวิเชียร. ความรู้บางประการเกี่ยวกับกระเทยและลักเพศ. กรุงเทพมหานคร: แผนกกายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล, 2510.
- สุนันทา เชื้อชาติ. ประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบน: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 5). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 6). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. เรื่องวุ่น วัยรุ่นไฮเทค. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ และคณะ. สังคมไทย: มุมมองของนักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยา: เอกสารประกอบคำบรรยาย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. ขบวนการแก้แค้นกับคน. กรุงเทพมหานคร: ธรรมนิติ, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. ติวรักรักมัดใจแฟน. กรุงเทพมหานคร: อนิเมทกรุ๊ป, 2546.
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2546.
- สุพัตรา สุภาพ. พัฒนาการปัญหาจราจรและมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในสามทศวรรษ (ระหว่างพ.ศ. 2507-2539) : รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: สถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2540.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2546.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน. กรุงเทพมหานคร: เดอะปริสซิเลียนเพรสจำกัด, 2523.

- โสภณ ชีลมันน์. บุคลิกภาพและพัฒนาการ: แนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติ และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- หม่อมห้าม. "เลสเบี้ยน". ศิลปวัฒนธรรม ฉบับที่ 1 ปีที่ 1 พฤศจิกายน. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยา, 2522.
- อริน พิธิจวารักษ์. การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2525. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- อารง สุทธาศาสตร์. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- อำนาจ ยัสโสธา. ปัญหาจริยศาสตร์เชิงวิพากษ์. สงขลา: มาสเตอร์พีส, 2541.
- อุษา ศรีพานิช. ประวัติชีวิตของชายแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา มานุษยวิทยา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เอกรงค์ ภาณุพงษ์. ขอโทษที่รักเธอเป็นเลสเบี้ยน. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2546.

ภาษาอังกฤษ

- Adams, Bert N. and Sydnie, R.A.. Sociological theory. California: Pine Forge Press, 2001.
- Akers, Ronald L. Deviant behavior: A social learning approach Belmont, California: Wadsworth Publishing Company, 1985.
- Albrecht, Stan L. Social Psychology. New Jersey: Prentice-Hall, 1987.
- Allen, Bem P. Personality theories : development, growth, and diversity. Boston: Allyn and Bacon, 2000.
- Alyson, Sasha. Young, gay and proud. Boston: Alyson Publications, 1981.
- Anderson, Shelley. Lesbian Rights are human Rights. Amsterdam: ILIS, 1995.
- Baum, Andrew and others. Social Psychology. New York: Random House, 1985.
- Blackwood, Evelyn. The Many Faces of Homosexuality, Anthropological Approaches to Homosexual Behavior. New York: Harrington Park, 1986.
- Blausius, Mark. We are everywhere: a historical sourcebook of gay and lesbian politics. New York: Routledge, 1997.

- Blum, Gerald. S. Psychoanalytic theories of personality. New York: McGraw-Hill, 1964.
- Brannon, Linda. Gender : psychological perspectives. Boston: Allyn and Bacon, 1999.
- Brill, A.A. The basic writings of Sigmund Freud. New York: Modern Library, 1995.
- Butler, Judith. Gender trouble : feminism and the subversion of identity. New York: Routledge, 1999.
- Cabezon, Jose Ignacio. Buddhism, sexuality, and gender. New York: State University of New York Press, 1992.
- Calhoun, Craig J. and others. Sociology. New York: McGraw-Hill, 1997.
- Caprio, Frank S. Female Homosexuality. United States of America: The Book Press, 1967.
- Carr-Ruffino, Norma. Diversity success strategies. Boston: Butterworth Heinemann, 1999.
- Chasin, Alexandra. Selling out: the gay and lesbian movement goes to market. New York: Palgrave, 2000.
- Chodorow, N.J. Feminism and Psychoanalytic Theory. New Haven: Yale University Press, 1989.
- Clark, Ronald W. Freud: the man and the cause. London: Jonathan Cape, 1980.
- Clinard, Marshall B. Anomie and Deviant Behavior: A Discussion and Critique. London: The Free Press of Glencoe, 1964.
- Clinard, Marshall B. Sociology of deviant behavior. New York: Rinehart and Winston, 2001.
- Cloninger, Susan C. Theories of personality: understanding persons. New York: Prentice Hall, 2000.
- Cohen, Bruce J. and Orbuch, Terri L.. Introduction to sociology. New York: McGraw-Hill, 1990.
- Craib, Ian. Psychoanalysis and social theory: the limits of sociology. New York: Harvester Wheatsheaf, 1989.
- Cruikshank, Margaret. Lesbian Studies. New York: The Feminist Press, 1982.

- Dyer, Richard. Now you see it: studies on lesbian and gay film. London: Routledge, 1990.
- Eagly, Alice H. Sex differences in social behavior: a social-role interpretation. New York: Lawrence Erlbaum Associates, 1987.
- Eakins, Barbara Westbrook. Sex differences in human communication. Boston: Houghton Mifflin, 1978.
- Etoore, E.M. Lesbians, Women and Society. Great Britain: Unwin Bros. Ltd., 1992.
- Feist, Jess. Theories of personality. Boston: McGraw Hill, 2002.
- Freedman, Estelle B. The Lesbian Issue. Chicago: The University of Chicago Press, 1985.
- Fuss, Diana. Inside/out: lesbian theories, gay theories. New York: Routledge, 1991.
- Galliher, John F. Deviant Behavior and Human Rights. New Jersey: Prentice Hall, 1991.
- Gay Left, Collective. Homosexuality: power politics. London: Allison and Busby, 1980.
- Goode, Erich. Deviant behavior. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1990.
- Goode, Erich. Deviant behavior: An interactionist approach. New Jersey: Prentice-Hall, 1978.
- Greene, Beverly. Lesbian and gay psychology: theory, research and clinical applications. California: Thousand Oaks, 1994.
- Griffin, Pat. Strong women, deep closets: lesbians and homophobia in sport. Champaign, Ill: Human Kinetics, 1998.
- Gruen, Lori. Sex, morality, and the law. New York: Routledge, 1997.
- Hart, John. The theory and practice of homosexuality. Great Britain: St. Edmundsbury Press, 1981.
- Hebding, Daniel E. Introduction to sociology: a text with readings. New York: McGraw-Hill, 1992.
- Henslin, James M. Social problems. New Jersey: Prentice Hal, 1996.
- Herek, Gregory M. Stigma and sexual orientation: understanding prejudice against lesbians, gay men, and bisexuals. California: Sage, 1998.

- Humm, Maggie. Practising feminist criticism: an introduction. London: Prentice Hall/Harvester Wheatsheaf, 1995.
- Hunter, Ski. Lesbian, gay, and bisexual youths and adults: knowledge for human services practice. California: Sage Publications, 1998.
- Jackson, Peter A. Lady boys Tom boys, rent boys: male and female homosexualities in contemporary Thailand. Chiang Mai: Silkworm Books, 1999.
- Jackson, Peter A. Male homosexuality in Thailand: an interpretation of contemporary Thai sources. New York: Global Academic Pub., 1989.
- Jackson, Peter A. Dear Uncle Go Male Homosexuality in Thailand. Bangkok: Bua Liang Books, 1995.
- Karim, Wazir Jahan. Male and female in developing Southeast Asia. Oxford: Berg Publishers, 1995.
- Keough, Kelli A. Social psychology of gender, race and ethnicity : reading and projects. New York: McGraw-Hill Higher Education, 2000.
- Kimmel, Michael S. The gendered society. New York: Oxford University Press, 2000.
- Kinsey, A. Sexual behavior in the human male. Philadelphia: Saunders, 1998.
- Lancaster, Roger N. The gender/sexuality reader: culture, history, political economy. New York: Routledge, 1997.
- Lloyd, Barbara B. Gender identities and education: the impact of starting school. New York: St Martin's Press, 1992.
- Matlin, Margaret W. The Psychology of women. New York: Harcourt College, 2000.
- McCaghy, Charles H. Deviant behavior: crime, conflict, and interest group. New York: Macmillan Press Company, 1985.
- Miller, Neil. Out in the world: gay and lesbian life from Buenos Aires to Bangkok. New York: Random House, 1992.
- Mills, Sara. Language and gender: interdisciplinary perspectives. London: Longman, 1995.
- Mirzoeff, Nicholas. The visual culture reader. London: Routledge, 1998.

- Mohr, Richard D. Gays Justice: a study of ethics, society and law. New York: Columbia University Press, 1988.
- Money, John. Man & woman, boy & girl: the differentiation and dimorphism of gender identity from conception to maturity. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1996.
- Morgan, Robin. The Anatomy of freedom: feminism, physics, and global politics. New York: Anchor Press/Doubleday, 1994.
- Morris, Larry A. The male heterosexual: lust in his loins, sin in his soul?. California: Sage, 1997.
- Moscovici, Claudia. From sex objects to sexual subjects. New York: Routledge, 1996.
- Myers, David G. Social Psychology. Boston: McGraw-Hill, 1999.
- Nardi, Peter M. Social perspectives in lesbian and gay studies. London: Routledge, 1998.
- Nye, Robert D. Three psychologies: perspectives from Freud, Skinner, and Rogers Monterey. California: Brook/Cole Pub., 1995.
- Parsons, Talcott. The social system. New York: The Free Press, 1991.
- Plummer, Ken. Modern homosexualities: fragments of lesbian and gay experience. London: Routledge, 1992.
- Ress, Tudor. They Stand Apart: a critical survey of the Problem of Homosexuality. Great Britain: William Heinemann, 1955.
- Richardson, Diane. Theorising heterosexuality: telling it straight. Philadelphia: Open University Press, 1996.
- Richardson, Diane and Seidman, Steven. Handbook of Lesbian and Gay Studies. SAGE Publications, 2002.
- Roazen, Paul. Freud and his followers. Middlesex: Penguin Books, 1984.
- Rosaldo, M. Women, Culture, and Society. California: Stanford University Press, 1974.
- Rubington, Earl and Weinberg, Martin S.. The Study of social problems: seven perspectives. New York: Oxford University Press, 2003.

- Rupp, Leila J. A desired past: a short history of same-sex love in America. Chicago: University of Chicago Press, 1999.
- Russell, Keat. The politics of social theory: Habermas, Freud and the critique of positivism. Chicago: The University of Chicago Press, 1995.
- Salinger, Lawrence M. Annual editions : Deviant behavior. Guilford: McGraw-Hill, 1998.
- Saulnier, Christine Flynn. Feminist theories and social work: approaches and applications. New York: The Haworth Press, 1996.
- Schaefer, Richard T. Sociology. New York: McGraw-Hill, 2003.
- Sears, David O. and others. Social Psychology. New Jersey: Prentice-Hall, 1991.
- Shotter, John. Texts of identity. London: Sage, 1990.
- Simpson, Ruth. From the closet to the courts : The lesbian transition. England: Penguin Books, 1977.
- Sinnott, Megan. Tuy, Rajaphat, and tom-dee: Thai print media discourses of homosexuality. Amsterdam: International Institute for Asian Studies, 1989.
- Smith, Ralph R. Progay/antigay: the rhetorical war over sexuality. California: Thousand Oaks, 2000.
- Spector, Jack J. The Aesthetics of Freud : a study in psychoanalysis and art. New York: McGraw-Hill, 1974.
- Spencer, Metta. Foundations of modern sociology. Scarborough: Prentice-Hall Canada, 1993.
- Stafford-Clark, David. What Freud really said. Harmondsworth: Penguin, 1965.
- Staggenborg, Suzanne. Gender, family, and social movements. California: Pine Forge Press, 1998.
- Storr, Anthony. Sexual deviation. England: Penguin Books, 1975.
- Storr, Merl. Bisexuality: a critical reader. London: Routledge, 1999.
- Sullivan, Thomas J. Introduction to social problems. Boston: Allyn and Bacon, 2000.
- Thio, Alex. Deviant behavior. Boston: Houghton Mifflin, 1988.
- Trenchard, Lorrain. Being Lesbian. London: GMP Publishers Ltd, 1991.
- Trupp, Michael S. On Freud. California: Wadsworth, 2000.

- Valdivia, Angharad N. Feminism, multiculturalism and the media global diversities. California: Sage, 1995.
- Wallace, Ruth A. and Wolf, Alison. Contemporary Sociological Theory: Expanding the Classical Tradition. New Jersey: Prentice-Hall Inc, 1999.
- Ward, David A., Carrer, Timothy J. and Perrin, Robin D. Social deviance: Being, behaving, and branding. Boston: Allyn and Bacon, 1994.
- Weeks, Jeffrey. Sexual cultures: communities, values and intimacy. New York: St.Martin's Press, 1996.
- Werasit Sittitrai and others. A Survey of men having sex with men in a Northeastern Thai province. Bangkok: Program on AIDS, Thai Red Cross Society, 1992.
- Wilton, Tamsin. Lesbian studies: setting an agenda. London: Routledge, 1995.
- Winstead, Barbara A. Gender and close relationships. California: Sage, 1997.
- Wittig, Monique. The straight mind and other essays. New York: Harvester Wheatsheaf, 1992.
- Wood, Julia T. Gendered lives: communication, gender, and culture. California: Wadsworth Publishing, 1999.
- Yiannis, Gabriel. Freud and society. London: Routledge & Kegan Paul, 1983.

เว็บไซต์

<http://tomdy.narak.com/>

<http://www.anjaree.org>

<http://www.baantomdy.com>

<http://www.lesla.com>

<http://www.romanticgals.com>

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ สธ 0605/ 375

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000

๑๑ มกราคม 2545

เรื่อง ออกหนังสือรับรองทางวิชาการ

เรียน กลุ่มอาจารย์ องค์กรสนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกัน

อ้างถึง หนังสือกลุ่มอาจารย์ ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2544

ตามหนังสือที่อ้างถึง กลุ่มอาจารย์ ซึ่งเป็นองค์กรสนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกัน ได้ทำหนังสือขอให้กรมสุขภาพจิตออกหนังสือรับรองทางด้านวิชาการเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน มิได้ถือเป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตหรือป่วยเป็นโรคแต่อย่างใด นั้น

กรมสุขภาพจิต ขอเรียนว่าได้พิจารณาตามองค์การอนามัยโลก (WHO) และตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ICD-10 ฉบับแก้ไข ครั้งที่ 10 ไทย-อังกฤษ เล่มที่ 1 (ก) ตารางการจัดกลุ่มโรค องค์การอนามัยโลก ได้เอาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคนรักเพศเดียวกันออกจากกลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางจิต จึงเรียนให้ทางกลุ่มอาจารย์ ซึ่งเป็นองค์กรสนับสนุนและปกป้องสิทธิคนรักเพศเดียวกันทราบและรับรองทางด้านวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนู ชาตินานนท์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสุขภาพจิต

สำนักพัฒนาสุขภาพจิต

โทร. 0 2590 8230

โทรสาร 0 2951 1384

เว็บไซต์ชื่อดังปิดผับจัดปาร์ตี้ 'หญิงรักหญิง'

เว็บไซต์'หญิงรักหญิง' จัดปาร์ตี้พบปะระหว่างทอม-ดี้ ห้ามผู้ชายเข้า ชี้เหตุหญิงรักหญิงเพราะเอาใจเก่ง แคมไม่ต้องกังวลเรื่องตั้งท้องเวลาจะมีอะไรกัน ด้านจิตแพทย์ชี้ไม่ใช่เรื่องเสียหาย

บรรยากาศผับแห่งหนึ่งริมถนนวิภาวดี-รังสิต หากมองจากภายนอกนั้นแทบไม่แตกต่างจากผับทั่วๆ ไป ยกเว้นภายในงานจะมีแต่ผู้หญิงเท่านั้นไม่อนุญาตให้ชายจริงเข้าไปร่วมสนุกได้ เหมือนกับสถานบันเทิงแห่งอื่น ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่หญิงรักหญิงว่า วันนี้เป็นวันของพวกเธอที่มีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กันอีกครั้งในงานปาร์ตี้ทอม-ดี้

น.ส.ดี (ขอสงวนชื่อ-นามสกุล) อายุ 41 ปี ผู้จัดทำเว็บไซต์เลสส์ออตทอคอม เว็บไซต์สำหรับหญิงรักหญิงในฐานะผู้จัดงาน เปิดเผยว่า ทางเว็บไซต์ได้จัดงานปาร์ตี้สำหรับทอมดี้ติดต่อกันมา 3 ปีแล้ว โดยจัดทุกวันเสาร์ต้นเดือนติดต่อกัน 3 สัปดาห์ และจะเปลี่ยนสถานที่จัดงานไปเรื่อยๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผับที่อยู่ไม่ไกลจากชุมชนมากนัก ที่สำคัญจะเหมาร้านป้องกันไม่ให้ผู้ชายเข้ามา แต่ครั้งจะมีผู้หญิงให้ความสนใจมาร่วมงาน 500-600 คน

"งานนี้จัดขึ้นเพื่อให้ชาวหญิงรักหญิงได้มาร่วมสนุกและปลดปล่อยความเครียด งานจะเป็นแบบสบายๆ ไม่มีพิธีการ ไม่มีการประกวด มีแต่การสังสรรค์พบปะพูดคุยกันเท่านั้น" น.ส.ดี กล่าว

ด้าน นายเป้ (ขอสงวนชื่อ-นามสกุล) เจ้าของห้องทอม-ดี้ในเฟิร์ช หนึ่งในผู้จัดปาร์ตี้ทอม-ดี้กล่าวว่า ที่ผ่านมามีการจัดงานปาร์ตี้ลักษณะนี้มาแล้วหลายครั้งได้รับการตอบรับจากชาวหญิงรักหญิงเป็นอย่างดี แทบทุกครั้งจะมีคนมาร่วมงานไม่น้อยกว่า 200 คน โดยจะจัดวันเสาร์วันเสาร์เปลี่ยนสถานที่ไปเรื่อยๆ แต่ส่วนใหญ่จะจัดที่ตลาด อดก.หรือรัชดาซอย 4 เพราะมีสถานที่ที่เพียงพอ

ผู้สื่อข่าวรายงานบรรยากาศภายในงานปาร์ตี้ทอม-ดี้ ณ ผับริมถนนวิภาวดี-รังสิต มีผู้หญิงมาร่วมงานกว่า 400 คน ทำให้ผับคับแคบและแออัดลงถนัดตา แต่ละคนใส่เสื้อคล้องคอ เกาะอก เผยให้เห็นสัดส่วนชัดเจน จากการสอบถามได้ความว่า ส่วนใหญ่ต้องการมาหาเพื่อนและประสบการณ์แปลกใหม่

ผู้สื่อข่าวรายงานด้วยว่า ยิ่งดีก็เท่าไรหญิงสาวแต่ละคนก็เริ่มยกย้ายสายสะโพกตามจังหวะเพลง บางคนเดินไปหาคู่ไปโดยอาศัยแก้วเหล้าเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ บางคนที่มาด้วยก็จะ

ออกลีลาเดินสุดเหวี่ยงคลอเคลียกันจนเป็นที่อิจฉาของคนไร้คู่ ขณะเดียวกันยังมีทอมดีอีกจำนวนไม่น้อยที่ใช้เรามีคอกอดจูบคลำกันอย่างถึงอกถึงใจ โดยไม่แคร์สายตาคนรอบข้าง

สำหรับภาพการกอดจูบกันระหว่างหญิงกับหญิงเช่นนี้ถือเป็นเรื่องธรรมดาของปาร์ตี้ทอม-ดี ในจำนวนนี้มีอยู่ด้วยกันหลายคู่ ทั้งที่พบเจอกันในงานหรือที่มาด้วยกันจบลงด้วยการชักชวนไปพุดคุยกันต่อที่โซฟาชั้น 2 หรือแม้แต่ในห้องน้ำเดี่ยวบนชั้น 2 ซึ่งมีกระจกรอบด้าน เพราะความเป็นส่วนตัวไม่ค่อยมีคนพลุกพล่าน

อย่างไรก็ตามจากการสังเกตของผู้สื่อข่าวพบว่า พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศในงานปาร์ตี้ทอม-ดีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะเป็นการลูบคลำหน้าอกหรือสะโพก ทั้งนี้ทอมบางคนอาศัยที่เปลอหอมแก้มสาวหรือแม่แต่จูบปาก แต่ผู้หญิงที่ถูกล่วงเกินมักจะไม่เอาเรื่อง หลายคนบอกกับผู้สื่อข่าวให้มองว่า เป็นการมาเที่ยวหาความสนุก อย่าใส่ใจอะไรมาก หากเกิดความรำคาญบ้างก็แค่บ่นหรือให้เพื่อนที่มาด้วยช่วยกันออกไปเท่านั้น

น.ส.นัยนา (ขอสงวนนามสกุล) หรือจุ่ม อายุ 19 ปี นักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เปิดเผยว่าที่บ้านรู้ว่าตนเองเป็นทอม แต่ไม่เชื่อและยอมรับไม่ได้ เวลาอยู่บ้านจึงแสดงออกได้ไม่มาก ขนาดผมยังตัดสั้นไม่ได้ เพราะที่บ้านไม่ชอบ ต้องปิดเรื่องที่เป็นทอมไว้เพื่อไม่ให้ทางบ้านหนักใจ อย่างไรก็ตามตอนนี้ออกมาอยู่พาร์ตีเมนต์คนเดียวแล้วทำตามใจตนเองได้มากขึ้น ไม่ต้องปิดบังใครและไม่รู้สึกอึดอัดเหมือนกับอยู่ที่บ้าน

"ตอนนี้มีแฟนเป็นผู้หญิงคบกันมาปีกว่าแล้ว เขาไม่เคยคบทอมมาก่อน มาคบกับเราคนแรก ช่วงที่จีบใหม่ๆ เขาก็รับในสิ่งที่เราเป็นไม่ได้ แต่ตอนนี้เขาเปิดใจยอมรับในตัวเรามากขึ้น ส่วนเพื่อนๆ ตอนแรกก็ถามว่าแน่ใจแล้วหรือที่จะเป็นทอม เราก็ตอบไปตรงๆ ว่า มั่นใจที่จะเป็นอย่างนี้ เพราะไม่อยากรับกีดความรู้สึกของตัวเองอีกต่อไป" น.ส.นัยนา กล่าว

ขณะที่ น.ส.จันจิรา (ขอสงวนนามสกุล) พนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง กล่าวว่า เริ่มมีความรู้สึกชอบผู้หญิงมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม ซึ่งเธอเรียนอยู่โรงเรียนหญิงล้วน เมื่อมีทอมมาจีบเลยทำให้รู้สึกชอบผู้หญิงด้วยกัน อีกอย่างทางบ้านก็ไม่ได้ขัดขวางอะไร ตรงกันข้ามกลับเห็นดีด้วยซ้ำกับการคบทอมถึงแม้เพื่อนๆ และญาติๆ จะมองว่าตัวเธอแปลกที่คบผู้หญิง แต่ในเมื่อเป็นความสุขส่วนตัวและไม่ได้ทำให้ใครเสียหายจึงไม่คิดอะไรมาก

"การคบผู้ชายกับทอมต่างกัน ทอมจะมีความอ่อนโยนและโรแมนติก เอาใจเราได้ดีกว่าผู้ชาย เวลาไปไหนมาไหนก็ดูไม่น่าเกลียด เพราะเป็นผู้หญิงด้วยกัน นอกจากนี้ถ้าคบผู้ชายหากพลาดพลั้งมีอะไรกันโอกาสเสี่ยงที่จะตั้งท้องมีค่อนข้างสูง แต่กับผู้หญิงไม่ต้องกังวลในเรื่องนี้ ถึงแม้อนาคตจะต้องมีครอบครัวแต่ตอนนี้ขอยังไม่คิดเรื่องคบผู้ชาย" เธอ กล่าว

ด้าน น.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล จิตแพทย์ผู้ให้คำปรึกษาปัญหาครอบครัวและสุขภาพทางเพศ กล่าวว่า ผู้ที่รักเพศเดียวกันทางการแพทย์ถือเป็นความหลากหลายในเรื่องรสนิยมทางเพศของแต่ละบุคคล สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ชายรักชายกับหญิงรักหญิง ส่วนผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมชอบโชว์ มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ ชอบดูโป๊บนรถเมล์ หรือพวกถ้ามอง เป็นต้น ซึ่งจะต่างกับผู้รักเพศเดียวกัน

น.พ.สุกมล อธิบายว่า ผู้ที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่จะค้นพบตัวเองตั้งแต่เด็กว่า ชอบเพศเดียวกัน ปัจจุบันการวิจัยทางการแพทย์ยังไม่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่สันนิษฐานได้ว่า ไม่ได้เกิดจากการเลี้ยงดูของครอบครัว แต่เกิดจากปัจจัยทางชีวภาพคือ โครโมโซมหรือยีนส์ในร่างกายสมองบางส่วนที่เป็นตัวกำหนดและฮอร์โมนที่ไม่สมดุลกัน

น.พ.สุกมล กล่าวถึงกรณีของหญิงรักหญิงว่า จะต้องดูว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกันแท้จริงหรือไม่ เพราะในอดีตมีผู้หญิงที่อยู่โรงเรียนผู้หญิงล้วนหรือทัศนสถานหญิงไม่มีโอกาสได้เจอผู้ชาย พบเจอแต่เพศเดียวกันทำให้เกิดความรักในลักษณะนี้ขึ้น ซึ่งในอดีตใช้คำว่า "เล่นเพื่อน" แต่เมื่อเจอผู้ชายทำให้ความรักในเพศเดียวหายไป ต่อมาเมื่อประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา มีการใช้ภาษาที่เป็นคำเรียกแทนผู้หญิงที่มีพฤติกรรมห้าวคล้ายผู้ชายว่า "ทอม" และเรียกผู้หญิงที่มีพฤติกรรมอ่อนหวานว่า "ดี้" ซึ่งทางการแพทย์แล้วหญิงรักหญิงก็คือเลสเบี้ยนทั้งนั้น

"การจัดปาร์ตี้ของหญิงรักหญิงนั้นมีมาหลายครั้งแล้ว เป็นสิทธิที่สามารถทำได้ เพราะเป็นเพียงการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งเป็นเครื่องช่วยให้กำลังใจของผู้ที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกัน เพราะกลุ่มหญิงรักหญิงจะเป็นกลุ่มที่บอบบางมาก นักจิตวิทยาและจิตแพทย์ให้คำปรึกษาได้น้อย เพราะไม่ค่อยมีความเข้าใจ ขณะที่ตำราที่เขียนถึงเรื่องนี้ไว้ก็น้อย" น.พ.สุกมล กล่าว

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

<http://www.komchadluek.com/>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ธันนิกานต์ สุญลี้นภัย เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 ในกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาภาษาญี่ปุ่น จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2544 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในปีเดียวกัน สาขามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจัดทำและดูแลเว็บไซต์ <http://www.sweetwishes.com> ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย